

NUEVO Ιανουάριος 2009 ΤΕΥΧΟΣ 5 FREE PRESS

NUEVO

Σημαίνει **ΝΕΟΣ** και είναι το μεγαλύτερο **νεανικό** πολιτικό **περιοδικό** στην Ελλάδα

βλέπει για εμάς...
βλέπει για εμάς...
βλέπει για εμάς...

ακούει για εμάς...
ακούει για εμάς...
ακούει για εμάς...

μιλάει για εμάς...
μιλάει για εμάς...
μιλάει για εμάς...

βλέπει για εμάς...
βλέπει για εμάς...

ακούει για εμάς...
ακούει για εμάς...

μιλάει για εμάς...
μιλάει για εμάς...

βλέπει για εμάς...

ακούει για εμάς...

μιλάει για εμάς...

ΟΙ ΝΈΟΙ

της
Αλεξανδρούπολης

σε
δράση!

Η τύχη των κρατών

«Στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο δεν υπήρχαν ζημιές από τους καταπατητές του ασύλου του, πήλιν της αφαιρέσεως οικοδομικών υλικών για εκσφενδόνιση».

Διαβάστε αυτή τη δήλωση σε οποιονδήποτε καθηγητή σοβαρού πανεπιστημίου του εξωτερικού. Και έπειτα πείτε του ότι αυτή έγινε από τον πρύτανη του παλιότερου εκπαιδευτικού ιδρύματος στην Ελλάδα στον τομέα της τεχνολογίας, την ώρα που άνθρωποι από τον αναρχικό και ακροαριστερό χώρο έκαναν «πάρτυ» μέσα στο ίδρυμα του οποίου προΐσταται. Είναι περιττό, νομίζω, να προβλέψουμε την αντίδραση του συνομιλητή σας.

Την ώρα που η χώρα μας συγκλονιζόταν από την ανθρωποκτονία ενός 15χρονου μαθητή και το κύμα νεανικής οργής και τυφλής βίας που ακολούθησε, οι πρυτάνεις ασχολούντο με το αγαπημένο τους σπορ: τη σχολιογραφία στις εφημερίδες. Κανείς δεν είχε το θάρρος να παραιτηθεί (εκτός από έναν, που ανακάλεσε την απόφασή του μία μόλις ημέρα μετά), κανείς δεν είχε τη βούληση να ζητήσει άρση του ασύλου, κανείς δεν είχε τη θέληση να αναλάβει κάποια δημιουργική πρωτοβουλία. Όσο για την πάντα λαλίστατη ΠΟΣΔΕΠ, οι χριστουγεννιάτικες διακοπές είχαν μόλις ξεκινήσει πολύ νωρίτερα.

Γιατί οργιζόμαστε με τους πανεπιστημιακούς δασκάλους; Η σωστή ερώτηση είναι γιατί οργιζόμαστε τώρα. Γιατί δεν οργιστήκαμε, για παράδειγμα, στο άκουσμα μιας είδησης που προ διμήνου

πέρασε στα «ψιλά» του Τύπου. Στη δικαιοσύνη, λέει η είδηση, καλούνται να λογοδοτήσουν δύο επίκουροι καθηγητές του τμήματος Νομικής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Ο ένας είναι πρόεδρος της Επιτροπής Ιδιωτικής Ασφάλισης του υπουργείου Ανάπτυξης και διευθυντής Νομικών Υπηρεσιών της Εθνικής Ασφαλιστικής. Η άλλη κατέχει θέση έμμισθης οργανικής θέσης δικηγόρου στην Εθνική Ασφαλιστική.

Κύριε πρύτανη του Πανεπιστημίου Αθηνών, κύριε πρόεδρε της Νομικής, αξιότιμα και καθόλα σεβαστά μέλη της Συγκλήτου, τα γνωρίζετε αυτά; Και δεν αναφέρομαι στην απιστία και υπεξαίρεση σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου, για τα οποία κατηγορούνται οι δύο καθηγητές. Γνωρίζετε ότι οι άνθρωποι που υποχρεούνται εκ του νόμου (και εκ της συνείδησής τους, υποθέτω) να ασκούν διδακτικό, ερευνητικό, επιστημονικό και διοικητικό έργο, έχουν τόσες ασχολίες που είναι φύσει αδύνατον να το επιτελέσουν; Ζητήσατε ποτέ να μάθετε πότε οι δύο συνάδελφοί σας (και τόσοι άλλοι ακόμα, στο ΕΚΠΑ και σε άλλα εν Ελλάδι ΑΕΙ) έγραψαν τελευταία φορά κάποιο σύγγραμμα, δημοσίευσαν ένα άρθρο σε επιστημονικό περιοδικό, καθοδήγησαν (ουσιαστικά) διπλωματική εργασία, βρίσκονταν –έστω- την ώρα που πρέπει στο αμφιθέατρο για να διδάξουν ή στο γραφείο τους για να δεχθούν τους φοιτητές;

Δεν περιμένω να μου πει κανείς ότι όλοι οι πανεπιστημιακοί δεν είναι έτσι. Προφανώς και δεν είναι. Οι αδιάφοροι, οι πολυθεσίτες και οι «αλεξιπτωτιστές», όμως, απολαμβάνουν μιας ιδιότυπης ασυλίας και ατιμωρησίας, ακατανόητης για τον περισσότερο κόσμο. Αδιανόητης δε για τον υπογράφωντα, που όποτε –ως εκπρόσωπος των φοιτητών σε κάποιο όργανο συνδιοίκησης του πανεπιστημίου- τολμούσε να θίξει το θέμα της ευθύνης των μελών ΔΕΠ αντιμετωπιζόταν σκληρά από τους συναδέλφους τους. Μερικές εξηγήσεις μπορούν να βρεθούν στο βιβλίο «Ο δρόμος για την αναγέννηση του Ελληνικού Πανεπιστημίου», του καθηγητή Θέμη Λαζαρίδη, όπου αναφέρεται για παράδειγμα ότι το 80% των μελών ΔΕΠ του τμήματος χημείας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων εκπόννησαν το διδακτορικό τους εκεί!

Ο νόμος-πλαίσιο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση προβλέπει ρητά πως «η εξωπανεπιστημιακή δραστηριότητα των μελών Δ.Ε.Π. πλήρους απασχόλησης δεν μπορεί να υπερβαίνει συνολικά τις οκτώ ώρες εβδομαδιαίως»! Φαντάζομαι θα γελάει ακόμα και ο συντάκτης αυτής της διάταξης... Κι αν έχει βιώσει εκ του σύνεγγυς τα γεγονότα του τελευταίου μήνα κι έχει ρίξει μια κλεφτή ματιά στα γραπτά του Αριστοτέλη, θα γνωρίζει καλά ποια είναι η τύχη του ελληνικού κράτους: «Όσοι μελέτησαν την τέχνη της διοίκησης, έχουν πεισθεί ότι η τύχη των κρατών εξαρτάται κυρίως από την εκπαίδευση των νέων».

Είσαι νέος/α 16-32 ετών; Θες να καταγράψεις τη δική σου εμπειρία ή την προσωπική σου άποψη πάνω σε οποιοδήποτε από τα θέματα που πραγματεύεται το «NUEVO»; Στείλε απλά ένα email στο nuevo@onned.gr και η θέση σου θα δημοσιοποιηθεί.

του Κώστα Παπαχλιμίντζου

Οι απόψεις που κατατίθενται στο παρόν έντυπο είναι καθαρά προσωπικές και δεν εκφράζουν την οργάνωση της ΟΝΝΕΔ συλλογικά.

Η Πνευματική Ιδιοκτησία αποκτάται χωρίς καμία διατύπωση και χωρίς την ανάγκη ρήτρας απαγορευτικής των προσβολών της. Επισημαίνεται πάντως ότι κατά το Ν.2121/1999 (όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τη Διεθνή Σύμβαση της Βέρνης (που έχει κυρωθεί με το Ν.100/1975) απαγορεύεται η ονομαστική και γενικά η αναπαραγωγή του παρόντος έργου, η αποθήκευσή του σε βάση δεδομένων, η αναμετάδοση του σε ηλεκτρονική ή μηχανική ή οποιαδήποτε άλλη μορφή, η φωτοαντίγραψή του και η πηγολόγησή του με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό ή ηλεκτρονικό, στο πρωτότυπο ή σε μετάφραση ή άλλη διασκευή χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη.

Ιδιοκτησία-Έκδοση: Ο.Ν.ΝΕ.Δ.

Διευθυντής: Κώστας Παπαχλιμίντζος Ομάδα σύνταξης: Χρίστος Δήμας, Δημήτρης Κουνιάς, Νίκος Σωτηρόπουλος

Διόρθωση κειμένων: Βασίλης Μιτσέας, Ζωή Μπέν

Εκτύπωση: Πόλη της ΑΒΕΕ, Λ. Ηλίουπόλεως 4, Υμηττός, 112 37, Τηλ.: 210 9730340, Fax: 210 9756542, ΥΠ. ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΥ, Ευάγγελος Στεργίου

Creative Art Director: Σοφία Στεργίου Διαχωρισμοί - Ηλ. Σελιδοποίηση: BREAK IN Α.Ε.Ε.Β.Ε. Τιράζ: 30.000 τεύχη. Διανέμεται δωρεάν

Οι νέοι είναι επαναστάτες, όχι καταστροφείς και βάνδαλοι

Η κατάσταση την οποία ζουν οι Έλληνες και, κυρίως οι Αθηναίοι και οι Θεσσαλονικείς, το τελευταίο δεκαπενθήμερο τι συναισθήματα προκαλεί σ' έναν πολιτικοποιημένο άνθρωπο, ο οποίος συμβαίνει να είναι και νέος, όπως εσείς;

Πικρία, απογοήτευση, θλίψη αλλή και αγωνία για να μη διχαστεί η ελληνική κοινωνία. Διευκρινίζω όμως ότι οι πρωτόγνωρες για μας αυτές εικόνες δεν εκφράζουν την οργή και την αγανάκτηση του υγιούς τμήματος της νεολαίας που βγήκε στο δρόμο για να διαμαρτυρηθεί με ειρηνικές προθέσεις. Οι νέοι είναι ανήσυχτοι και επαναστάτες, όχι καταστροφείς και βάνδαλοι. Τα όσα ακολούθησαν δεν δικαιολογούνται. Η νέα γενιά δεν συμμετείχε στα επεισόδια, τους βανδαλισμούς, τις καταστροφές. Οι υπαίτιοι για όλα αυτά είναι ελάχιστοι. Αντιπροσωπεύουν μόνο μια θλιβερή μειοψηφία, η οποία συστηματικά εδώ και χρόνια επιλέγει τη βία ως μοναδικό μέσο έκφρασης. Αποτελούν ξένο σώμα στην ελληνική νεολαία, στους νέους που εργάζονται και σπουδάζουν, που οργανώνονται πολιτικά ή, ακόμη, και σε αυτούς που επιλέγουν την πολιτική αδράνεια. Δεν εκφράζουν σε καμία περίπτωση τους νέους οι οποίοι θέλουν ένα πανεπιστήμιο ζωντανό και όχι κατεστραμμένο, που θέλουν τη δημοκρατία μας ισχυρή και όχι όμηρο τραμπούκων και φασιστοειδών, που αγαπούν την Ελλάδα και θέλουν να την οδηγήσουν με τις δικές τους δυνάμεις στο δρόμο της προόδου.

Πώς νιώσατε στο άκουσμα του θανάτου ενός 15χρονου μαθητή από σφαίρα και τον τραυματισμού ενός ακόμη μαθητή από πυροβόλο όπλο;

Όλοι μας νιώθουμε πόνο και θλίψη για τον άδικο θάνατο του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου. Είναι ένα τραγικό γεγονός, το οποίο πρέπει να μας βάλει σε σκέψεις για τις δομές της ελληνικής Αστυνομίας αλλή και της ίδιας της κοινωνίας μας και για το οποίο οι όποιες ευθύνες εντοπισθούν από την ελληνική Δικαιοσύνη πρέπει να αποδοθούν στο ακέραιο. Ακριβώς ίδια είναι η θέση μας και για το περιστατικό στο Περιστέρι. Κάθε πράξη βίας, απ' όπου κι αν αυτή προέρχεται, είναι απολύτως καταδικαστέα και οι υπεύθυνοι πρέπει να εντοπιστούν και να τιμωρηθούν.

Πίσω από τις αντιδράσεις των μαθητών, που είδαν να χάνεται άδικα ένας συνομήλικός τους, πιστεύετε ότι κρύβονται και κάποιοι που εκμεταλλεύονται το ζέσπασμά τους;

Χάθηκε ένας μαθητής και είναι λογικό πρώτοι απ' όλους να αγανακτούν οι μαθητές. Στην αγανάκτηση και την οργή τους στεκόμαστε αλληλέγγυοι. Σε καμία περίπτωση, όμως, η αγανάκτηση αυτή δεν μεταφράζεται σε πράξεις βίας. Δεν είναι οι μαθητές εκείνοι που τα σπάνε, που προκαλούν όλες αυτές τις καταστροφές. Προφανώς κάποιοι επιδιώκουν να βγάλουν τους μαθητές μπροστά, για να μπορούν ανενόχλητοι, με πρόσχημα την εύλογη κινητοποίηση των μαθητών, να διχάσουν την ελληνική κοινωνία.

Σε ποιους αναφέρεστε;

Σ' εκείνους που και πριν από το θάνατο του μαθητή επιτέθηκαν άνανδρα σε φοιτητές τις προηγούμενες εβδομάδες, στη Νομική και στο Παιδαγωγικό της Αθήνας αλλή και στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο, με σοβαρούς τραυματισμούς στελεχών μας, σ' εκείνους που και τα προηγούμενα χρόνια κατά τη διάρκεια των φοιτητικών κινητοποιήσεων δεν έχαναν την ευκαιρία να αμαυρώνουν τους αγώνες των φοιτητών. Είναι παράλογο αυτό που συμβαίνει. Δεν είναι δυνατόν να μιλούν για δημοκρατία εκείνοι που φορούν κουκούλες, εκείνοι που με τη δράση τους προκαλούν το φόβο και την απαξία σε κάθε συμπολίτη μας.

Ως πρόεδρος της μεγαλύτερης οργάνωσης στο χώρο της νεολαίας, τι μήνυμα έχετε να στείлите προς τους μαθητές που βγαίνουν στους δρόμους;

Ο προσφορότερος τρόπος αντίδρασης για κάθε τι που μας κάνει να αγωνιούμε είναι η συμμετοχή, η ενεργός πολιτική δράση. Δεν έχουμε πειστεί ότι ορισμένες από τις ενέργειες των μαθητών, όπως εκδηλώνονται, οδηγούν τελικά στην ουσιαστική συμμετοχή για την προώθηση των αιτημάτων της νέας γενιάς, με δεδομένη μάλιστα την προσπάθεια καπηλείας του αγώνα τους από συγκεκριμένους κομματικούς χώρους. Το φερόμενο ως "συντονιστικό αγώνα" των μαθητών, για παράδειγμα, είναι εκλεγμένο από τους μαθητές ή το επέβαλαν κάποιοι, για να κατευθύνουν τις κινήσεις τους; Σεβόμαστε απολύτως τους αγώνες τους και η κινητοποίησή τους αποτελεί σίγουρα ένδειξη πολιτικοποίησης, οι ίδιοι όμως οφείλουν να τους περιφρουρήσουν απέναντι σε όποιον δόλια προσπαθεί να αντλήσει από αυτούς ίδια οφέλη. Είναι, επίσης, ανάγκη η αγωνιστική διάθεση των νέων ανθρώπων να μην χρησιμοποιείται από κάποιους προκειμένου να δίδεται κάλυψη και να εξασφαλίζεται το ακατάδωκτο σε εγκληματίες του κοινού ποινικού δικαίου. Τέτοιοι άνθρωποι κυκλοφορούν αυτές τις μέρες ανεξέλεγκτοι στην υπό κατάληψη Νομική σχολή και όχι μόνο.

Εκτός από την πχηρή μειοψηφία, υπάρχει και η σιωπηλή πλειοψηφία των νέων. Αυτή η πλειοψηφία έχει βρει έκφραση μέχρι τώρα;

Η ΟΝΝΕΔ απηύθυνε πρόσκληση προς τις άλλες πολιτικές νεολαίες, κοινοβουλευτικές και μη, να ενώσουμε τη φωνή μας και να προβούμε σε διάλογο για τις αγωνίες της νέας γενιάς και τα όσα θλιβερά ζούμε το τελευταίο διάστημα. Η έκφραση μιας ολόκληρης γενιάς δεν είναι δυνατό να γίνεται με παρωπίδες και διαχωρισμούς. Πιστεύουμε ότι ο καλύτερος τρόπος να δώσουμε νέα ώθηση στη φωνή της γενιάς μας είναι μέσα από τη συνεννόηση και τη συναίνεση. Ήρθε η ώρα να ξαναβρούμε όλα αυτά που μας ενώνουν. Τις πλειοψηφίες όσο κι αν κάποιοι προσπαθούν να τις κρύψουν, έρχεται η ώρα που αναδεικνύονται με τρόπο πχηρό. Μέσα από δημοκρατικές, θεσμοθετημένες και μαζικές διαδικασίες, όπως οι εκλογές στους φοιτητές, τους σπουδαστές, τις τοπικές κοινωνίες.

Γιώργος Παπανικολάου

(συνέντευξη που παραχώρησε στην εφημερίδα «Απογευματινή», 21.12.08)

NUEVO

Αναλαμβάνουμε την ευθύνη

«Εκείνο που αντιτάσσουν οι μηδενιστές στην κοινωνία της καταναλώσεως δεν είναι μια άλλη, καλύτερη κοινωνία, αλλά η αγανάκτησή τους. Η αγανάκτηση, όμως, δεν αποτελεί ιδανικό ούτε και δύναμη δημιουργίας»

Κωνσταντίνος Καραμανλής, μήνυμα προς την ΟΝΝΕΔ (13.10.1976)

Τα γεγονότα που συνέβησαν σε διάφορες μεγάλες πόλεις της Ελλάδας πρόσφατα, μας οδήγησαν στο να αναβάλουμε την έκδοση του νέου τεύχους του **Nuevo**. Εκφράζουμε τη μεγάλη μας θλίψη και οδύνη για το θάνατο του

15χρονου Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου. Καταδικάζουμε κάθε κατάχρηση εξουσίας. Ομοίως, καταδικάζουμε απ' όπου κι αν προέρχεται, κάθε μορφή βίας, η οποία στρέφεται κατά της δημοκρατίας και των δικαιωμάτων των πολιτών. Ιδίως δε την τυφλή, δολοφονική βία, όπως αυτή εκφράστηκε στην περίπτωση της επίθεσης εναντίον του 21χρονου Διαμαντή Μαντζούνη.

Τις τελευταίες ημέρες καταλύθηκε μια θεμελιώδης αρχή του πολιτεύματος μας που είναι κατακτημένη με αίμα: το κράτος δικαίου. Δηλαδή, και μεταξύ άλλων, η εγγύηση πως το κράτος οφείλει να πράττει μόνον ό,τι του αναγνωρίζεται ως αρμοδιότητα ρητά από το νόμο, ενώ αντιθέτως οι πολίτες είναι ελεύθεροι να πράττουν τα πάντα που όμως, δεν απαγορεύονται από το νόμο.

Η αστυνομική βία –παρά τη σχετική πρόοδο- υφίσταται στη χώρα μας, σύμφωνα και με την τελευταία έκθεση της Διεθνούς Αμνηστίας. Γι' αυτό και είναι εύλογη η διαμαρτυρία όσων συμμετείχαν στις σχετικές με αυτήν διαδηλώσεις. Πρέπει να διαχωριστεί όμως, τόσο από την τυφλή βία των κουκουλοφόρων όσο και από τη «γενική αντίδραση» μιας μερίδας πολιτών. Για την ώρα, αυτή η «γενική αντίδραση» δεν είναι κίνημα. Δεν έχει δομές, δεν έχει αιτήματα, δεν έχει καν πολιτικά συνθήματα. Ακόμη κι αν διαθέτει κοινωνικά αίτια, είναι απολύτως ατελέσφορη. Ζούμε μια σύγκρουση, στην οποία η μία πλευρά είτε καταστρέφει κόπους και όνειρα, καταλύοντας κάθε έννοια νομιμότητας είτε παρεμποδίζει δυσανάλογα την απόλαυση των ιερών ατομικών δικαιωμάτων των κατοίκων της πόλης, ενώ η άλλη πλευρά, αμύνεται κατά το δοκούν. Ο κίνδυνος είναι προφανής: καταργείται το πρωτείο του ατόμου, επαναφέρεται η θολή, φασίζουσα έννοια κάποιας συλλογικής ευθύνης και μαθηματικά οδηγούμαστε στην αυτοδικία και τον κοινωνικό πόλεμο.

Ταυτόχρονα, ένα τμήμα της Αριστεράς παραμένει πιστό στον ανορθολογισμό του. Αφενός δείχνει να ανέχεται τη βία. Αφετέρου επιμένει στην αύξηση του ρόλου του κράτους, ενώ ταυτόχρονα ζητά την κατάργηση του δια του αφοπλισμού της αστυνομίας. Τέλος, αναρτά πανό διαμαρτυρίας στην Ακρόπολη, σε ένα αυτάρκες παγκόσμιο μνημείο της δημοκρατίας και του ορθού λόγου. Όμως, η απόπειρα περαιτέρω χρήσης αυτού του συμπαγούς συμβόλου είναι αντιφατική, αναποτελεσματική και τελικά, γελοία.

Η ευθύνη για τα γεγονότα ανήκει σε όλους: κράτος και πολίτες. Το κράτος οφείλει να αποκαταστήσει την τάξη και να απελευθερώσει τις δυνάμεις μιας προοδεύουσας δημοκρατικής κοινωνίας. Να αντιτάξει τη δυναμική μιας εκπαίδευσης που δεν θα ασφυκτιά υπό το βάρος αναχρονιστικών περιορισμών και μιας επιχειρηματικότητας που δεν θα πνίγεται από καρτέλ και προστατευτισμούς. Στη λειτουργία του, να απαλλαγεί από την αλαζονεία, τη διαφθορά και την αναποτελεσματικότητα του συγκεντρωτισμού, με το ισχυρότερο όπλο του φιλελεύθερου πολιτεύματος: τη διασπορά της εξουσίας – πολιτικής, οικονομικής και κοινωνικής. Με πολλαπλούς ελέγχους και θεσμικά αντίβαρα, με την ενίσχυση των ανεξάρτητων αρχών, την αποκέντρωση, τη θωράκιση της δικαιοσύνης, τη στιβαρή προστασία του ανταγωνισμού και την έμφαση στην οικονομία της ελεύθερης αγοράς. Η διασπορά αυτή δεν εγγυάται μόνον την ελευθερία και τη διαφάνεια, αλλά ταυτόχρονα την κοινωνική διαβούλευση, τη δημιουργική σύνθεση. Εν τέλει, την αποτελεσματικότητα.

Στην κατεύθυνση αυτή, οι πολίτες επιτέλους αναλαμβάνουμε την ευθύνη που μας αναλογεί. Χρησιμοποιούμε τα θεσμικά πλαίσια της σύγχρονης δημοκρατίας. Μελετάμε πριν ψηφίσουμε, κρίνουμε καθημερινά και δημοσίως τους αντιπροσώπους μας, αξιοποιούμε την κοινωνία της πληροφορίας, συμμετέχουμε σε ΜΚΟ, κόμματα, δράσεις, αναφερόμαστε στις αρχές και τη δικαιοσύνη. Οφείλουμε να κάνουμε πράξη την κοινωνία των πολιτών. Να μην κατεβάζουμε τζαμαρίες, αλλά ιδέες.

Η δημοκρατία και ο φιλελευθερισμός είναι το δικαιότερο και πιο ελεύθερο σύστημα που έζησε η ανθρωπότητα έως σήμερα. Ωστόσο, δεν μπορεί να λειτουργήσει χωρίς τους πολίτες και δεν είναι άριστο. Διαθέτει τους μηχανισμούς για να βελτιωθεί, όμως. Και κυρίως: επιτρέπει στους πολίτες να το προσπαθήσουν.

FACEBOOK POLITICS

Κάτι σήλάζει στις προεκλογικές εκστρατείες...

Στις αμερικανικές εκλογές του 1960 όλοι μιλούσαν για το φαινόμενο Kennedy. Η προσέλευση νέων ψηφοφόρων ήταν μεγάλη, αλλά όχι απρόσμενη. Το επικοινωνιακό χάρισμα του JFK είχε βρει το βήμα για την ανόδειξή του σε όλα τα κοινωνικά στρώματα: την τηλεόραση. Άπαντες έμαθαν για τον Δημοκρατικό υποψήφιο από το γυαλί μιας οθόνης. Και τον ψήφισαν. Το ραδιόφωνο κατάφερε να φτάσει σε 50 εκατομμύρια καταναλωτές μέσα σε 38 χρόνια. Η τηλεόραση σε 13. Το internet χρειάστηκε μόλις 4. Ο πρώτος πολιτικός ηγέτης που κατάφερε να «δαγκώσει» ένα μεγάλο κομμάτι της ψηφιακής πίτας ήταν ο Μπαράκ Ομπάμα. Το παγκόσμιο χωριό του facebook μετρά πάνω από 3 εκατομμύρια «Obama supporters», περισσότερους από οποιοδήποτε public rage παγκοσμίως και διπλάσιους από τον δεύτερο δημοφιλέστερο στο facebook, χρυσό ολυμπιονίκη στην κολύμβηση Μάικλ Φελπς. Ίσως είναι νωρίς να μιλάμε για facebook politics, ο όρος αυτός όμως έχει προστεθεί προ πολλού στο λεξιλόγιο κάθε επαγγελματία επικοινωνιολόγου και campaign manager ανά τον κόσμο. Ίσως επίσης είναι αυθαίρετο να αποδίδουμε το αποτέλεσμα των εκλογών στη δυναμική του facebook, κανείς όμως δεν αρνείται ότι ο Γερουσιαστής από το Ιλινόις έγινε γνωστός σε απολιτίκ μάζες μέσα από χρήστες του διαδικτύου που αρνούνταν μέχρι σήμερα να αναμειχθούν με την πολιτική.

Δεν είναι πάντως μόνο ο νέος Πρόεδρος των ΗΠΑ στο facebook. Οι περισσότερες πολιτικές προσωπικότητες του δυτικού κόσμου το χρησιμοποιούν επίσημα ή ανεπίσημα. Οι πολυαπλές εφαρμογές (applications) του facebook έχουν κάνει γνωστούς στη διαδικτυακή κοινότητα πολλούς πολιτικούς μετρίου ή μικρού βεληνεκούς, απλά και μόνο επειδή είχαν τη βούληση να αφιερώσουν χρόνο και ιδέες στη λευκή οθόνη με τα μπλε λογότυπα. Δημιούργησαν groups, pages, applications, causes, events, invites, έγραψαν ελκυστικά personal messages, απάντησαν στα walls, χρησιμοποίησαν το instant messaging. Το καθημερινό home οποιουδήποτε χρήστη σίγουρα περιλαμβάνει έστω μια cyber ενέργεια κάποιου πολιτικού.

Το facebook κατάφερε κάτι που καμία άλλη καμπάνια μέχρι σήμερα δεν είχε πετύχει. Έδωσε πρόσβαση σε όλους. Έδωσε λόγο και δημοσιότητα σε όλους. Έδωσε σε όλους την ευκαιρία να νιώσουν ότι στήριξαν ουσιαστικά αυτόν που τελικά ψήφισαν. Το ίδιο το Homepage του facebook την 4η Νοεμβρίου προέτρεπε τους πάντες: GO VOTE. Οι οθόνες του κόσμου εκείνη την ημέρα πέρασαν θετικά ένα πολιτικό μήνυμα σε εκατομμύρια χρήστες που αδιαφορούσαν για την πολιτική. Τουλάχιστον για την πολιτική που ξέραμε μέχρι σήμερα.

NUEVO

του Κωνσταντίνου Κυρανάκη

FACEBOOK POLITICS

Facebook
& πολιτικοί

ΤΟ FACEBOOK

κατοκτό και τους Έλληνες πολιτικούς

Το facebook, η τελευταία λέξη της τεχνολογικής μόδας, εξελίσσεται σε ένα μέσο επικοινωνίας, όχι μόνο για να εντοπίσεις φίλους και γνωστούς, συμφοιτητές και συναδέλφους, αλλά ακόμα και για πολιτική ζύμωση και επικοινωνία! Γνωρίζετε ότι αρκετοί είναι οι πολιτικοί που έχουν δικό τους προφίλ στο fb; Η συνήθης πρακτική είναι να έχουν το προφίλ τους, το οποίο μοιάζει περισσότερο με group, ανοιχτό για τους υποστηρικτές τους. Τέτοια προφίλ είναι της Εύας Καϊλή και του Μίμη Ανδρουλάκη. Κλειστά προφίλ με πρόσβαση μόνο στους φίλους, είναι της Έλενας Ράπη και του Κυριάκου Μητσοτάκη. Αξίζει να αναφέρω ότι το facebook είναι αρκετά δημοφιλές σε πολιτικούς νεαρής σχετικά ηλικίας, αφού αποτελεί είδος νέας μόδας που έχει φτάσει στο απόγειό της του τελευταίους 8 μήνες.

Στα προφίλ των πολιτικών θα βρει κανείς σχόλια γραμμένα στο λεγόμενο wall, από υποστηρικτές του εκάστοτε πολιτικού ή και από δυσανεστημένους πολίτες που εκφράζουν την αγανάκτηση τους. Το πιο προσεγμένο προφίλ που βρήκα ήταν του Κυριάκου Μητσοτάκη. Άπειρα σχόλια στο wall του από υποστηρικτές που ζητάγαν περισσότερη δράση από πολιτικούς της νέας γενιάς, αλλά και πολλή σχόλια από δυσανεστημένους πολίτες, που κατέγραφαν με ειρωνικό και καυστικό ύφος την αποδοκιμασία τους προς τον ίδιο και προς την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Στην εποχή της νέας τεχνολογίας που διανύουμε, τα νέα ηλεκτρονικά μέσα και η πολιτική, είναι δύο όροι που τέμνονται σε πολλές εκφάνσεις της καθημερινής ζωής. Αν μέχρι πρότινος έπρεπε κάποιος να πηγαίνει σε κεντρικές ομιλίες ή εκδηλώσεις και να συνομιλεί με ένα πολιτικό πρόσωπο, πλέον έχει τη δυνατότητα να αποκτήσει μια έμμεση, διαλογική σχέση μέσω του internet και κυρίως μέσω του facebook, που αποτελεί ένα όργανο πολιτικής επικοινωνίας και αντιπαράθεσης.

της Ζαφείρας Ατσίδη

LITICS **FACEBOOK** POLITICS

Barack Hussein Obama:

Πραγματοποιώντας το νέο αμερικανικό όνειρο

Ο Νικήτας Χατζημιχαήλ, επίκουρος καθηγητής ιδιωτικού διεθνούς δικαίου στο Πανεπιστήμιο Κύπρου έχει αφουγκραστεί την αμερικανική κοινωνία στα χρόνια των πολυετών σπουδών του στο Χάρβαρντ και της διδασκαλίας του (ως επισκέπτης καθηγητής) στα πανεπιστήμια του Χάρβαρντ και της Οκλαχόμα. Το NUEVO του ζήτησε να μας εξηγήσει πως νίκησε στις προεδρικές εκλογές ο Μπαράκ Ομπάμα και ποια είναι η επόμενη μέρα που ξημερώνει για τις ΗΠΑ. Ιδού τι μας απάντησε.

Η ανάδειξη του Barack Hussein Obama στο ισχυρότερο αξίωμα του πλανήτη φαίνεται να αποδεικνύει πως η Αμερική δεν έχει ακόμη χάσει την δύναμη της για ανανέωση. Σε μια χρονική στιγμή που ο κυνισμός και η απογοήτευση κυριαρχούν στα εκλογικά σώματα σε όλο τον κόσμο, η λαβωμένη υπερδύναμη εξέρχεται ισχυρότερη, εσωτερικά και εξωτερικά, από μια συναρπαστική, αλλά και ιδιαίτερα παρατεταμένη, εκλογική αναμέτρηση.

Η πολιτική ευφυΐα του Ομπάμα και των επιτελών του είχε ήδη φανεί στις προκριματικές εκλογές – απέναντι ουσιαστικά στην κομματική μηχανή, και σε επιτελείς με πολυετή εκλογική εμπειρία. Ο Ομπάμα κατάφερε να κινητοποιήσει τον ενθουσιασμό της νεολαίας και της ευρύτερης βάσης. Χτίζοντας πάνω στα θεμέλια του Howard Dean, ήταν η έμφασή του στις τοπικές οργανώσεις: γραφεία σε κάθε γωνιά της Αμερικής, ακόμη και σε «εχθρικές» περιοχές. Έτσι μεγιστοποιήθηκε η κινητοποίηση και προσέλκυση των ψηφοφόρων του στις κάλπες, γιγαντώθηκε το σώμα των εθελοντών (του οποίου η πειθαρχία και οργάνωση φάνηκε και από την έλλειψη προβοκατόρικων επεισοδίων) και αναγκάστηκε ο αντίπαλος – πρώτα η Hillary, μετά ο McCain – να αναλώσει σημαντικό μέρος των προσόδων του για την υπεράσπιση των «μετόπισθεν». Το 2004, η υποψηφιότητα Kerry κρίθηκε σε μια πολιτεία – το Οχάιο.

Το 2008, ο Ομπάμα είχε πολλαπλούς στόχους. Η οργανωτική ευφυΐα του Ομπάμα, τέλος, συνδυάστηκε με ρητορικά χαρίσματα τα οποία οι περισσότεροι εξ ημών διαπίστωσαν το βράδυ των εκλογών, αλλά και με τη δημιουργία μιας νέας πολιτικής αισθητικής: μεγάλες ανοικτές συγκεντρώσεις (κάτι καινούριο για την Αμερική σε τέτοια κλίμακα), αίσθηση συμμετοχής (των συμμετεχόντων, αλλά και του τηλεοπτικού κοινού με ζωντανές συνδέσεις, αργά το βράδυ), ψυχαγωγία με την αρχαία έννοια του όρου.

Η εκλογή Obama υπενθυμίζει στον υπόλοιπο κόσμο, όσο και στην ίδια την αμερικανική κοινωνία, την κινητικότητα και τον δυναμισμό των εσωτερικών της δομών. Ο υπόλοιπος κόσμος δείχνει ξανά προς την Αμερική την καλή του θέληση – και οι εξωτερικές καταβολές του νέου προέδρου ίσως να επιτρέψουν στην Αμερική να κερδίσει λίγο από το χαμένο έδαφος στον αναπτυσσόμενο κόσμο. Στην ίδια την Αμερική, το αίσθημα νέων δυνατοτήτων (που συνόψισε το σύνθημα «Yes, we can») κινητοποιεί μια καινούργια γενιά νέων, σπουδαστών και επαγγελματιών με τρόπο που είχαμε να δούμε από την εκλογή του John F. Kennedy. Η αισιοδοξία απηχεί στα χαμηλότερα στρώματα της αμερικανικής κοινωνίας, αλλά πρόκειται για νίκη μιας νέας μεσαίας τάξης. Οι ταξικές και φυλετικές αντιθέσεις, στην πορεία του Ομπάμα, αποτελούν αντικείμενο υπέρβασης, και στοιχείο ταυτότητας. Δεν είναι «γιος μετανάστη» (ο πατέρας του ήταν αλλοδαπός φοιτητής, που γύρισε στην πατρίδα του), είναι, σε μεγάλο βαθμό, προϊόν –ή δείγμα– των υψηλού κύρους (elite) πανεπιστημίων και κέντρων διανοήσεως (elite universities). Αξιοκρατία, ομογενοποίηση δια της διαφορετικότητας, συλλογικότητα και ατομισμός, εργασιομανία, αλλά και διεκδίκηση βιοτικής ισορροπίας, καλλιέργεια δεξιοτήτων, αλλά και επιδίωξη αξιών. Αναζήτηση τέλους μιας συλλογικής και ατομικής ταυτότητας. Το νέο αμερικανικό όνειρο για μια νέα (διεθνή) μεσαία τάξη.

NUEVO

του

Νικήτας Χατζημιχαήλ

ΗΠΑ-
Εκλογές

Αμερικανικές εκλογές 2008 – αυτόπτης μάρτυρας (στο Μπέρκλεϊ της Καλιφόρνια)

Μια κοινωνία που σπανίως δρα με βάση το πάθος, που προτιμά να ακολουθεί τα κελεύσματα της λογικής και όχι του συναισθήματος, που έχει επιλέξει έναν τρόπο ζωής προσανατολισμένο στην πολύωρη εργασία, στις 4 Νοεμβρίου ξέσπασε. Ενθουσιάστηκε. Πανηγύρισε με πάθος. Χιλιάδες νέοι άνθρωποι ξεχύθηκαν μετά την αντίστροφη μέτρηση του CNN στους δρόμους, υψώνοντας την φωνή τους, ορθώνοντας το ανάστημά τους, επισημαίνοντας «Yes, we can». Μια νέα εποχή, για πολλούς, ανέτειλε. Στις 4 Νοεμβρίου χιλιάδες νέοι ξεχύθηκαν στους δρόμους του Μπέρκλεϊ. Ένα πλήθος ετερόκλητο, προερχόμενο από όλες τις γωνίες του πλανήτη, μεταξύ τους προφανώς και άτομα που στερούνταν δικαιώματος ψήφου στις εκλογές, με αυθόρμητισμό και πάθος σηματοδοτούσε την αγωγή μιας νέας εποχής. Η Αμερική του σκοταδισμού, της αλαζονικής παγκόσμιας κυριαρχίας, του πολέμου και του επαρχιωτισμού έφευγε από το προσκήνιο. **Στο πρόσωπο του εκλεγμένου**

Προέδρου πολλοί θεωρούν ότι αντανακλάται ο πραγματισμός, η διπλωματία, η ανοικτόμυαλη και ανθρώπινη προσέγγιση στην πολιτική, η διάθεση για ρήξεις και τομές. Η αλλαγή. Η άλλη Αμερική που βρισκόταν τόσα χρόνια περικυκλωμένη στις πανεπιστημιούπολεις, στον κόσμο των τεχνών και του θεάματος, των νέων τεχνολογιών, κάνει τη δυναμική της επανεμφάνιση.

Τι είναι αυτό που ώθησε τόσους ανθρώπους να ενθουσιαστούν; Που τους ενέταξε αυθόρμητα σε μία πολυεθνική μάζα να πανηγυρίζουν; Τι είναι αυτό που ώθησε εκατομμύρια Αμερικάνους να συρρεύσουν στις κάλπες σημειώνοντας ρεκόρ συμμετοχής; Είναι η επιστροφή της πολιτικής. Εί-

ρησης. Η επιλογή Ομπάμα δεν έφερε απλά νέες ιδέες στην πολιτική. Έφερε την πολιτική ξανά στην καθημερινότητα. Από τις εκλογές του καναπέ, μεταφερθήκαμε στις εκλογές του youtube, των blogs και της ενεργού συμμετοχής.

Το ίδιο απόγευμα, σε κεντρικό κατάστημα πολυεθνικής αλυσίδας καφέ στο κέντρο του Σαν Φρανσίσκο, εκδιώκεται άστεγος με φωνές από οργισμένη υπόληληθο. Ο περήφανος, εντούτοις, άστεγος αποχωρών δηλώνει «Θα ξανάρθω, ο Ομπάμα κερδί-

Η επιλογή Ομπάμα δεν έφερε απλά νέες ιδέες στην πολιτική. Έφερε την πολιτική ξανά στην καθημερινότητα.

ναι η διάθεση μιας κοινωνίας απόλυτα ατομικιστικής, βυθισμένης σε έναν ατέρμονο καταναλωτισμό, να πετάξει από πάνω της τον μανδύα του παρελθόντος, της αδιαφορίας και της συντή-

ζει». Εν μέσω της πιστωτικής κρίσης, πτωτικές κοινωνικές μάζες αποκλεισμένων ατόμων και όχι μόνο, εναπόθεσαν τις ελπίδες τους σε έναν άνθρωπο. Αναζητείται λύση σε χρονίζοντα και κεφαλαιώδους σημασίας ζητήματα. Η διάψευση ορισμένων από τις υπερβολικές αυτές προσδοκίες είναι σχεδόν βέβαιη. Σίγουρα, όμως, ο πλανήτης μας σε τέσσερα χρόνια δεν θα είναι ο ίδιος.

του Γιάννη Παγώνα

ΣΥΝΕΤΙΧΥΣΗ

John Brady Kiesling: Ο Ομπάμα, το Σκοπιανό, η Ελλάδα και η «αλλαγή» στις ΗΠΑ

Πιστεύετε ότι ο Μπαράκ Ομπάμα θα δικαιώσει τις προσδοκίες που έχουν δημιουργηθεί στο πρόσωπο του;

Είμαι σίγουρος ότι θα διορθώσει αρκετά πράγματα από την πολιτική Μπους. Κανένας πρόεδρος όμως από μόνος του δεν μπορεί να σώσει τον κόσμο. Είναι, όμως, πιο ανοικτός σε συνεργασίες. Αρα πιστεύω πως θα βελτιωθεί η διεθνής συνεργασία και οι σχέσεις με το διεθνές περιβάλλον θα είναι πιο φυσιολογικές.

Η νίκη του βασίστηκε στη μεγάλη συμμετοχή των πολιτών, πριν και την ημέρα των εκλογών. Σε επίπεδο πραγματικής πολιτικής μπορεί να γίνει αυτό εφικτό; Οι Αμερικανοί πολίτες παθιάστηκαν ξανά με την πολιτική μετά από δύο δεκαετίες, όπου είχαν αφήσει την πολιτική στους πολιτικούς. Αυτό είναι μία πολύ σημαντική αλλαγή. Το πρόβλημα είναι ότι η αμερικανική πολιτική λειτουργεί ως μια κληστή ισορροπίας ανάμεσα σε ανταγωνιζόμενα συμφέροντα. Εάν λοιπόν οι πολίτες ήλυνε «κοίτα ο Ομπάμα είναι εκπληκτικός άνθρωπος» και έπειτα πηγαίνουν για ύπνο δεν αλληλάζει τίποτα. Τα παραδοσιακά συμφέροντα είναι αυτά που θα υπερισχύουν, όπως αλληλάξε έχει γίνει στο παρελθόν.

“Τα ελληνικά ζητήματα στη λίστα των επείγοντων ζητημάτων θα έχουν πολύ χαμηλή προτεραιότητα. Δεν υπάρχει επείγουσα ανάγκη για κινήσεις και θα είναι πιο υπομονετικός.”

Μας εντυπωσίασε η συμμετοχή των νέων στις εκλογές. Πόσο σημαντική θεωρείτε την συμβολή τους στη νίκη του Ομπάμα;

Ιδιαίτερα σημαντική! Παραδοσιακά οι εκλογές κερδίζονταν από τους γηραιότερους ψηφοφόρους και οι γηραιότεροι ψηφοφόροι θέτουν άλλες προτεραιότητες. Το κόστος των αποφάσεων περνούσε στη νέα γενιά - κάτι και όχι ιδιαίτερα ευτυχές. Ο Ομπάμα κατάφερε να κινητοποιήσει εκατοντάδες χιλιάδες νέους εθελοντές και αυτό ήταν κέρδος, καθώς η ενασχόληση με την πολιτική είναι θετική.

Πως θα μετουσιωθεί σε πράξη η «αλλαγή»;

Μία από τις πρώτες αλλαγές θα είναι το κλείσιμο των φυλακών του Γκουαντανάμο. Δεύτερη σημαντική αλλαγή το ζήτημα της κλιματικής αλλαγής. Θα είμαστε μέλος της παγκόσμιας συνεννόησης για το περιβάλλον. Η απόφαση να φύγουμε από το Ιράκ είναι ειλημμένη, ενώ για το Αφγανιστάν υπάρχουν συζητήσεις για την παρουσία μας εκεί. Θετικό σημάδι της προσέγγισης του Ομπάμα είναι η άρνηση της εγκατάστασης

της αντιπυραυλικής ασπίδας στην Ευρώπη ως επείγουσα ανάγκη. Δεν υπάρχει αναγκαιότητα για κάτι τέτοιο, το έχει καταλάβει και νομίζω ότι η κρίση με την Ρωσία θα εξομαλυνθεί. Ο νέος πρόεδρος δεν έχει τα χρήματα να εφαρμόσει μια μονομερή στρατηγική. Μια πολυπολική στρατηγική είναι πάντα φθηνότερη. Η διπλωματία είναι πάντα φθηνότερη από την στρατιωτική δράση.

Πιστεύετε ότι η φωνή της Ελλάδας θα ακούγεται πλέον πιο δυνατά στην Ουάσιγκτον;

Ο Ομπάμα έχει καλούς Έλληνες φίλους και είναι ενήμερος για τα ελληνικά ζητήματα. Τα ελληνικά ζητήματα στη λίστα των επείγοντων ζητημάτων θα έχουν πολύ χαμηλή προτεραιότητα. Δεν υπάρχει επείγουσα ανάγκη για κινήσεις και θα είναι πιο υπομονετικός.

Γνωρίζουμε, πάντως, ότι ο νεοεκλεγείς πρόεδρος έχει εκφραστεί υπέρ των ελληνικών θέσεων σε ζητήματα όπως η ονομασία της ΠΓΔΜ και το Κυπριακό.

Είναι καλό παράδειγμα το «Μακεδονικό». Ο Ομπάμα δεν πρόκειται να πάρει θέση και να πει «η Ελλάδα έχει δίκιο και τα Σκόπια έχουν άδικο, οπότε αλληλάξε το όνομα». Το ζήτημα του «Μακεδονικού» είναι κυρίως ζήτημα ελληνικής εθνικής υπερηφάνειας, η οποία πρέπει να προστατευθεί. Κατά την άποψη μου το «Μακεδονικό» είναι πρόβλημα κυρίως εσωτερικό για τις δύο χώρες παρά διεθνές. Ο Ομπάμα νομίζω ότι είναι αρκετά έξυπνος να μην πιέσει έναν συνομιλητή του, έτσι που εν τέλει θα θυσιάζε την κυβέρνηση του.

Κλείνοντας, ένα μήνυμα που θα θέλατε να στείλετε στους νέους ανθρώπους που μας διαβάζουν;

Οι άνθρωποι που δεν ενδιαφέρονται για την πολιτική δέχονται τους πολιτικούς που τους αξίζει. Το στοιχείο του νέου και άφθαρτου προσώπου δεν είναι αρκετό. Η πολιτική δεν γίνεται μπροστά από τον καθρέφτη. Πρέπει να βρείτε πραγματικά ταλαντούχους ανθρώπους και να τους πείσετε να ασχοληθούν με την πολιτική.

Ο John Brady Kiesling προσχώρησε στην Διπλωματική Υπηρεσία του Υπουργείου Εξωτερικών των ΗΠΑ το 1983. Το 2003 προκάλεσε παγκόσμιο ενδιαφέρον με την παραίτησή του από την πρεσβεία των ΗΠΑ στην Αθήνα, εξαιτίας της πολιτικής της Κυβέρνησης Μπους και του Πολέμου στο Ιράκ. Σήμερα είναι συγγραφέας και επισκέπτης καθηγητής.

NUEVO

του Δημήτρη Κιρμικίρογλου

80's

Στα αμφιθέατρα του '80

Ο Σταμάτης Μαύρος, πρώην πρόεδρος ΟΝΝΕΔ, θυμάται, κρίνει και αξιολογεί

Η προσωπική μου περιπέτεια στην ΟΝΝΕΔ ξεκίνησε ένα πρωινό του Οκτωβρίου, αμέσως μετά την εκλογική νίκη του ΠΑΣΟΚ το 1981, ως πρωτοετής φοιτητής στο Οικονομικό Τμήμα της Νομικής Σχολής. Αναζητώντας την αίθουσα Σαριπόλου, στο δαιδαλώδες κτίριο της Νομικής Σχολής, βρέθηκα έξω από την Παπαρηγοπούλου, όπου ήταν συγκεντρωμένοι οι πρωτοετείς φοιτητές της Φιλοσοφικής Σχολής. Κοντοστάθηκα επειδή το κλίμα ήταν φορτισμένο και οι ομιλητές ιδιαίτερα οξείς με μια μικρή ομάδα φοιτητών, μόλις 10 ανθρώπων, τους οποίους και κατηγορούσαν για ό,τι μπορεί να φανταστεί ο νους του ανθρώπου. Στο τέλος τους «έβουσαν» και με μια σειρά από γιαούρτια αποκαλώντας τους και φασίστες. Μου φάνηκε τόσο άδικη και αλαζονική η συμπεριφορά αυτών των πολλών, δήθεν δημοκρατών απέναντι στους λίγους,

ελάχιστους για την ακρίβεια, Δαπίτες, που την επόμενη μέρα βρέθηκα μαζί με άλλους 8 συμφοιτητές μου στην αίθουσα Σβώλου και στη γενική συνέλευση της Σχολής μου να ψηφίζουμε τον υποψήφιο της ΔΑΠ ΝΔΦΚ μέσα σε ένα μακρόσυρτο επιφώνημα αποδοκιμασίας περισσότερων από 700 δυσσαρεστημένων, με την ψήφο μας, φοιτητών. Στις επόμενες φοιτητικές εκλογές μόλις και μετά βίας πιάσαμε το 7%.

Τα χρόνια περνούσαν, μέσα σε ένα κλίμα τρομοκρατίας και εκφοβισμού των δήθεν δημοκρατικών παρατάξεων προς όλους εμάς που με μεθοδικότητα και μαχητικότητα δημιουργούσαμε ένα ρεύμα αντίστασης στην αριστερή φρασεολογία των βολεμένων του Ελληνικού Πανεπιστημίου. Οι πολιτικοί μας αντίπαλοι μέσα στα Πανεπιστήμια είχαν σχεδόν τα πάντα στη διάθεσή τους, χρήματα, καριέρα, δημοσιότητα και κυρίως τους μηχανισμούς που θα άλλαζαν τον αξιακό κώδικα μιας κοινωνίας, τα ΜΜΕ. Εκείνη την εποχή η ελληνική κοινωνία ζούσε την ψευδαίσθηση της παπανδρεϊκής εθνικής ανεξαρτησίας, με τα τεράστια χρηματικά ποσά που εισέρρεαν από την Ευρώπη προς την Ελλάδα. Η νομενκλατούρα των πρώην, μη προνομιούχων έχτιζε βίλλες, αγόραζε σκάφη και πανάκριβα αυτοκίνητα με την ίδια άνεση που κατηγορούσαν τη Δεξιά και κάθε διαφωνούντα της δικής τους πλευράς. Κυρίως όμως δημιουργούσαν πρότυπα σε ολόκληρο το φάσμα και το εύρος της κοινωνικής μας διαστρωμάτωσης. Η κρατική τηλεόραση ήταν η μοναδική πηγή πληροφόρησης, πραγματικής προπαγάνδας, που παραποιούσε με ολοκληρωτική προσέγγιση την αλήθεια, τονίζοντας τις δήθεν επιτυχίες στον τρίτο κόσμο και αποσιωπώντας τις χαμένες ευκαιρίες του κόσμου της αγοράς.

Οι χιλιάδες φοιτητές και οι σπουδαστριες που παρέμειναν προσηλωμένοι στις αρχές της φιλελεύθερης και δημοκρατικής μας παράταξης, γύρισαν την πλάτη τους σε καριέρες, χρήματα και

δημόσια αξιώματα για πολλά χρόνια. Πίστευαν ότι πολύ σύντομα η αξιοκρατία και η μεθοδικότητα θα αντικαταστάσουν το λαϊκισμό και τη λογική του όσπρου-μαύρου. Είναι αυτοί οι ίδιοι άνθρωποι που αποτελούν τη ραχοκοκαλιά του πολιτικού μας χώρου, που αγωνιά και ελπίζει, εργάζεται και δημιουργεί, αμφισβητεί και προσδοκά ότι οι αγώνες τους δεν πήγαν χαμένοι, η αλληλαγνή που έχει ανάγκη η χώρα περισσότερο παρά ποτέ θα συντελεστεί, η αξία και η ικανότητα θα επιβραβευτούν.

Οι πολιτικές νεολαίες είχαν μία βαθιά ανταγωνιστική σχέση μεταξύ τους, με την ΟΝΝΕΔ να αγωνίζεται να καταστεί συνομιλητής των υπολοίπων με κάθε τρόπο και με κάθε κόστος. Στην πορεία του Πολυτεχνείου το 1981, με Πρόεδρο της ΟΝΝΕΔ τον Δημήτρη τον Τσιγγούνη, όπου είχαμε συμμετάσχει, δεχθήκαμε μια επίθεση από κάθε λογής «δημοκράτες» της Αριστεράς, που ακόμα και σήμερα όλοι μας τη θυμόμαστε. Αλλά και σε άλλες πορείες για την Αλληλεγγύη, τη συνδικαλιστική παράταξη του Λεχ Βαλέσα στην Πολωνία κ.λπ. η αλαζονεία και η αυθαιρεσία της δήθεν δημοκρατικής αριστεράς ήταν μνημειώδεις.

Μοναδική, ιστορική, κοινή συνάντηση είχαμε οι τρεις Πρόεδροι και επικεφαλές της ΟΝΝΕΔ, της Νεολαίας ΠΑΣΟΚ και της ΚΝΕ, κατά την περίοδο της Κυβέρνησης Ζοζήτα μετά από εντολή των αρχηγών των κομμάτων μας Μπτσotάκη, Παπανδρέου και Φλωράκη και κατά τη διάρκεια των εκτεταμένων καταστροφών στο Πολυτεχνείο. Στη συνάντηση αυτή, ο Βασίλης Τόγιας από τη Νεολαία ΠΑΣΟΚ, ο Τάκης Θεοδωρικάκος από την ΚΝΕ και εγώ ως Πρόεδρος της ΟΝΝΕΔ, δρομολογήσαμε δράσεις που προστάτευσαν μέρος του κατεστραμμένου Πολυτεχνείου επί της οδού Πατησίων. Δυστυχώς ήταν η μοναδική κοινή συνάντηση των οργανώσεων νεολαίας με ουσία και αποτέλεσμα. Οι εποχές που ακολούθησαν σηματοδεύτηκαν από λανθασμένες επιλογές του μετέπειτα Υπουργού Παιδείας Βασίλη Κοντογιαννόπουλου, που ευτυχώς για την παράταξή μας τερματίστηκαν επί Υπουργίας του Γιώργου Σουφλιά, που έφερε την ηρεμία στους χώρους της εκπαιδευτικής κοινότητας.

Τα χρόνια πέρασαν και καθένας από εμάς ακολούθησε τον δρόμο που επέβαλαν οι ανάγκες του αλλά και η συνείδησή του. Γεγονός σήμερα παραμένει πως παράλληλα με όσους προχώρησαν στον δημόσιο βίο, υπάρχει ένας μεγάλος αριθμός προσωπικοτήτων που προσέφεραν στην παράταξη από τα φοιτητικά τους κιόλας χρόνια, οι οποίοι δραστηριοποιήθηκαν στον ιδιωτικό τομέα, μην επιδιώκοντας αξιώματα και δημόσιες θέσεις. Όλοι αυτοί ωστόσο, επιζητούν την άνοιξη της ελπίδας του 2004 και είναι πρόθυμοι να στηρίξουν την αναγέννησή της.

του Σταμάτη Μαύρου

ΤΟ + :

Ζεσταίνουν τις μηχανές τους

αρθρογραφούν από διαφορετικά Συμβούλια και περιμένουμε και από τους ίδιους μέσω της ηλεκτρονικής επικοινωνίας από την ιστοσελίδα της ΟΝΝΕΔ να μας ενημερώνουν για τις δράσεις τους.

Τα Τοπικά Συμβούλια Νέων, έχουν ξεκινήσει να ζεσταίνουν τις μηχανές τους. Ήδη έχει πραγματοποιηθεί ένας μεγάλος αριθμός εκδηλώσεων, ενώ προγραμματίζονται και άλλες πρωτοβουλίες μέχρι τα Χριστούγεννα. Περισσότεροι νέοι έρχονται σε επαφή με το νέο θεσμό και σε αρκετές περιπτώσεις οι εγγραφές στα μητρώα αυξάνονται. Οι νέοι που επέλεξαν να ασχοληθούν με τα Συμβούλια Νέων αποδεικνύουν με τον καλύτερο τρόπο το ενδιαφέρον τους για τα κοινά, ενώ παράλληλα η θεματολογία των εκδηλώσεων και των φεστιβάλ αναδεικνύει το γεγονός ότι ο θεσμός είναι ζωντανός και εκφράζει ουσιαστικά τους νεανικούς προβληματισμούς. Στην κορυφή της ατζέντας, βρίσκονται δράσεις σχετικά με το περιβάλλον, τον πολιτισμό, την εργασία και την επιχειρηματικότητα. Δράσεις που τονίζουν κυρίως την ανάγκη συμμετοχής των νέων με κάθε τρόπο. Είναι φανερό ότι η πολιτεία μέσω των αρμόδιων δομών (όπως η Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς) εξακολουθεί και στηρίζει τα Τοπικά Συμβούλια, με πόρους και ιδέες. Από την πλευρά μας, η αρμόδια Γραμματεία της ΟΝΝΕΔ για τα ΤΟΣΥΝ, προσπαθεί να κινητοποιήσει ακόμα περισσότερα στελέχη της ΟΝΝΕΔ να γνωρίσουν και να ασχοληθούν με το θεσμό, ενώ παράλληλα συνδράμουμε στην ενίσχυση και διοργάνωση πε-

του Δημήτρη Βολουδάκη

ραιτέρω δράσεων. Σίγουρα, μένουν πολλά να γίνουν ωστόσο οφείλουμε να παραδεχτούμε ότι τα ΤΟΣΥΝ είναι ένας θεσμός που έχει να δώσει πολλά ακόμα.

Κομοτηνή-ΝΕΩΝ...πράξεις!

Με συνδιοργανωτές το Δήμο Κομοτηνής, το Κέντρο Πληροφόρησης Νέων του Δήμου, το Europe Direct, χορηγό την Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης και υπό την αιγίδα της Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς και του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, το Τοπικό Συμβούλιο Νέων του Δήμου Κομοτηνής πραγματοποίησε Δέκα Μέρες Χαράς στα μέσα Σεπτεμβρίου προσδοκώντας με αυτό τον τρόπο να καλωσορίσει του πρωτοετείς φοιτητές στη πόλη του.

Το πρόγραμμα των εκδηλώσεων ήταν πολύπλευρο, με άμεσο στόχο να θέσει προβληματισμούς στους νέους, να τους ευαισθητοποιήσει σε καίρια θέματα της κοινωνίας μας, αλλά και να τους ψυχαγωγήσει. Η έναρξη έγινε με μία μαγευτική συναυλία της Άλκηστις Πρωτοψάλτη, ενώ ακολούθησε εκδήλωση βράβευσης της Ολυμπιονίκη μας, Πηγής Δεβετζή και του πρωταθλητή Ελλάδος και Βαλκανιονίκη, Κώστα Μπανιώτη. Στη συνέχεια

έγιναν εκδηλώσεις στο πλαίσιο της παγκόσμιας ημέρας της Ειρήνης και της παγκόσμιας ημέρας πολυγλωσσίας, κατά των Ναρκωτικών, περιβαλλοντικές, αλλά και ημερίδα με θέμα: «Νέοι-Κοινωνία-Διαφορετικότητα». Πραγματοποιήθηκε, επίσης, διήμερη έκθεση βιβλίου με δύο βιβλιοπαρουσιάσεις συγγραφέων γνωστών στο νεανικό κοινό και διήμερο εθελοντικής αιμοδοσίας. Ακόμη, με ιδιαίτερη περηφάνια βραβεύσαμε τους δέκα νέους του Δήμου μας που εισήχθησαν στα ΑΕΙ με την υψηλότερη βαθμολογία, ως δείγμα επικρότησης των προσπαθειών των νέων ανθρώπων του τόπου μας. Το τελευταίο Σαββατοκύριακο των εκδηλώσεων ήταν αφιερωμένο σε παρουσίαση δράσεων που αφορούσαν τον εθελοντισμό των Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων και

Εθελοντικών Ομάδων της Κομοτηνής και της Ελλάδος. Επίσης, περίπτερα τοπικών φορέων παρέιχαν στους πρωτοετείς φοιτητές πλήρη ενημέρωση για σειρά θεμάτων που σχετίζονται με τη διαμονή τους στη Κομοτηνή. Παράλληλα, τοπικά νεανικά μουσικά συγκροτήματα έδιναν μία ευχάριστη νότα σε όλο το πρόγραμμα.

Το ΤΟΣΥΝ του Δήμου Κομοτηνής ενώ μετράει λίγους μήνες ζωής προσπαθεί με μεράκι να κάνει πράξη οτιδήποτε αφορά, ευαισθητοποιεί, παιδεύει και βελτιώνει τους νέους του τόπου μας.

του Αντώνη Γκραβάνη

NUEVO

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΟΣΥΝ ΝΕΟΥ ΨΥΧΙΚΟΥ

27-28 Σεπτεμβρίου 2008
Αθλητικό Κέντρο Νέου Ψυχικού

από
τις ιδέες στην
πράξη

Το Φεστιβάλ Νεολαίας
ο νέος του σήμερα...
το+ του αύριο!

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟ ΧΑΣΟΥΜΕ!

Διοργάνωση: Τοπικό Συμβούλιο Νέων

Λίγους μήνες μετά την εκλογή του, το ΤΟΣΥΝ Νέου Ψυχικού διοργάνωσε το 1ο φεστιβάλ νεολαίας, μεταφέροντας από τη θεωρία στην πράξη τις ιδέες της συμμετοχικής πολιτικής και της ενεργοποίησης των νέων πολιτών. Η διοργάνωση αυτή ήταν το πρώτο βήμα μιας μακράς πορείας που έχει ξεκινήσει, με προορι-

σμό την ανάδειξη τοπικών αλλά και ευρύτερων θεμάτων (ποιότητα ζωής, ανησυχίες νέων, περιβάλλον και άθληση), παράλληλα με τη σφυρηλάτηση δεσμών ενότητας στον Δήμο μας και τη δημιουργία διαύλων άμεσης επικοινωνίας.

Τα γεγονότα που σφράγισαν το διήμερο, μπορούν να χωριστούν αδρομερώς σε δύο κατηγορίες: 1) συζητήσεις-διαπραγματεύσεις θεμάτων 2) πολιτισμός-αθλητισμός. Θέματα συζήτησης όπως: «ο ρόλος του σχολικού επαγγελματικού προσανατολισμού», «αθλητισμός για ποιότητα ζωής ή για τις μεγάλες επιδόσεις – η μάστιγα του ντόπινγκ», κέντρισαν το ενδιαφέρον νέων, αλλά και μεγαλύτερων ηλικιών, συνθέτοντας το ενδιαφέρον των γονέων με την περιέργεια των νέων. Και οι δύο συζητήσεις, κατέδειξαν με τον πλέον ευκρινή τρόπο ότι ένα φεστιβάλ νεολαίας, μπορεί και πρέπει να συμβάλλει στις κοινωνικές ζυμώσεις της εποχής.

Παράλληλα, το φεστιβάλ graffiti (ως μέσο έκφρασης, αλλά και μήνσης στους κώδικες των νέων), το πρωτάθλημα μπάσκετ 3on3, οι δράσεις περιβαλλοντικού χαρακτήρα, αλλά και η μεγάλη συναυλία με τα σχολικά συγκροτήματα του προαστίου, απέδειξαν ότι κάτω από τις κατάλληλες συνθήκες νέοι άνθρωποι μπορούν να δραστηριοποιηθούν και να επικοινωνήσουν τα ενδιαφέροντα και τις ανησυχίες τους. Καθ' όλη τη διάρκεια του φεστιβάλ, λειτούργησαν περίπτερα ενημέρωσης, του ΥΠΕΠΘ για θέματα επαγγελματικού προσανατολισμού, του WWF για το περιβάλλον και της ΕΣΤΙΑΣ για άτομα με νοτική υστέρηση.

Η αυθλαία του φεστιβάλ άφησε, πέρα από την ικανοποίηση για την αθρόα συμμετοχή αλλά και την προσμονή για τη συνέχεια, μια βαθιά ανάσα αισιοδοξίας ότι οι αυθεντικότερες και πιο καθημερινές μορφές συμμετοχής και δράσης, είναι το καλύτερο αντίδοτο στην αδιαφορία και ταυτόχρονα η πιο γνήσια υπόσχεση ανανέωσης του σκηνικού που μας περιβάλλει.

του Γιάννη Δελακουρίδη

Ναύπλιο: Η προστασία του περιβάλλοντος και ο εθελοντισμός στην πρώτη γραμμή

Το Τοπικό Συμβούλιο Νέων του δήμου Ναυπλίων έχει ξεκινήσει τη δράση του. Ήδη, από την αρχή του καλοκαιριού έχουν αρχίσει οι δραστηριότητες μας. Στις 5 Ιουνίου 2008, που ήταν και η Παγκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος, δείχνοντας ότι οι νέοι σήμερα δεν μένουν ανεπηρέαστοι από τις κλιματικές αλλαγές και τη ρύπανση του περιβάλλοντος, ότι έχουμε οικολογική συνείδηση και δεν είμαστε απλά η γενιά του φραπέ, πραγματοποιήσαμε καθαρισμό στις παραλίες του δήμου μας. Ήταν ουσιαστικά η πρώτη μας δραστηριότητα και παράλληλα μία δυναμική αρχή, καθώς η προσπάθειά μας αγκαλιάστηκε θερμά από πολλούς νέους. Επειδή, όμως, η προστασία του περιβάλλοντος δεν σταματά σε έναν απλό καθαρισμό, στο επόμενο Δημοτικό Συμβούλιο, θα ζητήσουμε να εγκατασταθούν σε όλη την πόλη κάδοι ανακύκλωσης, με σκοπό να γίνει η ανακύκλωση και κατ' επέκταση η προστασία του περιβάλλοντος συνήθεια ή καλύτερα τρόπος ζωής τόσο για τους νέους, όσο και για τους μεγαλύτερους.

Εν συνεχεία, πριν το τέλος του καλοκαιριού, σε μία προσπάθεια ανάδειξης των καλλιτεχνικών ανησυχιών των νέων του Δήμου μας, διοργανώσαμε τον Αύγουστο με μεγάλη επιτυχία συναυλία στο λιμάνι της πόλης, στην οποία συμμετείχαν 6 τοπικά συγκροτήματα νέων. Στο άμεσο μέλλον έχουμε σκοπό να πραγματοποιήσουμε ημερίδα σε συνεργασία με τον Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό του δήμου μας με θέμα «Εθελοντισμός και πρώτες βοήθειες». Επιπρόσθετα, σε συνεργασία με τον ΟΚΑΝΑ θα διοργανώσουμε ενημερωτική καμπάνια στα σχολεία με αντικείμενο τη «μάστιγα των ναρκωτικών».

Όλα αυτά είναι μόνο η αρχή, καθώς έπεται συνέχεια. Όμως, για την επίτευξη των στόχων μας χρειάζεται η στήριξη και η βοήθεια όλων των νέων, ώστε η φωνή και τα όνειρά μας να γίνουν πιο ισχυρά και πιο κατανοητά από τους μεγαλύτερους. Δεν υπάρχει «δεν μπορώ», υπάρχει «δεν θέλω» και εμείς είμαστε εδώ για να αποδείξουμε πως και θέλουμε και μπορούμε.

της Χριστίνας Μελεούνη

Δασοπροστασία και αιμοδοσία

ΤΟΣΥΝ Αγίας Παρασκευής

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει θέσει ως μια από τις βασικότερες προτεραιότητές της, τη συμμετοχή των νέων στην πολιτική και κοινωνική ζωή του τόπου τους. Στη χώρα μας, ο θεσμός των Τοπικών Συμβουλίων Νέων τέθηκε σε λειτουργία την περασμένη άνοιξη. Αποστολή τους είναι η επαφή με τους νέους και η ανάδειξη των προβλημάτων τους, η ανάληψη πρωτοβουλιών και δραστηριοτήτων μέσα στους δήμους και τις κοινότητες καθώς και η επίτευξη συνεργασίας μεταξύ των Τοπικών Συμβουλίων Νέων. Βασικός στόχος είναι επίσης και η προώθηση αυτού του θεσμού, ώστε η συμμετοχή των νέων στα κέντρα λήψης αποφάσεων να είναι εντονότερη. Η δυνατότητα του προέδρου του ΤΟΣΥΝ, να συμμετέχει και να εκφράζει την άποψή του στις Συνεδριάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου αποτελεί ένα πρώτο θετικό βήμα προς αυτή την κατεύθυνση.

Το Τοπικό Συμβούλιο Νέων Αγίας Παρασκευής, στο πλαίσιο της εσωτερικής του οργάνωσης, δημιούργησε επιτροπές και ομάδες εργασίας για κάθε τομέα στον οποίο η νεολαία μπορεί και οφείλει να συμμετέχει. Επιτροπή περιβάλλοντος, επιτροπή αθλητισμού, επιτροπή παιδείας, επιτροπή υγείας και επιτροπή πολιτισμού. Τον περασμένο Ιούλιο, δημιουργήθηκε μια ομάδα εθελοντών μέσα από το Τοπικό Συμβούλιο Νέων Αγίας Παρασκευής, η οποία συμμετείχε ενεργά στην δασοπροστασία του Υμηττού.

Με την έναρξη του φθινοπώρου το ΤΟΣΥΝ Αγίας Παρασκευής, σε συνεργασία με τα Δημοτικά Ιατρεία, συμμετείχε στην 6η Πανελλήνια Λαμπαδηδρομία της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Συλλόγων Εθελοντών Αιμοδοτών και στη συνέχεια στην 55η Εθελοντική Αιμοδοσία, που έλαβε χώρα στο δήμο μας. Μέσα στις επόμενες εβδομάδες ετοιμάζουμε επισκέψεις στα σχολεία της Αγίας Παρασκευής για ενημέρωση σχετικά με το θεσμό των Τοπικών Συμβουλίων Νέων. Θεωρώντας εξαιρετικά σημαντική αυτή την πρωτοβουλία και έχοντας πίστη στις δυνατότητες και τη διάθεση της νεολαίας, πιστεύουμε πως η ευρύτερη συμμετοχή της θα βοηθήσει στην καλύτερη και αποτελεσματικότερη λειτουργία του θεσμού.

της Ερμιόνης Καραχάλιου

Το+ Γλυφάδας

Ένας θεσμός στα σπάργανα, αρχίζει να αναπτύσσεται...

Γλυφάδα, Κυριακή, 30 Μαρτίου 2008: Ένας από τους μεγαλύτερους Δήμους της χώρας πανελλαδικά διενεργεί κι αυτός τις εκλογές για την ανάδειξη των εκπροσώπων της νεολαίας του. Η μαζική εγγραφή εκατοντάδων νέων στα μητρώα της προηγούμενες μέρες, αποτελούσε ένα σημαντικό χέγγυο επιτυχίας. Η Γλυφάδα εκείνη τη μέρα απέδειξε ότι έχει νεολαία πολυάριθμη, νεολαία δραστήρια και ανήσυχη, απέδειξε ότι έχει ελπιδοφόρο μέλλον.

Από μια πλειάδα άξιων και ικανών υποψηφίων ανεδείχθησαν οι πρώτοι 9, οι οποίοι συγκροτούν και το πρώτο Τοπικό Συμβούλιο Νέων του Δήμου. Και κάπως έτσι ξεκίνησαν όλα. Από τότε και σε διάστημα λίγων μηνών έγιναν πολλά. Το πρώτο ηλεκτρονικό κέντρο ενημέρωσης νέων που θα λειτουργεί στην ανανεωμένη ιστοσελίδα του Δήμου, καθώς και η απόφαση για τη βράβευση των επιτυχόντων μαθητών του Δήμου στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, σε συνεργασία με το Π.Π.Κ.Δ.Γ, ήταν μόνο η αρχή. Μέσα από τη γόνιμη συνεργασία που ξεκίνησε τις αστυνομικές αρχές της περιοχής, έγινε πράξη ο διάλογος μεταξύ Αστυνομίας και Νέων για μια πιο ασφαλή πόλη. Η πρώτη συμμετοχή στο Σώμα Πολιτικής Προστασίας του

Δήμου Γλυφάδας αποτέλεσε επίσης μια από τις σημαντικότερες εμπειρίες μας. Οι περιπολίες στον Υμηττό, η φόρμα του εθελοντή δασοπροσβέστη, η προσπάθεια κατάσβεσης μικρών εστιών φωτιάς. Κυρίως όμως η επαφή με τα υπόλοιπα σώματα εθελοντών και η επικοινωνία και ανταλλαγή απόψεων που ανεπύχθησαν προσέφεραν στιγμές εποικοδομητικές και πολύτιμες. Η διαδημοτική συνεργασία με τα ΤΟΣΥΝ των όμορων Δήμων, αποτελεί ένα πρώτο βήμα «νεανικής ασπίδας» για κοινή αντιμετώπιση των προβλημάτων της ευρύτερης περιοχής μας.

Το πρώτο φεστιβάλ νεολαίας του Δήμου Γλυφάδας, εκθέσεις βιβλίων, εφημερίδα νέων Δημοτών, δενδροφυτεύσεις, διεξαγωγή Πανδημοτικών Πρωταθλημάτων Νεολαίας (ποδοσφαίρου και μπάσκετ), η ενίσχυση του εθελοντισμού, αιμοδοσίες, ημερίδες, επαγγελματικός προσανατολισμός, νεανική επιχειρηματικότητα κυρίως όμως η ανάδειξη και η προσπάθεια επίλυσης των τοπικών προβλημάτων αποτελούν κάποιους μόνο από τους φετινούς μας στόχους που θέλουμε να υλοποιήσουμε. Καλή μας αρχή...

του Αιμίλιου Βουγιουκλάκη

NUEVO

Το +

Σκέψου παγκόσμια-Δράσε στη Θεσσαλονίκη!

Το Τοπικό Συμβούλιο Νέων του Δήμου Θεσσαλονίκης, ξεκίνησε τη δραστηριοποίησή του στα περιβαλλοντικά θέματα, με την στήριξη της εθελοντικής πυροπροστασίας του περιαστικού δάσους του Σέιχ Σου και με την εκστρατεία καθαρισμού του Όρμου Κεληλάρου, με τη συμμετοχή πολλών νέων της πόλης μας. Στα πλαίσια της διοργάνωσης των «ΗΜΕΡΩΝ ΝΕΑΝΙΚΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΥ», οι νέοι της Θεσσαλονίκης ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του ΤΟ.ΣΥ.Ν. και έδωσαν δυναμικό παρόν στις ημερίδες: «Νέοι και σύγχρονες μορφές εξαρτήσεων – Νεανικά θέματα που δεν αγγίζονται εύκολα» και «Νεανική Επιχειρηματικότητα – Επαγγελματικές διέξοδοι για τους νέους», στην προβολή της κινηματογραφικής ταινίας «Requiem for a dream» και στην επίσκεψη στο κέντρο ενημέρωσης και πρόληψης από εξαρτησιογόνες ουσίες «Σείριος».

Οι εκδηλώσεις έκλεισαν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, με τη μαγευτική μουσική συναυλία των Σταμάτη Κραουνάκη και Σπείρα Σπείρα, στο Θέατρο Γης. Οι πολίτες της Θεσσαλονίκης, απέδειξαν για ακόμη μια φορά την κοινωνική ευαισθησία που τους διακρίνει και κατέκλυσαν το πανέμορφο θέατρο, συμβάλλοντας στον ιερό σκοπό, μέσω της διάθεσης των εσόδων της παράστασης για την ενίσχυση του Συλλόγου Φίλων και Εθελοντών του Δημοτικού Βρεφοκομείου «Ο Άγιος Στυλιανός».

Στις 4 και 5 Οκτωβρίου, στην Πλατεία Αριστοτέλους της Θεσσαλονίκης, πραγματοποιήθηκε το 1ο Φεστιβάλ Νέων με την ονομασία Thesstival 08 - Youth Voice που διοργάνωσαν το Τοπικό Συμβούλιο Νέων του Δήμου Θεσσαλονίκης και η Θυρίδα Νεανικής Επιχειρηματικότητας Κεντρικής Μακεδονίας της Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς, σε συνεργασία με το Δήμο Θεσσαλονίκης. Στο διήμερο αυτό, όλοι οι συμπολίτες μας είχαν

τη δυνατότητα να ενημερωθούν από τα περίπτερα τα οποία φιλοξενούσαν τους φορείς της πόλης, κοινωνικές οργανώσεις, επιμελητήρια, βιβλιοπωλείο και δισκοπωλείο και ταυτόχρονα να συζητήσουν και να συμμετάσχουν σε ανοικτές εκδηλώσεις –ομιλίες με θέματα την ενεργοποίηση και αξιοποίηση των νέων ανθρώπων στις εξελίξεις και την περιβαλλοντική ευαισθητοποίηση βάσει της αρχής «σκέψου παγκόσμια-δράσε τοπικά». Στους χώρους του φεστιβάλ οι μικροί μας φίλοι ζωγράρισαν για το περιβάλλον και παρέλαβαν δώρα βιβλία, ενώ ταυτόχρονα έπαιξαν στο οργανωμένο Fun Park, το οποίο περιελάμβανε τραμπολίνα, Mini Golf, καθώς και πολλά άλλα παιχνίδια. Την παράσταση έκλειψαν οι επιδείξεις ΤΑΕ KWON DO από τη σχολή KWON JAE HWΑ, τις οποίες παρακολούθησε πλήθος κόσμου.

Το Thesstival 08 - Youth Voice έκλεισε με τη μεγάλη, ανοιχτή συναυλία των ΟΝΙΡΑΜΑ, την οποία παρακολούθησαν με ενθουσιασμό χιλιάδες νέοι, οι οποίοι διασκέδασαν, χόρεψαν και τραγούδησαν υπό τους ήχους του δυναμικού νεανικού συγκροτήματος που κέρδισε τις εντυπώσεις. Το Τοπικό Συμβούλιο Νέων του Δήμου Θεσσαλονίκης και η Θυρίδα Νεανικής Επιχειρηματικότητας Κεντρικής Μακεδονίας της Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς έχουν τη διάθεση να κάνουν θεσμό, το νέο αυτό εγχείρημα που γνώρισε μεγάλη επιτυχία και αγκαλιάστηκε από τον κόσμο της Θεσσαλονίκης.

Ένας θεσμός, στον οποίο θα συμμετέχουν ακόμα περισσότεροι φορείς και θα επενδύει στους νέους ανθρώπους, αποτελώντας βήμα έκφρασης και δημιουργίας. Ένας θεσμός που λείπει από τη Θεσσαλονίκη.

Με το ΤΟ.ΣΥ.Ν. στο Δήμο Θεσσαλονίκης ανοίγεται πλέον μια ολοκαίνουρια διέξοδος έκφρασης που δεν περιορίζει τους νέους σε ομάδες, αλλά συγκεντρώνει όλους χωρίς διακρίσεις. Θα πρέπει όλοι να βοηθήσουν και ουσιαστικά να επιτρέψουν στους νέους ανθρώπους να αναλάβουν πρωτοβουλίες. Είναι χρέος όλων μας είναι να παροτρύνουμε τους νέους να συμμετέχουν σε φορείς που ασχολούνται με τα κοινά, γιατί ο ενεργός πολίτης και ιδιαίτερα ο νέος έχει πολλά να προσφέρει.

του Γιάννη Καρπάση

ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΑ ΑΕΙ

Ζητούμενο η ποιότητα

Τα κολλέγια, ο νόμος-πλαίσιο και το άρθρο 16 του Συντάγματος

Η φετινή ακαδημαϊκή χρονιά ξεκίνησε και έθεσε τις θέσεις της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ στο προσκήνιο. Η εφαρμογή της λίστας συγγραμμάτων, πρότασή μας από τις αρχές της δεκαετίας του '90, η εν γένει εφαρμογή του νόμου-πλαισίου και το ζήτημα που ανέκυψε με την απόφαση του Δικαστηρίου Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για τα κέντρα ελευθέρων σπουδών (ΚΕΣ), καθιστούν τη ΔΑΠ-ΝΔΦΚ ρυθμιστή των εξελίξεων για τα φοιτητικά δρώμενα, μιας και είμαστε η μόνη παράταξη μέσα στο Ελληνικό Πανεπιστήμιο, η οποία έχει προτάσεις που τις καταθέτει και οι οποίες σε αντίθεση με των άλλων παρατάξεων, είναι πραγματοποιήσιμες. Η εφαρμογή της λίστας συγγραμμάτων μας δικαιώνει και η ανταπόκριση των φοιτητών δεν μπορεί παρά να μας γεμίζει κουράγιο, παρά τα όσα πρακτικά προβλήματα κι αν προκύπτουν και καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε, όπως είναι ο αριθμός-πλαφόν στα δωρεάν διανεμόμενα συγγράμματα και οι κωλυσιεργίες των διοικήσεων των τμημάτων. Το ζήτημα των ΚΕΣ αφορά στο σύνολο της φοιτητικής κοινότητας και δεν πλήττει μόνο τους κόκκινους, τους πράσινους ή τους μπλε φοιτητές. Είμαστε κατάφορα αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια γίνεται για εξίσωση των πτυχίων μας με αυτά των ΚΕΣ ή οποιουδήποτε άλλου ιδρυμάτος αμφιβόλου ποιότητας.

του Μάνου Κασσελάκη

Η άποψή μας περί ενίσχυσης των κριτηρίων ποιότητας στην τριτοβάθμια εκπαίδευση αποδεικνύεται μονόδρομος στο διεθνές εκπαιδευτικό περιβάλλον. Μόνο η ποιότητα μπορεί να διασφαλίσει ανταγωνιστικά πτυχία με εξασφαλισμένα επαγγελματικά δικαιώματα. Νομοθετικές πρωτοβουλίες, όπως η αξιολόγηση, ο νόμος για την έρευνα και τα μεταπτυχιακά και ο νέος νόμος-πλαίσιο συμβάλλουν ουσιαστικά προς αυτή την κατεύθυνση. Δυστυχώς, η μη αναθεώρηση του άρθρου 16 διατήρησε το άναρχο περιβάλλον στο χώρο της εκπαίδευσης. Η θέσπιση αυστηρών όρων ποιότητας για τη λειτουργία μη κρατικών πανεπιστημίων (όπως πρότεινε στο παρελθόν η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ) θα περιορίζε στο μέγιστο βαθμό τη λειτουργία πανεπιστημίων-περιπτέρων.

Εμείς, η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ, είμαστε έτοιμοι και για αυτή τη νέα χρονιά να δώσουμε δυναμικά το παρόν μέσα στα Πανεπιστήμια και να μην επιτρέψουμε σε κανέναν να μπλοκάρει ή να υποβαθμίσει την εκπαιδευτική λειτουργία είτε με τις προτάσεις του είτε με την ανυπαρξία αυτών.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΟΧΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Χημικών Μηχανικών μέσα από τη μακροχρόνια πορεία της, έχει καθιερωθεί στο χώρο της σχολής ως η παράταξη εκείνη η οποία έχει ως πυρήνα της το φοιτητή και στόχο της τη διασφάλιση των δικαιωμάτων του. Έχει χαράξει έντονα το όνομα της σε όλες τις διαδικασίες που κατοχυρώνουν τον φοιτητή τόσο κατά τη διάρκεια της φοίτησής του όσο και στη μετέπειτα επαγγελματική του σταδιοδρομία. Είμαστε η μόνη παράταξη που κάθε χρόνο καταθέτει προτάσεις όχι απλά για τα μάτια του κόσμου, αλλά γιατί πάγια θέση της είναι πως μόνο με διάλογο και προτάσεις επιτυγχάνουμε και εξασφαλίζουμε την ουσιαστική βελτίωση των πτυχίων μας, την εξέλιξη της σχολής μας και την πρόοδό μας. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι με πρόταση μας θα λαμβάνουμε μαζί με το πτυχίο μας και επάρκεια χρήσης ηλεκτρονικού υπολογιστή!

του Θανάση Μπούρα

Σόλωνος και Σίνα γωνία...

Μια ιστορία και παράδοση που συνοψίζεται μόλις σε δύο αρχικά: Ο.Π (Οργάνωση Πολιτικού). Πριν δύο χρόνια επιτύχαμε τη μεγαλύτερη ποσοστιαία αύξηση πανελληνίως, αυτή των 11 μονάδων που επισφράγισε την εκλογική νίκη και μία από τις αυτοδυναμίες της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ στο Τμήμα Πολιτικών Επιστημών του ΕΚΠΑ. Οι 11 αυτές μονάδες αποτελούν τρανή απόδειξη της αποτελεσματικότητας της δράσης μας. Πιστή στις αρχές και στις αξίες της μαζικότερης και πρωτοπόρας φοιτητικής παράταξης, η οργάνωση πολιτικού συνεχίζει να προτείνει, να διεκδικεί και να πετυχαίνει, γαλουχώντας τα μέλη της με τα ιδανικά για τα οποία αγωνίστηκαν επί σειρά ετών Δαπίτες. Ακόμα και σε πιο δύσκολες περιόδους, κατά τις οποίες η ΔΑΠ πολεμήθηκε για το φιλελεύθε-

ρο και δημοκρατικό της πνεύμα, υπήρχαν κάποιοι Δαπίτες που δε δίστασαν να υψώσουν το φρόνημά τους απέναντι στο τότε κατεστημένο. Έχουμε όραμα προόδου και ανάπτυξης για την πανεπιστημιακή κοινότητα. Πιστεύουμε σε ένα καλύτερο πανεπιστήμιο, αναδομημένο και αναμορφωμένο. Ένα πραγματικό άσυλο ιδεών που θα μπορεί να στεγάσει τα όνειρα των φοιτητών. Σήμερα η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ, έχοντας σπάσει το φράγμα του 40%, είναι η πρώτη φοιτητική δύναμη και στα χέρια της κρατάει ένα καλύτερο αύριο. Η οργάνωση Πολιτικού, σαν κομμάτι αυτής της ιστορίας δεν μπορεί παρά να συνεχίζει τις διεκδικήσεις. Έχοντας αποδείξει και συνεχίζοντας να αποδεικνύει πως δεν υπάρχουν κορυφές, κάνει σήμερα το επόμενο βήμα προς τα εμπρός.

των Νίκου Κερερέ και Νίκου Λαδί

ΑΕΙ

ΑΕΙ

ΟΧΙ ΓΙΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ

Ημερίδες, σεμινάρια, εκπαιδευτικές εκδρομές και συνέδρια περιλαμβάνονται στην πρόσφατη δράση μας, σε χώρους όπως ο Δημόκριτος, το Τεχνολογικό Πάρκο Λαυρίου, η Μινέρβα, η FASOPLAST, ενώ ένα τριήμερο συνέδριο πραγματοποιήθηκε στο Ναύπλιο. Παράλληλα, η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Χημικών Μηχανικών έρχεται να καλύψει και την ανάγκη ψυχαγωγίας και διασκέδασης που εύλογα έχει κάθε φοιτητής! Οι χοροί, τα party, τα ρεμπετάδικα, οι θεατρικές παραστάσεις αποτελούν λίγες μόνο από τις βραδινές εκδηλώσεις μας, ενώ σε εξέχουσα θέση βρίσκεται το ετήσιο πρωτάθλημα ποδοσφαίρου καθώς και άλλες εκδηλώσεις περισσότερου αθλητικού περιεχομένου. Το ιδεολογικό υπόβαθρο της παράταξης επιτάσσει την ευθύνη, με την οποία οφείλει να αντιμετωπίζει τις καθημερινές προκλήσεις και να βγαίνει αλώβητη αποδεικνύοντας πως η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Χημικών Μηχανικών είναι η μοναδική φωνή που αντηχεί στη σχολή!

Η υπεροχή της Ανανέωσης

Η πρώτη εντύπωση που αφήνουν οι περισσότερες παρατάξεις στο ελληνικό πανεπιστήμιο είναι σχεδόν ίδια (τραπεζάκια με αφίσες, ατελείωτες σημειώσεις και φυλλάδια συνήθως σε αταξία). Επιφανειακά καμία διαφορά μεταξύ τους. Και η κατάσταση θα συνεχίσει να κρίνεται επιφανειακά, αν η στασιμότητα δεν αντικατασταθεί από την εξέλιξη. Για την επιτυχία, όμως, αυτής της εξέλιξης απαιτείται διαρκής προσπάθεια, συγκροτημένη δράση και «άνοιγμα» προς το νέο. Το «άνοιγμα» αυτό θα επέλθει πιο εύκολα, εάν επέλθει και η απαιτούμενη ανανέωση στη ΔΑΠ Νομικής ΕΚΠΑ. Και επειδή οι έννοιες δεν είναι μεταφυσικές, αλλά αποκτούν το νόημά τους από την εκάστοτε χρήση τους, η έννοια της ανανέωσης αποκτά αυτή τη χρονική στιγμή περιεχόμενο από την ανανέωση προσώπων και δράσεων. Η ανανέωση μεταφράζεται σε νέα πρόσωπα που ίσως δεν έχουν ιδέα τι είναι η ΔΑΠ, αλλά τους γοντεύ-

ει η δράση της και τους γεννά την επιθυμία να μετέχουν.

Αυτό είναι και το κρίσιμο σημείο. Να διευρυνθεί, δηλαδή η βάση της παράταξης και να απευθύνεται πλέον σε ένα ευρύτερο φάσμα φοιτητών που θα εκτείνεται από τα μέλη της μέχρι τους ουδέτερους φοιτητές που θα είναι όμως και αυτοί συμμετοχοί στην ανανέωση. Μια ανανέωση που θα επέλθει με εκδηλώσεις, οι οποίες θα προσιδιάζουν περισσότερο στα πρότυπα των ευρωπαϊκών πανεπιστημίων και θα συνδέουν την επιστημονική γνώση με την αγορά εργασίας. Νέες δράσεις πιστοποιημένες, σύγχρονες και περισσότερο ανταγωνιστικές. Δράσεις τις οποίες το ίδιο το πανεπιστήμιο θα όφειλε να πραγματοποιήσει. Αυτή είναι και η διαφορά της. Είναι η παράταξη που ενδιαφέρεται για το ακαδημαϊκό και εκπαιδευτικό της πρόσωπο πέρα από το εκλογικό αποτέλεσμα. Ένα εκλογικό αποτέλεσμα το οποίο διεκδικεί, γιατί αποτελεί το μέσο για την επίτευξη των προσδοκιών της. Προσδοκίες που μετατρέπονται από αριθμούς σε πράξεις.

της Χριστίνας Γιολλάση

Στην πιο πολιτικοποιημένη σχολή της Ελλάδας

Ακολουθώντας πάντα την πίστη ότι η ΔΑΠ αποτελεί τη δύναμη των φοιτητών μέσα στα ελληνικά πανεπιστήμια, η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Πολιτικών Μηχανικών ΕΜΠ κατάφερε να το αποδείξει στους φοιτητές της σχολής και αυτοί με τη σειρά τους να φέρουν τη ΔΑΠ πρώτη στους Πολιτικούς Μηχανικούς και μάλιστα με αυτοδυναμίες στη δεκαετία του '90. Τα τελευταία τρία χρόνια, αφού προηγήθηκε μία χρονιά φυσιολογικής ύφεσης, η ΔΑΠ Πολ. Μηχ. καταρρίπτει συνεχώς τα ρεκόρ ψήφων της. Μάλιστα, το κατόρθωμα αυτό φαντάζει πιο θαυμαστό αν αναλογιστεί κανείς ότι η σχολή των Πολιτικών Μηχανικών του Ε.Μ.Π. αποτελεί την πλέον ίσως πολιτικοποιημένη σχολή στην Ελλάδα, με το ποσοστό συμμετοχής στις φοιτητικές εκλογές να αγγίζει το 72% επί του συνόλου των εγγεγραμμένων φοιτητών στη σχολή και όχι απλά των ενεργών. Το κατόρθωμα αυτό, βέβαια, καθόλου τυχαία δεν προέκυψε, αλλά είναι αποτέλεσμα συνεχούς και αδιάλειπτης παρουσίας μας στα όργανα συνδιοίκησης εκεί όπου εκπροσωπώντας τους συμφοιτητές μας κάναμε πράξη τις ιδέες & προτάσεις μας για τη βελτίωση του επιπέδου της σχολής και των παροχών προς τους φοιτητές. Στη ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Πολιτικών Μηχανικών δεν ονειροβατούμε, δεν

παραπληροφορούμε, αλλά ζούμε στην πραγματικότητα και οραματιζόμαστε. Ασκούμε πολιτική και αυτό γίνεται μέσα από προτάσεις – λύσεις σε προβλήματα που αφορούν την ακαδημαϊκή μας καθημερινότητα. Διεκδικούμε καλύτερη παιδεία με σύγχρονα και ανταγωνιστικά πανεπιστήμια. Η αποδοχή και η επιβράβευση μας στις φοιτητικές εκλογές μας γεμίζουν με δύναμη για τη συνέχεια με ακόμη μεγαλύτερη ορμή. Κρατούν άσβεστο το πάθος μας για νέες κατακτήσεις.

του Γιώργου Διαμάντη

ΝΟΜΙΚΗ

ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΑ ΑΕΙ

Ενα από τα πιο εύκολα αντιληπτά ως θετικά, αλλά και παράλληλα από τα πιο πολυσυζητημένα θέματα που έθιξε η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, είναι δίχως αμφιβολία το θέμα της συμμετοχής των φοιτητών με καθολική ψηφοφορία στην ανάδειξη των πανεπιστημιακών αρχών. Εξάλλου, εξαιτίας της φύσης του ζητήματος, αυτό απολαμβάνει πάντοτε και ιδιαίτερης προβολής από τα ΜΜΕ.

Ο νέος νόμος-πλαίσιο για τη λειτουργία των ελληνικών πανεπιστημίων, έβαλε ένα τέλος στη συμμετοχή φοιτητών στις εκλογές για την ανάδειξη προέδρων και πρυτάνεων μέσω των εκλεγμένων εκπροσώπων τους. Βασικός στόχος των νομοθετών ήταν η οριστική παύση των όποιων φαινομένων διαφθοράς και συναλλαγής, φαινόμενα τα οποία -κατ' αυτούς- οφείλονταν στην εκπροσώπηση πολλών φοιτητών, από «λίγους». Με βάση τον παλιό νόμο, στους συλλόγους φοιτητών αντιστοιχούσαν εκλέκτορες σε αριθμό 80% επί των μελών ΔΕΠ και αυτοί διανέμονταν στις φοιτητικές παρατάξεις.

ανάλογα με τα αποτελέσματα των τελευταίων φοιτητικών εκλογών. Με βάση το νέο νόμο, όλοι οι φοιτητές έχουν δικαίωμα συμμετοχής στις εκλογές αυτές και εν τέλει με ειδικό συντελεστή το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας αυτών ανάγεται ξανά σε βαρύτητα 80% επί των μελών ΔΕΠ. Αν και το συγκεκριμένο μέτρο θεσπίστηκε για την πάταξη της συνδιαλλαγής μεταξύ εκλεκτόρων και υποψηφίων, δεν είναι λίγοι αυτοί που εξέφρασαν σοβαρές επιφυλάξεις για το αν και κατά πόσο η καθολική συμμετοχή αντί να μειώσει θα εντείνει τέτοια φαινόμενα. Είναι μάλλον σαφές πως η διαφθορά δεν καθορίζεται από τον αριθμό των συναλλασσόμενων, αλλά από το ποιόν και το αν και κατά πόσο αυτοί λογοδοτούν για τις επιλογές τους. Σε κάθε περίπτωση όμως, κανένας δεν μπορούσε να αρνηθεί μία περίοδο εφαρμογής και δοκιμής στην πράξη, για την ασφαλέστερη εξαγωγή συμπερασμάτων.

Φυσικά η παραπάνω φράση αποτελεί σκέψη ανθρώπων με όρεξη για κάτι καινούργιο, ανθρώπων που θεωρούσαν και θεωρούν ότι το ελληνικό πανεπιστήμιο έχει τα ανακλαστικά να εκσυγχρονιστεί και να αντεπεξέλθει στις σύγχρονες προκλήσεις. Γιατί, όπως είναι γνωστό, η πραγματικότητα ήταν διαφορετική. Με τις πρώτες πράξεις εφαρμογής του νέου νόμου, το περασμένο καλοκαίρι, οι -διάσημες πια- δυναμικές μειοψηφίες της φοιτητικής κοινότητας, φρόντισαν να κάνουν μία ακόμα επίδειξη «ισχύος» καίγοντας κάλπες,

Η δημοκρατία φλέγεται

Οι φοιτητές δεν μπορούν να ψηφίσουν για τα διοικητικά όργανα των πανεπιστημίων. Διαβάστε ποιος το αποφάσισε.

προπηλακίζοντας καθηγητές και φοιτητές, με στόχο να αποτρέψουν όπου είναι δυνατό την εφαρμογή της συγκεκριμένης διάταξης. Το περασμένο καλοκαίρι, οι καταστροφές και η βία μέσα στα πανεπιστήμια έγιναν ξανά πρωτοσέλιδο και αγαπημένο θέμα των βραδινών δελτίων. Οι ίδιοι άνθρωποι που ανέκαθεν στηλίτευαν το παλιό εκλογικό σύστημα ως διεφθαρμένο και άδικο, εμπόδισαν διά της βίας την καθολική έκφραση όλων των συμφοιτητών τους.

Αν όμως κανείς θα μπορούσε να βρει έστω ως λογική εξήγηση τη μη εφαρμογή οποιασδήποτε διάταξης του νέου νόμου για τις παραπάνω ενέργειες, είναι σίγουρα απίθανο να βρει λογική σε αυτό που ακολούθησε το φθινόπωρο: η βία επανήλθε, αλλά αυτή τη φορά επιλεκτικά. Σε πολλά ιδρύματα, μπροστά στον κίνδυνο να αναλάβουν την πολιτική ευθύνη να εκκινήσει η ακαδημαϊκή χρονιά χωρίς πανεπιστημιακές αρχές, οι ίδιες «δημοκρατικές» ομάδες, φρόντισαν να επιτρέψουν στα μέλη ΔΕΠ να ψηφίσουν, αλλά όχι στους φοιτητές! Αποτέλεσμα: έστω και παράτυπα, οι διαδικασίες ολοκληρώθηκαν και οι νέοι πρόεδροι σχολών εκλέχθηκαν αποκλειστικά από τους καθηγητές! Οι διαδικασίες για πρώτη φορά ολοκληρώθηκαν δίχως να μπορεί έστω και ένας φοιτητής να εκφραστεί.

Τα παραπάνω γεγονότα αποκάλυψαν απλά μία ακόμα ζοφερή πλευρά των όσων διαδραματίζονται στο ελληνικό πανεπιστήμιο. Δικαίωσαν πανηγυρικά όσους θεωρούν ότι η δημοκρατία στο εσωτερικό του έχει προ πολλού πτηθεί, απέδειξαν στην πράξη ότι το πανεπιστημιακό άσυλο έχει μετατραπεί πια από άσυλο ιδεών σε άσυλο ενεργειών.

Κάθε τέτοια πράξη, κάθε παραβίαση των κατοχυρωμένων δικαιωμάτων τους, αποτελεί και επιπλέον κίνητρο να συνεχίσουν τον αγώνα τους ενάντια στο σύγχρονο φασισμό. Να συνεχίσουν τον αδιάκοπο αγώνα τους υπέρ της δημοκρατίας...

του Βαγγέλη Αρβανίτη

NUEVO

ΑΕΙ

ΑΕΙ

e-D@P είναι εδώ!

Η νέα ιντερνετική μόδα της εποχής μας ακούει στο όνομα facebook. Εκατομμύρια νέοι επισκέπτονται σε καθημερινή βάση το νέο διαδικτυακό δίκτυο επικοινωνίας. Στέλνουν messages, γράφουν στα wall των friends τους, κάνουν roke μεταξύ τους, ανταλλάσσουν εικονικά δώρα και γίνονται members σε group που τους εκφράζουν. Η μανία του facebook δεν πέρασε απαρατήρητη από την πολιτική επικοινωνία που αποφάσισε να το αξιοποιήσει σαν πρώτη ύλη της. Αρχηγοί κρατών, πρωθυπουργοί, υπουργοί, βουλευτές έχουν τα δικά τους profile και δέχονται καθημερινά χιλιάδες friend requests! Από το Σαρκοζί και τη Μέρκελ μέχρι τον Καραμανλή και τον Ομπάμα οι πολιτικοί αποδεικνύουν πως γνωρίζουν καλά πώς να συγχρονίζονται με την εποχή τους. Η μεγαλύτερη παράταξη των ελληνικών πανεπιστημίων δεν θα μπορούσε παρά να δώσει το παρόν και

στο Facebook! Πατώντας το search εμφανίζονται εκατοντάδες groups της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ (ή καλύτερα dap-ndfk). Χιλιάδες facebookers γίνονται μέλη στα group της ΔΑΠ, ανεβάζουν φωτογραφίες, βίντεο, συζητούν στα discussion boards και φτιάχνουν events. Σχεδόν όλες οι οργανώσεις της Αθήνας έχουν το δικό τους group που οι Δανοίτες εμπλουτίζουν συνεχώς.

Πριν λίγο καιρό η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ του τμήματος Επικοινωνίας και ΜΜΕ μπήκε και στο facebook, τρέχοντας στη λεωφόρο των Νέων Τεχνολογιών, όπως επιτάσσει το αντικείμενο των σπουδών μας. Στο group μας (DAP-NDFK ΕΜΜΕ) οι χρήστες του διαδικτύου μπορούν να δούν φωτογραφίες από το τραπέζι μας, να ενημερωθούν για τα εκδηλώσεις μας, να πάρουν πληροφορίες για το blog μας αλλά και να μας πούν τη γνώμη τους για όποιο θέμα τους αφορά.

Μην περιμένετε...Join us!

του Κωνσταντίνου Μέμμου

ΕΜΜΕ

Συνεχίζουμε το ταξίδι στο χώρο της μάθησης...

Η βιολογία είναι μια επιστήμη που συνεχώς εξελίσσεται. Ένας βιολόγος καλείται συνεχώς να ενημερώνεται για τα καινούργια δεδομένα πάνω στην επιστήμη του. Παράλληλα με το καλό πτυχίο καλείται να διευρύνει συνεχώς το γνωστικό του πεδίο με τη συμμετοχή του σε ημερίδες, σεμινάρια, συνέδρια και ομιλίες. Ο σύγχρονος βιολόγος πρέπει να επεξεργάζεται τις νέες πληροφορίες, να προχωρά σε ερευνητικές τομές και να προλαβαίνει τις απαιτήσεις για βελτίωση στην ποιότητα της ζωής μας.

Στη χώρα μας γίνονται αρκετά συχνά συνέδρια και σεμινάρια που αφορούν στη βιολογία και τους επιμέρους κλάδους της. Συμμετέχουν σε αυτά διακεκριμένοι επιστήμονες από την Ελλάδα και το εξωτερικό, μεταπτυχιακοί αλλά και προπτυχιακοί φοιτητές. Οι πληροφορίες και η γνώση που παρέχονται είναι πολύτιμα εφόδια για τις σπουδές μας, αλλά και την μετέπειτα πορεία μας στον εργασιακό τομέα. Ας μη ξεχνάμε βέβαια και τα πιστοποιητικά τα οποία χορηγούνται και είναι ένα δυνατό όπλο σε ένα δυνατό βιογραφικό.

Η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Βιολογικού, η παράταξη που έχει αποδείξει ότι αγωνίζεται για το μέλλον των φοιτητών, με αίσθημα ευθύνης, εδώ και 3 χρόνια έχει αρχίσει μια προσπάθεια ενημέρωσης των φοιτητών σχετικά με τη διεξαγωγή συνεδρίων και το περιεχόμενο αυτών. Το πιο μεγάλο βήμα βέβαια έγινε τα τελευταία χρόνια και είναι η διοργάνωση εκδρομών σε διάφορες πόλεις της Ελλάδας, όπου διεξάγεται το πανελ-

λίνιο συνέδριο βιολογίας. Ξεκινήσαμε το 2006 που διοργανώθηκε η εκδρομή στα Ιωάννινα, όπου διεξαγόταν το πανελλήνιο συνέδριο βιολογίας και συνεχίσαμε το 2007 με το συνέδριο που διοργανώθηκε στην Καβάλα.

Δύο εκδρομές που η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Βιολογικού είχε φροντίσει για την εγγραφή, τη μεταφορά και τη στέγαση των φοιτητών. Έτσι δόθηκε η ευκαιρία να συνδυαστεί η διασκέδαση με τη γνώση και ο καθένας μας να γεμίσει με εικόνες, πληροφορίες και εμπειρίες. Δυσκολεύτηκε να μείνουν αξέχαστες και σημάδεψαν τα φοιτητικά μας χρόνια!

Φέτος συνεχίσαμε με το πανελλήνιο συνέδριο βιολογίας στη Θεσσαλονίκη 22-24 Μαΐου 2008, όπου οι συμμετοχές ξεπέρασαν κάθε προηγούμενο. Τέλος, αξίζει να σημειωθεί ότι φέτος για πρώτη φορά η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Βιολογικού βοήθησε ενεργά στη διοργάνωση του 4ου διεθνούς συνεδρίου βιοτεχνολογίας στο Ζάππειο Μέγαρο, με καλεσμένο τον Νομπελίστα Sir Martin Evans. Ήταν μια πολύτιμη εμπειρία και ευχαριστούμε τους συμφοιτητές μας που μας στήριξαν με την πολύ μεγάλη συμμετοχή τους. Υποσχόμαστε ότι δεν θα σταματήσουμε εδώ...

της Άννης Κοντούρη

ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΑ ΑΕΙ

ΑΘΗΝΑ

Καρκινοβατώντας στην Ιατρική Αθηνών...

Ως φοιτητής Ιατρικής γνωρίζω από πρώτο χέρι τα προβλήματα και τις απαιτήσεις μιας σχολής όπως η δική μας. Η Ιατρική Αθηνών είναι από τα λίγα ιδρύματα της χώρας που απορροφούν τόσο μεγάλα κονδύλια

Τα «σκονισμένα» βιβλία, το πρόγραμμα σπουδών και οι προτάσεις της ΔΑΠ

για την έρευνα. Οι απαιτήσεις σε εκπαιδευτικό υλικό είναι πολύ μεγάλες. Σε επίπεδο μαθημάτων, συναντά κανείς απαρχαιωμένα βιβλία με περιεχόμενο που ανταποκρίνεται σε άλλες εποχές. Την ίδια στιγμή δίνεται βαρύτητα σε μαθήματα που σε βάθος χρόνου αποδεικνύονται δευτερεύουσας σημασίας ενώ για άλλα, ουσιώδη ο διδακτικός χρόνος είναι δυσανάλογος της σημασίας τους (π.χ. Καρδιολογία). Οι ίδιοι οι φοιτητές περιμένουν 3 χρόνια πριν έχουν την πρώτη, πραγματική επαφή με τη φύση του επαγγέλματος ενώ ο χρόνος που διαθέτει το παρόν πρόγραμμα σπουδών στο πρακτικό σκέλος της ιατρικής εκπαίδευσης είναι -επιεικώς- ανεπαρκής.

Απέναντι σε αυτά τα προβλήματα που δυσχεραίνουν την καθημερινότητα του φοιτητή, η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ έχει ξεκάθαρες προτάσεις. Είναι σαφής η απαίτησή μας, όλα τα ποσά που διατίθενται στη Σχολή, να διαχειρίζονται με διαφάνεια και να αξιοποιούνται ώστε ο φοιτητής να κερδίζει τα μέγιστα. Η ιατρική επιστήμη είναι μια επιστήμη ζωντανή που αναπτύσσεται και εμπλουτίζεται συνεχώς. Υπάρχουν δυστυχώς βιβλία που είναι κακογραμμένα, δυσνόητα ή και απαρχαι-

ωμένα, που δεν ανταποκρίνονται στις σημερινές συνθήκες. Η δυνατότητα του φοιτητή να επιλέγει ανάμεσα από πολλά συγγράμματα καθίσταται σωτήρια. Ο θεσμός του πολλαπλού συγγράμματος αναγκάζει τους εκδοτικούς οίκους να εμπλουτίζουν τις υπάρχουσες εκδόσεις τους ώστε να προτιμώνται από τους φοιτητές αντί άλλων βιβλίων.

Ο επόμενος μεγάλος στόχος μας και κύρια επιδίωξή μας είναι η αλλαγή του προγράμματος σπουδών, αφού κρίνεται μη πλήρες όπως έχει σήμερα και παραπέμπει σε παρωχημένες εποχές με άλλα δεδομένα. Μέσα στο πλαίσιο της αλλαγής του προγράμματος σπουδών, πρέπει να προωθηθεί ο προσανατολισμός της διδασκαλίας σε πρακτικότερο επίπεδο, ώστε ο αυριανός ιατρός να έχει αποκτήσει όσο το δυνατόν περισσότερα εφόδια πριν το πτυχίο. Στοχεύουμε στην περαιτέρω στήριξη μικρών ομάδων φοιτητών, όπως οι ομογενείς και Κύπριοι συνάδελφοί μας, καθώς επιδιώκουμε και πιέζουμε για την συμπερίληψη τους σε προγράμματα στα οποία προς το παρόν δεν είναι δικαιούχοι (όπως η επιχορήγηση για αγορά Η/Υ). Στη συνείδηση του απλού φοιτητή, η ΔΑΠ ιατρικής κατέχει μια περίοπτη θέση. Θεωρούμε πως έχουμε κερδίσει την εκτίμηση και τον σεβασμό φίλων και αντιπάλων. Ο στόχος όλων μας δεν είναι άλλος από το να προσφέρουμε στο σύνολο, να δώσουμε ανάσα ζωής στο ελληνικό πανεπιστήμιο, να το πάμε ένα βήμα πιο μπροστά. Η αναγνώριση στα μάτια των συμφοιτητών είναι το πιο μεγάλο ευχαριστώ στην κοπιώδη αυτή προσπάθεια. Ταυτόχρονα όμως δημιουργεί και νέες, μεγαλύτερες απαιτήσεις.

του Κωνσταντίνου Μουρούζη

Μια παρέα γράφει «ιστορία» στο Γεωλογικό

Όλα ξεκίνησαν πριν πέντε περίπου χρόνια, όταν η σημερινή «παρέα» της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Γεωλογικού, η οικογένειά μας, όπως μας αρέσει να λέμε, ήταν μια συνηθισμένη παράταξη. Όσπου μερικοί φοιτητές με διαφορετικά χαρακτηριστικά, χόμπι και συνήθειες, αλλά με κοινά όνειρα και οράματα και, κυρίως, με έντονη την επιθυμία και το ενδιαφέρον να διεκδικήσουν πράγματα για τη σχολή τους και τους συμφοιτητές τους, αποφάσισαν να ασχοληθούν με το συνδικαλισμό και, όπως φάνηκε αργότερα, να μετατρέψουν την παράταξη της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ σε «οικογένεια» και τις διεκδικήσεις σε κατακτήσεις και επιτυχίες. Για εμάς, τους λίγο μεταγενέστερους, αποτέλεσαν τους αρχιτέκτονες αυτής της παρέας, που όλα αυτά τα χρόνια τυγχάνει της μεγαλύτερης αποδοχής των συμφοιτητών μας.

Όποιος άκουγε τις συζητήσεις τους τότε, θα μπορούσε να τους πει ονειροπόλους, χωρίς όμως να υπολο-

γίσει το γεγονός ότι το πάθος για διεκδικήσεις και τα ψυχικά τους αποθέματα ήταν τεράστια. Μία από τις πρώτες και πιο σημαντικές κατακτήσεις μας, ήταν η αίθουσα πολυμέσων του τομέα Τεκτονικής, που από όνειρο απατηλό έγινε πραγματικότητα! Το γεγονός αυτό, άρχισε να τροφοδοτεί αυτά τα λίγα άτομα, με περισσότερο θάρρος, δύναμη και δίψα για διεκδικήσεις. Συγχρόνως, όμως, απέδειξαν και στους πιο δύσπιστους ότι ο συνδυασμός θέλησης, δουλειάς, υπευθυνότητας και πρωτοπόρων ιδεών είναι η μυστική συνταγή της επιτυχίας. Οι προσπάθειες αυτών των ατόμων αναγνωρίστηκαν από το μεγαλύτερο μέρος των φοιτητών, οι οποίοι ανέβασαν τη ΔΑΠ-ΝΔΦΚ από το περίπου 40% στο 51,3 %!

Ο πήχης είχε ανέβει πια ψηλά. Και όταν τα ποσοστά μεγαλώνουν, μεγαλώνει και η ευθύνη που έχεις απέναντι σε όλους αυτούς που σε στήριξαν και περιμένουν ακόμα περισσότερα πράγματα από σένα. Έχεις όμως και μια ακόμη ευθύνη: αυτούς που δε σε εμπιστεύτηκαν να τους αποδείξεις την επόμενη χρονιά ότι άξιζες την εμπιστοσύνη τους. Στην πορεία, εμπνεύστηκαν κι άλλα άτομα με την ίδια θέληση για δουλειά και την ίδια υπευθυνότητα, να αποτελέσουν μέρος αυτού του δυναμικού πυρήνα, αλλά και να αναλάβουν ένα μερίδιο του βάρους αυτής της ευθύνης.

NUEVO

Τέρμα στο καθηγητικό μονοπώλιο διανομής συγγραμμάτων

Το παράδειγμα
της Φυσικομαθηματικής
Σχολής

Η λίστα συγγραμμάτων είναι ίσως το πιο πολυσυζητημένο θέμα στους διαδρόμους της Φυσικομαθηματικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών το τελευταίο διάστημα. Παράλληλα, όμως, και το πιο παρεξηγημένο, καθώς οι φοιτητές παραπληροφούνται σχετικά με το τι ορίζει ο νόμος και την εφαρμογή της σε κάθε τμήμα της σχολής. Μετά από 2 χρόνια διαλόγου για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση εφαρμόζεται με μεγάλη επιτυχία, στα Τμήματα της ΦΜΣ του ΕΚΠΑ και η λίστα συγγραμμάτων με σαφείς και ουσιαστικούς στόχους:

- ✦ Να θέσει ένα τέρμα στο καθηγητικό μονοπώλιο διανομής συγγραμμάτων και επιβολής συγκεκριμένων, χωρίς τη δυνατότητα επιλογής από τους φοιτητές:

Μέχρι σήμερα κάθε φοιτητής της ΦΜΣ ήταν υποχρεωμένος να καταφύγει στο βιβλίο, που κάθε καθηγητής θεωρούσε καταλληλότερο για το μάθημά του. Πιθανότατα, δηλαδή, το συγκεκριμένο σύγγραμμα να μη βοηθούσε τον φοιτητή να διευρύνει τις γνώσεις του, αλλά μονάχα να διαβάσει για να περάσει το μάθημα! Αυτό σημαίνει πως ο φοιτητής, συχνά, κατέφευγε σε άλλα επιστημονικά συγγράμματα για να καλύψει τις ανάγκες του, έχοντας ως αποτέλεσμα όχι μόνο να μην είναι σίγουρος για την καταλληλότητα τους, αλλά να επιβαρύνεται και οικονομικά. Μετά, όμως, από την εφαρμογή του μέτρου αυτά τα προβλήματα ξεπεράστηκαν, καθώς οι φοιτητές μπορούν πλέον να επιλέξουν και να αποκτήσουν δωρεάν το σύγγραμμα που θεωρούν ότι τους αντιπροσωπεύει, μεταξύ τριών, τεσσάρων ή και περισσότερων εναλλακτικών. Τα συγγράμματα που περιέχονται στη λίστα έχουν επιλεγεί έτσι ώστε κάθε ένα να επαρκεί για την κάλυψη όλης της εξεταστέας ύλης αλλά και γενικότερα του γνωστικού αντικείμενου.

- ✦ Να κατοχυρώσει τη σφαιρική γνώση αποδεσμεύοντας τους φοιτητές από την προσκόλληση σε μία μοναδική οπτική της επιστήμης:

Με τη δυνατότητα επιλογής ανάμεσα από πολλά συγγράμματα, οι φοιτητές έχουν την ευκαιρία να ξεφύγουν από μία «μονόπλευρη» εξέταση ενός αντικείμενου, επιλέγοντας εκείνο που δε θα ταυτίζεται με την οπτική του εκάστοτε καθηγητή. Επίσης τους δίνεται η δυνατότητα να αποκτήσουν μία ακόμα πιο σφαιρική προσέγγιση μέσα του συνόλου των προσφερόμενων συγγραμμάτων, καθώς το 1/10 των προσφερόμενων αντιτύπων καθενός εξ αυτών, θα χορηγείται από το κράτος στη βιβλιοθήκη του ιδρύματος, ώστε κάθε φοιτητής να μπορεί να έχει πρόσβαση στα συγγράμματα που δεν επέλεξε.

- ✦ Τον εκσυγχρονισμό των συγγραμμάτων:

Η λίστα έδωσε μία νέα νιοή στα πανεπιστημιακά συγγράμματα, με την εισαγωγή σύγχρονων συγγραμμάτων που προσεγγίζουν το γνωστικό αντικείμενο και τον αναγνώστη-φοιτητή με άλλη λογική. Αναμφίβολα, η υιοθέτηση του μέτρου αποτέλεσε μία μεγάλη καινοτομία και παράλληλα πολύ σημαντικό βήμα προς τον εκσυγχρονισμό του ελληνικού πανεπιστημίου.

του Παναγιώτη Κυρίμη

18
19

των Βασίλη Πλακιά και Στέλιου Κώτση

ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΟ ΑΕΙ

Ο ημερίς τη χτίζανε...

ΝΟΜΙΚΗ ΑΘΗΝΩΝ

Τι λένε στο ΝΥΕΝΟ για το νέο κτήριο οι αντιπρυτάνεις του Πανεπιστημίου Αθηνών, κ. Καρακώστας και Ασημακόπουλος

Αν ρωτούσες κάποιον τρία χρόνια πριν για το νέο κτήριο της Νομικής θα απαντούσε με αρκετό κυνισμό ότι «δεν θα το δούμε ποτέ έτοιμο». Αν ρωτήσεις κάποιον σήμερα για τη νέα πτέρυγα της Νομικής στη Σόλωνος θα απαντήσει με τον ίδιο κυνισμό ότι «δεν θα τελειώσει ποτέ».

Το νέο κτήριο τελικά παραδόθηκε δύο χρόνια πριν και οι εργασίες στη νέα πτέρυγα δείχνουν να έχουν προχωρήσει. **Ξοδεύτηκαν πολλά, υπερβολικά πολλά χρήματα, πέρασε υπερβολικά πολύς χρόνος, έγιναν υπερβολικά πολλές καθυστερήσεις για ένα έργο που χαρακτηρίστηκε εκ των προτέρων «μεγάλο». Κι όμως, δεκαπέντε χρόνια μετά την εξαγγελία του δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί πλήρως.** Αυτό που προβληματίζει όμως περισσότερο δεν είναι η ολοκλήρωση. Αυτή αργά ή γρήγορα –μάλλον αργά– θα γίνει. Το ζήτημα είναι, αν ο αρχικός προϋπολογισμός των 5 και πλέον δισεκατομμυρίων δραχμών - που σχεδόν διπλασιάστηκε– δικαιώνει σήμερα τους υποστηρικτές του.

Για αυτόν ακριβώς το λόγο συναντήσαμε δύο από τους αντιπρυτάνεις του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου. Ο Ιωάννης Καρακώστας μας απάντησε μετριοπαθώς ότι είναι «εν μέρει δικαιωμένος» σε σχέση με τις προσδοκίες που είχε εξ αρχής για το νέο κτήριο. Δήλωσε επίσης

ότι «με δεδομένο ότι το συγκεκριμένο κτήριο έχει προβλήματα λειτουργικότητας ιδίως ως προς τα θέματα του ύψους των οροφών και της προσβασιμότητας της αίθουσας σε γενικές γραμμές είναι πάντως ιδιαίτερος χρήσιμο». Όταν τον ρωτήσαμε για τους συνεχείς βανδαλισμούς εντός και εκτός του κτηρίου, ο αντιπρύτανης απάντησε: «Ένας και μόνο τρόπος υπάρχει, για να αποφευχθούν. Η επικοινωνία και η συνεννόηση μεταξύ των φοιτητικών παρατάξεων και φοιτητών καθώς και ο συντονισμός και ο έλεγχος για την αποφυγή των θλιβερών αυτών για το Πανεπιστήμιο φαινομένων».

Ο Δημοσθένης Ασημακόπουλος δήλωσε πάντως «ευχαριστημένος που έχουν πλέον οι φοιτητές 17 σύγχρονα αμφιθέατρα, δικό τους προαύλιο με έξοδο σε πεζόδρομο, χωρίς τον κίνδυνο των

αυτοκινήτων και ένα μεγάλο κυλικείο» και που όλα αυτά «θα τα έχουν για 60 χρόνια». Απέδωσε τη μεγάλη καθυστέρηση παραλαβής του κτηρίου σε «προβλήματα θεμελίωσης, μεγάλο όγκο δουλειάς και πολλών συμβάσεων», προβλήματα που όπως είπε «αντανακλώνται και στη σημερινή καθυστέρηση της πτέρυγας στη Σόλωνος η οποία δεν θα παραδοθεί στις 31/12, όπως προβλεπόταν, λόγω διαδικαστικών προβλημάτων στα οικονομικά, αφού εξαντλήθηκαν οι πόροι από τις απρόσμενες δαπάνες του κτηρίου στη Μασσαλία».

Ρωτήσαμε επίσης τους δύο αντιπρυτάνεις για τη μόνιμη κατάληψη της πολυσυζητημένης «αίθουσας πολυμέσων» από ομάδα αναρχικών. Αμφότεροι πέταξαν το μπαλάκι στον «αρμόδιο», που για τον κ. Καρακώστα είναι ο Κοσμήτορας αλλά για τον κ. Ασημακόπουλο «μετά από απόφαση Συγκλήτου αρμόδιο για την απώθηση των αναρχικών είναι το Τμήμα»...

Τους ρωτήσαμε και για την ημερομηνία παραλαβής της πτέρυγας στη Σόλωνος και μας απάντησαν ότι θα είναι έτοιμη μέσα στους επόμενους μήνες. Ο κ. Ασημακόπουλος μάλιστα δεσμεύτηκε ότι «θα είναι έτοιμη μέχρι τέλος Φεβρουαρίου 2009». Ελπιδόφορα όλα αυτά. Οι εικόνες όμως άλλα δείχνουν. Την ίδια ημέρα που μιλήσαμε με τον αντιπρύτανη κ. Ασημακόπουλο, μπήκαμε

στην πτέρυγα της Σόλωνος και φωτογραφίσαμε αυτά που βλέπετε. Δεν χρειάζεται πτυχίο πολιτικού μηχανικού για να καταλάβει κανείς ότι ένα κτήριο σε αυτήν την κατάσταση χρειάζεται πολύ παραπάνω από 3 μήνες για να ολοκληρωθεί. Πόσο μάλλον όταν δεν υπάρχουν χρήματα. Δυστυχώς, παρά τις μεγάλες προσδοκίες, το μεγάλο αυτό έργο, για το οποίο τόσα χρήματα από το δημόσιο κορβανά ξοδεύτηκαν, είναι πολύ μικρό για στεγάσει φοιτητές που θα ανταποκρίνονται στις σύγχρονες ευρωπαϊκές πανεπιστημιακές ανάγκες. Και όσο οι καταστροφές και οι βανδαλισμοί συνεχίζονται, τόσο θα μεγαλώνει και το ερώτημα για την αξιοποίηση των χρημάτων που δίνονται σε αυτή τη χώρα για την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

του Κωνσταντίνου Κυρανάκη

ΝΥΕΝΟ

ΝΟΜΙΚΗ ΑΘΗΝΩΝ

Αγρονόμοι ή Μηχανικοί;

Πως θα προστατεύσουμε τα επαγγελματικά μας δικαιώματα καλύτερα;

Ερώτηση φίλου μου, όταν είχαν βγει οι βάσεις και είχα περάσει στη σχολή Αγρονόμων-Τοπογράφων Μηχανικών Ε.Μ.Π: «Δηλαδή θα μπορείς να ανοίξεις δικό σου Τυπογραφείο;». (Ναι, αγαπητέ, όνειρο μου είναι να γίνω νέος Λαμπράκης). Συνεχίζω με την εξομολόγηση μιας φίλης μου: «Μια φορά είχαν έρθει Τοπογράφοι να μετρήσουν στο σχολείο μου, και περνάγαμε με τη φίλη μου από μπροστά, γιατί νομίζαμε ότι είναι από την τηλεόραση». (Μάλλον γύριζαν ντοκιμαντέρ του National Geographic σχετικά με την επίδραση των ξανθών μαλλιών στο ΙQ). **Ακόμα χειρότερα τα πράγματα είναι προφέροντας τη λέξη «Αγρονόμος». Όπως είχε πει η γιαγιά φίλου μου. «Παιδάκι μου θα πας στο Πολυτεχνείο, για να γίνει αγροφύλακας;».** (Ναι, γιαγιά, πλησιάζει και η εαρινή σύναξη).

Ακόμα και αν δε λάβουμε υπόψη τις παραπάνω ερωτήσεις (που όλοι φαντάζομαι θα έχουμε ακούσει), αν ρωτήσεις τους περισσότερους τι κάνει ο τοπογράφος θα σου απαντήσει πως «είναι αυτοί που μετράνε στους δρόμους». Ανοίγοντας, λοιπόν, τον οδηγό σπουδών, μπορούμε να δούμε πως (ευτυχώς) κάνουμε και κάτι παραπάνω. Έτσι, λοιπόν, μαθαίνουμε πως ο Αγρονόμος Τοπογράφος Μηχανικός μπορεί να ασχοληθεί με: Τον προσδιορισμό του μεγέθους και της μορφής της γης, τον προσδιορισμό της θέσης ορίων δημοσίων και ιδιωτικών εκτάσεων, την παραγωγή και σύνταξη χαρτών, σχεδίων, διαγραμμάτων και τεχνικών εκθέσεων, τον προσδιορισμό των αξιών και τη διαχείριση των ιδιοκτησιών, το σχεδιασμό, ανάπτυξη και αναδιάρθρωση των ιδιοκτησιών, το σχεδιασμό, εγκατάσταση και διαχείριση Συστημάτων Γεωγραφικών Πληροφοριών (και άλλα πολλά...).

Πρόσφατα τέθηκε και συζητήθηκε το θέμα αλλαγής του ονόματος της σχολής από «Αγρονόμων και Τοπογράφων Μηχανικών» σε «Τοπογράφων Μηχανικών και Μηχανικών Γεωπληροφορικής». Η αλήθεια είναι ότι το «Αγρονόμος» δεν είναι και ό,τι πιο trendy ως όνομα και δημιουργεί παρεξηγήσεις. Αλλά προφανώς δεν είναι αυτός ο λόγος αλλαγής του ονόματος. Η εξέλιξη της τεχνολογίας και των υπολογιστών έδωσε στον Τοπογράφο Μηχανικό τη δυνατότητα να περάσει από το σχέδιο στο χέρι στο ψηφιακό σχέδιο. Πλέον, έχει τη δυνατότητα να διαχειρίζεται μεγάλο όγκο πληροφορίας (ή πιο σωστά γεωπληροφορίας) με τη βοήθεια απλών υπολογιστών. Έτσι, σήμερα μπορούμε να μιλάμε για την επιστήμη της Γεωπληροφορικής. Η γεωπληροφορική (τα γνωστά μας, από το 2ο έτος GIS) στην Ελλάδα δε μετράει πολλά χρόνια ζωής, ενώ το ιδιαίτερο αντικείμενο της απαιτεί καλή κατάρτιση σε

αρκετά γνωστικά πεδία (προγραμματισμού, γεωγραφίας, μαθηματικών).

Εύλογα αναρωτιέται κανείς πώς μέσα σε όλη αυτή την εξέλιξη μπορεί η σχολή να διατηρήσει ένα όνομα που της δόθηκε το 1982. Η αλήθεια είναι ότι ενσωματώνοντας το όνομα «Μηχανικός Γεωπληροφορικής» στην ονομασία της σχολής, αυτό θα κατοχυρώσει και θα προσδώσει στον απόφοιτο συγκεκριμένα επαγγελματικά δικαιώματα. Έτσι, ο απόφοιτος Τοπογράφος Μηχανικός και Μηχανικός Γεωπληροφορικής θα μπορεί να εκπονήσει κατ' αποκλειστικότητα μελέτες και εργασίες σχετικές με τα GIS.

Έστω ότι εξασφαλίζεται η κατοχύρωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων στο χώρο της Γεωπληροφορικής. Στον αντίποδα η αφαίρεση του τίτλου του «Αγρονόμου», μήπως μας στερήσει σημαντικότερα επαγγελματικά δικαιώματα και κυρίως όσα σχετίζονται με τη νομή και διαχείριση ιδιοκτησιών; Το πιθανότερο είναι ότι αρκετές παρεμφερείς ειδικότητες (που πάντως δεν έχουν το απαιτούμενο υπόβαθρο) θα θελήσουν να μπουν στα χωράφια (μεταφορικά και κυριολεκτικά) του Αγρονόμου-Τοπογράφου. Ιδίως στην επαρχία, οι συναπόφοιτοί μας θα πρέπει να ανταγωνιστούν το Δασολόγο ή τον απόφοιτο ΤΕΙ Δομικών έργων, που συντάσσουν Τοπογραφικά διαγράμματα με αμφίβολες, αλλά οικονομικές μεθόδους (μετροταινία, GPS χειρός, ακόμα και βήματα!) και ως εκ τούτου μπορούν να τα προσφέρουν σε πολύ χαμηλές τιμές.

Αφαιρώντας τη λέξη «Αγρονόμος» δε σημαίνει ότι χάνουμε τα δικαιώματα, αλλά δίνουμε τη δυνατότητα αυτά να αμφισβητηθούν. Γνώμη μου είναι πως δεν πρέπει να τεθεί ξανά ζήτημα αλλαγής του ονόματος της σχολής, αλλά να γίνει προσπάθεια για πραγματική κατοχύρωση των ήδη υπάρχοντων επαγγελματικών δικαιωμάτων. Και αν παρά ταύτα θέλουμε οπωσδήποτε να δηλώσουμε ότι η Γεωπληροφορική είναι ένα αντικείμενο που ανήκει αποκλειστικά σε μας, θα μπορούσε ο τίτλος να προστεθεί στην ήδη υπάρχουσα ονομασία της σχολής. Τι θα λέγατε για το «Σχολή Αγρονόμων – Τοπογράφων Μηχανικών και Μηχανικών Γεωπληροφορικής»;

του Στράτου Ψυχάρη

ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΑ ΑΕΙ

Το αισιόδοξο μήνυμα της Ξάνθης

Ενα από τα πιο αισιόδοξα μηνύματα για τη φετινή χρονιά έρχεται από τη ΔΑΠ-ΝΔΦΚ της Πολυτεχνικής Σχολής στην Ξάνθη. Είναι αλήθεια πως στην οργάνωσή μας αντιμετωπίσαμε πολλές δυσκολίες, καθώς βρισκόμαστε σε μία πόλη με πολλές αντιξοότητες και ιδιαιτερότητες. Όμως πλέον μετά από αρκετά χρόνια σκληρής δουλειάς βλέπουμε το μέλλον να ανοίγεται μπροστά μας.

Αντιμετωπίζουμε τη φετινή χρονιά με αίσθημα ευθύνης, αλληλίας και αισιοδοξίας καθώς οι φοιτητές, από την αρχή κιόλας μας έδωσαν μία σπουδαία πλειοψηφία στην πρώτη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου Φοιτητών Ξάνθης (15.10.08) με ιδιαίτερο πολιτικό αλληλό νόημα. Έχουμε αποδείξει μέσα από το πλαίσιο των προτάσεων αλληλίας και των δράσεών μας, ότι μπορούμε να οδηγήσουμε τα διπλώματά μας στην αναβάθμιση, έχοντας σαν στόχο να ενδυναμώσουμε τη θέση του μηχανικού μέσα στην ελληνική και ευρωπαϊκή πραγματικότητα. Είναι εμφανές πλέον, ότι οι φοιτητές γυρνάνε την πλάτη στις πολιτικές του λουκέτου, της υποβάθμισης των διπλωμάτων μας μέσω των καταλήψεων και του λαϊκισμού και εμπιστεύονται τη ΔΑΠ-ΝΔΦΚ ως τη μόνη δύναμη που θα οδηγήσει την Πολυτεχνική Σχολή της Ξάνθης στο αύριο.

Μετά από 4 χρόνια συνεχούς και αδιάκοπης προσπάθειας, καταφέραμε και φτάσαμε στις τελευταίες φοιτητικές εκλογές στο 32,5%, ένα ποσοστό αρκετά υψηλό, αν σκεφτεί κανείς τις ιδιαιτερότητες της πόλης μας αλληλίας και το δύσκολο πολιτικό περιβάλλον των τελευταίων ετών. Επιπλέον η εμπιστοσύνη των συμφοιτητών, μας έδωσε και την 4η έδρα στο ΔΣ ενδυναμώνοντας την ισχύ των θέσεών μας. Η συνεχής ανοδική πορεία και στήριξη που λαμβάνουμε από τους συμφοιτητές μας, μας δημιουργεί μεγαλύτερες ευθύνες, αλληλίας παράλληλα μας γεμίζει δύναμη και αισιοδοξία για να συνεχίσουμε στο δύσκολο έργο μας που έπεται.

του Κωνσταντίνου Μπούρα

Με τον ίδιο ζήλο και με πιο δυνατή φωνή

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

NUEVO

Για δεύτερη συνεχόμενη φορά, οι κόποι και η ακατάπαυστη προσπάθεια μας για την αναβάθμιση των σχολών του Ηρακλείου απέδωσαν καρπούς και η κάλη μας ανέδειξε πρώτη παράταξη στην πόλη του Ηρακλείου. Το αποτέλεσμα αυτό μας χαροποιεί ιδιαίτερα, αφού είναι συνώνυμο της αναγνώρισης του έργου μας από τους φοιτητές της πόλης!

Η Τετάρτη 9 Απριλίου ξημέρωσε, φέρνοντας άγχος σε όλα τα μέλη της μεγάλης παράταξης. Άγχος όχι για τον αριθμό των ψήφων που θα συγκεντρώναμε, αλληλίας για το αν μετά το τέλος της ημέρας, θα μπορούσαμε να παραμείνουμε δυνατοί, με μία φωνή που θα έχει απήχηση στην αντιμετώπιση των προβλημάτων του Πανεπιστημίου μας! Το συνεχές έργο μας, κατά την διάρκεια και του τελευταίου χρόνου, μας έδινε ελπίδα ότι η μέρα θα κυλήσει όπως μας όριζε. Και έτσι έγινε... Το άγχος διαδέχτηκε η χαρά και τα πανηγύρια! Γιατί, εκτός των άλλων, η ΔΑΠ ΝΔΦΚ ΑΕΙ Ηρακλείου είναι μια μεγάλη παρέα που χρόνια τώρα ξέρει να διασκεδάει και να γιορτάζει τις επιτυχίες της!

Φέτος, ανανεωμένοι και ακόμα πιο δυνατοί, θα συνεχίσουμε να βρισκόμαστε κοντά στον φοιτητή και να αγωνιζόμαστε καθημερινά για τα προβλήματα του, όχι με ανούσιες και ουτοπικές προτάσεις, αλληλίας με ιδέες δημιουργικές και σαφείς, που θα έχουν ως στόχο την κάλυψη των άμεσων αναγκών, ιδιαιτεροτήτων και δυσκολιών του συμφοιτητή μας. Ως νέα γραμματεία πόλης, δεσμευόμαστε ότι θα αγωνιστούμε με τον ίδιο ζήλο και ακόμα περισσότερο, για να ενδυναμώσουμε την φωνή μας και να φτιάξουμε το πανεπιστήμιο του μέλλοντος.

του Βασίλη Αυγέρη

ΑΕΙ και ΑΤΕΙ ... στο δρόμο με τις λεύκες

Η αρχή του δρόμου τοποθετείται στην Οδηγία 89/48/ΕΟΚ: Τα διπλώματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που πιστοποιούσαν επαγγελματική εκπαίδευση ελάχιστης διάρκειας τριών ετών, καθορίστηκαν από την Ε.Ε. ως τα προαπαιτούμενα για να μπορεί ένας Ευρωπαίος πολίτης να εξασκήσει επάγγελμα σε κάθε κράτος-μέλος, μετακινούμενος στην επικράτεια της Ε.Ε. Από τότε μεσοδόθησαν πάρα πολλά γεγονότα, εξεδόθησαν διευκρινήσεις και νεότερες οδηγίες και το 2001 (!) στα ΑΤΕΙ αναγνωρίστηκε με νόμο το αυτονόμο (για όλη την υπόλοιπη Ευρώπη), ότι δηλαδή ανήκουν στην ανώτατη εκπαίδευση της Ελλάδας. Άλλωστε, υπερκάλυπταν τα προαπαιτούμενα 3 χρόνια σπουδών, καθώς μαζί με την πρακτική άσκηση έφταναν τα 4 χρόνια (η πρακτική άσκηση συμπεριλαμβάνεται στον κύκλο σπουδών αφού αποτελεί προαπαιτούμενο για την κτήση πτυχίου).

«... διπλώματα με τα οποία πιστοποιείται επαγγελματική εκπαίδευση...» αναφέρει η οδηγία και αυτό σημαίνει μόνο ένα πράγμα: επαγγελματικά δικαιώματα. Η πληγή είναι μεγάλη στη χώρα μας εδώ και δεκαετίες. Σε δεκάδες Πανεπιστήμια και ΑΤΕΙ εκκρεμεί ακόμα και σήμερα η έκδοση επαγγελματικών δικαιωμάτων. Το πρόβλημα είναι μεγαλύτερο στα ΑΤΕΙ, καθώς εκεί ανήκει το μεγαλύτερο ποσοστό αυτών των εκκρεμοτήτων. Οι κυβερνήσεις του χθες δεν τόλμησαν να αγγίξουν την «καυτή πατάτα», ή το έκαναν αποσπασματικά και ελλιπώς, δημιουργώντας ακόμα μεγαλύτερα προβλήματα.

Σε επερώτηση που κατατέθηκε στις 3/6/2003 προς το ΥΠΕΠΘ οι -μεταξύ των υπογραφόντων- κύριοι Ταλιαδούρος και Καλός επισμαίνουν ότι: «... Έκτο, δεν έχουν καθοριστεί ακόμη τα επαγγελματικά δικαιώματα σε 17 ειδικότητες, πράγμα που έχει ως συνέπεια τα χορηγούμενα πτυχία να μην έχουν αντίκρισμα». Μεγαλύτερη κινητικότητα επί της ουσίας, εντοπίζεται από το 2004 και μετά, οπότε και άρχισαν να τακτοποιούνται αρκετά τμήματα ΑΤΕΙ (κυρίως Πληροφορικής) σε πολλά εκκρεμή θέματα, όπως το Προσωντολόγιο του Δημοσίου και οι κλάδοι ΠΕ-19 και ΠΕ-20 των καθηγητών Πληροφορικής στα σχολεία.

Σήμερα, ο κ. Ταλιαδούρος είναι Υφυπουργός Παιδείας και υπό τον Υπουργό κ. Στυλιανίδη έχουν θέσει ως πρωταρχικό τους στόχο την τακτοποίηση αυτών των εκκρεμοτήτων (αυτό αποδεικνύει και η μεγάλ-

η ενεργοποίηση των Σ.Α.Π.Ε. και Σ.Α.Τ.Ε.). Εντούτοις, «κάποιοι» προσπαθούν να δυναμιτίσουν εκ θεμελίων αυτές τις προσπάθειες βλέποντας τα πράγματα συντεχνιακά, ιδιοτελώς και ουτοπικά. Υποκρίνονται πως δεν γνωρίζουν τι συμβαίνει σε ολόκληρη την Ευρώπη και δημιουργούν θέματα τα οποία εν τέλει βλάπτουν τη Δημόσια Εκπαίδευση της χώρας, βλάπτουν τους ομοεθνείς τους, βλάπτουν το καθαρό ελληνικό δυναμικό και κανέναν άλλον. Συνεχίζουν μια διαμάχη που μοιάζει με εμφύλια και καθώς οι εξελίξεις προχωρούν, όταν πια θα είναι αργά, θα μας φταίνε πάλι οι Άγγλοι, οι Αμερικάνοι και ο ξένος δάκτυλος.

Σήμερα, δεν είναι δυνατό ορισμένοι οι οποίοι θεωρούν εαυτούς αιωνίως προνομιούχους, να αποκλείουν πτυχιούχους ΑΕΙ και ΑΤΕΙ από τη μεγάλη προσπάθεια της χώρας να κάνει το άλμα προς τα εμπρός. Η Ευρώπη έχει ξεπεράσει τέτοιες ατραπούς εδώ και δεκαετίες, η Ελλάδα έχει ενιαία ανώτατη εκπαίδευση, ΑΕΙ και ΑΤΕΙ ταξιδεύουν στις ίδιες ράγες, και επαγγελματικά κατοχυρωμένοι οι απόφοιτοί τους είναι έτοιμοι και μπορούν να απαντήσουν σε όλες τις προκλήσεις. Την ώρα που η χώρα μας καταδικάζεται στα ευρωπαϊκά δικαστήρια για τη μη αναγνώριση των επαγγελματικών δικαιωμάτων ιδρυμάτων άλλων χωρών, δεν είναι δυνατόν εμείς να υποσκάπτουμε τους αποφοίτους της δικής μας τριτοβάθμιας εκπαίδευσης οι οποίοι τελικά ρίχνονται στον ανταγωνισμό με συναδέλφους τους του εξωτερικού, σε μια άνιση αρένα που εμείς οι ίδιοι δημιουργούμε.

Το μεγάλο μας πρόβλημα είναι ότι δεν έχουμε μάθει να ξεχωρίζουμε τις έννοιες «λαμβάνω μόρφωση ανώτατου επιπέδου» (Πολυτεχνεία, ΑΕΙ, ΑΤΕΙ) και «ξέρω να κάνω». Δεν έχουμε μάθει την έννοια του επαγγελματικού δικαιώματος. Και πώς να τη μάθουμε άλλωστε όταν σε πολλά ΑΕΙ και στα περισσότερα ΑΤΕΙ, τα επαγγελματικά δικαιώματα εκκρεμούν εδώ και δεκαετίες, όταν οι καταστάσεις αντιμετωπίζονται ευκαιριακά, όταν ο καθένας κοιτάει αυστηρά και μόνο το συμφέρον του. Πολλοί, ίσως και επίτηδες, συγχέουν τον όρο «ακαδημαϊκός» με το επαγγελματικό δικαίωμα. Ο ακαδημαϊκός δεν κρίνεται από το επαγγελματικό του έργο, αλλά από την προσφορά του στην επιστήμη, το ερευνητικό του έργο, την προσφορά του στην εκπαίδευση, την αριστεία. Όποιος αποκτά επαγγελματικό δικαίωμα και κατά περίπτωση επιμελητηριακή ένταξη, δε γίνεται ακαδημαϊκός, γίνεται χρήσιμος στη δουλειά του,

εργαζόμενος στο γνωστικό του αντικείμενο με όρους αντάξιους των σπουδών του.

Τέλος διαδρομής. Σήμερα βρισκόμαστε στο σταυροδρόμι του δρόμου με τις λεύκες και έχουμε αργήσει πολύ να διαλέξουμε μονοπάτι. Το αν η συνέχεια εξελιχθεί σε εφιάλτη ή όχι έγκειται στη δική μας ωριμότητα ως πολίτες και ως επαγγελματίες, στην κοινωνική μας συνοχή, στο σεβασμό προς την προσπάθεια του συμπολίτη μας. Έγκειται στο σεβασμό μας προς την ελληνική δημόσια εκπαίδευση, στη θέλησή μας να πορευτούμε μαζί σε έναν κόσμο ίσων ευκαιριών, στο φιλελευθερισμό των ιδεών μας, στη γενναιότητα της αντίληψής μας επί των πραγμάτων. Ας μην επιλέξουμε λάθος ...

του Βασίλη Μπαλάφα

Σε Κατάσταση Ομηρίας

Μία ψύχραιμη αποτύπωση της πρόσφατης χρηματοπιστωτικής κρίσης

Οι φορολογούμενοι σε ολόκληρο τον κόσμο καλούνται συχνά-πυκνά τα τελευταία χρόνια να πληρώνουν οι ίδιοι τα παχυλά bonus των διαφόρων διευθυντικών στελεχών, εμπορικών ή επενδυτικών τραπεζών, οι οποίοι επικαλούνται την ανάγκη προστασίας του δημοσίου συμφέροντος, όταν κινδυνεύουν τα δικά τους «κεκτημένα», κραδαίνοντας ως μέσο εκβιασμού τις τραπεζικές καταθέσεις ή τον κίνδυνο μιας συνολικής κατάρρευσης της αγοράς. Μία ψύχραιμη αποτύπωση της πρόσφατης χρηματοπιστωτικής κρίσης μπορεί να μας βοηθήσει να αντιληφθούμε πώς ακριβώς λειτουργεί ο ιδιότυπος αυτός εκβιασμός.

Τα διευθυντικά στελέχη μεγάλων τραπεζών επί σειρά ετών είχαν κάθε συμφέρον να εγκρίνουν την άνευ φραγμών χορήγηση δανείων σε κάθε πολίτη που ήθελε να κάνει το (όποιο) όνειρό του πραγματικότητα (να αποκτήσει σπίτι, αυτοκίνητο κ.κ.), γιατί με τον τρόπο αυτό διέπυναν τον κύκλο των δραστηριοτήτων των τραπεζών που διηύθυναν και έτσι οδηγούσαν σε ξέφρενες πορείες τις μετοχές τους στα χρηματιστήρια, με τελικό αποτέλεσμα την ιλιγγιώδη άνοδο των προσωπικών τους bonus, που είχαν συνήθως τη μορφή stock-options. Με άλλα λόγια, όσο περισσότερα δάνεια (...του αέρα) έδιναν, τόσο περισσότερο ανέβαινε η μετοχή της τράπεζας και τα συνδεδεμένα με αυτήν bonus.

Κάθε φορά, όμως, που μια μικρή φούσκα έσκαγε, οι εν λόγω κύριοι, σαν άλλοι ληστές τραπεζών, έβγαιναν από αυτές με το όπλο στο χέρι, κρατώντας ως ομήρους τους καταθέτες ή τους δανειολήπτες και ζητούσαν από το κράτος να αναχρηματοδοτήσει τις φούσκες τους, για να μη καταρρεύσει τάχα το παγκόσμιο οικονομικό σύστημα ή η τράπεζά τους. Ο σαφής αυτός εκβιασμός κατέληγε κατ' ουσίαν στο να αναχρηματοδοτεί το κράτος τα bonus των τραπεζικών αυτών στελεχών, με τα λεφτά φυσικά των αθώων φορολογουμένων.

Έτσι, η διαπίστωση είναι πλέον κοινή και αφορά στο σύνολο της τραπεζικής αγοράς: όταν οι τράπεζες κινδυνεύουν από μεγάλο ποσοστό επισφαλών δανείων, βάζουν μπροστά τους σαν ασπίδα προστασίας είτε τους καταθέτες (που, σημειωτέον, είναι δανειστές των τραπεζών!) είτε τους δανειολήπτες και ζητούν την κρατική αρωγή, όχι όμως για να σώσουν το «σύστημα», αλλά την πορεία

των μετοχών τους. Το ίδιο συνέβη, φυσικά, όταν έσκασε πρόσφάτως η μεγάλη φούσκα των subprimes (στεγαστικά δάνεια υψηλού ρίσκου). Σε τέτοιες περιπτώσεις, όμως, η κρατική παρέμβαση στρέφεται κατά κανόνα εναντίον του κοινωνικού συνόλου, «κλέβει» λεφτά από τους φορολογούμενους και σώζει από την κατάρρευση τράπεζες και άλλες επιχειρήσεις, που θα έπρεπε κανονικά να πτωχεύσουν, ενώ τα στελέχη τους θα έπρεπε να πάνε σπίτι τους, κατηγορούμενοι για απληστία σε βαθμό κακουργήματος!

Πάντως, η έξυπνη κατάσταση ομηρίας, που έχουν στήσει τα τραπεζικά μεγαλοστελέχη, οφείλεται, μεταξύ άλλων, και στην ανυπαρξία, στις μέρες μας, πολιτικών με οξυδέρκεια και αποφασιστικότητα. Οι πολιτικοί παγιδεύονται σε μια ρητορεία, που μόνον τα συμφέροντα των φορολογουμένων δεν υπηρετεί. Νομίζουν ότι ακολουθούν μία «αριστερή» πολιτική, όταν ενδίδουν στον κρατικό παρεμβατισμό, στην πραγματικότητα όμως εφαρμόζουν μία βαθύτατα αντιλαϊκή πολιτική, που βλάπτει τα συμφέροντα των φορολογουμένων. Ειλικρινά δεν μπορώ παρά να σκεφτώ το χαμόγελο ικανοποίησης που θα διαγράφεται στα χείλη ενός στελέχους μεγάλου χρηματοπιστωτικού ιδρύματος, όταν, καθώς πίνει το «σίνγκλ μόλτ» ουϊσκι του πηλάι στο τζάκι της βίλλας του σε κάποιο ονειρικό προάστιο του Λονδίνου, βλέπει στην τηλεόρασή του έναν «αριστερό» πολιτικό να ζητεί επιτακτικά την παρέμβαση του κράτους για τη σωτηρία του χρηματοπιστωτικού συστήματος...

Το επιμύθιο είναι απλό. Πρέπει επιτέλους να καταλάβουμε όλοι ότι η οικονομία επηρεάζεται σε μεγάλο βαθμό από ψυχολογικές παραμέτρους. Χρέος των κυβερνήσεων είναι να μην επιτρέψουν στα τραπεζικά μεγαλοστελέχη να καλλιεργούν σενάρια «συντέλειας κόσμου» και έτσι να ενσπείρουν πανικό στην αγορά, όταν απλά και μόνον καταρρέουν τα δικά τους bonus ή οι τράπεζες που διευθύνουν. Οι κυβερνήσεις πρέπει να προστατεύουν τα φοροεury μας, και όχι να τα χρησιμοποιούν, για να συνεχίσουν να θησαυρίζουν κάποιοι επιτήδριοι.

Εν ολίγοις, η σύγχρονη οικονομική κρίση δεν οφείλεται στην αποτυχία του οικονομικού φιλελευθερισμού (όπως επιπόλαια κάποιοι πιστεύουν), αλλά στο ατελές της λειτουργίας του υπό συνθήκες κρατικού παρεμβατισμού, ο οποίος, δυστυχώς, καταλήγει να προασπίζει τα συμφέροντα των ολίγων, και όχι των πολλών. Παράλληλα, βέβαια, τεράστιες είναι και οι ευθύνες των αρχών που ασκούν εποπτεία στις τράπεζες_ η διαπίστωση αυτή αφορά ιδίως στην αμερικανική κεντρική τράπεζα, της οποίας οι σχετικές ευθύνες -κυρίως επί εποχής Γκρίνσπαν- είναι βαρύτατες, εγείροντας συγχρόνως πολλές, εύλογες υποψίες για εκούσια «στραβά μάτια»...

του **El Libertador**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

NUEVO

Κέινς vs Φρίντμαν: ημίχρονο 1, τελικό 2

Αντιμετωπίζοντας ένα κύμα πτωχεύσεων και το ενδεχόμενο μιας ολοκληρωτικής κατάρρευσης του παγκόσμιου τραπεζικού συστήματος, σε συνδυασμό με τις ζοφερές προοπτικές της πλήρους μετάβασης της κρίσης στην πραγματική οικονομία, οι κυβερνήσεις των περισσότερων κρατών οδηγήθηκαν στη λήψη έκτακτων μέτρων για τη διάσωση του χρηματοπιστωτικού τομέα.

Τα αποκαλούμενα και «πακέτα σωτηρίας», αν και διαφορετικά ανά περίπτωση, έχουν ως κοινό συντελεστή τη μερική εθνικοποίηση του χρηματοπιστωτικού συστήματος και την επιβολή κρατικού ελέγχου σε απορρυθμισμένους (deregulated) τομείς οικονομικής δραστηριότητας. Συχνά μάλιστα αποτελούν απλά το προοίμιο μιας γενικότερης παρέμβασης του κράτους στην οικονομία. Η αποτελεσματικότητα και κατ'έπекταση η αναγκαιότητα των μέτρων αυτών, μπορούν να κριθούν μόνο σε βάθος χρόνου. Το γεγονός όμως καθαυτό έχει μία, ούτως ή άλλως, βαρύνουσα σημασία καθώς, μία εξέλιξη η οποία πριν από ένα μόλις χρόνο θα φάνταζε αδιανόητη και σήμερα μοιάζει αναπόφευκτη. Ειδικά μάλιστα σε χώρες όπως η Μ. Βρετανία και η ΗΠΑ οι εξελίξεις σηματοδοτούν, κατά τα φαινόμενα, μια νέα εποχή κρατικού παρεμβατισμού και το τέλος της σύγχρονης αλόγυτης κυριαρχίας του laissez-faire.

Για πολλούς οικονομολόγους και πολιτικούς, το φλέγον ζήτημα μπορεί να αναλυθεί θεωρητικά ως μία κριτική αποτίμηση του «οικονομικού φιλελευθερισμού» σε σχέση με την πρόσφατη συμπεριφορά των αυτορρυθμιζόμενων τραπεζικών αγορών. Ως αντίπαλο δέος στον φιλελευθερισμό, ολόένα και πιο συχνά, αναφέρεται η Κεϊνσιανή σχολή, οδηγώντας στην ανακύκλωση μιας ξεχασμένης μεν, αλλά ιδεολογικά φορτισμένης διαμάχης.

Κεντρικό σημείο της ανάλυσης του John Maynard Keynes είναι η διαπίστωση της ύπαρξης «κατάστασης ισορροπίας» (equilibrium) στην οικονομία, ακόμα και όταν η παραγωγικότητα είναι μικρότερη από τη μέγιστη δυνατή και η ανεργία υψηλή. Στην περίπτωση αυτήν, σύμφωνα με τον Keynes, το κράτος οφείλει να παρέμβει με μέτρα πολιτικής, οδηγώντας τη λειτουργία της οικονομίας στη μέγιστη απασχόληση των παραγωγικών συντελεστών. Η θεωρία του Keynes προσέφερε διέξοδο από τη «μεγάλη ύφεση» που ακολούθησε την κρίση του 1929 και οι απόψεις του υιοθετήθηκαν τόσο στην περίοδο του New Deal, όσο και κατά την πρώτη μεταπολεμική περίοδο. Για πολλούς αναλυτές του σήμερα, η «νομισματική πολιτική» φαίνεται πλέον χωρίς οποιοδήποτε μακροοικονομικό αντίκρισμα και γίνεται κατανοητό το γιατί ο Keynes επέμεινε τόσο στη «δημοσιονομική πολιτική» και στην κρατική παρέμβαση.

Παρά ταύτα, είναι εξίσου σαφές ότι η σημερινή κρίση δεν έχει καμία σχεδόν σχέση με το θεωρητικό πλαίσιο του Keynes, ο οποίος περιέγραφε κρίσεις οι οποίες πήγαν από την «πραγματική οικονομία» και όχι από το χρηματοπιστωτικό σύστημα. Επιπλέον, δεν μπορεί να παραγνωριστεί το γεγονός, ότι το θεωρητικό αυτό παράδειγμα ιστορικά ξεπεράστηκε, καθότι η εφαρμογή του οδήγησε, αδιαμφισβήτητα, σε περιό-

δους υψηλού πληθωρισμού, χαμηλής ανάπτυξης (stagflation) και υψηλού δημοσίου χρέους τη δεκαετία του 1970.

Ο Milton Friedman απέδειξε κατά την περίοδο εκείνη την ανάγκη να παραμεριστεί ο Κεϊνσιανισμός για μία «νομισματική πολιτική». Η θεωρία των «μονεταριστών» έδωσε έμφαση στη σημασία των μεταβολών του χρήματος για την σταθερότητα της οικονομίας και η εφαρμογή της οδήγησε σε πλήρη έλεγχο των πληθωριστικών τάσεων. Όμως η μεγαλύτερη συμβολή του Friedman και της λεγόμενης «Σχολή του Σικάγο» υπήρξε η διατύπωση της θεωρίας του «οικονομικού φιλελευθερισμού», ο οποίος αμφισβήτησε την σκοπιμότητα της κρατικής παρέμβασης και έδωσε έμφαση στο μηχανισμό των τιμών για την επίλυση των κυριότερων οικονομικών προβλημάτων. Ο συνδυασμός αυτός «μονεταρισμού» και «φιλελευθερισμού» κυριάρχησε, λόγω της απόδοσής του, κατά τις τελευταίες δεκαετίες. Σήμερα, γίνεται πλέον αντικείμενο έντονης κριτικής, ενώ η διαφαινόμενη ανάγκη για μία αυξανόμενη κρατική παρεμβατικότητα φαίνεται de facto να αναιρεί τα βιώματα των τελευταίων 30 ετών.

Στην πραγματικότητα όμως η κρίση αυτή δεν είναι απαραίτητα μία συστημική κρίση. Ουσιαστικά δεν αποτελεί παρά απόρροια λανθασμένων ρυθμίσεων, ελλείπων ελέγχων και μίας όχι αμελητέας πολιτικής επιρροής. Το γεγονός το οποίο την καθιστά ξεχωριστή είναι το απίστευτο κυριολεκτικό μέγεθός της, το οποίο αναγκάζει το κράτος να παρέμβει, ως ύστατος προστάτης της συλλογικής ευημερίας και ασφάλειας των πολιτών. Η παρέμβαση αυτή όμως μπορεί να έχει μόνο προσωρινό χαρακτήρα, καθώς είναι σαφές ότι ο αρχικός σχεδιασμός των κυβερνήσεων είναι ν' αφήσουν l.x. τις τράπεζες να λειτουργούν βάσει της αγοράς και να αποσυρθούν από αυτές το συντομότερο δυνατό. Το «σκανδιναβικό παράδειγμα» αποτελεί χαρακτηριστικό αυτής της προσέγγισης. Στη δεκαετία του 1990, οι Σουηδοί και οι Φινλανδοί προχώρησαν στην εθνικοποίηση των τραπεζών τους και σε ευρεία μεταρρύθμιση του προβληματικού χρηματοπιστωτικού συστήματος. Στη συνέχεια και αφότου η οικονομία επανέκαμψε, όλες οι τράπεζες επανιδιωτικοποιήθηκαν.

Θα ήταν επομένως αφελές να πιστέψει κανείς ότι το ζητούμενο στο επαύριον της κρίσης αυτής είναι μια «κεντρικά καθοδηγούμενη οικονομία». Κάτι τέτοιο αλλήθι θα απότρεπε την επιχειρηματική καινοτομία, την ενσωμάτωση των αγορών και την ανάπτυξη, όπως έχει πολλήκις ιστορικά αποδειχτεί.

Ζητούμενο όμως αποτελεί η θέσπιση ενός θεσμικού πλαισίου, το οποίο θα μπορέσει να οδηγήσει την αγορά στην πραγματική και λειτουργική αυτορρύθμιση. Αν κάτι γίνεται σαφές λόγω της σημερινής κρίσης, είναι ότι αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσα από την οδυνηρή, εκτεταμένη και απροσχημάτιστη αναδιαμόρφωση των κανόνων των χρηματαγορών, των λογιστικών προτύπων, των κανόνων για τις οικονομικές συναλλαγές, από την διαφάνεια στα οικονομικά εργαλεία, την αυστηρότερη εποπτεία των χρηματοπιστωτικών εταιρειών, τα εναλλακτικά μοντέλα εταιρικής διακυβέρνησης και την προαγωγή της εταιρικής κοινωνικής υπευθυνότητας.

του Κωνσταντίνου Χασιώτη

φασιστικό καθεστώς της 21ης Απριλίου. Λίγες μέρες πριν την εξέγερση του Πολυτεχνείου, τα «προεόρτια» λαμβάνουν χώρα με την ιστορική κατάληψη της Νομικής στην Αθήνα.

Όλα αυτά τα γεγονότα έθρεψαν και στη συνέχεια έκαναν το δέντρο της Δημοκρατίας να ανθίσει. Το Πολυτεχνείο πέρα

και πάνω από κοινωνικές τάξεις και πολιτικές παρατάξεις, ένωσε τους Έλληνες και θύμιζε σε όλους ότι οι παρακαταθήκες της ελληνικής ιστορίας είναι συνυφασμένες με τη δημοκρατία και το κράτος δικαίου. Ωστόσο, το μόνο που δεν ανέμεναν οι ήρωες εκείνοι, αυτοί που έδωσαν την ψυχή και το αίμα τους για αυτά τα πανανθρώπινα ιδανικά, ήταν η αλλοίωση του μηνύματος και η καπηλεία της θυσίας τους από συγκεκριμένους πολιτικούς σχηματισμούς και πρόσωπα.

Η (Κέντρο-) Αριστερά, μάλλον, δεν αναρωτήθηκε ποτέ πραγματικά, γιατί ο ήρωας που στεκόταν στην πύλη λίγο πριν περάσει το τανκ από πάνω του, έψαλλε τον εθνικό ύμνο και κρατούσε την ελληνική σημαία αντί κάποιου παραταξιακού λαβάρου. Όλοι γνωρίζουμε ακόμη πως ορισμένοι εξαργύρωσαν στη συνέχεια τη συμμετοχή τους στην εξέγερση—είτε αυτή ήταν σημαντική είτε περιορισμένη ή φανταστική—με «στρωμένες» πολιτικές καριέρες, όπως η Μ. Δαμανάκη, ο Στ. Τζουμάκας, ο Κ. Λαλιώτης και άλλοι. Γνωρίζοντας ότι δε βολεύει κάποιους, οφείλουμε να μνημονεύσουμε τη συμμετοχή προσώπων—διαφορετικής κοινωνικής και πολιτικής καταγωγής—στη συντονιστική επιτροπή και τις ομάδες εξέγερσης, όπως του Γ. Βερνίκου (εφοπλιστή και μετέπειτα πρόεδρου της Greenpeace-Ελλάς) και του Αντ. Αντωνάκου (εκ των ιδρυτών της ΟΝΝΕΔ και της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ).

Όποιος περιχαράκωνει αυτό το υψηλό αίσθημα ανάμεσα σε πλούσιους ή φτωχούς, δεξιούς, κεντρώους ή αριστερούς, είναι είτε αδαής είτε πολιτικός μεροληπτής. Η αιματοβαμμένη σημαία, επομένως, πρέπει να αποδοθεί στον ελληνικό λαό. Το Πολυτεχνείο δεν ήταν και δεν θα γίνει ποτέ ταξικό ούτε η κολυμβήθρα του Σιλωάμ για να ξεπλύνει η κεντροαριστερά τις μετέπειτα κυβερνητικές αμαρτίες της. Ήταν και είναι η ύψιστη εκδήλωση θυσίας για τα δύο κορυφαία συστατικά που έχει ανάγκη ένα έθνος για να ορθοποδήσει, να δημιουργήσει κοινωνία δικαίου και να αναπτυχθεί: την ελευθερία και τη δημοκρατία. Το Πολυτεχνείο άνηκε και θα ανήκει σε όλους εμάς.

Η **17η** Νοεμβρίου 1973 σηματοδότησε μια κορυφαία ιστορική στιγμή για το ελληνικό έθνος, λόγω των χαρακτηριστικών που τη διαμόρφωσαν, καθώς και των συνθηκών της εποχής. Ο πανεθνικός χαρακτήρας της εξέγερσης παραμένει σημαντικός αν αναλογιστούμε για παράδειγμα—και χωρίς προσπάθεια υποβάθμισης—ότι ο γαλλικός Μάης του '68, παρά τα οράματα και τη δυναμική των φοιτητών, συνεπήρε συγκεκριμένες πολιτικές και κοινωνικές ομάδες, περιχαράκωνοντας την εμβέλειά του. Απόδειξη η σαρωτική εκλογική νίκη του στρατηγού Ντε Γκολ ένα μόλις μήνα μετά.

Από την έναρξη επιβολής του καθεστώτος το 1967, ιδρύεται πλήθος αντιστασιακών οργανώσεων (ΠΑΜ, ΠΑΚ, Δημοκρατικοί Σύνδεσμοι, κ.ά.). Η Ελ. Βλάχου, εκδότρια της Καθημερινής, αναστέλλει την κυκλοφορία της εφημερίδας, ενώ ο Κ. Καραμανλής από το Παρίσι, καταδικάζει με σφοδρότητα τη χούντα ενώπιον της διεθνούς κοινής γνώμης. Ο Κ. Μητσοτάκης αναπτύσσει πρωτοβουλίες και καταθέτει στο Συμβούλιο της Ευρώπης, απ' όπου η Ελλάδα αποπέμπεται τελικά το 1969. Παράλληλα, το Νοέμβριο του 1968 η κηδεία του πρώην πρωθυπουργού Γεωργίου Παπανδρέου μετατρέπεται σε παλλαϊκή διαμαρτυρία κατά του καθεστώτος. Λίγο καιρό πιο πριν, ο ήρωας Αθ. Παναγούλης αποπειράται να εκτελέσει τον αρχιπραξικοπηματία Παπαδόπουλο. Αίσθηση προκαλεί, επίσης, η σύλληψη και καταδίκη της αντιστασιακής ομάδας «Δημοκρατική Άμυνα» στις αρχές του 1970, με στελέχη της όπως τους Γ.-Αθ. Μαγκάκη και Σ. Καραγιώργα και μεταξύ των υπερασπιστών της τους Κανελλόπουλο (πρ. πρόεδρο της ΕΡΕ), Π. Παπαληγούρα (υπουργό των κυ-

Η σημασία της 17ης Νοέμβρη 1973

βερνήσεων Καραμανλή) και Γ. Μαύρο (εξέχον στέλεχος και υπουργό του Κέντρου).

Ισχυρό ράπισμα αποτέλεσε και το κίνημα του ναυτικού. Το αντιτορπιλικό «Βέλος» αυτομοιλεί στην Ιταλία, στο πλαίσιο μια πολεμικής άσκησης, με πρωτεργάτες τους Ν. Παπά (μετέπειτα ναύαρχο) και Αθ. Παπαδόγγονα (αργότερα υπουργό της Ν.Δ.) διατρανώνοντας περήφανα ότι οι Ένοπλες Δυνάμεις δε συμφωνούν στο σύνολό τους με το

του Βαγγέλη Νίκα

NUEVO

35 χρό-
νια μετά

Την Πέμπτη 13 Νοεμβρίου η ΟΝΝΕΔ, με αφορμή την επέτειο εξέγερσης του Πολυτεχνείου, διοργάνωσε συζήτηση με θέμα: «Προς μια νέα Μεταπολίτευση; Όταν οι έννοιες "εθνική ανεξαρτησία" και "λαϊκή κυριαρχία" ακούγονται πιο επίκαιρες από ποτέ». Ως ομιλητές παρέστησαν ο Διονύσιος Μπεχράκης, πρόεδρος του ΟΛΠ, η Αντωνία Μωροπούλου, καθηγήτρια ΕΜΠ και ο Χρύσανθος Λαζαρίδης, δημοσιογράφος, πρόσωπα τα οποία έχουν γράψει τη δική τους σελίδα στον αγώνα της δημοκρατίας. Χαιρετισμό απηύθυνε και ο βουλευτής, Νίκος Καντερές. Σκοπός της συζήτησης, όπως τόνισε ο πρόεδρος της ΟΝΝΕΔ, Γιώργος Παπανικολάου, ήταν να προβληθούν τα αιτήματα του χθες στο σήμερα και να ξεκινήσει από την αρχή ο προβληματισμός για την εθνική ανεξαρτησία και λαϊκή κυριαρχία. Η κυρία Μωροπούλου, παρέθεσε στους νέους της ΟΝΝΕΔ την εμπειρία της από την εποχή του '73. Η γενιά αυτή δεν είχε αίσθηση του κόστους, τόνισε. «Τότε δεν κάναμε μικροπολιτική, όταν έπεσαν οι πρώτοι νεκροί εμείς ήμαστε εκεί. Από το Πολυτεχνείο βγήκαμε με το κεφάλι ψηλά, δεν παραδοθήκαμε,

17.11.1973: Ο ΛΟΓΟΣ ΣΤΟΥΣ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

η γενιά μας είχε υπερβεί το φόβο και αυτή είναι η διαφορά με το σήμερα». Όσον αφορά στο άσυλο δήλωσε ότι πράγματι υπάρχει ένα σοβαρό θέμα ως προς τον τρόπο χρήσης του αλλά σε καμία περίπτωση δεν μπορούμε να μιλάμε για κατάργηση του. Αυτό δεν μπορεί να αποτελέσει τη λύση στο πρόβλημα της κατάχρησης του ασύλου.

Ο κ. Μπεχράκης υπογράμμισε πως ο αγώνας είχε βασικό χαρακτηριστικό την επαναφορά της δημοκρατίας. «Τότε ήξερα πως έχω να πολεμήσω μια χούντα τώρα δεν ξέρω τι να παλέψω και πως. Υπάρχει πράγματι έλλειμμα δημοκρατίας». Το λόγο στη συνέχεια έλαβε ο κ. Λαζαρίδης, ο οποίος πρότεινε την καθιέρωση μιας ημέρας, ουδέτερα πολιτικά φορτισμένης, ώστε να γιορτάζουμε όλους τους αγώνες που έχει δώσει διαχρονικά η νεολοία μας, για την ελευθερία και τη δημοκρατία. Επιπλέον εξέφρασε την άποψη του πως πρέπει να καταργηθεί το άσυλο. «Στα είκοσί μας εμείς ήμασταν ήρωες, επειδή κάθε καθεστώς θέλει τους ήρωες του, βετεράνοι σε ένα αγώνα που δεν καταλάβαμε ποτέ το δώσαμε και τον κερδίσαμε. Αγωνιστήκαμε και ρισκάρουμε, επειδή αγαπούσαμε τη δημοκρατία και την ελευθερία και όχι για να μοιράσουμε κάποια πίτα».

“Όταν ήμασταν μέσα στο Πολυτεχνείο κανείς δεν ρώτησε ποτέ κανένα από που προέρχονταν πολιτικά. Οι διαχωρισμοί ήρθαν πολύ αργότερα.”

Όλοι οι ομιλητές τόνισαν πως η καλημέρα του Πολυτεχνείου από συγκεκριμένες πολιτικές παρατάξεις πρέπει να τερματιστεί. Το Πολυτεχνείο είναι κληροδοτήμα της νέας γενιάς προς την ελληνική κοινωνία ως σύνολο και όχι προς συγκεκριμένες πολιτικές παρατάξεις. Επ' αυτού ο κ. Μπεχράκης είπε χαρακτηριστικά: «Όταν ήμασταν μέσα στο Πολυτεχνείο κανείς δεν ρώτησε ποτέ κανένα από που προέρχονταν πολιτικά. Οι διαχωρισμοί ήρθαν πολύ αργότερα». Κλείνοντας την εκδήλωση, οι ομιλητές κάλεσαν τους νέους να πολιτικοποιούνται και να συμμετέχουν στα κοινά. «Σας καλούμε να ανησυχείτε, διότι μέσα από αυτό βγαίνει κάτι καινούριο. Σας καλούμε να συμπληρώσουμε την μεταπολίτευση».

της Μάγδας Μπιθέλη

ΤΑ ΓΡΟΣΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΔΑΣΚΑΛΟΙ

Οι προοπτικές ενός αποφοίτου παιδαγωγικού τμήματος

Στα 18.780 μόρια εκτοξεύθηκε το Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης Θεσσαλονίκης φέτος αφήνοντας πίσω του τα τμήματα Ιατρικής της Κρήτης και της Θράκης και αφήνοντας εμάς διερωτούμενους για τους λόγους που οι νέοι σήμερα διαλέγουν τελικά να γίνουν δάσκαλοι.

Τα Παιδαγωγικά Τμήματα βρίσκονται αυτή τη στιγμή στην πρώτη πεντάδα επιλογών των νέων που δίνουν πανελλήνιες εξετάσεις, μαζί με τις σχολές Αστυφυλάκων και Αξιωματικών Ελληνικής Αστυνομίας. Τα παιδιά ακολουθώντας τους νόμους της αγοράς, έχουν βάλει στην πρώτη θέση των επιλογών τους τις αστυνομικές και στρατιωτικές σχολές, τα παιδαγωγικά τμήματα και τις σχολές της πληροφορικής, επιζητώντας σχολές που εξασφαλίζουν άμεση εξεύρεση εργασίας. Πολλοί παραβλέπουν προτιμήσεις, ιδιαίτερες κλίσεις σε τομείς, λαμπερά επαγγέλματα με μεγάλες αποδοχές και γίνονται ρεαλιστές επιλέγοντας σχολές με σίγουρο και προδιαγεγραμμένο μέλλον, γρήγορο διορισμό και δια βίου επαγγελματική διασφάλιση. Μέσα σε όλα αυτά σημαντικό ρόλο έπαιξε και η τόσων χρόνων απαξίωση του επαγγέλματος του δασκάλου που είχε κάνει τα Παιδαγωγικά Τμήματα να αδειάσουν, σε συνδυασμό με τη μεγάλη απορρόφηση διδασκόντων που προέκυψε από τα ολοήμερα σχολεία, καθώς και τη συνταξιοδότηση μεγάλου αριθμού δασκάλων τα τελευταία χρόνια. Όλα αυτά συντέλεσαν στο να δημιουργηθεί ένα δίχως προηγούμενο κενό θέσεων στον κλάδο, το οποίο απορρόφησε και συνεχίζει να απορροφά με μεγάλους ρυθμούς εκπαιδευτικούς και να οδηγεί τους αποφοίτους των αντίστοιχων τμημάτων από την εξεταστική στο σχολείο.

Έτσι τα Παιδαγωγικά Τμήματα τώρα, βρίσκονται ξαφνικά να δέχονται ως φοιτητές αριστούχους, αφού οι βαθμολογίες των μαθητών που εισάγονται σε αυτά είναι αντίστοιχες με αυτών των σχολών της ιατρικής ή της νομικής, επομένως το επίπεδο αυτών των τμημάτων ξαφνικά αναβαθμίζεται. Επιπλέον οι εξελίξεις και τα νέα δεδομένα σε όλους τους συναφείς με παιδαγωγικά τομείς (π.χ. Ψυχολογία, Φυσικές Επιστήμες, Τεχνολογία) αναζωογονούν τα τμήματα επιβάλλοντας περισσότερες πρακτικές ασκήσεις και ένταξη επιπλέον «θετικών» μαθημάτων στα προγράμματα σπουδών. Ήδη βρίσκονται σε πειραματικό στάδιο εναλλακτικοί τρόποι διδασκαλίας όπως τα λεγόμενα e-streaming classes που, μέσω καινούριας τεχνολογίας, μπορούν να αλλοδώσουν πλήρως τον τρόπο διεξαγωγής του μαθήματος δίνοντας στους εκπαιδευτικούς διεξόδους που δε μπορούσαν να φαντασθούν ως τώρα.

Περνώντας τώρα στις προοπτικές ενός αποφοίτου παιδαγωγικού τμήματος σήμερα και για αρκετά χρόνια ακόμα μπορούμε να πούμε ότι είναι πολύ καλές αναλογιζόμενοι ότι ο απόφοιτος έχει τις εξής επιλογές :

Πρώτον, να συμμετέχει στο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ ο οποίος λαμβάνει χώρα κάθε δύο χρόνια περίπου και μέσω του οποίου μπορεί να διορισθεί σε κάποιο δημοτικό σχολείο. Δεύτερον, να κάνει αίτηση και να εισαχθεί στον πίνακα αναπληρωτών εκπαιδευτικών απ' όπου διορίζεται στη συνέχεια (εδώ παίζει ρόλο η προϋπηρεσία που υπολογίζεται με μόρια καθώς επίσης και η ημερομηνία πτυχίου σε περίπτωση που δεν υπάρχει προϋπηρεσία). Τρίτον, να εργασθεί ως δάσκαλος σε κάποιο ιδιωτικό σχολείο, αν και ελάχιστοι επιλέγουν τα ιδιωτικά σχολεία αφού το οικονομικό κίνητρο δεν είναι τόσο μεγάλο. Οι περισσότεροι που επιλέγουν αυτό, το κάνουν καθαρά για λόγους τοποθεσίας, επειδή δηλαδή δε διορίστηκαν στην επιθυμητή τοποθεσία και προτιμούν να περιμένουν 1-2 χρόνια για να μετατεθούν. Τέλος πρέπει να αναφέρουμε πως από το σύνολο των δασκάλων που διορίζονται, το 60% διορίζεται μέσω ΑΣΕΠ και το 40% από τους πίνακες αναπληρωτών.

Σε ό,τι αφορά περί υψηλών αμοιβών σε σχέση με τις ώρες εργασίας και τα παραγόμενα αποτελέσματα, οι δάσκαλοι είναι κατηγορηματικοί: θεωρούν ότι η φύση του επαγγέλματος είναι τέτοια, μια και έχει να κάνει με παιδιά, επομένως οι ώρες αναγκαστικά είναι περιορισμένες. Αυτό όμως δεν αναιρεί το γεγονός ότι πρόκειται για πνευματική εργασία που απαιτεί μεγάλη υπομονή και αίσθημα ευθύνης. Χαρακτηριστικά απαντούν σε όσους κρίνουν σκληρά τον κλάδο: «Ελάτε κι εσείς μέσα στην τάξη!»

Πέρα από αυτά, τα αιτήματά τους για αύξηση μισθών στηρίζονται στο γεγονός ότι στον κλάδο δεν υπάρχει ιδιαίτερη και ουσιαστική εξέλιξη καθώς επίσης στο ότι ως δημόσιοι υπάλληλοι δεν μπορούν να εργασθούν κάπου αλλού ώστε να συμπληρώσουν εισόδημα.

Σύμφωνα άλλωστε με την οικονομία της εκπαίδευσης και τη θεωρία ανθρώπινου κεφαλαίου, το μεγαλύτερο κεφάλαιο στην εκπαίδευση των παιδιών το δίνει ο παιδαγωγός στα πρώτα χρόνια του σχολείου, αφού εκεί το παιδί παίρνει όλες τις απαραίτητες και αναγκαίες γνώσεις ώστε να μπορεί στο μέλλον να πορευθεί σε οποιοδήποτε κλάδο και αντικείμενο. Οι αμοιβές, λοιπόν, πρέπει να είναι ανάλογες με το έργο του παιδαγωγού, ο οποίος δίνει στο παιδί που έχει μέχρι τότε στηριχθεί κι έχει απορροφήσει εικόνας και δεδομένα από τους γονείς του, όλα εκείνα τα εφόδια και τις επιπλέον γνώσεις που θα το κάνουν να εισέλθει στην κοινωνία με ομαλό τρόπο και να μπορέσει να χρησιμοποιήσει αυτά τα εφόδια για την περαιτέρω ανάπτυξη του χαρακτήρα του και της εκπαίδευσής του.

της Ρουμπίνης Χαρίτου

NUEVO

Μία από τις πιο θανατηφόρες ασθένειες της σύγχρονης εποχής είναι η νόσος του AIDS η οποία προκαλείται από τον ιό HIV (Human Immune deficiency Virus). Λόγω της σοβαρότητάς της, η 1η Δεκεμβρίου καθιερώθηκε ως η Παγκόσμια Ημέρα κατά του AIDS το 1988 με τη συναπόφαση του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας και της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ.

Ο ιός HIV εξασθενεί το ανοσοποιητικό σύστημα, κάνοντάς το ανίκανο να αναγνωρίσει τους ιούς που προσβάλλουν τον οργανισμό, με αποτέλεσμα ο οργανισμός να είναι τελείως απροστάτευτος από ευκαιριακές λοιμώξεις οι οποίες εν τέλει αποβαίνουν μοιραίες. Οι στατιστικές δείχνουν ότι σε όλη την υψηλή υπάρχουν 39,5 εκατομμύρια ασθενείς από AIDS, από τους οποίους τα 2,5 εκατομμύρια είναι παιδιά κάτω των 15 χρονών.

Στην Ελλάδα, η κατάσταση μοιάζει να είναι λιγότερο επικίνδυνη. Σύμφωνα με επιστημονικές έρευνες αυτό οφείλεται στην προσήληψη των Ελλήνων σε αξίες και θεσμούς, όπως η οικογένεια. Αυτό όμως δεν πρέπει να μας καθησυχάζει, αφού σύμφωνα με έρευνες από το 2005 έως το 2007, ο ρυθμός αύξησης των κρουσμάτων αγγίζει το 20%. Το 2007 εμφανίστηκαν στη χώρα μας 485 κρούσματα, εκ των οποίων τα 30 οδήγησαν στο θάνατο τους ασθενείς. Παρόλα αυτά οι νεαρές γυναίκες τυπικά διατρέχουν μεγαλύτερο κίνδυνο μόλυνσης από ότι οι νεαροί άνδρες. Μελέτες απέδειξαν ότι σε ορισμένες αναπτυσσόμενες χώρες οι νεαρές γυναίκες που γίνονται φορείς είναι υπερδιπλάσιες από τον αριθμό των νεαρών ανδρών λόγω κοινωνικών, βιολογικών και οικονομικών λόγων που τις καθιστούν ευάλωτες στο να «διαπραγματευτούν» το ασφαλές σεξ και παρεμποδίζουν την ενημέρωσή τους σε θέματα σεξουαλικής υγείας.

Ο ιός μεταδίδεται:

- ♥ Με τη σεξουαλική επαφή όταν αυτή γίνεται χωρίς τη χρήση προφυλακτικού είτε είναι στοματική, είτε είναι κοιλιακή είτε είναι πρωκτική. Ο HIV υπάρχει στο σπέρμα, στα κοιλιακά και τραχηλικά υγρά και πεθαίνει πολύ γρήγορα όταν μένει εκτός του ανθρωπίνου σώματος
- ♥ Με την έκθεση σε μολυσμένο αίμα. Ο τρόπος αυτός αφορά χρήστες ενδοφλέβιων ναρκωτικών που χρησιμοποιούν κοινές σύριγγες, στους παραλήπτες μεταγγιζόμενου αίματος και σε ασθενείς που υποβάλλονται σε μεταμόσχευση.
- ♥ Με την περιγεννητική και κάθετη μετάδοση η οποία γίνεται μέσω της εγκύου προς το έμβρυο κατά τη διάρκεια του τοκετού ή κατά τον θηλασμό.

Ο έρωτας είναι ζωή!

Μην κάνεις

το

Προφυλάξου...

Ο ιός δεν μεταδίδεται:

- ♥ Από τις κοινωνικές επαφές όπως είναι η χειραψία, το φιλή στο μάγουλο, το άγγιγμα ή το αγκάλιασμα
 - ♥ Με το βήχα, το φτέρνισμα, τα δάκρυα, τον ιδρώτα και το σάλιο
 - ♥ Με τη θάλασσα ή την πισίνα
 - ♥ Με τη χρήση κοινόχρηστου τουαλέτας
 - ♥ Με τη χρήση κοινών ρούχων, από τα πιάτα, τα ποτήρια, τα μαχαιροπήρουνα, τις τηλεφωνικές συσκευές, τα σεντόνια και τις πετσέτες
 - ♥ Με τα κουνούπια ή άλλα έντομα
- Όσο αφορά στην πρόληψη και στην προστασία, σημαντική συμβολή στην αντιμετώπιση της μόλυνσης από το AIDS και άλλων σεξουαλικά μεταδιδόμενων νοσημάτων αποτελεί το προφυλακτικό σε συνδυασμό με σπερματοκτόνα καθώς και η προσεκτική επιλογή ερωτικών συντρόφων και η αποφυγή συνηθειών στη σεξουαλική επαφή που εγκυμονούν κινδύνους. Επίσης πρέπει να γίνεται αυστηρή τήρηση των κανόνων αιμοδοσίας, αξιόπιστος εργαστηριακός έλεγχος του μεταγγιζόμενου αίματος, απόρριψη ατόμων υψηλού κινδύνου και μη κοινή χρήση συριγγών. Σχετικά με την περιγεννητική μετάδοση πρέπει να γίνεται ενημέρωση των εγκύων γυναικών και προγεννητικός έλεγχος. Από τις υποψήφιες μητέρες που είναι φορείς και υποβάλλονται σε θεραπεία μόνο το 10% από τα νεογνέντα θα προσβληθεί τελικά από την ασθένεια.
- Η προσπάθεια για τον περιορισμό της εξάπλωσης και την εξάλειψη του ιού πρέπει να είναι καθολική. Ο ιός κυριολεκτικά σκοτώνει τον έρωτα και το κράτος με τη βοήθεια όλων μας, πρέπει να αναλάβει την ενημέρωση για την πρόληψη και προφύλαξη από τον ιό HIV. Το AIDS δεν κοιτά κοινωνικά στρώματα, μόρφωση, φύλο, ηλικία. Η καλύτερη άμυνα είναι η πρόληψη. Ενεργοποίησέ, ενημερώσου, προφυλάξου... Η ζωή μας ανήκει!

Δίκτυο Οπτικών Ινών

Η Ψηφιακή Εποχή συναντά την Ελλάδα

Η ONNEA πάντα έδινε ιδιαίτερη σημασία στις νέες τεχνολογίες. Όταν το 1996, σε μία κοινωνία που δεν κατανοούσε τη δυναμική του διαδικτύου και με ένα κράτος που θεωρούσε ύψιστη τεχνολογία τα ψηφιακά τηλεφωνικά κέντρα, προσέφερε δωρεάν dial-up πρόσβαση στους νέους, έδειχνε εμπράκτως το ενδιαφέρον της για την τεχνολογική ανάπτυξη της χώρας. Τα τελευταία χρόνια, μετά από πολλές προσπάθειες, πέτυχε την εφαρμογή της πρότασής της για φτηνό φοιτητικό ADSL internet.

Στις αρχές Σεπτεμβρίου ο υπουργός οικονομικών Γιώργος Αλογοσκούφης και ο υπουργός μεταφορών & επικοινωνιών Κωστής Χατζηδάκης ανακοίνωσαν τη «Στρατηγική για τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες και τις νέες τεχνολογίες 2008-2013». Στο πλαίσιο της στρατηγικής προβλέπεται η ανάπτυξη δικτύου οπτικών ινών σε όλη την επικράτεια. Η Γραμματεία Νέων Τεχνολογιών της ONNEA, θέλοντας να ενημερώσει καλύτερα τους νέους για το σημαντικό αυτό εγχείρημα, διοργάνωσε εκδήλωση με θέμα «Δίκτυο Οπτικών Ινών – Η Ψηφιακή Εποχή συναντά την Ελλάδα», την Τετάρτη 5 Νοεμβρίου.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους ο υπουργός μεταφορών & επικοινωνιών Κωστής Χατζηδάκης, ο υφυπουργός εθνικής παιδείας & θρησκευμάτων Σπύρος Ταλιαδούρος και ο γενικός γραμματέας καταναλωτή Γιάννης Οικονόμου. Παρόντες ήταν και οι Γιώργος Μανωλόπουλος, πολιτικός μηχανικός και γενικός διευθυντής της Gain DPM με μακρά εμπειρία στις διαδικασίες που αφορούν τις οπτικές ίνες και Σταύρος Κοντακτής, διευθύνων σύμβουλος της Helletech Services και μέλος της Κ.Ε. της Νέας Δημοκρατίας. Τα στοιχεία που παρουσίασε ο κ. Χατζηδάκης είναι ενδεικτικά της προτεραιότητας που έχει δώσει η κυβέρνηση στον τομέα της ευρυζωνικότητας:

- ▶ Σήμερα 12 στους 100 Έλληνες έχουν πρόσβαση στο γρήγορο internet, όταν το 2004 είχε μόνο ένας στους 1.000.
- ▶ Το 2007 η Ελλάδα κατέλαβε έκτη παγκοσμίως και πρώτη στην Ε.Ε. στον ετήσιο ρυθμό ανάπτυξης της ευρυζωνικότητας, ενώ το 2006 ήμασταν στην πρώτη θέση παγκοσμίως.

Όσον αφορά στη δημιουργία δικτύου οπτικών ινών, επεσήμανε ότι έτσι «ενισχύουμε την επιχειρηματικότητα σε όλα τα επίπεδα, δημιουργούμε νέες αγορές, νέες επενδύσεις, νέες θέσεις εργασίας, βελτιώνουμε την καθημερινότητά μας, την ποιότητα της ζωής κάθε πολίτη, σε όποιο σημείο της χώρας κι αν βρίσκεται», ενώ παρουσίασε επιγραμματικά τα πρακτικά οφέλη στους τομείς εκπαίδευσης και κατάρτισης, στην ιατρική, στην τηλε-εργασία αλλά και στην ψυχαγωγία.

Από την πλευρά του ο κ. Ταλιαδούρος ανέπτυξε τις προοπτικές που ανοίγονται για τη χώρα με τις δυνατότητες που δίνει στην τηλε-εκπαίδευση ένα δίκτυο οπτικών ινών, τονίζοντας χαρακτηριστικά ότι «η Ελλάδα θα έχει το υπόβαθρο που θα της δώσει τη δυνατότητα να βρεθεί στην αιχμή της παγκόσμιας πρωτοπορίας». Στα προβλήματα που παρουσιάζονται στη λειτουργία των τηλεπικοινωνιακών παρόχων αναφέρθηκε ο κ. Οικονόμου επισημαίνοντας, όμως, ότι: «Θα ήταν όδικο, αδυναμίες και προβλήματα που ταλαιπωρούν τους καταναλωτές να απαξιώσουν και να ενοχοποιήσουν στα μάτια των πολιτών μια αναδυόμενη αγορά, που μέσω του ανταγωνισμού μπορεί και πρέπει να προσφέρει πολλά στους πολίτες». Στο πλαίσιο αυτό, εξήγγειλε «ένα νέο, πιο εξελιγμένο ρυθμιστικό πλαίσιο λειτουργίας, που δεν θα αφήνει περιθώρια σε παροχούς και ΟΤΕ να μεταχειρίζονται τις ευθύνες σαν μπαλάκι». Με πιο τεχνικά θέματα ασχολήθηκαν οι κ.κ. Μανωλόπουλος και Κοντακτής, παρουσιάζοντας τις προοπτικές που ανοίγονται με μία ολοκληρωμένη υποδομή οπτικών ινών και τις λύσεις που προδιαγράφονται για τα προβλήματα που υπάρχουν σήμερα.

ΥΓ. Είναι γνωστό ότι «Μια φορά ONNEΔίτης, για πάντα ONNEΔίτης» και αυτό απέδειξαν και οι ομιλητές. Η ιδιαίτερη χαρά για την παρουσία τους σε εκδήλωση της ONNEA, οι αναφορές στις αναμνήσεις και τις εμπειρίες τους από την οργάνωση δίνουν δύναμη και όραμα σε όλους όσοι βρισκόμαστε σήμερα στην ONNEA για ακόμα περισσότερη δουλειά, ακόμα καλύτερες προτάσεις και ακόμα ουσιαστικότερο έργο.

του Βαρδή Βαβουλάκη

SMS OF YOUTH!

Το νέο συμβούλιο και η καινούργια καμπάνια του ΕΣΥΝ

Στο αμφιθέατρο του Υπουργείου Παιδείας πραγματοποιήθηκε το 10ο Εκλογικό Συνέδριο του Εθνικού Συμβουλίου Νεολαίας, την έναρξη του οποίου κήρυξαν ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Ευριπίδης Στυλιανίδης και ο Γενικός Γραμματέας Νέας Γενιάς, Παντελής Σκληός. Τα αποτελέσματα που προέκυψαν από το Συνέδριο του Εθνικού Συμβουλίου Νεολαίας έχουν ως εξής:

Πρόεδρος: Γιώργος Στασινός

Αντιπρόεδροι: Θεόδωρος Καραουλάνης,
Μαρία Πάσχου

Μέλη: Ρένος Αρβανίτης, Αρμόδιος Δρίκος, Βασίλης Ζιανίκας, Κώστας Καλοφωλιάς, Έρη Παπαδοπούλου, Διονυσία Ρηγάτου, Κώστας Σακαλακτισόγλου, Κορίνα Σπανακάκη, ενώ Γενικός Γραμματέας ορίστηκε κατόπιν ψηφοφορίας ο Κωνσταντίνος Χρονόπουλος από το Σώμα Ελλήνων Προσκόπων.

Η νέα Εκτελεστική Επιτροπή και το Συμβούλιο μελών, πραγματοποιώντας την πρώτη τους συνεδρίαση, χώρισαν καταρχάς σε 5 βασικούς άξονες το πλάνο δράσης του φορέα για τη συγκεκριμένη θητεία, οι οποίοι έχουν ως εξής :

1. Συμμετοχή των Νέων και ενδυνάμωση των οργανώσεων Νέων (ΤΟΣΥΝ, δικτύωση ΜΚΟ, δικαίωμα ψήφου στα 16, καθιέρωση εθνικής πολιτικής για τη Νεολαία, εθελοντισμός, κινητικότητα, απόδημος ελληνισμός, προώθηση της συμμετοχής των νέων στις ευρωεκλογές)
2. Περιβάλλον (Πανελλαδική πρωτοβουλία με περιφερειακό χαρακτήρα για την καταπολέμηση της σπατάλης του νερού και την ανακύκλωση)
3. Ανάπτυξη της Νεολαίας (Ατυπη μάθηση, νεανική επιχειρηματικότητα, ανεργία, ασφαλιστικό, καταπολέμηση της διαφθοράς, έρευνα-ανάπτυξη-καινοτομία, σχολική διαρροή, νεανική αυτονομία)
4. Διαφορετικότητα (Συνέχιση της πρωτοβουλίας «όλοι διαφορετικοί-όλοι ίσοι» με δράσεις ενίσχυσης της αποδοχής της διαφορετικότητας)
5. Υγεία των νέων-πρόληψη, ενίσχυση των ευπαθών ομάδων και καταπολέμηση του αποκλεισμού τους.

Η νέα Εκτελεστική Επιτροπή σχεδιάζει να εστιάσει ιδιαίτερα το προσεχές διάστημα στον άξονα 2, πραγματοποιώντας τα «SMS of YOUTH» για το περιβάλλον. Το «SMS – Νεολαίας»

είναι μία πρωτοβουλία του Εθνικού Συμβουλίου Νεολαίας, που στοχεύει στη δημιουργία γεφυρών επικοινωνίας προκειμένου να επικοινωνήσουν μεταξύ τους σε τοπικό και κεντρικό επίπεδο οι δομές νεολαίας, οι μη κυβερνητικές οργανώσεις νεολαίας, οι επιχειρήσεις, οι περιφέρειες, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης, οι νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις, τα επιμελητήρια, τα ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και τα ΙΕΚ.

Βασική μέριμνα του ΕΣΥΝ είναι η συγκεκριμένη προσπάθεια να αποτελέσει το όχημα για την ανάπτυξη συνεργασιών με ομάδες νέων και όχι μόνο. Επίσης να

δημιουργήσει επωφελείς δραστηριότητες οι οποίες θα συμβάλουν στην οικονομική ενίσχυση και στην ανταλλαγή τεχνογνωσίας, εμπειριών και ιδεών μεταξύ των νέων και των επιχειρήσεων μέσα από τα προγράμματα Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης (ΕΚΕ) στα οποία εμπλέκονται οι τελευταίες. Για την υλοποίηση του παραπάνω στόχου, ως χώροι ενδιαφέροντος της προσπάθειας, έχουν οριστεί οι τόποι και οι περιφέρειες. Συγκεκριμένα θα πραγματοποιηθούν 13 περιφερειακά SMS Νεολαίας, ένα σε κάθε διοικητική περιφέρεια, καθώς και ένα 14ο σε κεντρικό επίπεδο. Ειδικά για το 2009, τα «SMS of YOUTH» θα ασχοληθούν αποκλειστικά με τις περιβαλλοντικές αλλαγές και την ανάδειξη όχι μόνο σημαντικών αληθών και ευαίσθητων πτυχών στο θέμα των δραστηριοτήτων, κινητοποιώντας έτσι φορείς και οργανώσεις που στην πλειοψηφία τους σχετίζονται με τους νέους. Κεντρικό σύνθημα για το έτος 2009 είναι το «SMS of YOUTH 2009 – δράσεις για το περιβάλλον». Στον παρακάτω πίνακα βλέπετε αναλυτικά το πρόγραμμα της συγκεκριμένης καμπάνιας.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΠΟΛΕΙΣ	ΗΜ/ΝΙΕΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΩΝ
ΗΠΕΙΡΟΥ	Ιωάννινα	17/01/2009
ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	Λάρισα	31/01/2009
ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	Κομοτηνή	14/02/2009
ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	Θεσσαλονίκη	21/02/2009
ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	Λαμία	07/03/2009
ΑΤΤΙΚΗΣ	Αθήνα	21/03/2009
ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	Πάτρα	04/04/2009
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	Τρίπολη	11/04/2009
ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	Κέρκυρα	25/04/2009
ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	Μυτιλήνη	02/05/2009
ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	Ρόδος	16/05/2009
ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	Κοζάνη	23/05/2009
ΚΡΗΤΗΣ	Ηράκλειο	30/05/2009

Ευχές για το νέο έτος!

Μια και είμαι στην επιτροπή Μορφωτικών υποθέσεων της Βουλής, ονειρεύομαι έναν Άγιο Βασίλη να φθάνει στην πατρίδα μας και το μεγάλο καλό-

θι, στους ώ μ ο υ s του, να έχει τα σωστά βιβλία που χρειάζονται τα παιδιά μας, και στις τρεις βαθμίδες της Εκπαίδευσης. Ονειρεύομαι μία κοινωνική ειρήνη στα Πανεπιστήμια, την άρτια λειτουργία τους και την πραγματική αναβάθμιση όχι μόνον των διπλωματικών μόρφωσης, χωρίς την οποία ο αγώνας της ζωής γίνεται όλο και πιο

δύσκολος και η επισημονική επιτυχία σχεδόν απρόσιτη. Ελπίζω να ζητήσουν οι εκπαιδευτικοί μας τον βαθμό αρμονικής συνεργασίας που υπάρχει μεταξύ Συνδικάτων και υπουργείου στην Βρετανία, πχ., και να σκεφθούν ότι τους έχουμε εμπιστευθεί, όχι μόνον ότι, πιο πολύτιμο έχουμε, τα παιδιά μας, αλλά και το σπουδαιότερο εθνικό κεφάλαιο που διαθέτουμε, τη Νέα Γενιά των χρόνων μας, αλλά και των χρόνων που έρχονται. Καμιά οικονομία σε αυτήν την «επένδυση» δεν επιτρέπεται.

Νατάσα Ρόγιου, βουλευτής Αχαΐας ΝΔ

Είναι η πρώτη μου επικοινωνία με το NUEVO και αυτό με γεμίζει με χαρά και νοσταλγία για τα χρόνια που πέρασα ως Ουνεδίτης στην Άρτα. Με τη σημερινή μου ιδιότητα του βουλευτή και του μέλους της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής, θα ήθελα το νέο έτος 2009, ο Άγιος Βασίλης να φέρει υγεία σε όλους, κοινωνική γαλήνη, ηρεμία και σταθερότητα στον τόπο μας. Ειδικότερα στο χώρο της παιδείας, θα ήθελα το 2009, και γι' αυτό θα προσπαθήσω με όλες μου τις δυνάμεις, να είναι μια γόνιμη χρονιά στην οποία θα δοθούν λύσεις σε χρόνια προβλήματα του εκπαιδευτικού μας συστήματος καθώς και περισσότερες ευκαιρίες στους νέους ανθρώπους που αγωνίζονται για ένα καλύτερο μέλλον. Ως κάτοικος της ελληνικής περιφέρειας θα ήθελα ο Άγιος Βασίλης να φέρει τα δώρα της καλής σοδειάς και της επίλυσης των σοβαρών προβλημάτων που απασχολούν τον αγροτικό κόσμο και πολλούς από τους συμπατριώτες μου. Εύχομαι το NUEVO να συνεχίσει να λειτουργεί ως δίαυλος επικοινωνίας με τους νέους ανθρώπους και τον κρίσιμο χώρο της παιδείας στη χώρα μας.

Κωνσταντίνος Πανασιώζης, βουλευτής Άρτας ΝΔ

Στις παιδικές αναμνήσεις κάθε ενήλικα ο Άγιος Βασίλης έχει ταυτιστεί με την εποχή εκείνη της παιδικής αθωότητας, κατά την οποία όλα ήταν πιθανά και δυνατά. Η κατάρριψη μάλιστα του μύθου του θα μπορούσαμε να πούμε πως σηματοδοτεί για κάθε παιδί την απαρχή της διαδικασίας απομάκρυνσής του από τον χώρο του φανταστικού και εισαγωγής του στην σκληρή πραγματικότητα. Αν τώρα μου δινόταν η ευκαιρία να πραγματοποιήσω μια ευχή για το 2009, σχετιζόμενη με την Επιτροπή Προστασίας Περιβάλλοντος της Βουλής στην οποία ανήκω, θα ζητούσα τη μαζική αλλαγή νοοτροπίας των ανθρώπων. Θα ζητούσα, δηλαδή, να συνειδητοποιούσαμε όλοι τη βαθύτητα και τη σοβαρότητα του προβλήματος της περιβαλλοντικής επιβάρυνσης. Μόνον έτσι θεωρώ ότι θα μπορούσαμε να αναστρέψουμε τη δυσάρεστη τροπή που έχουν λάβει τα πράγματα, όταν κατανοήσουμε ότι είναι ένα πρόβλημα που μας αφορά όλους και ως εκ τούτου μπορεί να επιλυθεί μόνο μέσα από τον επιμερισμό της δράσης.

Νίκος Καντερές, βουλευτής περιφέρειας Αττικής ΝΔ

Εύχομαι το 2009 να επιτευχθεί η πολιτική αλληγογή. Ξέρω όμως ότι αυτό δεν μπορεί να είναι αγιοβασιλιάτικο δώρο, αλλά το αποτέλεσμα της προσπάθειας των ίδιων των ανθρώπων που μοχθούν για ένα καλύτερο μέλλον.

Δημήτρης Ρέννας, βουλευτής ΠΑΣΟΚ Αρκαδίας, γραμματέας Κ.Ο. ΠΑΣΟΚ

Το πρώτο που πρέπει να μας χαρίσει ο Άν Βασίλης δεν είναι τίποτε άλλο εκτός από μυαλό. Επειδή το μυαλό είναι είδος εν ανεπαρκεία, πρέπει να επιβάλει μία αγο-

ρανομική διάταξη με την οποία θα καθορίζεται ότι επιτρέπεται αέρας στο μυαλό μέχρι συγκεκριμένου ποσοστού, τόσο όσο απαιτούν οι εκάστοτε συνθήκες. Επίσης πρέπει να εκδώσει μία διάταξη που θα υποχρεώνει όλους όσους συναλλάσσονται με ακίνητα (πωλήσεις, αγορές,

ανταλλαγές, παραχωρήσεις) να κινούνται σε «πεδίο» «βατό», «προσιτό» και «ελέγξιμο». Τέλος, ο Άν Βασίλης θα πρέπει να βάλει διατίμηση σε μισθούς, επιμίσθια, bonus, αποζημιώσεις και πάσης φύσεως απολαβές για τους απροσάρμοστους στην οικονομική κρίση. Αυτά είναι πραγματικά πολύτιμα δώρα για τη χώρα. Στον καθένα μας ως μας φέρει ό,τι θέλει. Ξέρει τι επιθυμούμε από τότε που είμαστε μικρά παιδιά.

Άννα Ψαρούδα-Μπενάκη, βουλευτής Α' Αθηνών ΝΔ

NUEVO

ΕΥΧΕΣ

Το ΝΕΥΟ ρωτά, οι πολιτικοί απαντούν!

Ο Άγιος Βασίλης είναι συνδεδεμένος με τις πιο αθώες και ευχάριστες αναμνήσεις των παιδικών μας χρόνων. Το ΝΕΥΟ ζητάει από εκπροσώπους μας στο ελληνικό κοινοβούλιο να γίνουν και πάλι για λίγο παιδιά, χωρίς να αφήσουν τη θέση τους στη Βουλή. «Τι θα θέλατε να φέρει ο Άγιος Βασίλης φέτος;» τους ρωτήσαμε, ζητώντας τους να επικεντρώσουν τις ευχές τους στον τομέα αρμοδιότητάς τους, ανάλογα με την επιτροπή της Βουλής στην οποία ανήκει ο καθένας. Ιδού τι μας απάντησαν.

Εύχομαι μέσα στο 2009, η κυβέρνηση των Σκοπίων να αντιληφθεί ότι ο δρόμος της χώρας τους προς την Ευρωπαϊκή Ένωση και τους Ευρωπαϊκούς θεσμούς περνάει μέσα από την εύρεση μίας δίκαιης και βιώσιμης λύσης στο ζήτημα της ονομασίας. Προσδοκώ η γειτονική χώρα να παραμερίσει τις παράλογες απαιτήσεις, να καθίσει στο τραπέζι του διαλόγου και να διανύσει το δρόμο που της αναλογεί προκειμένου να υπάρξει ένας δίκαιος συμβιβασμός. Η επίλυση αυτού του προβλήματος, θα συμβάλει σημαντικά στη διατήρηση της σταθερότητας στην περιοχή των Βαλκανίων και θα δημιουργήσει νέες προοπτικές συνεργασίας και ανάπτυξης, που θα είναι επωφελείς και για τις δύο χώρες.

Απόστολος Τζιτζικώστας,
βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης ΝΔ

Αυτό που φέτος θα ευχόμουν και θα επιθυμούσα περισσότερο είναι να αντιμετωπιστεί όσο το δυνατόν πιο γρήγορα και πιο αποτελεσματικά το πρόβλημα της

διεθνούς οικονομικής κρίσης που απασχολεί τους πολίτες πιο πολύ από οτιδήποτε άλλο. Η κρίση επηρεάζει την καθημερινότητα, πλήττει πολύ τις ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες, δημιουργεί αστάθεια στην παγκόσμια οικονομία γενικότερα και ενισχύει τους φόβους των πολιτών για το μέλλον. Για να βρεθεί μια λύση χρειάζεται γενναιότητα των κυβερνήσεων όλων των χωρών, τόσο σε

επίπεδο ΕΕ όσο και παγκοσμίως, καθώς και μακροπρόθεσμο σχεδιασμό ώστε να μην ξαναβρεθούμε στην ίδια θέση σε μερικά χρόνια. Ειδικότερα για την περιοχή μας θα ήθελα να δω την ειρήνη και τη σταθερότητα να εμπεδύνεται ώστε να υπάρξει ανάπτυξη και ευημερία για όλους. Αυτές τις γιορτινές μέρες εύχομαι σε όλες τις Ελληνίδες και τους Έλληνες υγεία, ευτυχία και προκοπή για τον καινούργιο χρόνο.

Ντόρα Μπακογιάννη,
βουλευτής Α' Αθηνών ΝΔ, υπουργός εξωτερικών

Ο Άγιος Βασίλης έρχεται και καλώς να έλθει και να φέρει χαρά σε μικρούς και μεγάλους, υγεία και αγάπη στην καινούρια χρονιά. Για όλα τα άλλα, θα πρέπει εμείς οι ίδιοι να προσπαθήσουμε. Η ενίσχυση της οικονομίας μας, η ανάπτυξη και η βελτίωση της ποιότητας ζωής του πολίτη σε κάθε σημείο της Ελλάδας, δεν είναι απλά επιθυμίες, αλλά στόχοι που θα τους πετύχουμε με σχέδιο, με δημιουργικότητα και αποτελεσματική δουλειά. Εύχομαι καλές γιορτές σε όλους.

Γιάννης Παπαθανασίου,
βουλευτής Β' Αθηνών ΝΔ, υπουργός οικονομίας

Η έλευση του νέου έτους επιτρέπει σε όλους μας, περισσότερο από ότι σε άλλες χρονικές στιγμές, να σχεδιάζουμε, να ονειρευόμαστε, να αισιοδοξούμε.

Προσωπικά ως μέλος της Διαρκούς Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων της Βουλής και ως νέα Βουλευτής προτάσσω κοινωνικά θέματα που αφορούν άμεσα τη νεολαία του τόπου μας. Κυρίως την ανεργία και τη μάστιγα των ναρκωτικών. Δύο ζητήματα πολλής

φορές αλληλένδετα, για την αντιμετώπιση των οποίων απαιτείται η ένωση δυνάμεων και διαρκής κινητοποίηση όλων. Αισιοδοξώ ότι με συγκεκριμένες πολιτικές ενίσχυσης της απασχόλησης και με το Εθνικό Σχέδιο Δράσης κατά των Ναρκωτικών, θα μπορέσουμε το 2009 να αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά τα δύο αυτά σημαντικά προβλήματα που απασχολούν την ελληνική κοινωνία και τη νεολαία μας.

Βίβιαν Μπουζάλη, βουλευτής Καστοριάς ΝΔ

Παρόλο ότι, όπως όλοι οι μεγάλοι ξέρουμε, Αι-Βασίλης δεν υπάρχει, δε βλάπτει να γίνουμε για λίγο παιδιά μια και η συγκυρία των ημερών το απαιτεί. Να λοιπόν τα 3 δώρα που θα του ζητούσα για το 2009...
...Καραβάκια, καραβάκια στην ώρα τους, καραβάκια με εισιτήρια σε τιμές προσιτές για όλους, με θεσμοθέτηση του «μεταφορικού ισοδύναμου», καραβάκια, τέλος, δημόσιο μεταφορικό μέσο συγκοινωνίας και όχι κερδοσκοπικό μονοπώλιο για τα καρτέλ της ακτοπλοΐας.
...Λιμανάκια, λιμανάκια εμπορικά και επιβατικά δημόσια και όχι ιδιωτικά, που η έννοια του εθνικού πλούτου αλλά και η αίσθηση του απόγικου, της γαλήνης, της χαράς της υποδοχής και των μαντιλιών ή και λυγμών του αποχαιρετισμού θα μείνουν ανέπαφες.
...Ανθρώπινα δικαιώματα κατακτημένα στην πράξη, και όχι μόνο διατυπωμένα στο γράμμα των νόμων και του Συντάγματος. Δικαιώματα που εξασφαλίζουν το σεβασμό ΟΛΩΝ και κυρίως των μειονοτήτων (θρησκευτικών, πολιτικών, οικονομικών κλη) που ζουν στη χώρα μας, αφού κυρίως αυτών τα δικαιώματα καταπατώνται. (Α.Μ.Ε.Α., μεταναστών, φυλακισμένων, αλλόθρησκων, ομόφυλων, άγαμων μητέρων κλη).

Θοδωρής Δρίτσας,
βουλευτής Α' Πειραιά ΣΥ.ΡΙΖ.Α.

του **Θανάση Φουσκίδη**

Ένα κλικ... και όλα αλλάζουν!

Εκδήλωση της ΟΝΝΕΔ Κορινθίας για τις νέες τεχνολογίες

Το Σάββατο 27 Σεπτεμβρίου 2008, μετά από πρόσκληση της ΟΝΝΕΔ Κορινθίας, ο Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών, Κωστής Χατζηδάκης ήταν μαζί μας στην Κόρινθο, για να συζητήσουμε, να ανταλλάξουμε απόψεις, να του εκθέσουμε τοπικά προβλήματα και να τα λύσει. Αφορμή, η ημερίδα μας με

σλόγκαν «Ένα κλικ... και

όλα αλλάζουν!» και θέμα το Διαδίκτυο και τις Νέες Τεχνολογίες, που έλαβε χώρα στο Μικρό Θέατρο του Δημαρχείου Κορίνθου. Η ημερίδα ξεκίνησε με την ομιλία του προέδρου της ΟΝΝΕΔ Κορινθίας, Βασίλη Μπαλάφα, ο οποίος καλωσόρισε τον κ. Χατζηδάκη στην Κόρινθο και εξέθεσε περιληπτικά τους στόχους για την πορεία της ΟΝΝΕΔ στο άμεσο μέλλον. Στη συνέχεια πήρε το λόγο ο κ. Χατζηδάκης, ο οποίος ανέλυσε πρώτα ένα τμήμα του κυβερνητικού έργου, τονίζοντας ότι είναι απόφαση του ίδιου και του πρωθυπουργού να μην παρεκκλίνει κανείς από το έργο αυτό και να συ-

νεχιστούν οι μεταρρυθμίσεις σε όλους τους τομείς με γοργότερα βήματα.

Επίσης, ανέλυσαν θέματα σχετικά με το αντικείμενο των Νέων Τεχνολογιών, ο αντινομάρχης Κορινθίας, Γεώργιος Πετρίτσας, ο καθηγητής και πρόεδρος του τμήματος Κοινωνικής και Εκπαιδευτικής Πολιτικής, Θεόδωρος Παπαθεοδώρου, ο δήμαρχος Σοθυγείας, Αθανάσιος Τούσουλης, η δημοσιογράφος κυρία Κασσιμάτη και ο Γ.Γ ΟΝΝΕΔ Βέλου, Γιώργος Φούζας, ο οποίος ανέλυσε τη σχέση των νέων τεχνολογιών και των σύγχρονων μορφών εκπαίδευσης. Μετά το τέλος των ομιλιών το λόγο έλαβαν οι παρευρισκόμενοι, οι οποίοι εξέθεσαν απόψεις και προβλήματα, προτάσεις, σκέψεις, ευχές. Αξίζει να σημειωθεί ότι έλαβαν τον λόγο όλοι όσοι εκ του ακροατηρίου επιθυμούσαν και έλαβαν όλοι απαντήσεις από τον υπουργό. Μετά το πέρας της ημερίδας, ακολούθησε συνέντευξη τύπου στο χώρο συνεδριάσεων του Δημοτικού Συμβουλίου.

Την ημέρα της εκδήλωσης, ο κ. Χατζηδάκης είχε την ευκαιρία να συναντηθεί και να συζητήσει με φορείς του νομού και άκουσε με πολλή προσοχή προτάσεις και αιτήματα. Για την πόλη της Κορίνθου, τα αιτήματα επικεντρώθηκαν σε θέματα που αφορούν στον ΟΣΕ, όπως η διαχείριση των ανενεργών γραμμών του ΟΣΕ που διχοτομούν ουσιαστικά την πόλη. Συζητήθηκε η δημιουργία πλευρικού προς τις γραμμές δρόμου στο ύψος της διασταύρωσης για το Λέχαιο και η αξιοποίηση του παλαιού σταθμού του ΟΣΕ στην Κόρινθο, αλλά και το θέμα της πολύ άσχημης αισθητικά μάντρας που αντιμετωπίζει ο επισκέπτης αλλά και ο κάτοικος της πόλης στην είσοδό της. Για το Λουτράκι, η συζήτηση επικεντρώθηκε στο θέμα της δημιουργίας σταθμού του Προαστιακού. Για το θέμα που απασχολεί την περιοχή (σχέση ΚΤΕΛ και προαστιακού), δήλωσε ότι ουδέποτε είχε ενημερωθεί επίσημα για το θέμα από κάποιον φορέα και ζήτησε το να τεθεί το θέμα εγγράφως ώστε να επιληφθεί του ζητήματος.

Μπορείτε να δείτε πολύ περισσότερες λεπτομέρειες από την ημερίδα μας αλλά και να μαθαίνετε νέα μας, στην ιστοσελίδα μας www.onned-korinthias.gr. Σας περιμένουμε!

του Πάυλου Πέππα

Η ζωή μας είναι καλύτερη

Η γενιά μας έχει γεννηθεί στην αρχή της ραγδαίας τεχνολογικής ανάπτυξης, όταν δηλαδή οι νέες τεχνολογίες έγιναν διαθέσιμες στους απλούς πολίτες, και έχουμε μεγαλώσει μαζί με αυτές, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Η χρήση του διαδικτύου, των κινητών τηλεφώνων, των αυτοματοποιημένων διαδικασιών και πολλά άλλα παραδείγματα αποδεικνύουν ότι η ζωή μας έχει γίνει πιο εύκολη. Σε μία έρευνα της Arc Technica σε τρεις ομάδες ατόμων, 18-26 χρονών, 27-40 χρονών και 51-61 χρονών, παρατηρήθηκε ότι παρέμειναν συνδεδεμένοι στο διαδίκτυο 12.2, 9.5 και 6.2 ώρες την εβδομάδα αντιστοίχως. Ένα επιτυχές παράδειγμα είναι το σημερινό τραπεζικό σύστημα, ένα σύστημα τόσο αυτοματοποιημένο που από τον προσωπικό υπολογιστή του, ο καθένας, μπορεί να κάνει πληρωμές από τους λογαριασμούς του και να χρησιμοποιεί πολλές άλλες υπηρεσίες. Κάτι πιο απλό είναι το γεγονός ότι ο καθένας μπορεί να

πραγματοποιήσει τα ψώνια του από το διαδίκτυο.

Πολλοί υποστηρίζουν ότι η τεχνολογία και η εξέλιξη έχει αλλοιώσει την πολιτισμική μας ταυτότητα. Είναι ένα νέο είδος ανθρώπου, που ο Economist ονομάζει Homo Mobilis και το χαρακτηριστικό του είναι η εξεύρεση τρόπων ώστε

Το «γρήγορο ίντερνετ» πρέπει επιτέλους να τρέξει και στην Ελλάδα!

Τον τελευταίο καιρό όλο και συχνότερα συνηθίζεται να χρησιμοποιείται καθημερινά ο όρος «ευρυζωνικότητα», που υποδηλώνει υψηλές ταχύτητες μεταφοράς δεδομένων, πληροφορίας και γνώσης. Είναι εύλογο, μεγάλο ποσοστό των πολιτών να μην αντιλαμβάνεται ούτε την έννοιά του και πολύ περισσότερο τη σημασία του.

Θέλοντας να δώσουμε έναν ορισμό στην «ευρυζωνικότητα» μπορούμε να πούμε ότι η τελευταία ορίζεται ως η υποδομή σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών για την ταχύτατη μεταφορά δεδομένων, πληροφορίας και γνώσης, με πολύ χαμηλό κόστος καθώς επίσης και η παροχή πολύ γρήγορων συνδέσεων στο διαδίκτυο σε όσο το δυνατόν μεγαλύτερο ποσοστό του πληθυσμού με ανταγωνιστικές τιμές, με τη μορφή καταναλωτικού αγαθού.

και σε καθημερινούς όρους η «ευρυζωνικότητα» αποτελεί συνδυασμό υποδομής και ψηφιακών υπηρεσιών που προσφέρουν στον πολίτη τη δυνατότητα για καλύτερη και φθηνότερη επικοινωνία, ενημέρωση, ψυχαγωγία, αλλά και ηλεκτρονικές συναλλαγές με τις δημόσιες

υπηρεσίες και τις υπηρεσίες υγείας. Η ευρυζωνικότητα επιτρέπει την ανάπτυξη υπηρεσιών ηλεκτρονικής διακυβέρνησης (e-government) που βελτιώνουν την εξυπηρέτηση πολιτών και επιχειρήσεων, μέσα από αυτοματοποιημένες διαδικασίες, ενώ έχει πολλαπλά οφέλη για τους ιδιώτες και τις επιχειρήσεις.

Η Ελλάδα βρέθηκε δυστυχώς από το 2000 και για περισσότερα από 4 έτη, καθηλωμένη στις τελευταίες θέσεις στην αξιοποίηση του γρήγορου ίντερνετ, σύμφωνα με διεθνείς έρευνες. Στο ίδιο διάστημα, τόσο στην Ευρώπη όσο και διεθνώς, η ευρυζωνικότητα αναγνωρίστηκε ως μια από τις κρίσιμότερες παραμέτρους για την ανάπτυξη.

Στην Ελλάδα, στο τέλος του 2005 το ποσοστό διείσδυσης του ευρυζωνικού ίντερνετ ανήλθε σε 1,5% του πληθυσμού έναντι 0,5% στις αρχές του 2005 και 0,1% στις αρχές του 2004. Για την αντιστροφή αυτής της κατάστασης εφαρμόζεται η Ψηφιακή Στρατηγική 2006-2013 μέσω του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Κοινωνία της Πληροφορίας», η οποία προβλέπει την ανάπτυξη της ευρυζωνικότητας αλλά και την ενίσχυση του διαφανούς ανταγωνισμού στην αγορά ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Το σχέδιο για την ανάπτυξη της ευρυζωνικότητας μέσω της Ψηφιακής Στρατηγικής, σε συνδυασμό με τις εξελίξεις στο θεσμικό πλαίσιο των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, δημιουργεί τις προϋποθέσεις για να αλλάξει ουσιαστικά ο χάρτης ευρυζωνικότητας στην Ελλάδα και να αναπτυχθεί η ευρυζωνική συνείδηση των πολιτών και των επιχειρήσεων.

του Αργύρη Χρονόπουλου

ΜΕ ΤΙΣ ΝΕΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ;

να γράφεις όσο λιγότερο και να καταλήγεις στο ίδιο νόημα, με άλλα λόγια η χρήση της αργό των SMS. Η τεχνολογία κατηγορείται επίσης για την απομάκρυνση του ατόμου από την κοινωνία, αφού πολλοί νέοι προτιμούν να συνομιλούν μέσω προγραμμάτων όπως το MSN, παρά να συναναστρέφονται πραγματικά με άλλα μέλη του κοινωνικού τους συνόλου.

Δεν είναι, όμως, η τεχνολογία το πρόβλημα, αλλά το πως οι άνθρωποι αποφασίζουν να τη χρησιμοποιήσουν. Όταν αυτή χρησιμοποιείται για την τελειοποίηση προγραμμάτων εκπαίδευσης, παράγει ένα κοινωνικό όφελος, όταν όμως χρησιμοποιείται για την κατασκευή βίαιων βιντεοπαιχνιδιών, που ξυπνούν άγρια ένστικτα που ο άνθρωπος κρύβει μέσα του, τότε αυτή η διαδικασία δεν μπορεί παρά να θεωρηθεί πλήγμα για την ανάπτυξη του χαρακτήρα, της προσωπικότητας και της ευφυΐας του ανθρώπου.

Θα ήθελα να αναφερθώ και σε ένα πρόγραμμα ειδικότερα το οποίο έχει κατακλύσει τους υπολογιστές όλων μας, το facebook. Αυτό που προσφέρει είναι η χαμένη επικοινωνία μεταξύ μας, η σύνδεση ανθρώπων, που αν δεν υπήρχε αυτή η παγκόσμια κοινότητα δεν θα επικοινωνούσαν ποτέ. Με άλλα λόγια προσφέρει την επικοινωνία της παλιάς εποχής, στο σύγχρονο τρόπο ζωής. Είμαι ένθερμος υποστηρικτής, αλλά δεν μπορώ να πω ότι δεν στεναχωριέμαι για την εξέλιξη στις ανθρώπινες σχέσεις, και κυρίως στους νέους, αφού εμείς όλοι μαζί, ενωμένοι θα αποτελέσουμε την κοινωνία του αύριο.

του Παύλου Κώνστα

17 λόγους για μία πράσινη ταράτσα

6 τ.μ. γρασίδι παράγουν το οξυγόνο που χρειάζεται ένας άνθρωπος για έναν ολόκληρο χρόνο!

Τα

«πράσινα δώματα» (φυτεμένες ταράτσες) και οι «πράσινοι τοίχοι» (καλυμμένοι με βλάστηση π.χ. κισσούς ή/και χώμα -άλλα ανόργανα στοιχεία) είναι η μόνη λύση για την αλλαγή του αστικού τοπίου, τη διατήρηση και δημιουργία νέων ελεύθερων χώρων, αλλά και ο μόνος τρόπος μείωσης ή ακόμη και εξάλειψης των «θερμικών νησίδων». Ο όρος «θερμική νησίδα» προσδιορίζει το φαινόμενο της υψηλότερης θερμοκρασίας (έως και 10ο C περισσότερους), τόσο το καλοκαίρι όσο και το χειμώνα, που παρουσιάζει μία πυκνοδομημένη αστική περιοχή σε σχέση με τα απομακρυσμένα προάστια της. Ιδού τα πλεονεκτήματα που προσφέρουν οι λεγόμενες «πράσινες ταράτσες» και οι «πράσινοι τοίχοι»:

1 Αύξηση της θερμομονωτικής απόδοσης του δώματος περίπου κατά 30%. Συνεπώς οικονομία κατανάλωσης ενέργειας για θέρμανση ή κλιματισμό. Το 40% της παγκόσμιας κατανάλωσης ενέργειας γίνεται από τα κτίρια.

2 Απορρόφηση διοξειδίου του άνθρακα από την ατμόσφαιρα και απόδοση οξυγόνου. Ένα συμβολή στη μείωση του φαινομένου του θερμοκηπίου.

3 Αλλαγή του μικροκλίματος μιας περιοχής. Ενδεικτικά αναφέρουμε πως αν η Αθήνα είχε πράσινα δώματα θα είχε τουλάχιστον 3 βαθμούς χαμηλότερη θερμοκρασία τα καλοκαίρια και περίπου 600 ΜW οικονομία ρεύματος ημερησίως. Δηλαδή όσο η παραγωγή της μονάδας της ΔΕΗ στη Μεγαλόπολη! Ενώ αν είχε και πράσινους τοίχους θα μείωνε την θερμοκρασία τρεις ακόμη βαθμούς.

4 Επανακινοβολούν πολύ μικρότερη ποσότητα ηλιακής ακτινοβολίας από ένα συμβατικό δώμα.

5 Απορροφούν και συγκρατούν μεγάλες ποσότητες νερού, 70-75% του νερού που δέχεται, συμβάλλοντας στην αντιπλημμυρική προστασία μιας πόλης. Αντίθετα, ένα συμβατικό δώμα δεν συγκρατεί όμβρια και τα παροχετεύει σχεδόν στο σύνολό τους. Για παράδειγμα, αν η Αθήνα είχε πράσινα δώματα δεν θα παρουσιάζονταν οι σχετικά πρόσφατες πλημμύρες στον Κηφισό.

6 Συγκρατούν μεγάλη ποσότητα σκόνης.

7 Συμβάλλουν στην αισθητική της πόλης και την ευεξία των κατοίκων της.

8 Απορροφούν μέρος του θορύβου της πόλης.

9 Χαμένες επιφάνειες πράσινου ανακτώνται σε μεγάλο βαθμό από τη φύτευση του δώματος.

10 Τα νιτροβακτηρίδια που αναπτύσσονται στο χώμα, τρέφονται κυρίως με τα βαρέα μέταλλα κι ό,τι άλλο που για τον άνθρωπο θεωρείται ρύπος.

11 Αυξάνουν (15%-20%) την παραγωγικότητα των ανθρώπων που ζουν σ' ένα πράσινο περιβάλλον.

12 Αυξάνουν την αντικειμενική αξία των ακινήτων, αλλά και ολόκληρων περιοχών όταν αυτές «πρασινίζουν».

13 Δημιουργούν χώρους αναψυχής και συντελούν στην ανάπτυξη των κοινωνικών σχέσεων.

14 Βοηθούν στην ανάπτυξη της βιοποικιλότητας στο άστυ.

15 Συντελούν στην καλύτερη υγεία.

16 Προστατεύουν το κτίριο από τις θερμικές καταπονήσεις και την πρόωγη γήρανση των υλικών του.

17 Ανοίγουν ένα σημαντικό τομέα ανάπτυξης της πράσινης οικονομίας όπου δεν υπάρχουν χαμένοι: από το κράτος και τον ιδιώτη, μέχρι τον πολίτη και το περιβάλλον.

Το μοναδικό τους μειονέκτημα είναι το κόστος κατασκευής, καθώς ένα πράσινο δώμα κοστίζει από 5-20 €/m² πάνω από την τιμή κατασκευής ενός συμβατικού δώματος. Η διαφορά αυτή αποσβένεται μέσα σε δύο έτη και από εκεί και μετά αποτελεί κερδοφόρο επένδυση, αφού εξοικονομεί χρήματα για τον ιδιοκτήτη. Αν το παράδειγμα ενός ιδιοκτήτη το ακολουθήσουν και οι γείτονές του, τότε μόνο από την αύξηση της τιμής των ακινήτων της γειτονιάς η απόσβεση είναι άμεση. Προστατεύοντας το σπίτι μας, προστατεύουμε την πόλη μας και τον πλανήτη. Γι' αυτό πρασινίζουμε τα δώματα και τους τοίχους του σπιτιού μας. Έξι τετραγωνικά μέτρα γρασίδι παράγουν το οξυγόνο που χρειάζεται ένας άνθρωπος για ένα ολόκληρο χρόνο!

του Λευτέρη Μεντζελόπουλου

NUEVO

Το κοινό μπορεί να έχουν οι στάχτες από το τζάκι, τα υπολείμματα του καθημερινού μας φαγητού, τα κλαδιά από τον κήπο μας, το πριονίδι και το κουρεμένο γκαζόν; Όλα αυτά, με τη διαδικασία της κομποστοποίησης μπορούμε εύκολα να τα μετατρέψουμε σε εξαιρετικής ποιότητας λίπασμα για τον κήπο και τις γλάστρες μας.

Η μείωση του όγκου των παραγόμενων απορριμμάτων είναι πλέον επιτακτική ανάγκη σε κάθε σύγχρονη κοινωνία. Πόσο μάλλον στις ανεπτυγμένες κοινωνίες, όπου ο όγκος των απορριμμάτων συνεχώς αυξάνεται, εις βάρος του φυσικού περιβάλλοντος αλλά και εμάς των ίδιων. Η ευθύνη ξεκινά από τον κάθε πολίτη ξεχωριστά, από τη στιγμή μάλιστα που στην Ελλάδα δεν έχουν μέχρι σήμερα επιτευχθεί οι στόχοι για την ολοκληρωμένη διαχείριση των απορριμμάτων, ενώ ταυτόχρονα τα χρονικά περιθώρια για την υλοποίησή τους ολοένα και στενεύουν.

Η κομποστοποίηση αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους τρόπους αξιοποίησης των οργανικών υπολειμμάτων, που μπορεί εύκολα να εφαρμοστεί στον κήπο ή το μπαλκόνι μας. Πρόκειται για φυσική διαδικασία, με την οποία τα οργανικά απόβλητα μετατρέπονται σε εδαφοβελτιωτικό και λίπασμα. Με αυτό τον τρόπο μπορεί να αξιοποιηθεί το 35% περίπου των οικιακών αποβλήτων και να μειωθεί σημαντικά ο όγκος τους.

Οι οικιακοί κομποστοποιητές καταλαμβάνουν χώρο περίπου ενός τετραγωνικού μέτρου. Η διαδικασία είναι απλή: Τοποθετούμε στον κήπο ή το μπαλκόνι μας τον ανάλογο κάδο κομποστοποίησης, και απορρίπτουμε σε αυτόν οργανικά υπολείμματα του σπιτιού μας, όπως φλούδες, λαχανικά, στάχτη από το τζάκι, κλαδιά, χαρτί και φρούτα. Την υπόλοιπη διαδικασία αναλαμβάνουν οι γεωσκώληκες που έχουμε εξ αρχής αγοράσει και τοποθετήσει μέσα στον κάδο, που αποσυνθέτουν τα υλικά αυτά, μετατρέποντάς τα σε κομπόστ, δηλαδή σε πλούσια οργανική ύλη που λειτουργεί ως λίπασμα για την ανάπτυξη των φυτών μας. Οι συνθήκες που επικρατούν εντός του κάδου επιτρέπουν να γίνουν ταχύτερα οι αερόβιες ζυμώσεις που θα μετατρέψουν τα οικιακά οργανικά υπολείμματα σε «χούμο», δηλαδή μαύρο χώμα, πλούσιο σε θρεπτικά συστατικά.

Κατ' αυτόν τον τρόπο, μειώνουμε τον όγκο των οικιακών απορριμμάτων, συμβάλλουμε στην περιβαλλοντική προστασία, αλλά ταυτόχρονα παράγουμε με ευκολία ένα πλούσιο υπόστρωμα, που κρατά την εδαφολογική ισορροπία και διατηρεί το έδαφος και τα φυτά μας ζωντανά. Το κόστος ενός κάδου δεν είναι υψηλό, μπορείτε όμως να κατασκευάσετε εύκολα τον δικό σας κάδο, με οδηγίες που θα βρείτε στο διαδίκτυο. Ας μην προβάλλουμε την οικολογική μας συνείδηση μονάχα στις έρευνες. Είναι καιρός να την κάνουμε πράξη.

Μαμά, σήμερα στο σχολείο

μάθαμε για την

«κομποστοποίηση»

«Οδηγίες
κατασκευής Κάδου
από την αστική
μη κερδοσκοπική
Οικολογική Εταιρεία
Ανακύκλωσης»

<http://ecorec.gr/DocumentsOEA/composter.pdf>

της Ντιάνας Πέττα

Παράδειγμα προς μίμηση οι παρολυμπιονίκες μας

Τιμητική εκδήλωση από τη γραμματεία ΑΜΕΑ της ΟΝΝΕΔ

Με αφορμή την εκπληκτική παρουσία της εθνικής αποστολής μας στους παραολυμπιακούς αγώνες του Πεκίνου, που μας έκανε όλους εθνικά υπερήφανους, η Γραμματεία ΑΜΕΑ της ΟΝΝΕΔ διοργάνωσε εκδήλωση την Παρασκευή 10 Οκτωβρίου, στο ξενοδοχείο Imperial, με θέμα: «Ο Ειδικός αθλητισμός στην Ελλάδα του 21ου αιώνα». Ήταν όλοι τους εκεί... Ο Χαράλαμπος Ταϊγανίδης με 3 χρυσά, 2 ασημένια και 1 χάλκινο μετάλλιο στην κολύμβηση, ο Χρήστος Ταμπαξής με 1 χρυσό μετάλλιο στην κολύμβηση, η Αλεξάνδρα Δήμογλου με 1 ασημένιο και 2 χάλκινα μετάλλια στο τρέξιμο, ο Γρηγόρης Πολυχρονίδης με 1 ασημένιο μετάλλιο στο ΒΟCCΙΑ, η Ανθή Καραγιάννη με 1 ασημένιο μετάλλιο στο μήκος, ο Παύλος Μάμαλος με 1 ασημένιο μετάλλιο στην άρση βαρών σε πάγκο, ο Αθανάσιος Μπαράκας με 1 χάλκινο μετάλλιο στο μήκος, η Μαρία Σταματοπούλη με 1 χάλκινο μετάλλιο στη σφαιροβολία και ο Σεζόν Φερνάντεζ με 1 χάλκινο μετάλλιο στη σφαιροβολία.

Θα θέλαμε για μια ακόμη φορά να τους ευχαριστήσουμε, όχι μόνο γιατί τίμησαν και λάμπρυναν με την παρουσία τους την εκδήλωσή μας, αλλά και για την προσφορά τους στην ιδέα του παραολυμπιακού κινήματος καθώς και του αθλητισμού.

Την έναρξη της εκδήλωσής μας, έκανε ο πρόεδρος της ΟΝΝΕΔ Γεώργιος Παπανικολάου. Εν συνεχεία το λόγο πήρε η υπεύθυνη της Γραμματείας ΑΜΕΑ, Πόπη Παππά, που καλωσόρισε τους παρευρισκομένους, οι οποίοι είχαν από πολύ νωρίς γεμίσει ασφυκτικά την αίθουσα.

Την εκδήλωση χαιρέτησαν οι βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, Φεβρωνία Πατριανάκου και Κατερίνα Παπακώ-

στα και ο διευθυντής της Ν.Δ., Μενέλαος Δασκαλάκης, ενώ το συντονισμό είχε η αντιδήμαρχος Νέων Πολιτών στο Δήμο Κηφισιάς, Νίνα Βλάχου. Έπειτα, το λόγο έλαβε ο Σταύρος Δουβής, Γενικός Γραμματέας Αθλητισμού, ο οποίος εξέφρασε την προσπάθεια των Ελλήνων παραολυμπιονικών και υποσχέθηκε ότι η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού θα είναι αρωγός των αθλητών στην πράξη και όχι στα λόγια. Το παραολυμπιακό κίνημα εκπροσώπησαν με την παρουσία τους οι κ. Σπύρος Σταυριανόπουλος πρόεδρος Ελληνικής Παραολυμπιακής Επιτροπής, Γεώργιος Φουντουλάκης, πρόεδρος Εθνικής Ελληνικής Ομοσπονδίας ΑΜΕΑ και Συμεών Παρτσωνιτίδης, πρόεδρος συλλόγου Ελλήνων Παραολυμπιονικών. Όλοι τους ανεξαιρέτως τόνισαν την ανάγκη να στραφούν τα νέα παιδιά που αντιμετωπίζουν κάποιες μορφές αναπηρία στον αθλητισμό, να βγουν από τα σπίτια τους και να πάρουν την ζωή στα χέρια τους με οδηγό και λαμπρό παράδειγμα τους Έλληνες παραολυμπιονίκες. Η κορυφαία στιγμή της εκδήλωσης αναμφίβολα ήταν η βράβευση των αθλητών με τιμητικές πινακίδες, ως ελάχιστη τιμή για όλα όσα έχουν προσφέρει.

Κλείνοντας, θα θέλαμε για μια ακόμα φορά να ευχαριστήσουμε όλους όσοι τίμησαν με την παρουσία τους την εκδήλωσή μας και να προτρέψουμε τους αθλητές να κρατούν αναμμένο το φανό της ελπίδας για όλους εμάς.

της Πόπης Παππά

Η αναπηρία ως έκφραση της ζωής

Στη ζωή, όλα μπορούν να αλλάξουν από τη μία στιγμή στην άλλη ή είναι προκαθορισμένη εξ' αρχής, η όλη υπόθεση. Το θέμα είναι να προσπαθήσεις, να βρεις τη δύναμη, που κρύβεις μέσα σου, για να μπορέσεις να αντιμετωπίσεις, με ψυχικό σθένος, την ασθένειά σου, είτε αυτή είναι μία ελαφριά είτε βαριά μορφή αναπηρία. Δεν λέω ότι όλο αυτό είναι εύκολο, αντιθέτως ξέρω, γιατί το έχω βιώσει πολλές φορές ότι είναι πολύ δύσκολο, ιδιαίτερα στην αρχή, μέχρι να συνειδητοποιήσεις ότι υπάρχουν πολύ πιο άσχημες καταστάσεις από τη δική σου. Σε αυτές τις περιπτώσεις, πολύ σπουδαίο ρόλο διαδραματίζει και η αντιμετώπιση που θα έχεις από την κοινωνία. Το αν θα σε αποδεχθεί, δείχνοντάς το με πράξεις και όχι με λόγια. Δεν εννοώ να σε λησθηθεί λέγοντας «αχ, το καμένο το παιδάκι, τι έπαθε», αλλά να σε βοηθήσει έμπρακτα να ξεπεράσεις τις δυσκολίες που θα σου δημιουργήσει η αναπηρία σου. Η κοινωνία, πρέπει να αποδεχθεί

τους ανάπηρους, βοηθώντας τους να ξεπεράσουν τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν και αξιοποιώντας τις δυνατότητές τους. Να τους δεχθεί δηλαδή γι' αυτό που είναι, σαν ξεχωριστές προσωπικότητες και όχι σαν πλάσματα, ενός κατώτερου θεού. Η αναπηρία δεν είναι «σφάλμα» της ζωής, και ούτε πρέπει να αντιμετωπίζεται έτσι. Είναι μια κατάσταση, η οποία επέρχεται έχοντας ως στόχο, να καταστήσει αυτόν που την αντιμετωπίζει, πιο δυνατό. Στη ζωή τίποτα δεν είναι ακατόρθωτο. Φτάνει να έχουμε τη δύναμη να το αντιμετωπίσουμε, και να βλέπουμε ότι η ίδια η ζωή είναι πολύ όμορφη. Είναι το ύψιστο δώρο που μας χάρισε ο Θεός κι αν έχει δυσκολίες!

NUEVO

του Χρίστου Τσόγκα

Μεταφορά υπηρεσιών υγείας

Τι είναι, τι οφέλη έχει, τι προβλήματα παρουσιάζει

Η συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα στο δημόσιο σύστημα υγείας και ειδικότερα στις μονάδες παροχής υπηρεσιών υγείας αποτελεί μια από τις πιο συνηθισμένες προτάσεις για την προσαρμογή του συστήματος υγείας στα σύγχρονα δεδομένα. Σύμφωνα με έρευνα που πραγματοποιήθηκε από δυο κορυφαία πανεπιστήμια, το Harvard University και το Imperial College London, διαπιστώνεται ότι ο καλύτερος τρόπος με τον οποίο μπορεί να συμμετέχει ο ιδιωτικός τομέας στις μονάδες υγείας είναι η μεταφορά υπηρεσιών. Με τον όρο μεταφορά, εννοείται η μεταφορά υπηρεσιών ή λειτουργιών που παραδοσιακά πραγματοποιούνταν μέσα στο νοσοκομείο, σε ανάδοχο εταιρεία μέσω μιας συμβάσεως. Αν και μπορούν να μεταφερθούν διάφορες υπηρεσίες, η έρευνα έχει επικεντρωθεί στη μεταφορά μη-κλινικών υπηρεσιών. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι μια τέτοια μεταφορά έχει αρκετά οφέλη. Πρώτα από όλα, επιτυγχάνεται μείωση των δαπανών της μονάδας υγείας σε ένα σημαντικό ποσοστό, με αποτέλεσμα να δίνεται η δυνατότητα στους υπευθύνους για καλύτερη διανομή των διαθέσιμων πόρων και για βελτίωση της ποιότητας των παρεχόμενων κλινικών υπηρεσιών. Επιπρόσθετα, παρατηρείται βελτίωση της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας των μη-κλινικών υπηρεσιών. Όλα αυτά συμβάλλουν σημαντικά στη αύξηση της ικανοποίησης των πολιτών-ασθενών από τις παρεχόμενες υπηρεσίες.

Από την άλλη πλευρά, όμως, επειδή μεταφέρεται η υπηρεσία στον ιδιωτικό τομέα, χάνεται η δυνατότητα ελέγχου που έχουν οι προϊστάμενοι του νοσοκομείου. Η ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών είναι πολύ πιθανό να επηρεαστεί, ενώ δεν θα λείψουν και οι αντιδράσεις από τους εμπλεκόμενους φορείς, οι οποίοι θα αντισταθούν σε οποιαδήποτε αλλαγή του ισχύοντος καθεστώτος σχετικά με τον έλεγχο της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών.

Η μεταφορά υπηρεσιών θεωρείται μια πάρα πολύ καλή λύση στα διάφορα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο τομέας της υγείας, αλλά απαιτείται σωστή στρατηγική για την αντιμετώπιση των εμποδίων, ώστε να στεφθεί με επιτυχία μια τέτοια κίνηση.

του Γιάννη Παπαδόπουλου

Νόμπελ Ιατρικής 2008: η αδικία αποκαθίσταται;

Ο Harald zur Hausen είναι ο νικητής του Βραβείου Νόμπελ για την Ιατρική-Φυσιολογία για το 2008: τιμήθηκε με αυτόν τον τρόπο για την εδώ και τρεις περίπου δεκαετίες προσφορά του πάνω στο θέμα, με κορυφαία ερευνητική στιγμή του την ανακάλυψη και ταυτοποίηση των ιών των HPV, (Human Papilloma Viruses) των ιών των ανθρώπινων θηλωμάτων, κύριο παθογόνο αίτιο του καρκίνου του τραχήλου της μήτρας.

Πολλοί, ειδικοί και μη, χαρακτήρισαν την απονομή του βραβείου στον zur Hausen ως αποκατάσταση μιας αδικίας έναντι των ερευνητών του γυναικολογικού καρκίνου, που είχε ξεκινήσει από την μη απονομή βραβείου Νόμπελ στον «παγκόσμιο αλλά πάντα Έλληνα», όπως έλεγε ο ίδιος, Γεώργιο Παπανικολάου, δημιουργό του πασίγνωστου «τεστ-Παπ», που σώζει τις ζωές εκατομμυρίων γυναικών σε όλο τον κόσμο.

Είναι επιστημονικά παραδεκτό ότι όλη η «ερευνητι-

κή πυραμίδα», που κατέληξε στα ερευνητικά πορίσματα του zur Hausen, έχει τις βάσεις της στη δουλειά του Παπανικολάου, ενός ανθρώπου που έκανε άπειρες θυσίες προκειμένου να μπορέσει να εργαστεί πάνω στην ιδέα του για το τεστ-Παπ, στην Αμερική, κάτω από συνθήκες πραγματικά δύσκολες. Είναι επίσης βέβαιο ότι το γεγονός πως δεν τιμήθηκε με το Νόμπελ για τις μελέτες του, αποτέλεσε ένα από τα μεγαλύτερα επιστημονικά «unfair» σε όλη τη διάρκεια του 20ου αιώνα. Ούτε καν αυτοί που τον αδίκησαν δε μπόρεσαν να παραγνωρίσουν τη συμβολή του στην πρόληψη του καρκίνου του τραχήλου της μήτρας και στη σωτηρία της ζωής εκατομμυρίων γυναικών σε παγκόσμιο επίπεδο. Η σπουδαιότητα των μελετών του φαίνεται ακόμα και σήμερα, μετά από περίπου 80 χρόνια από την πρώτη εφαρμογή του τεστ-Παπ, και παρά την εν τω μεταξύ εφαρμογή πολλών νέων διαγνωστικών τεχνολογιών (υπερηχογράφημα, αξονική – μαγνητική τομογραφία κ.ά), η πρώτη εξέταση που συστήνουμε σε κάθε νέα γυναίκα είναι «να κάνει ένα τεστ-Παπ».

Δεν απέχουμε, λοιπόν, πολύ από την αλήθεια, αν αναφέρουμε ότι ακόμα και αν δεν πήρε το βραβείο Νόμπελ ο Παπανικολάου, κέρδισε σίγουρα την ευρεία επιστημονική παραδοχή από την επιστημονική κοινότητα, αλλά πάνω απ' όλα και την ευγνωμοσύνη κάθε γυναίκας, σε όλο τον πλανήτη: τελικά, μήπως αυτό, όσο άδικο και αν είναι, πέρα από κάθε ματαιοδοξία και επιστημονικό εγωισμό, είναι τελικά το πιο σπουδαίο;

του Θοδωρή Καλαμπόκα

Με το νομοσχέδιο του υπουργείου Υγείας & Κοινωνικής Αλληλεγγύης για την «προστασία ανηλίκων από τον καπνό και τα αλκοολούχα ποτά». απαγορεύεται πλήρως, από την 1η Ιανουαρίου του 2010 το κάπνισμα και η κατανάλωση προϊόντων καπνού σε όλους τους δημόσιους ή ιδιωτικούς χώρους (κλειστούς ή στεγασμένους) που χρησιμοποιούνται για παροχή εργασίας, σε όλα τα κατστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος, στους παντός εί-

Από τη μια υπάρχει η ελευθερία ανάπτυξης της προσωπικότητας του καπνιστή, η συμμετοχή του στην κοινωνική ζωή της χώρας, η οικονομική ελευθερία του επιχειρηματία και από την άλλη το δικαίωμα στην υγεία του παθητικού καπνιστή και γενικώς, η δημόσια υγεία. Τα ατομικά δικαιώματα είναι μεν τυπικώς ισοβαρή, αλλά όταν συγκρούονται, στόχος είναι η πρακτική τους εναρμόνιση, ενώ μπορούν να περιοριστούν και να σταθμιστούν, για λόγους δημοσίου συμφέροντος.

Όρια, ωστόσο, υπάρχουν και στους περιορισμούς. Ένα τέτοιο είναι η αρχή της αναλογικότητας (ορίζοντάς την απλά) που προβλέπει ότι ένα μέτρο πρέπει να είναι κατάλληλο και αναγκαίο. Κατάλληλο είναι όταν δια αυτού μπορεί να επιτευχθεί ο επιδιωκόμενος στόχος. Αναγκαίο είναι όταν ο νομοθέτης δεν μπορούσε να επιλέξει ένα άλλο, εξίσου αποτελεσματικό, το οποίο όμως δεν θα περιόριζε ή θα περιόριζε λιγότερο αισθητά το θεμελιώδες δικαίωμα.

Η απόλυτη απαγόρευση στους κλειστούς δημόσιους χώρους δεν είναι συμβατή με την αρχή της αναλογικότητας. Γιατί, αν και το μέτρο είναι πρόσφορο, δεν είναι το αναγκαίο. Η χρυσή τομή βρίσκεται στην ευχέρεια διαμόρφωσης των χώρων –προσοχή, όμως: ομοίων ποιοτικώς με τους άλλους– για καπνιστές, όπου αυτό είναι εφικτό. Ωστόσο, δεδομένο είναι ότι θα υπάρχει (μεγαλύτερη) αντικαπνιστική ζώνη, γιατί εκκινούμε από τη βάση ότι στη στάθμιση, η δημόσια υγεία είναι η βαρύνουσα. Όπου ο ιδιωτικός αυτός χώρος κρίνεται μικρός, ο επιχειρηματίας πρέπει να είναι απολύτως ελεύθερος να δηλώσει εκ των προτέρων αν στο κατάστημά του μπορεί κάποιος να καπνίζει ή όχι, όπως πρόσφατα απεφάνθη και το ομοσπονδιακό συνταγματικό δικαστήριο της Γερμανίας. Έτσι,

Τσιγάρο, γιατί γουστάρω

Το να πηγαίνεις στο γήπεδο, το να συμβιώνεις με αυτόν που επιθυμείς, να κάνεις τη δουλειά που διαλέγεις, να σπουδάζεις ό,τι σου αρέσει, το να ζεις -τελικά- όπως θέλεις, σημαίνει ποιότητα ζωής. Με λίγα λόγια, το δικαίωμα της επιλογής είναι ο πυρήνας της ατομικής ελευθερίας. Αυτή η αρχή αποτελεί διαχρονικά τη βάση κάθε κινήματος για την ανθρώπινη χειραφέτηση, από το Σπάρτακο και το Βοηταίρο μέχρι τις σουφραζέτες και τα pride parades.

Το κάπνισμα βλάπτει σοβαρά την υγεία. Οι καπνιστές το ξέρουν, αλλά συνεχίζουν να καπνίζουν. Είναι επιθυμία και ανάγκη πλέον, μαζί. Έτσι επέλεξαν, αυτό θεωρούν ως δική τους ποιότητα ζωής. **Στο σύγχρονο φιλελεύθερο κράτος δικαίου, η αυτοδιάθεση μέχρι σημείου αυτοκαταστροφής είναι σεβαστή. Γι' αυτό, π.χ. η απόπειρα αυτοκτονίας δεν τιμωρείται.** Εάν, λοιπόν, το κράτος επιθυμεί να επιβάλει ποινές για να προστατέψει τους πολίτες του από τον εαυτό τους, τότε πρόκειται για ένα πισωγύρισμα στον αυταρχισμό.

Ο καπνιστής, ωστόσο, δεν καταστρέφει μονάχα τη δική του την υγεία, αλλά και εκείνου που κάθεται δίπλα του. Ας αναλύσουμε το ζήτημα απλά, με το παράδειγμα της καφετέριας:

δεν περιορίζεται υπέρμετρα η οικονομική ελευθερία, η επιχείρηση παραμένει ανταγωνιστική έναντι των μεγάλων χώρων και ο πελάτης έχει ένα επιπλέον κριτήριο επιλογής.

Το γεγονός ότι πολλές κυβερνήσεις έχουν ήδη εφαρμόσει απόλυτη απαγόρευση, δεν είναι επιχείρημα. Ούτε είναι υποχρέωσή μας, επιβαλλόμενη από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο αρμόδιος επίτροπος υγείας έχει μεν «προτρέψει» τα κράτη μέλη να θεσπίσουν αντικαπνιστικές ρυθμίσεις, όμως για την ώρα στο κοινοτικό δίκαιο, δεν υπάρχει διάταξη όπου θα μπορούσε αυτοτελώς να στηριχθεί ένας πανευρωπαϊκού χαρακτήρα κανόνας απαγόρευσης του καπνίσματος για λόγους υγείας, γι' αυτό και τα κοινοτικά όργανα δεν έχουν επιβάλει ακόμη κάτι τέτοιο.

Οι κυβερνήσεις συχνά υπό το βάρος της κοινής γνώμης επιλέγουν τέτοια, δυναμικά μέτρα. Είναι και η άμεση αποτελεσματικότητά τους που τα κάνει δημοφιλή, όπως οι κάμερες για την τρομοκρατία και τα τεκμήρια για τη φοροδιαφυγή. Όμως, τα ατομικά δικαιώματα υφίστανται γι' αυτόν ακριβώς το λόγο στη δημοκρατία: για να προστατεύονται οι μειοψηφίες από το κράτος και την πλειοψηφία.

του Νίκου Α. Σωτηρόπουλου

NUEVO

κάπνισμα

δους κλειστούς χώρους αναμονής, σε όλους τους χώρους των αεροδρομίων, σταθμών μεταφορικών μέσων και επιβατικών σταθμών λιμένων και στα παντός είδους κυλικεία και μέσα μαζικής μεταφοράς, συμπεριλαμβανομένων και των ταξί και αγοραίων. Σωστό ή λάθος το μέτρο; Ένας (θεριακλής) συντάκτης και μια (αντικαπνίστρια) συντάκτρια του *NUEVO* απαντούν

Όσο και αν φαίνεται αυτονόητο σε μένα, καλούμαι σήμερα να υποστηρίξω μια θέση, που ενώ είναι τόσο ξεκάθαρη, δικάζει αρκετά. Το νομοσχέδιο του Υπουργείου Υγείας δίνει μία ευκαιρία στους καπνιστές και μία πραγματική ανάσα πνοής στους αντικαπνιστές! Πολλοί θα ενοχληθούν, άλλοι θα αντιδράσουν, μόνο και μόνο, επειδή θα αναγκαστούν να βγουν από τη βολή τους, που επί χρόνια θεωρούν δικαίωμά τους, αγνοώντας την αντίθετη όψη.

Είναι τελικά δικαίωμα των καπνιστών, καπνίζοντας σε δημόσιους χώρους να επιβαρύνουν ανθρώπους που έχουν επιλέξει να απορρίψουν το τσιγάρο; Αυτό το νομοσχέδιο τελικά καταπατάει την ελευθερία της βούλησης, ή την προφυλάσσει; Προσωπικά, είμαι υπέρ της απαγόρευσης και τη θεωρώ ένα πολύ φιλελεύθερο μέτρο. Η καρδιά του φιλελευθερισμού έχει να κάνει με την προστασία και σεβασμό του ατόμου. Ένας φιλελεύθερος αναγνωρίζει ελάχιστους ρόλους στο κράτος. Ένας από τους βασικότερους είναι η δημιουργία ενός ευνομούμενου κοινωνικού περιβάλλοντος ίσων ευκαιριών στο οποίο να προστατεύονται και να γίνονται σεβαστές η προσωπικότητα και η ιδιωτική σφαίρα του καθενός.

Είμαστε από τις λίγες ανεπτυγμένες χώρες που δεν το έχουμε ακόμα εφαρμόσει, ενώ οι εγχώριοι καπνιστές εφαρμόζουν σε όλη την επικράτεια το χαρακτηριστικό «ελληνικό δίκαιο», δηλαδή αγνοούν εσθιελικά και προκλητικά τη νομοθεσία που απαγορεύει το κάπνισμα στους δημόσιους χώρους και χώρους εργασίας. Ακόμη και όταν κάποιος διαμαρτυρηθεί, απαντούν ότι απλώς δεν μπορούν και δεν πρόκειται να σταματήσουν το κάπνισμα.

Σύμφωνα με το Smokefree England, (εκπαιδευτικό ιστόχωρο), ο καπνός που εισπνέουν οι παθητικοί καπνιστές περιέχει περισσότερες από 4.000 διαφορετικές χημικές ουσίες και περισσότερες από 50 καρκινογόνες ουσίες. Επιπρόσθετα, το παθητικό κάπνισμα αυξάνει τον κίνδυνο εκδήλωσης καρκίνου των πνευμόνων κατά 24% για τους μη καπνιστές και τον κίνδυνο ανάπτυξης καρδιακών παθήσεων κατά 25%. Οι διαστάσεις του θέματος είναι τεράστιες, εάν αναλογισθεί κανείς την ηθική πλευρά της ακούσιας έκθεσης, καθώς και το ότι εκτίθενται πληθυσμιακές ομάδες ευαίσθητες, αλλά και ανήμπορες να αυτοπροστατευτούν, όπως είναι τα παιδιά.

Επιδημιολογικές μελέτες έχουν δείξει ότι οι καρδιακοί θάνατοι από το παθητικό κάπνισμα αποτελούν τα 3/4 του συνόλου των θανάτων από το κάπνισμα αυτό. Έχει υπολογιστεί ότι ο παθητικός καπνιστής όταν βρίσκεται σε κλειστό χώρο όπου καπνίζουν πολλοί, εισπνέει τόσο καπνό όσο και αν κάπνιζε ο ίδιος 15 τσιγάρα χωρίς φίλτρο ή 35 με φίλτρο. Σύμφωνα με τα στοιχεία του Υπουργείου Υγείας το 25-33% των περιπτώσεων

η άλλη πλευρά του νομίσματος

καρκίνου του πνεύμονα αφορά μη καπνιστές και οφείλεται σε παθητικό κάπνισμα. Το κάπνισμα ευθύνεται για 650.000 θανάτους ετησίως στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στους οποίους προστίθενται 80.000 θάνατοι από το παθητικό κάπνισμα. Τέλος, το ζήτημα του παθητικού καπνίσματος αποκτά ιδιαίτερη βαρύτητα στις περιπτώσεις των παιδιών των οποίων οι γονείς καπνίζουν. Ο καπνός στον περιβάλλοντα χώρο συνεπάγεται κινδύνους βρογχίτιδας και πνευμονίας, άσθματος, ωτίτιδας με 150.000 έως 300.000 νέα κρούσματα στις ΗΠΑ κάθε χρόνο.

Η χώρα μας, από την άλλη πλευρά, κρατάει εδώ και χρόνια μια θλιβερή πρωτιά. Η Ελλάδα βρίσκεται στην πρώτη θέση μεταξύ των κρατών της Ε.Ε. όσον αφορά στην κατά κεφαλή κατανάλωση καπνού και έχει 15.000 θύματα κάθε χρόνο, εξαιτίας νόσων που σχετίζονται με το κάπνισμα. Σύμφωνα με έρευνα της Κάπα Research, ένας στους δέκα Έλληνες άνω των 15 ετών καπνίζει καθημερινά δύο ή περισσότερα πακέτα τσιγάρα και ο λόγος για τον οποίο αρχίζουν το κάπνισμα δεν είναι άλλος από την... παρέα. Το πλέον θλιβερό είναι πως η βιομηχανία του καπνού είναι και θα παραμείνει παγκοσμίως εδραιωμένη όσο και αν διαμαρτύρονται κάποιοι, όπως εγώ. Και είναι βέβαιο πως αυτός ο νόμος δεν ήρθε στην Ελλάδα, ούτε στις υπόλοιπες χώρες στις οποίες εφαρμόζεται για να απαγορεύσει στο κόσμο να καπνίζει, αλλά για να επιτρέψει στους υπολοίπους να αναπνέουν καθαρό αέρα!

Προορισμός... Τρίκαλα Κορινθίας!

Θέμα: Διάλογος Δύο Φίλων

Τόπος: Μέση Συνοικία Τρικάλων Κορινθίας

Ώρα: Σάββατο, 8.30 π.μ.

- ❖ Είχες δίκιο που ήθελες να σηκωθούμε πρωί πρωί...
- ♥ Δεν θ' άλλαζο αυτή την ηρεμία και αυτό το τοπίο με 500 ώρες ύπνο...
- ❖ Είναι τόσο μαγευτικό αυτό το κρύο αεράκι που κουνάει τα πλατανόφυλλα, που πραγματικά ξεχνιέσαι και μεταφέρεσαι σε παραμύθι.
- ♥ Στο 'πα, εάν θες να γνωρίσεις τα Τρίκαλα Κορινθίας, θα πρέπει να τα περπατήσεις, να πιεις νερό από τις πηγές και να επισκεφθείς δυο-τρία μέρη του οπωσδήποτε.
- ❖ Νομίζω πως ήρθε η ώρα να μου μιλήσεις γι' αυτό τον τόπο που τόσο αγαπάς.
- ♥ Λοιπόν, όπως είδες χθες, η διαδρομή είναι πολύ εύκολη και γρήγορη. Καθώς, βγήκαμε στην Εθνική οδό, φτάσαμε μέχρι το Ξυλόκαστρο, στρίψαμε αμέσως για Τρίκαλα και μετά από 24 χιλιόμετρα αφού περάσαμε ένα δυο μικρά χωριουδάκια φτάσαμε...
- ❖ Ναι, και είναι γύρω στα 1.100 μέτρα ύψος!
- ♥ Ακριβώς, όπως τα λες. Βέβαια, η Ζήρεια, το βουνό στο οποίο ανήκουν και τα Τρίκαλα, έχει πολλές κορυφές που το ύψος τους ξεπερνά τα 2.000 μ.
- ❖ Εμείς σε ποιο σημείο βρισκόμαστε τώρα;
- ♥ Κοίτα, τα Τρίκαλα είναι χωρισμένα σε τρεις συνοικίες. Την Άνω, τη Μεσαία και την Κάτω. Αυτό που βλέπεις είναι η πλατεία της Μεσαίας Συνοικίας Τρικάλων. Βλέπεις αυτή την πηγή απέναντί;
- ❖ Ναι!
- ♥ Υπάρχουν πάρα πολλές τέτοιες βρυσούλες με τρεχούμενο πόσιμο και δροσερό νεράκι. Ένας μύθος λέει ότι αυτό το νερό είναι χωνευτικό...
- ❖ Απέναντί μας δε βλέπουμε το Μάρκασι ή αλλιώς Μάννα;
- ♥ Ναι!
- ❖ Έλεγαν πως είχαν καεί πάρα πολλές εκτάσεις, όμως τώρα βλέπω ένα καταπράσινο τοπίο.
- ♥ Έγιναν πολλές προσπάθειες για αναδάσωση τα τελευταία χρόνια και είχαν αποτέλεσμα όπως βλέπεις.
- ❖ Πάμε πιο πάνω;
- ♥ Πάμε... Σε λίγα μέτρα μπαίνουμε στα Άνω Τρίκαλα.
- ❖ Από δω πάνω δεξιό, πού πάει;
- ♥ Ανεβαίνεις στην πηγή Ταρλαμπά. Δεν μπορώ να σου περιγράψω τι θέα έχει από κει πάνω.

Χειμερινές

- ❖ Αυτό το γεφυράκι σε μεταφέρει σε άλλες εποχές! Μ' αρέσει που έχουν προσπαθήσει να κρατήσουν το παραδοσιακό στυλ χωρίς πολλές μοντέρνες γραμμές.
- ♥ Είναι αλήθεια και είναι και ένας λόγος συχαρητήριων για τους κατοίκους και τους επαγγελματίες της περιοχής, το ότι έχουν προσπαθήσει να κρατήσουν την παραδοσιακή γραμμή στα κτίσματά τους.
- ❖ Α! Να και η πιο γνωστή πηγή, η πηγή της Άνω, που όλοι σταματούν και παίρνουν νερό...
- ♥ Ακριβώς! Το γνωστό πέραςμα με στάση για νερό. Εδώ σταματούν όλοι οι προσκυνητές που πάνε και έρχονται από το μοναστήρι του αγίου Βλασίου.
- ❖ Θα πάμε;
- ♥ Ναι φυσικά και θα πάμε στο μοναστήρι. Έχει λίγη ανηφόρα, αλλά αντέχεται... (Μετά την επίσκεψη στο μοναστήρι).
- ❖ Ο δρόμος από εδώ και πάνω, πού μας οδηγεί;
- ♥ Συνεχίζοντας από δω προς τα πάνω, οδηγούμαστε στο Αθλητικό Κέντρο της Ζήρειας, που έχει και πίστα για σκι, καφετέρια...
- ❖ Γενικά, τι δραστηριότητες θα μπορούσε να κάνει κάποιος επισκέπτης των Τρικάλων;
- ♥ Κοίτα, θα μπορούσε να διασχίσει σχεδόν όλο το βουνό με τη βοήθεια των σηματοδοτημένων μονοπατιών. Είναι μια πολύ γοητευτική διαδρομή και ταυτόχρονα απλή! Βέβαια, το Σπήλαιο του Ερμή είναι ο πιο ονειρεμένος προορισμός...
- ❖ Ξέρεις τι με κάνει να αγαπάω πιο πολύ, χρόνο με το χρόνο, αυτό τον τόπο;
- ♥ Οι αναμνήσεις σου;
- ❖ Όχι τόσο αυτό, όσο το ότι όποτε και να τα επισκεφτώ, ακόμα και όταν είναι οι ημέρες της «φουρή» σεζόν, όπως λένε οι επαγγελματίες, υπάρχουν σημεία τα οποία θα επισκεφτώ και θα ηρεμήσω.
- ♥ Ναι, αυτή η γαλήνη σου διαπερνάει όλο το σώμα και το νου...
- ❖ Βέβαια! Η μεγαλύτερη επιτυχία των κατοίκων του χωριού, είναι και η συνύπαρξη της ηρεμίας και της τεχνολογίας.

Οι παραδοσιακοί ξενώνες έχουν ανακαινισθεί και έχουν εξοπλισθεί με δορυφορικές τηλεοράσεις-internet-spa-υδρομασάζ.

♥ Για δες τα Τρίκαλα!

❖ Φυσικά, τι μας πέρασες; Βέβαια, δε λείπουν και τα παραδοσιακά τζάκια, οι ξυλοκατασκευές και τα χειροποίητα γλυκά, βότανα και οι σπιτικές πίτες.

♥ Ερώτηση: το βραδάκι κάνουμε τίποτα ή σπíti τζακάκι και ζεστή σοκολάτα;

❖ Είσαι τρελή; Φυσικά και κάνουμε. Είπαμε είναι χωριό αλλά έχει και νυχτερινή ζωή.

♥ Για νες!

❖ Κοίτα υπάρχουν καφετέριες που το βράδυ λειτουργούν και ως μπαράκια με πολύ ωραία μουσική και φυσικά ζεστό περιβάλλον.

♥ Πολύ ωραία το κανονίσαμε και το βραδάκι μας...Να σε ρωτήσω...

❖ Α! Πολλά ρωτάς... Δεν έχω το «ί» των πληροφοριών στο κούτελο μου, εάν θες και άλλες πληροφορίες πάτα στο www.xylokastro.gr ή στο www.korinthia.gr ή έστω trikala-korinthias σε κάποια μηχανή αναζήτησης και θα τα βρεις όλα...ε, μα...

NUEVO

των Γρύς Ζάρρου και Άννας Τσουραπά

Εξορμή-
σεις

απόδράσεις

Επόμενος προορισμός... Πίνδος!

Καθώς μπαίνει ο χειμώνας και βρισκόμαστε ήδη τρεις μήνες από το τέλος των καλοκαιρινών διακοπών, όλοι ψάχνουμε ευκαιρία για μικρές αποδράσεις από την πόλη. Αποδράσεις που είναι ικανές να μας ξεκουράσουν από τους ρυθμούς της καθημερινότητας, να μας χαλαρώσουν και να μας ταξιδέψουν σε μαγικά μέρη.

Πολλοί από εμάς αναζητούμε νέους προορισμούς, πρωτόγνωρους και πιο παρθένους.

417 χλμ ΒΔ της Αθήνας και 193 χλμ ΝΔ της Θεσσαλονίκης βρίσκεται ο παράδεισος της Πίνδου! Μεγάλα βουνά, απέραντα δάση, λίμνες, πέτρινα γεφύρια, και ποτάμια είναι ικανά να μαγέψουν και τον πιο απαιτητικό ταξιδιώτη. Είναι σίγουρο πως όποιος επισκεφτεί αυτό το μέρος θα εντυπωσιαστεί από την άγρια ομορφιά, θα ξαφνιαστεί από την πλούσια χλωρίδα και πανίδα, θα αγαπήσει τους ντόπιους και θα ζήσει όμορφες στιγμές! Είναι ιδανικός προορισμός για τους λάτρεις των χειμερινών σπορ, αφού εκεί βρίσκεται το χιονοδρομικό κέντρο της Βασιλίτσας, ένα από τα πιο εκσυγχρονισμένα χιονοδρομικά κέντρα της Ελλάδας. Στα 1850 μ είναι από τα πρώτα χιονοδρομικά που ανοίγει κάθε χρόνο τις πίστες του και είναι ικανό να φιλοξενήσει πολλούς επισκέπτες αφού στην ευρύτερη περιοχή διαθέτει την κατάλληλη υποδομή (πολυτελή ξενοδοχεία, παραδοσιακοί ξενώνες και καταφύγια).

Σμίξη, Αβδέλλα, Σομαρίνα, Περιβόλι, Βωβούσα είναι μερικά από τα χωριά που πρέπει να επισκεφτεί κάποιος που θα επιλέξει να ταξιδέψει στην Πίνδο. Τα γνωστά και ως «βλαχοχώρια» παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τα στοιχεία παραδοσιακής αρχιτεκτονικής των σπιτιών, τις μεγάλες

πλατείες με τον πλάτανο στο κέντρο, τα πέτρινα στενά δρομώκια, την πυκνή βλάστηση, τη ζεστή φιλοξενία καθώς και για τα ήθη και έθιμά τους. Παρόλο που το καλοκαίρι σφύζουν από ζωή, το χειμώνα μπορεί κανείς να βρει ηρεμία σε αυτά τα μέρη.

Η Πίνδος, όμως, αποτελεί αγαπημένο προορισμό όχι μόνο για τους σκιέρ αλλά και για αυτούς που απλά θέλουν να έρθουν σε επαφή με τη φύση. Έτσι, ο Εθνικός Δρυμός της Πίνδου, που ιδρύθηκε το 1966 και αποτελεί ένα ολοκληρωμένο οικοσύστημα, είναι μία από τις πιο αξιόλογες σε φυσικό πλούτο περιοχές της Ευρώπης. Γι' αυτό δεν πρέπει να παραληφθεί. Στα σύνορα των νομών Γρεβενών-Ιωαννίνων, όπου ανήκει ο Δρυμός, κρύβεται πλούσια χλωρίδα και πανίδα. Στα πυκνά δάση από πεύκα, έλατα και οξιές ζουν και προστατεύονται το σπάνιο είδος της καφέ αρκούδας, του αγριόχοιρου, ελάφια και πολλή πτηνά. Οποσδήποτε πρέπει να περπατήσει κανείς στο Αρκουδόρεμα, στην κοιλάδα της Βόλια Κάλντα-βλάχικο τοπωνύμιο που σημαίνει «θερμή κοιλάδα»- και βρίσκεται στο βορειοανατολικό τμήμα της οροσειράς της Πίνδου στα 1400 μ και στις λίμνες της Φλέγγας που βρίσκονται στα 1920 και 1940 μ υψόμετρο.

Ο καθένας, λοιπόν, θα εντοπίσει κάτι που θα τον μαγέψει στην Πίνδο και σίγουρα θα γίνει αγαπημένος προορισμός όχι μόνο για τους χειμερινούς μήνες, αλλά για όλο το χρόνο!

Καλό ταξίδι!

Φεστιβάλ ONNEA «Παρουσίες 2008»

στην Αρχαία Ολυμπία

ONNEA

Είμαστε εδώ

Με σύνθημα «Είμαστε εδώ» και πρώτο ομιλητή τον Πρωθυπουργό Κώστα Καραμανλή, η ONNEA πραγματοποιήσε φέτος το Φεστιβάλ «Παρουσίες 2008» (18-20 Ιουλίου) στην Αρχαία Ολυμπία και τις γύρω περιοχές, που δοκιμάστηκαν από τις μεγάλες καταστροφές της προηγούμενης χρονιάς.

Το ραντεβού της ONNEA ήταν φέτος στην Ηλεία, γιατί θέλησε να δείξει έμπρακτα τη συμπαράστασή της στους κατοίκους της περιοχής και να παράσχει κάθε δυνατή υποστήριξη στους συμπολίτες μας που δοκιμάζονται. «Είμαστε εδώ, γιατί έχουμε χρέος να θυμόμαστε! Είμαστε εδώ με όλες μας τις δυνάμεις! Πηλάι στο συμπολίτη μας, πηλάι στις τοπικές αγωνίες. Πηλάι στον τοπικό αγώνα για επιβίωση και ευημερία! Στην απουσία των άλλων απαντάμε με τις δικές μας παρουσίες. Είναι ευθύνη και επιλογή μας», τόνισε ο πρόεδρος της ONNEA, στην κεντρική του ομιλία. Ο Γιώργος Παπανικολάου πρόσθεσε επίσης ότι στον τόπο αυτό βρίσκουν τις ρίζες τους οι βασικότερες αξίες του δυτικού πληθυσμού, όπως η αξία της συμμετοχής, της ισότητας, της ευγενούς άμιλλας, της εθελοντικής και αφιλοκερδούς προσπάθειας.

Το φεστιβάλ της ONNEA άνοιξε τις πύλες του με μια συμβολική ανθρώπινη αλυσίδα στον ανοικτό χώρο γύρω από τα περίπτερα. Οι νέοι της ONNEA σχημάτισαν με ανθρώπινη αλυσίδα τους Ολυμπιακούς κύκλους. Πέντε κύκλοι με διαφορετικό χρώμα που συμβολίζουν αντίστοιχα την προσήλωση μας στις αρχές της ισότητας, της προστασίας του περιβάλλοντος, της παγκόσμιας ειρήνης, ελευθερίας και δημοκρατία. Πάντα δρούμε με οδηγό τις αρχές, τις αξίες μας και το αίσθημα ευθύνης απέναντι στην κοινωνία. «Είμαστε εδώ» ήταν το σύνθημα του φεστιβάλ και η ONNEA του έδωσε πρακτικό περιεχόμενο, με την παράδοση τριών δεξαμενών νερού ειδικού τύπου χωρητικότητας 45m³, ικανών για λήψη νερού από

επίγεια μέσα και ελικόπτερα, καθώς και δέκα ποτίστρες για την άγρια πανίδα της περιοχής.

Οι 2000 και πλέον συμμετέχοντες στο φεστιβάλ είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν την ενημέρωση αρχών ναυαγοσωστικής από την Πανελλήνια Σχολή Ναυαγοσωστικής, την ενημέρωση για τη λήψη μέτρων δασοπροστασίας-δασοφυλάξεως, από τους υποπυραγό Θεόδωρο Λεβέντη και επιπυραγό Γρηγόριο Κανελλόπουλο, αλλά και την παράσταση θεάτρου σκιών από το μεγάλο λαϊκό καλλιτέχνη, Ευγένιο Σπαθάρη, που βραβεύθηκε με τιμητική πλάκα από τον πρόεδρο της ONNEA για την πολυετή προσφορά του στον ελληνικό πολιτισμό.

Λίγο πριν το κλείσιμο του τριήμερου φεστιβάλ, αντιπροσωπεία της ONNEA με επικεφαλής τον πρόεδρό της, Γιώργο Παπανικολάου, επισκέφθηκε τα χωριά της περιοχής, Αρχαία Πίσσα και Καυκωνία, για να συζητήσει με τους κατοίκους και τους τοπικούς φορείς τα προβλήματα που δημιουργήθηκαν από τις περσινές πυρκαγιές.

Φεστιβάλ

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

«Ανάπτυξη με επίκεντρο το περιβάλλον», με ομιλητές, τους Ανδρέα Λυκουρέντζο, υφυπουργό Εθνικής Παιδείας & Θρησκευμάτων, Κων/νο Κηλιτίδη, υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων και Φωτεινή Πιπιλή, βουλευτή της Ν.Δ. Στη συζήτηση επισημάνθηκε ότι έχουν ήδη πραγματοποιηθεί 6.500 προγράμματα περιβαλλοντικής αγωγής σε σχολεία και ανάλογα μαθήματα στο Δημοτικό και Γυμνάσιο σχολείο και δόθηκε η δέσμευση πως όποια έκταση ήταν δάσος, θα παραμείνει δάσος. Τη συζήτησή ακόμα χαιρέτησε ο υπουργός πολιτισμού κ. Μιχάλης Λιάπης, που τόνισε πως περιβάλλον και πολιτισμός αποτελούν τις δύο όψεις του ίδιου νομίσματος.

«Ναρκωτικά η μάστιγα της γενιάς μας, σύγχρονες μέθοδοι απεξάρτησης», με ομιλητές τους Γεώργιο Κωνσταντόπουλο, υφυπουργό υγείας, Γεώργιο Φωτεινόπουλο, πρόεδρο ΟΚΑΝΑ, Δαμιανό Δουίτση, πρόεδρο της ΜΚΟ ΟΑΣΙΣ, Παναγιώτη Γεωργάκα, υπεύθυνο προγράμματος ΑΡΓΩ ψυχιατρείου Θεσσαλονίκης, Πόπη Καθαϊντζή, μέλος Δ.Σ. Κέντρων Πρόληψης ΣΕΙΡΙΟΣ, ΠΥΞΙΔΑ και το δημοσιογράφο Κωστή Παρρά. Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε στο ειδικό εθνικό σχέδιο δράσης για την καταπολέμηση του φαινομένου των ναρκωτικών, με νέες δομές εναλλακτικής απεξάρτησης και στόχο τη δημιουργία εθνικής πολιτικής. «Εμείς πρέπει να μάθουμε τους νέους να λένε ΟΧΙ στα ναρκωτικά και οι νέοι της ΟΝΝΕΔ, πρέπει να γίνουν οι ίδιοι φορείς αυτού του μηνύματος», τόνισαν οι ομιλητές.

«Παγκόσμιες Προκλήσεις – Ελληνικές ιδέες: Ολυμπισμός και το πνεύμα της Άμιλλας». Ως ομιλητές παρευρέθησαν οι Πέτρος Δούκας, υφυπουργός εξωτερικών, Χριστόδουλος Στεφανάδης, πρόεδρος ιατρικής σχολής Αθηνών και Πέτρος Γαλακτόπουλος, ολυμπιονίκης. Συντόνισε η δημοσιογράφος της ΕΡΤ, Άννα Καραμανλή. Ο θαυμασμός για την περιοχή της Αρχαίας Ολυμπίας, που ανέδειξε και φιλοξένησε το πνεύμα των Ολυμπιακών Αγώνων για πάνω από χίλια χρόνια ήταν διάχυτος. Ο κ. Δούκας επεσήμανε πως πρέπει να σπρώχνουμε τα παιδιά στον αθλητισμό, γιατί μόνο έτσι θα μπορέσει να φτιαχτεί μια καλύτερη κοινωνία.

Παραολυμπιακοί Αγώνες: Ένα ισχυρό κίνητρο για ζωή», με ομιλητές τους Φεβρωνία Πατριανάκου, βουλευτή επικρατείας της Ν.Δ., Σπύρο Σταυριανόπουλο, πρόεδρο ελληνικής παραολυμπιακής επιτροπής, Βάϊο Γιώρα, αρχηγός εθνικής ομάδας μπάσκετ με καρότσι, Γρηγόρη Πολυχρονίδη, παραολυμπιονίκη ΒΟCCΙΑ, Πόπη Παππά, μέλος εκτελεστικού γραφείου της ΟΝΝΕΔ και υπεύθυνη γραμματείας Α.Μ.Ε.Α. Ο κύριος προβληματισμός έγινε αναφορικά με την περιθωριοποίηση των ατόμων με αναπηρίες και την έλλειψη κοινωνικών υποδομών και προσβασιμότητας. Μόνο η εκπαίδευση, σε συνδυασμό με την προσβασιμότητα, συμφώνησαν οι ομιλητές, αποτελούν τα στοιχεία που μπορούν να εξασφαλίσουν την καλύτερη δυνατή εξέλιξη των ατόμων με ιδιαιτερότητες, την εξέλιξη που απαιτούν και τους αξίζει.

της

Μάγδας Μπιθέλη

Glory Days για την ΟΝΝΕΔ στο νησί των Ιπποτών

Από τις 15 μέχρι τις 20 Ιουλίου του 2008 η μικρή -και αφόρτη ζεστή!- Μάλτα φιλοξένησε το εκλογικό συνέδριο του Ε.Δ.Σ. Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, εκπρόσωποι των φιλελεύθερων, κεντροδεξιών και

διέθεταν. Μας δόθηκε όμως η ευκαιρία για καλύτερη και πιο άμεση προεκλογική καμπάνια σε μια από τις πιο δύσκολες εκλογικές αναμετρήσεις των τελευταίων χρόνων.

Οι καρποί των κόπων μίας ολόκληρης χρονιάς, που ήδη είχε σημαδευτεί από επιτυχίες της ΟΝΝΕΔ σε διεθνές επίπεδο με ψηφίσματα και δράσεις σε κρίσιμα ζητήματα όπως το Σκοπιανό, ανταμείφθηκαν όταν ανακοινώθηκαν τα αποτελέσματα της ταραχώδους ψηφοφορίας για το συμβούλιο του οργανισμού, που ανέδειξαν την Κύπρια εκπρόσωπο Άντρεα Σολομωννίδου αντιπρόεδρο πρώτη σε ψήφους και τον υπογράφοντα δεύτερο ανάμεσα σε 14 υποψηφίους. Πρόεδρος με την στήριξη αρκετών οργανισμών (και τη δική μας) εκλέχτηκε ο Γερμανός Thomas Uhlen.

Οι φετινές εκλογές απέδειξαν για ακόμα μια φορά το πόσο υπεύθυνα και σοβαρά αντιμετωπίζουν η ΟΝΝΕΔ και η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ τις διεθνείς σχέσεις αλλά και τα άριστα αποτελέσματα της συνεργασίας με τους Κυπρίους της Πρωτοπορίας και τις νεολαίες των ευρωπαϊκών χωρών. Αυτό που μένει για τη νέα χρονιά είναι η ακόμα μεγαλύτερη διάθεση για συνεργασίες, δράσεις και επιτυχίες αλλά και η ευθύνη να φανούμε αντάξιοι της εμπιστοσύνης που μας έδειξε η πλειοψηφία των ευρωπαϊκών οργανισμών.

χριστιανοδημοκρατικών φοιτητών από όλη την Ευρώπη συγκεντρώθηκαν με σκοπό την εκλογή των αντιπροσώπων τους για τη νέα χρονιά.

Η άφιξη στη Μάλτα ήταν μάλλον περιπετειώδης, καθώς συναντήσαμε μεγάλη απεργία των μέσων μαζικής μεταφοράς και μια γενικευμένη αναστάτωση στο νησί μεσοσύνης της τουριστικής περιόδου (για όσους νομίζουν ότι τέτοιου είδους φαινόμενα είναι μόνο ελληνική «πατέντα»). Το αποτέλεσμα ήταν να παραμείνουμε στο χώρο του συνεδρίου και στο ξενοδοχείο καθώς μάταια οι διοργανωτές προσπαθούσαν να μας ξεναγήσουν με τα ελάχιστα ιδιωτικά μέσα που

του Κώστα Δογάνη

Σε αναζήτηση μιας πιο πολιτικής Ένωσης Ντιμπέι των προέδρων των ευρωπαϊκών νεολαιών στο Κίεβο

Το Σεπτέμβριο, στο Κίεβο της Ουκρανίας έλαβε χώρα η ετήσια συνάντηση των τριών μεγάλων ευρωπαϊκών πολιτικών νεολαίων. Το εναρκτήριο «ήλακτισμα» έδωσε η πολιτική ηγεσία της Ουκρανίας, που καλωσόρισε τους νέους από ολόκληρη την Ευρώπη και τους ζήτησε να συνεχίσουν να αγωνίζονται για ένα καλύτερο αύριο αφού αυτοί αποτελούν το μέλλον και μπορούν να επενδύσουν σε αυτά που τους ενώνουν.

Κατόπιν, δημιουργήθηκαν μικτές ομάδες εργασίας, με μέλη και από τις τρεις νεολαίες, στις οποίες συζητήθηκαν η οικονομική κατάσταση των ευρωπαϊκών χωρών αλλά και της Ε.Ε., η πολιτική κατάσταση της ανατολικής Ευρώπης καθώς και θέματα νεολαίας.

Η συνάντηση κορυφώθηκε με το debate των προέδρων στο οποίο ο πρόεδρος του ΥΕΡΡ (Νεολαία του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος, μεγαλύτερο κόμμα στο Ευρωκοινοβούλιο) Γιάννης Σμυρλής, ο πρόεδρος της ECOSY (Νεολαία των Ευρωπαίων

Σοσιαλιστών, δεύτερο κόμμα σε δύναμη στο Ευρωκοινοβούλιο) Giacomo Filibec και ο πρόεδρος της LYMEC (Νεολαία Ευρωπαίων Φιλελευθέρων, τρίτο σε δύναμη κόμμα στο Ευρωκοινοβούλιο) Aloys Rigaut ανέπτυξαν αρχικά το πώς οι ίδιοι και οι οργανώσεις τους βλέπουν το μέλλον της Ευρώπης και κατόπιν απάντησαν σε ερωτήσεις. Οι τρεις πρόεδροι συμφώνησαν στο ότι και οι τρεις πολιτικές οικογένειες θέλουν μια περισσότερο πολιτική Ένωση, η οποία θα πρωταγωνιστεί σε παγκόσμιο επίπεδο και θα κάνει τους Ευρωπαίους πολίτες να νιώθουν ασφαλείς.

Παρά το ότι οι τρεις πρόεδροι έδειξαν να μοιράζονται ένα όραμα για μια Ε.Ε. που στο μέλλον θα αλλοιάξει τις

NUEVO

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΟΝΝΕΔ-ΥΕΡΡ ΣΤΗ ΡΟΔΟ

Πώς επηρεάζουν οι ευρωπαϊκές αποφάσεις την εθνική δημόσια διοίκηση

Η ΟΝΝΕΔ, ως μέλος της Νεολαίας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (ΥΕΡΡ), σε συνεργασία με το Ινστιτούτο Δημοκρατίας «Κωνσταντίνος Καραμανλής» και το Κέντρο Ευρωπαϊκών Μελετών (Centre for European Studies - CES), διοργάνωσε συνέδριο στη Ρόδο, με θέμα, «Πώς επηρεάζουν οι ευρωπαϊκές αποφάσεις την εθνική δημόσια διοίκηση. Ευρωπαϊκά προγράμματα νεολαίας». Η συμμετοχή του διευθυντή του κέντρου ευρωπαϊκών μελετών, στελεχών της Γραμματείας Νέας Γενιάς του Υπουργείου Παιδείας, στελεχών της περιφερειακής διοίκησης καθώς και 80 περίπου νέων, εκλεγμένων σε ευρωπαϊκές χώρες και στελεχών της ΟΝΝΕΔ, διασφάλισαν εξ αρχής την επιτυχία του συνεδρίου, η οποία επισφραγίστηκε και από την παρουσία του Έλληνα υφυπουργού εξωτερικών κ. Ιωάννη Βαλινάκη.

Στις 11 Οκτωβρίου, ξεκίνησε η πρώτη συνεδρία με θέμα «Πώς επηρεάζουν οι αποφάσεις της Ε.Ε. την εθνική δημόσια διοίκηση και ποιες είναι οι επιπτώσεις στη Νεολαία;». Ο λέκτορας του Πανεπιστημίου Αθηνών, Χαράλαμπος Κουταλάκης, ανέλυσε το βαθμό της εξευρωπαϊνότητας της εκάστοτε εθνικής δημοσίας διοίκησης μέσω της εξέλιξης των ευρωπαϊκών ιδρυμάτων. Επίσης, συγκρίνοντας αρμοδιότητες αμιγώς της ΕΕ— πρώτος κοινοτικός πυλώνας— με τις εθνικές δημόσιες διοικήσεις τις οποίες διαχειρίζονται ενδοκυβερνητικά —δεύτερος κοινοτικός πυλώνας— προσπάθησε να αποδείξει την έμμεση επιρροή που έχουν οι αποφάσεις της ΕΕ στις λειτουργίες των εθνικών δημοσίων διοικήσεων.

Στη δεύτερη συνεδρία που ακολούθησε, με θέμα «Ευρωπαϊκά προγράμματα νεολαίας», αναλύθηκαν διεξοδικά οι δυνατότητες ανάληψης πρωτοβουλιών σε επίπεδο νεολαίας. Η Χριστίνα Παπαγεωργάκη, ειδική σύμβουλος του Γενικού Γραμματέα Νέας Γενιάς και η Αναστασία Φιλίνη, συντονίστρια του προγράμματος «Νεολαία σε Δράση», προσπάθησαν μέσω της εμπειρίας τους να αναλύσουν την επιρροή που έχουν τα ευρωπαϊκά προγράμματα νεολαίας όσον αφορά στη διαμόρφωση της ευρωπαϊκής ταυτότητας των νέων, μέσω διακρατικών συνεργασιών.

Στην τρίτη συνεδρία με θέμα «Καμπάνια νέων για τις εθνικές-τοπικές εκλογές» αναπτύχθηκε η στρατηγική μιας προεκλογικής εκστρατείας και ο τρόπος με τον οποίο οι πολιτικές νεολαίες θα μπορούσαν να συμμετέχουν σε εκλογικές καμπάνιες. Ο Δημήτρης Τερζής, στέλεχος της Περιφέρειας δυτικής Ελλάδας, παρουσίασε ένα παράδειγμα εκλογικής καμπάνιας την οποία διεξήγαγε μια νέα υποψήφια στις εκλογές τοπικής αυτοδιοίκησης τον Οκτώβριο του 2006. Η Αγάπη Γερογιαννάκη, μέλος της Κ.Ε. της Ν.Δ., τόνισε την ενεργή συμμετοχή των νέων στην εκλογική εκστρατεία και το πόσα σημαντικά οφέλη οι νέοι μπορούν να αποκομίσουν συμμετέχοντας στην ομάδα ενός υποψήφιου. Σύμφωνα με την άποψή της, μέσω μίας ενεργής συμμετοχής στο πλευρό ενός τοπικού υποψηφίου, οι νέοι μπορούν να προωθήσουν τις απόψεις και τις θέσεις τους πιο άμεσα από το να παρακολουθούν απλά άλλους να διαμορφώνουν το μέλλον τους και τα όνειρά τους.

Το συνέδριο έκλεισε ο υφυπουργός εξωτερικών Ιωάννης Βαλινάκης, ο οποίος συνεχάρη την ΟΝΝΕΔ και το ΥΕΡΡ για την πρωτοβουσία τους να διοργανώσουν το συνέδριο δίνοντας έμφαση στην ενημέρωση των πολιτών γύρω από τα ευρωπαϊκά θέματα, ενόψει και των επερχόμενων ευρωεκλογών. Επίσης ο κ. Βαλινάκης τόνισε την ευθύνη της ευρωπαϊκής κεντροδεξιάς παράταξης για την εκπλήρωση του ευρωπαϊκού οράματος, άρα και την ευθύνη που έχει για την ολοκλήρωση του, καθώς και την καθοριστική συμβολή της παράταξης της Νέας Δημοκρατίας, στην συμμετοχή της χώρας μας στο ευρωπαϊκό όραμα.

του Γιάννη Σμυρλή

ισορροπίες στον πλανήτη, υπήρξαν σημεία στα οποία φάνηκε ότι έχουν διαφορετική οπτική. Ένα από αυτά ήταν ο προϋπολογισμός της Ένωσης. ECOSY και LYMEC τόνισαν ότι το μπάτζετ πρέπει να αυξηθεί μέσω μείωσης των αγροτικών επιδοτήσεων, ενώ το ΥΕΡΡ διαφώνησε λέγοντας ότι παρά τον μικρό σε ποσοστό αριθμό των αγροτών πλέον στην Ευρώπη, η ουσία της ύπαρξής τους για την ευρωπαϊκή αγορά είναι τέτοια που δεν μπορεί να υποτιμηθεί. Ο πρόεδρος του ΥΕΡΡ αντίθετα υπεραμύνθηκε των αγροτών και κατέληξε αναφέροντας ότι η Ε.Ε. δεν έχει επαρκή έλεγχο του τρόπου με τον οποίο διανέμονται οι επιδοτήσεις, κάτι που οδηγεί σε σπατάλη, και αυτό είναι το πρόβλημα που πρέπει να αντιμετωπιστεί. Παρά τις επιμέρους διαφωνίες οι πρόεδροι του ΥΕΡΡ, της ECOSY και της LYMEC έδειξαν ότι η νέα γενιά πολιτικών μπορεί να αφήνει στην άκρη τις διαφορές και να επενδύει στα σημεία προσέγγισης των πολιτικών τους σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

του Ορφέα Φίλου

DEMYC

Η DEMYC στον αγώνα για τη δημοκρατία στη Λευκορωσία

ΤΗ DEMYC (Ευρωπαϊκή Δημοκρατική Ένωση Νεολαίων) αποτελεί μια εκ των παλαιότερων πολιτικών νεολαίων στην Ευρώπη, στην οποία η ΟΝΝΕΔ διαδραματίζει ιδιαίτερα δραστήριο ρόλο. Την ώρα, όμως, που η DEMYC συγκεντρώνει και εκπαιδεύει νέους Ευρωπαίους πολιτικούς, διοργανώνει σεμινάρια και συναντήσεις ανά την Ευρώπη, οι νέοι πολιτικοί από τη Λευκορωσία αντιμετωπίζουν διωγμούς, φυλακίσεις και προπηλακισμούς κάθε φορά που συμμετέχουν σε σεμινάρια της. Τυχάνουν «θερμής» υποδοχής από την ΚGB –που λειτουργεί επίσημα στην κομμουνιστική Λευκορωσία!– περνούν από ανάκριση για το πού πήγαν και τι είπαν στους ξένους για τη χώρα τους, και συχνά αναγκάζονται να περάσουν και ένα-δυο βράδια στα κρατητήρια.

Η DEMYC διοργάνωσε επίσκεψη έρευνας στη Λευκορωσία τον περασμένο Ιανουάριο, στην οποία συμμετείχε και ο Κώστας Παπαχλημίντζος, τέως Αντιπρόεδρος της DEMYC. Δε θα αναφερθώ στις πρωτόγνωρες καταστάσεις που συνάντησε η αποστολή, στις βίαιες επιθέσεις αστυνομικών σε νέους οι οποίοι έκαναν ειρηνική διαμαρτυρία, στο ότι η κυβέρνηση θέλει να αφανίσει τους τάφους-μνημείο των 100000 θυμάτων που είχε θερίσει το καθεστώς του Στάλιν μέσα σε μόνο 4 χρόνια, ούτε στο ότι το να μιλάς και να γράφεις Λευκορώσικα είναι παράνομο στη Λευκορωσία, γιατί ο πρόεδρος Λουκασένκο επέβαλε ως μόνη νόμιμη γλώσσα τα Ρωσικά. Θα αναφερθώ στο τι ακολούθησε μετά την επίσκεψη της DEMYC.

Αμέσως μετά την αποχώρηση της διεθνούς αποστολής της DEMYC από τη χώρα, 15 Λευκορώσοι φίλοι μας συνελήφθησαν, φυλακίστηκαν και ορισμένοι κακοποιήθηκαν. Όσοι φίλοι μας βρίσκονταν στη φυλακή, η

DEMYC και η ΟΝΝΕΔ κινητοποιήθηκαν άμεσα σε διεθνές επίπεδο. Τα φαξ πήραν φωτιά από επιστολές καταδίκης και απαιτήσης για άμεση απελευθέρωση τους σε όλες τις πρεσβείες της Λευκορωσίας στην Ευρώπη, στους Ευρωβουλευτές μας, στην επιτροπή ανθρωπίνων δικαιωμάτων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στο Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα, στις μόνιμες αντιπροσωπείες του Οργανισμού για την Ασφάλεια και Συνεργασία στην Ευρώπη και σε όλες τις νεολαίες Ευρωπαϊκών πολιτικών κομμάτων. Σήμερα, οι φίλοι μας είναι ελεύθεροι και ηγούνται ξανά της δημοκρατικής αντιπολίτευσης. Το κομμουνιστικό καθεστώς του Λουκασένκο δεν έπεσε. Ο αγώνας όμως για ελευθερία και δημοκρατία συνεχίζεται.

της Έφης Γαβριήλ

Ο ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΚΑΙ Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Το summer school της DEMYC που έλαβε χώρα στο Μαυροβούνιο στο τέλος Αυγούστου ήταν άκρως ενδιαφέρον πολιτικά, μιας και όλες οι χώρες που συμμετείχαν είχαν την ευκαιρία, στην καρδιά των Βαλκανίων, να συζητήσουν και να καταθέσουν ψηφίσματα για τα θέματα εξωτερικής πολιτικής που απασχολούν τους νέους. Το ενδιαφέρον επικεντρώθηκε στους νέους ενεργειακούς χάρτες, με επίκεντρο τους νέους αγωγούς φυσικού αερίου που επεκτείνονται στα Βαλκάνια. Είναι κοινώς αποδεκτό, πως η Ελλάδα θα είναι στο μέλλον στρατηγικός παίκτης στον ενεργειακό χάρτη. Τέθηκαν λοιπόν θέματα καλής γειτονίας και συνεργασίας σε όλα τα επίπεδα μεταξύ των χωρών και επισημάνθηκε πόσο σημαντικό είναι οι Βαλκανικές χώρες να αναπτύξουν καινούρια δίκτυα επικοινωνίας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μια δυνατή αγκαλιά, όταν εκφράζεται με κοινές πολιτικές που σέβονται το διεθνές δίκαιο. Οι προκλήσεις σε χώρες-μέλη της Ένωσης πρέπει να απομονώνονται και να αντιμετωπίζονται άμεσα. Παράδειγμα αποτελούν οι προκλήσεις της FYROM, οι οποίες αντιμετωπίζονται από την ελληνική πλευρά όπως θα έκανε η οποιαδήποτε χώρα της Ένωσης. Πολιτικές απομόνωσης και αντιθέσεων δεν ταιριάζουν στη διεθνή πολιτική σκηνή και η ΟΝΝΕΔ έθεσε για μια ακόμα φορά το ζήτημα επί τάπητος και στο Μαυροβούνιο.

του Γιώργου Παπαδημητρίου

NUEVO

Τα Ελληνοτουρκικά και η προσφυγή στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης

Η πάγια ελληνική θέση είναι αυτή που καθορίζεται από το διεθνές δίκαιο και τις σχετικές συνθήκες. Έτσι, λοιπόν, η Ελλάδα αναγνωρίζει ως μόνο πρόβλημα προς επίλυση μεταξύ των δύο κρατών την οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας, το τελευταίο όμως διάστημα συζητείται ανοιχτά η προσφυγή στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης. Το Διεθνές Δικαστήριο απαιτεί την εκούσια υπαγωγή των αντιδίκων κρατών στη δικαιοδοσία του. Η χώρα μας ναι μεν έχει αποδεχτεί τη δικαιοδοσία του Διεθνούς Δικαστηρίου, αλλά κρατά επιφυλάξεις σε ζητήματα που αφορούν στην εθνική άμυνα και ασφάλεια της χώρας μας. Από τη μεριά της, η Τουρκία δεν έχει δεχτεί τη δικαιοδοσία του Διεθνούς Δικαστηρίου με αποτέλεσμα χωρίς συνυποσχετικό το δικαστήριο να απορρίψει την προσφυγή όπως το 1976.

Τα «καυτά ζητήματα»

- ✖ **Ελληνικά χωρικά ύδατα** Η Ελλάδα δικαιούται να επεκτείνει τα χωρικά της ύδατα μέχρι και τα 12 ν.μ. από τα 6 που είναι σήμερα (Montego Bay, 1982). Η Τουρκία έχει δηλώσει ότι ενδεχομένη επέκταση των Ελληνικών υδάτων είναι αιτία πολέμου (casus belli).
- ✖ **Υφαλοκρηπίδα** Η Τουρκία υποστηρίζει ότι τα νησιά δεν έχουν δικαίωμα υφαλοκρηπίδας, παρότι η διεθνής σύμβαση για το δίκαιο της Θάλασσας την προβλέπει ρητά.
- ✖ **Ελληνικός εναέριος χώρος** Από το 1931 με προεδρικό διάταγμα ο ελληνικός εναέριος χώρος έχει καθοριστεί στα 10 ν.μ. Η Τουρκία μέχρι το 1974 δεχόταν τη ρύθμιση αυτή. Έκτοτε ξεκίνησαν οι πτήσεις Τουρκικών πολεμι-

κών αεροσκαφών στον Ελληνικό εναέριο χώρο με την επιδίωξη να αμφισβητηθεί η Ελληνική κυριαρχία, υποστηρίζοντας ότι έχει δικαίωμα πρόσβασης άνευ προϋποθέσεων στον εναέριο χώρο πέραν των 6 ν.μ. από τις Ελληνικές ακτές.

- ✖ **FIR Αθηνών** Σύμφωνα με τις συμφωνίες αεροναυτιλίας Ευρώπης του ICAO (1950, 1952, 1958) τα όρια του FIR Αθηνών έχουν καθοριστεί. Η Τουρκία αρνείται την υποχρέωση τα στρατιωτικά αεροσκάφη να καταθέτουν σχέδια πτήσης, αρνούμενη τον πολιτικο-στρατιωτικό συντονισμό με την αρμόδια Ελληνική αρχή.
- ✖ **Αμφισβήτηση κυριαρχίας επί των Ελληνικών νησιών** Η Τουρκία αμέσως μετά το επεισόδιο των Ιμίων άρχισε να προβάλει την άποψη ότι υπάρχουν «γκρίζες ζώνες» στο Αιγαίο, δηλαδή εδαφικές περιοχές που το νομοθετικό καθεστώς τους χρήζει διευθετήσεως με διαπραγματεύσεις, αγνοώντας ότι στη σύμβαση της Λοζάνης 1923 είχε παραιτηθεί από κάθε δικαίωμα κυριαρχίας επί όλων των εδαφών που βρίσκονται πέραν των 3 ν.μ. από τις ακτές της.
- ✖ **Αποστρατικοποίηση των Ελληνικών νησιών** Η Τουρκία προβάλλει λανθασμένα ένα καθεστώς γενικευμένης αποστρατικοποίησης των Ελληνικών νησιών, παραβλέποντας το γεγονός ότι κάθε περιοχή του Αιγαίου υπόκειται σε διαφορετικό νομικό καθεστώς. Συγκεκριμένα, η Σαμοθράκη και η Λήμνος έχουν δικαίωμα στρατιωτικής παρουσίας σύμφωνα με τη σύμβαση του Montreux 1936. Η Μυτιλήνη, η Ικάρια, η Χίος και η Σάμος έχουν δικαίωμα μερικής αποστρατικοποίησης (Λοζάνη 1923). Τα Δωδεκάνησα πράγματι είναι αποστρατικοποιημένη περιοχή, ωστόσο η Τουρκία δεν υπήρξε συμβαλλόμενο μέρος της συνθήκης των Παρισίων, και δεν έχει το δικαίωμα να την επικαλείται.

Σε ενδεχόμενη προσφυγή στη Χάγη, δεν είναι διόλου σίγουρο ότι η Ελλάδα θα «πάρει» τις αποφάσεις που θέλει. Το Διεθνές Δικαστήριο παρά το γεγονός ότι δικάζει βάσει νόμων, εκδίδει αποφάσεις βαθύτατα πολιτικές λαμβάνοντας υπόψη και τις γεωπολιτικές συνιστώσες της περιοχής με αποτέλεσμα να δίνονται μέσες λύσεις. Αν η Ελλάδα προσφύγει στο Διεθνές Δικαστήριο, και θα κερδίσει και θα χάσει. Για παράδειγμα, δεν είμαστε σίγουροι ότι θα δεχτούν πως κάθε νησί έχει δικαίωμα δικής του υφαλοκρηπίδας και ίσως επιδικάσουν με βάση την αρχή της μέσης γραμμής, με ψαλίδισμα της υφαλοκρηπίδας των νησιών. Ίσως όμως, πιο σημαντικό από όλες τις νομικές πτυχές, να είναι το ερώτημα αν πράγματι το Διεθνές Δικαστήριο θα είναι το τέρμα μιας μακρόχρονης αμφίρροπης σχέσης με την γείτονα ή το κεμαλικό κράτος θα δημιουργήσει νέα ζητήματα και θα διαιωνίσει το πρόβλημα.

του Βασίλη Ξυπολυτά

Το 2006, όταν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή «γιόρταζε» το ευρωπαϊκό έτος κινητικότητας των εργαζομένων, η Χριστίνα Φρέντζου βρισκόταν ήδη στο μέσο μιας τετραετούς διαδρομής, στη διάρκεια της οποίας έζησε, σπούδασε και εργάστηκε σε έξι διαφορετικές χώρες, σε τέσσερις διαφορετικές ηπείρους! Στα 28 της ξαναγύρισε στην Αθήνα και περιγράφει στο **NUEVO** τις ανεκτίμητες εμπειρίες της.

Μεταπτυχιακό στο Εδιμβούργο

Η πρώτη μου βαλίτσα είχε προορισμό την κρύα περιοχή της Σκωτίας, στον ευρωπαϊκό βορρά. Ως μεταπτυχιακή φοιτήτρια της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου του Εδιμβούργου, ήρθα σε επαφή με μία άλλη πτυχή του εξωτερικού, περισσότερο πνευματική κι εκπαιδευτική. Μία πιο ήσυχη χρονιά με πληθώρα καινούριων γνώσεων για μένα, με συζητήσεις περί παγκόσμιας, ευρωπαϊκής και εθνικής πολιτικής, με συμμετοχή σε πανεπιστημιακά συνέδρια, με παρουσιάσεις, εργασίες - συνοδευόμενα πάντα και από ταξίδια με φίλους από διάφορες χώρες, intellectuels φρεστιβάλ και τα γνωστά φοιτητικά πάρτυ «bring what you wanna drink». Μια χρονιά που μου προσέφερε ακόμα περισσότερους σημαντικούς φίλους στο εξωτερικό και ένα πτυχίο που μου άνοιξε τις πόρτες για τον επόμενο σταθμό, υπερατλαντικό αυτή τη φορά: τη Νέα Υόρκη.

Άσκούμενη στον ΟΗΕ στη Νέα Υόρκη

Περνώντας πια, μετά τις σπουδές, σε μία άλλη φάση της ζωής μου, «προσγειώνομαι» για άσκηση (το λεγόμενο internship) στα Ηνωμένα Έθνη, αρχικά στο Γραφείο του Ειδικού Εκπροσώπου για τα Παιδιά σε εμπόλεμη κατάσταση και ύστερα στην Αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στον ΟΗΕ. Έτοιμη να ζήσω λίγο από το «αμερικανικό όνειρο» ως νεαρή εργαζόμενη, παραδόθηκα στο ρυθμό της πόλης_ με συνεπήρε η πολυπολιτισμικότητα και η καθημερινότητά της. Κάθε μέρα που ξεκινούσε, κάθε φορά που έπαιρνα τον καφέ στο χέρι κι έτρεχα κι εγώ στο νεοϋορκέζικο μετρό μαζί με εκατοντάδες άλλα άτομα αγνώστου προελεύσεως και διαφορετικής εθνικότητας, κάθε φορά που περνούσα από την Times Square, το Central Park, το East Village αλλά και κάθε φορά που έμπαινα στο γραφείο μου, στις συντονιστικές συναντήσεις της ΕΕ, σε κάποια αίθουσα συνεδριάσεων του ΟΗΕ ή ακόμα και απλά στο χώρο αναψυχής, το Delegate's Lounge, με μαζεμένους εκεί αντιπροσώπους όλων των χωρών του κόσμου, ένιωθα δέος και παράλληλα ευλογία που μπορούσα να ζω αυτές τις στιγμές και δη στο κέντρο του κόσμου. Μπορεί πολλοί να θεωρούν ότι μέρη σαν κι αυτά τα γιγάντια διπλωματικά «θέατρα» και άνθρωποι σαν κι αυτούς τους «διεθνείς δημοσίους υπαλληλίσκους» δεν προσφέρουν τίποτα στον κόσμο αυτό. Θα τους καλούσα αυτούς όμως να το ξανασκεφθούν, ειδι-

Ταξίδια του

κά αν δεν έχουν βρεθεί ποτέ μπροστά στα αδιέξοδα που συναντούν καθημερινά οι διεθνείς αυτοί delegates. Άλλωστε δεν μπορεί κανείς να μην αναγνωρίσει την αξία της ύπαρξης μιας παγκόσμιας «στρογγυλής τράπεζας» διαλόγου και τη δυσκολία του να μιλάς για ανθρώπινα δικαιώματα σε ανθρώπους για τους οποίους αυτά τα ίδια δικαιώματα που εσύ έχεις στο μυαλό σου αποτελούν καταπάτηση των δικών τους δικαιωμάτων ή μέχρι και συγγερά εγκλήματα!

Stage στις Βρυξέλλες

Μεταφερόμενη από την ξέφρενη αυτή πόλη και τη βραδύτητα αποφάσεων του Μεγάρου του ΟΗΕ στο «campus» της Ε.Ε. στις Βρυξέλλες και σε ένα πιο οικείο κι ομοιόμορφο περιβάλλον γεμάτο Ευρωπαίους, εντυπωσιάστηκα από την αποτελεσματικότητα των διαπραγματεύσεων και την ταχύτητα των εργασιών. Η Ε.Ε. -όπως ήδη είχα καταλάβει και στη ΝΥ- δεν είναι απλά μια βιτρίνα_ λειτουργεί και λειτουργεί καλά κι εμπνέει σεβασμό στη διεθνή κοινότητα. Περισσότερο βέβαια εξεπλήγην από τη σοβαρότητα με την οποία αντιμετωπίζεται ο θεσμός του stage, με πολλές θεσμοθετημένες και οργανωμένες ευκαιρίες για συμμετοχή σε «ομάδες δράσης». Η εμπειρία μου στην Ένωση, ως ασκούμενη στη Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ήταν ανεκτίμητη.

Στην Τανζανία μέσω Ε.Ε.

Από τις Βρυξέλλες βρέθηκα σε χρόνο dt στην Τανζανία της Αφρικής, σε ένα εκπαιδευτικό ταξίδι για την εξέταση προγραμμάτων ανάπτυξης στη χώρα. Ναι μεν το ταξίδι έγινε με την άδεια

και υποστήριξη της Ε.Ε., αλλά η οργάνωση κατά παράδοση ανήκει στους ίδιους τους stagiaires, η οποίοι ξεκινούν από το μηδέν, με την επιλογή του προορισμού, το fundraising για την εξασφάλιση των εξόδων (μια διαδικασία που εξασκεί ιδιαίτερα την ομαδικότητα και τη φαντασία) και την οργάνωση του ταξιδιού (πτήσεις, βίζα, ξενοδοχεία, συναντήσεις με επίσημους φορείς) που σε φέρνει σε άμεση επαφή με διπλωμάτες και ντόπιους που δουλεύουν κάτω από δύσκολες συνθήκες. Το ταξίδι αυτό - το παρθενικό μου σε έναν τέτοιο «δύσκολο προορισμό» - με σόκαρε πολύπληλά. Με έφερε σε επαφή με την τέχνη του παζαριού και της αγοράς ως τρόπου ζωής, μου υπενθύμισε το χάσμα τουριστικού προορισμού και τοπικής πραγματικότητας, τη γλώσσα και το βλέμμα της στέρσης και την αδιαφορία των κυβερνητικών παραγόντων και ταυτόχρονα μου δώρισε μακροχρόνιες φιλίες με ανθρώπους που γνώρισα στο διάβα μου και των οποίων έτυχε να ζήσω στιγμές από τη γεμάτη εμπόδια καθημερινότητα.

και υποστήριξη της Ε.Ε., αλλά η οργάνωση κατά παράδοση ανήκει στους ίδιους τους stagiaires, η οποίοι ξεκινούν από το μηδέν, με την επιλογή του προορισμού, το fundraising για την εξασφάλιση των εξόδων (μια διαδικασία που εξασκεί ιδιαίτερα την ομαδικότητα και τη φαντασία) και την οργάνωση του ταξιδιού (πτήσεις, βίζα, ξενοδοχεία, συναντήσεις με επίσημους φορείς) που σε φέρνει σε άμεση επαφή με διπλωμάτες και ντόπιους που δουλεύουν κάτω από δύσκολες συνθήκες. Το ταξίδι αυτό - το παρθενικό μου σε έναν τέτοιο «δύσκολο προορισμό» - με σόκαρε πολύπληλά. Με έφερε σε επαφή με την τέχνη του παζαριού και της αγοράς ως τρόπου ζωής, μου υπενθύμισε το χάσμα τουριστικού προορισμού και τοπικής πραγματικότητας, τη γλώσσα και το βλέμμα της στέρσης και την αδιαφορία των κυβερνητικών παραγόντων και ταυτόχρονα μου δώρισε μακροχρόνιες φιλίες με ανθρώπους που γνώρισα στο διάβα μου και των οποίων έτυχε να ζήσω στιγμές από τη γεμάτη εμπόδια καθημερινότητα.

Δίκαιο και Οικονομία στη Σιγκαπούρη

Ψάχνοντας διαδικτυακά για το επόμενο βήμα μου, πέφτω πάνω σε ένα πρόγραμμα που αποτελούσε για μένα τον τέλειο συνδυα-

NUEVO

μυαλού και του χάρτη

σμό: ένα νέο multi-culti μεταπτυχιακό «Δίκαιο & Παγκόσμια Οικονομία» του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης, σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο της Σιγκαπούρης (NYU@NUS) που ξεκινούσε τότε για πρώτη χρονιά στη Σιγκαπούρη: ενός νέου πειραματικού προγράμματος με 40 σπουδαστές από 23 διαφορετικές χώρες και από όλες τις ηπείρους, και ενός νέου εξωτικού και μυστηριώδους προορισμού – της «ασιατικής Νέας Υόρκης», όπως αποκαλούσα τη Σιγκαπούρη. Και φυσικά, αυτή η εμπειρία έχει χαραχτεί στη μνήμη και την καρδιά μου, τόσο γι' αυτά που είδα όσο και για τους ξεχωριστούς για την ποιότητά τους συμφοιτητές που γνώρισα και οι οποίοι με σημάδεψαν. Ένας μακρινός υγρός τουριστικός εξωτικός προορισμός που από κοντά αξίζει πολλά περισσότερα από την απλή θέα των φοινικόδεντρων και το «σκάνδαλο» της απαγόρευσης πώλησης τσίχλας! Σε μια θάλασσα από φτωχούς και «δύστροπους» γείτονες, τους οποίους και επισκέφθηκα, η Σιγκαπούρη έχει, μέσω της ηγεσίας ενός αμφιλεγόμενου κυβερνητικού ηγέτη, καταφέρει το ακατόρθωτο: να γεμίσει πλούτη και να ξεφύγει από την ακραία φτώχεια που μαστίζει τη γύρω περιοχή. Η αυστηρότητα της διοίκησης με ύψιστη προτεραιότητα της την παροχή υψηλού βιοτικού επιπέδου στους πολίτες της μικρής αυτής πόλης-κράτους, αποτέλεσε το κλειδί της επιτυχίας, ακόμα κι αν τώρα είναι πια ώρα για αλλαγή τακτικής.

Μια μοναδική εμπειρία στη Σανγκάν

Μέσω του προγράμματος αυτού είχα μάλιστα την απίστευτη τύχη να σπουδάσω για 2 μήνες και στην εξελισσόμενη πόλη της Σανγκάνς στην Κίνα.

Αυτή η επίσκεψη και το πολιτιστικό σοκ που τη συνοδεύει, με τα μιλιούνια ανθρώπων να κυκλοφορούν στους δρόμους, με εμφανή τα σημάδια του κομμουνιστικού καθεστώτος τόσο στην πόλη όσο και στη σκουθρωπότητα, σκληρότητα, ένδεια και ανυπέρβλητη πειθαρχία των ανθρώπων, με τους Κινέζους να σπεύδουν να φωτογραφηθούν με τους άγνωστους λευκούς τους «φίλους» και με το οξύμωρο ανάπτυξης και οπισθοδρόμησης, κά-

νει την Κίνα μια πρωτόγνωρη εμπειρία που δεν αποτυπώνεται εύκολα στο χαρτί. Ο ξεχωριστός τρόπος σκέψης, η αθωότητα και παράλληλα η δεισιδαιμονία, η δυσκολία και ο φόβος επικοινωνίας με κάτι ξένο είναι μερικά από τα χαρακτηριστικά που κάνουν την Κίνα και τους Κινέζους απρόσιτους. Παρόλ' αυτά είχα την τύχη να γνωρίσω πολύ στενά - ακόμα και σε συνθήκες συγκατοίκησης - κάποιες από τις λιγοστές (αλλά αυξανόμενες) και πολύ αγαπητές σε μένα εξαιρέσεις, που με έπεισαν ότι τα πράγματα αλληλάζουν και ότι η εξέλιξη αυτή είναι όντως πραγματική και ιδιαίτερα θετική.

Ερευνήτρια στη Γενεύη

Τελευταίος σταθμός: Γενεύη και Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες, ως επιστημονικός συνεργάτης ερευνητικού κέντρου του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης. Η μικρή διάρκεια διαμονή μου σε μία ευρωπαϊκή χώρα, κέντρο μεγάλων διεθνών οργανισμών, μου υπενθύμισε πως από αυτό το σημείο και πέρα ξεκινούσε η επανάληψη στη ζωή μου. Κι ενώ η επανάληψη είναι μήτηρ πάσης μαθήσεως, για μένα είναι και μήτηρ πάσης ανίας και μονοτονίας. Κι αφού ένιωθα πια πνευματικά και συναισθηματικά γεμάτη από έντονες εμπειρίες που είχαν σμιλέψει το μυαλό, τις γνώσεις, το χαρακτήρα και τις αντιλήψεις μου, και δεν είχα πια αντοχές να ζήσω άλλους αποχωρισμούς και να μπω σε νέες περιπέτειες, η τελευταία μου εξόρμηση, η οποία και με έπεισε ότι έπρεπε να διαλέξω ένα μέρος να ξεκινήσω μια καριέρα, με οδήγησε πίσω στην Ελλάδα. Πρέπει να ταξιδεύουμε, να μαθαίνουμε και να γυρίζουμε εδώ -όσο κι αν μας λείπουν και μας γοντεύουν αυτά που ζήσαμε έξω- για να της διδάσκουμε αυτά που μας δίδαξαν, να τη βοηθάμε να αλληλάζει και να εξελίσσεται κι όχι να την εγκαταλείψουμε!

της Χριστίνας Φρέντζου

Εσύ Γιαννάκη, τι θα γίνεις όταν μεγαλώσεις;

Αναζητώντας
το επάγγελμα
που μας
ταιριάζει...

Αν μερικοί δεν τα καταφέρνате και πολύ καλά στα μαθήματα, είναι σχεδόν σίγουρο πως είχατε ακούσει την κλασική επωδό: «Αν δε διαβάσεις, δεν θα περάσεις τις εξετάσεις, δεν θα καταφέρεις να πάρεις ένα πτυχίο και θα μείνεις να κοιτάς τους άλλους, που θα βρουν δουλειά ενώ εσύ ακόμη θα ψάχνεις». Η κλασική Ελληνίδα μάνα, αγωνιά για την απόκτηση του πολύτιμου «χαρτιού» από τα παιδιά της καθώς τα μεγαλώνει με τον πόθο για κοινωνική καταξίωση και επαγγελματική αποκατάσταση και ανέλιξη. Η σύγχρονη αγορά εργασίας όμως, έχει τους δικούς της κανόνες που δεν φαίνεται να δικαιώνουν απόλυτα τους γονείς. Τα αίτια ποικίλουν ενώ πολλές φορές πηγάζουν και από εμάς τους ίδιους και τις επιλογές μας.

Η αλήθεια είναι πως όταν έρχεται η ώρα να επιλέξουμε τι «θα γίνουμε όταν μεγαλώσουμε» είμαστε μικροί! Κάπως έτσι στα τυφλά, αρκετοί ξεκινούν μια διαδρομή που δεν τους ανήκει πραγματικά αλλά που προσπαθούν να τη γνωρίσουν και να τη φέρουν στα δικά τους μέτρα, κάτι που πολλές φορές οδηγεί αρχικά στην απότομη συνειδητοποίηση της σκληρής πραγματικότητας και στη συνέχεια στην άρνηση. Κάποιοι θα πεισμώνουν, κάποιοι θα απογοητευτούν, κάποιοι θα τα παρατήσουν. Γιατί όμως συμβαίνει αυτό; Τι δεν κάνουμε σωστά; Οι απαιτήσεις της αγοράς εργασίας είναι μια βασική παράμετρος προκειμένου να επιλέξει κανείς τον

κλάδο που θα έχει ενδιαφέρον κατά την περίοδο όπου θα αρχίσει να μετέχει στην παραγωγή. Δυστυχώς όμως, αρκετά συχνά σκεφτόμαστε με βάση το παρελθόν και όχι το μέλλον. Από την άλλη, ένας κυρίαρχος παράγοντας που πολλές φορές δεν συνυπολογίζεται σχεδόν καθόλου, έχει να κάνει με το ίδιο το άτομο, την προσωπικότητά του, τις κοινωνικές του δεξιότητες, τα ταλέντα του ακόμη και με τις αδυναμίες του. Η επίγνωση αυτών των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών, είναι καθοριστικής σημασίας προκειμένου να επιλέξουμε γνήσια και σωστά.

Υπάρχουν κλάδοι και επαγγέλματα που απαιτούν περισσότερο ανεπτυγμένες κάποιες κοινωνικές δεξιότητες από άλλα που πιθανόν να είναι λιγότερο επικοινωνιακά και περισσότερο ατομικά ή μοναχικά. Και αυτό είναι κάτι που η κλίση ενός σπουδαστή προς το ένα ή το άλλο αντικείμενο γνώσης δεν είναι εύκολο να το αναδείξει. Καθώς δε τα βασικά εκπαιδευτικά εφόδια και οι γνώσεις που παρέχονται από τα ιδρύματα μας σπάνια αναπτύσσουν ή καλλιεργούν τα περίφημα soft skills, που είναι απαραίτητα για τον σύγχρονο επαγγελματία, η εργασιακή επάρκεια και ικανότητα, καθώς και η προσδοκώμενη επιτυχία αποτελεί ένα καθαρά υποκειμενικό ζήτημα. Έξω από το δημόσιο τομέα, ο ιδιωτικός χώρος και το ελεύθερο επάγγελμα είναι σίγουρα μια αρένα για καλά προετοιμασμένους ταυρομάχους. Εδώ τα λάθη συγχωρούνται δύσκολα και με κόστος, ενώ η πίεση είναι συνεχής και ανηλεής. Ο ανταγωνισμός καθημερινός με την ανασφάλεια πολλές φορές να κάνει την εμφάνισή της πάνω στην πιο ακατάλληλη στιγμή. Βέβαια, όταν το ρίσκο είναι μεγαλύτερο υπάρχουν πιθανότητες και για μεγαλύτερα κέρδη και ικανοποίηση. Ωστόσο δεν υπάρχει εγγύηση για τίποτε και οι νόμοι της ελεύθερης αγοράς είναι ένα μάθημα ζωής που από μόνο του χρειάζεται πολύ καιρό εκπαίδευσης, σχεδόν μια ζωή...

Σίγουρα, απαραίτητο εφόδιο για κάθε έναν που θέλει να πάρει μια σωστή απόφαση για την επαγγελματική του εξέλιξη είναι να συνειδητοποιήσει νωρίς, ότι αν εκείνος το θελήσει, μπορεί να είναι ο κυρίαρχος του παιχνιδιού. Αρκεί να γνωρίζει πολύ καλά πρώτα από όλα τον εαυτό του με τις όποιες αδυναμίες του καθώς και τις συνθήκες κάτω από τις οποίες θα κληθεί να «αγωνισθεί». Δεν υπάρχουν ανυπέρβλητα εμπόδια όταν κανείς γνωρίζει και έχει σχεδιάσει καλά τις κινήσεις του. Δυσκολίες και αλλογές στη διάρκεια της πορείας είναι φυσικό να εμφανισθούν. Αυτές είναι εξάλλου που διδάσκουν μέσα στη διαδρομή πως πρέπει να αντιμετωπίζονται οι μελλοντικές προκλήσεις. Αυτές είναι που γεμίζουν με την απαραίτητη εμπειρία προκειμένου η συνέχεια να είναι ακόμη πιο δυναμική και ενδιαφέρουσα.

Εντέλει, αυτό που η αγορά, αλλά και η καθημερινή πρακτική έχουν αποδείξει, είναι πως η επιτυχία και η καταξίωση συμβαδίζουν με τον καλό επαγγελματία που υποστηρίζει σταθερά και διαχρονικά τις προσωπικές του αξίες και αρχές και που πάνω από όλα, απολαμβάνει τη δουλειά του και ικανοποιείται από αυτό που παράγει και προσφέρει είτε ως προϊόν είτε ως υπηρεσία.

του Γεώργιου Ν. Χουλιάρα

Η δραματοθεραπεία είναι είδος εναλλακτικής ψυχοθεραπείας μέσω της τέχνης. Χρησιμοποιούνται, δηλαδή, τα θεραπευτικά στοιχεία του δράματος και του θεάτρου για να αντιμετωπιστούν η κατάθλιψη, το άγχος και άλλα ψυχολογικά προβλήματα. Βοηθάει πολύ όσους επιθυμούν να βρουν τον εαυτό τους, να αυξήσουν τη δημιουργικότητά τους, αλλά πολύ περισσότερο, άτομα που χρειάζονται βοήθεια στην κοινωνικοποίησή τους. Ο θεραπευόμενος κατευθύνεται από τον δραματοθεραπευτή-εμπυκτωτή ώστε να εξερευνήσει, να αναγνωρίσει και να επεξεργαστεί τα συναισθήματά του, τόσο σε σχέση με τον εσωτερικό του κόσμο, όσο και σε σχέση με τους άλλους. Έτσι, ο θεραπευόμενος βελτιώνει τη σκέψη του, πειραματίζεται, δημιουργεί, διορθώνει ελαττώματα, μα πάνω απ' όλα αποκτά αυτοπεποίθηση και γίνεται πιο επικοινωνιακός. Όλα αυτά τα καταφέρει μέσα από το παίξιμο των ρόλων, τη ζωγραφική και το παιχνίδι. Μία δραμα-

Ας παίζουμε θέατρο! κάνει καλό...

τοθεραπευτική ομάδα μπορεί να βοηθήσει τα μέλη της να ανοίξουν νέους ορίζοντες που πιθανώς θα τους βγάλουν από κάποιο τέλμα και θα τους αποτρέψουν από την επανάληψη των λαθών. Επίσης, πολύ ευεργετική είναι η χρήση μύθων και παραμυθιών, καθώς κάνει τους θεραπευόμενους να κάνουν παραλληλισμούς με προσωπικές τους εμπειρίες. Λειτουργούν, δηλαδή, με συμβολικό και μεταφορικό τρόπο.

Από τις πρώτες κιόλας συνεδρίες ο θεραπευόμενος, μέσα από το παίξιμο των ρόλων, την παρατήρηση και τον πειραματισμό με εναλλακτικές συμπεριφορές και στρατηγικές μαθαίνει να αντιμετωπίζει διάφορες δύσκολες καταστάσεις. ομάδα και ο δραματοθεραπευτής παρέχουν ένα ασφαλές και υποστηρικτικό περιβάλλον στην προσπάθεια του θεραπευόμενου να αντιμετωπίσει κάποιο πρόβλημα ή απλά να βελτιωθεί σαν άτομο. Γι' αυτό το λόγο προτιμάται η συμμετοχή σε ομάδα και όχι ατομική συνεδρία.

Δυστυχώς, η δραματοθεραπεία, όπως και άλλα είδη ψυχοθεραπείας, είναι αρκετά παρεξηγημένη μέθοδος και για το πως και για το που χρησιμοποιείται. Δεν είναι ιδιαίτερα διαδεδομένη μέθοδος στην Ελλάδα και γι' αυτό πολλοί πιστεύουν, λανθασμένα, πως ασχολούνται με αυτή τη μέθοδο μόνο οι ηθοποιοί. Η αλήθεια είναι όμως πως απευθύνεται σε πολλές και διαφορετικές ομάδες ανθρώπων. Οπουδήποτε δηλαδή το παίξιμο ρόλων μπορεί να μάθει στα μέλη μιας ομάδας να είναι πιο κοινωνικοί, διεκδικητικοί, ικανότεροι, να υπερασπίζονται τα δικαιώματά τους και να είναι πιο ευέλικτοι στις διαπραγματεύσεις τους.

Πιο συγκεκριμένα η δραματοθεραπεία απευθύνεται:

- ✿ Σε παιδιά και εφήβους προκειμένου να ωριμάσουν, να γίνουν πιο δημιουργικοί, να κάνουν σωστές επιλογές στη ζωή τους, να αποδεχτούν τη διαφορετικότητα από τους άλλους και να αποκτήσουν μία δυνατή προσωπικότητα
- ✿ Σε παιδιά και ενήλικες που έχουν ψυχολογικά προβλήματα (φοβίες, στρες) αλλά και σε σοβαρότερες ψυχικές διαταραχές (άτομα που βρίσκονται σε ψυχιατρικά ιδρύματα και άτομα με ειδικές ανάγκες)
- ✿ Σε άτομα που προσπαθούν να απεξαρτητοποιηθούν από τα ναρκωτικά και το αλκοόλ, καρκινοπαθείς και φορείς του AIDS
- ✿ Σε ομάδες ανθρώπων που δουλεύουν στο ίδιο εργασιακό περιβάλλον και στοχεύουν να βελτιώσουν τις σχέσεις τους και την επικοινωνία τους, ή σε καλλιτέχνες και ειδικά σε ηθοποιούς για ανάπτυξη της δημιουργικότητάς τους
- ✿ Σε όσους απλά θέλουν να γνωρίσουν τα συναισθήματά τους, να ανακαλύψουν τη δημιουργικότητά που κρύβουν μέσα τους. Μέσα από διαφορετικούς ρόλους να μάθουν να βρίσκουν λύσεις στις δυσκολίες της καθημερινότητας, να νικήσουν τους φόβους τους, να διευρύνουν τους ορίζοντές τους και την οπτική που βλέπουν τα πράγματα.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΚΑΒΑΛΑ Το Σκοπιανό και οι μεταρρυθμίσεις στο επίκεντρο

Το απαραίτητο «αγωνιστικό παράσημο» της κατάληψης

Οκτώβριος 2008. Λίγες εβδομάδες έχουν περάσει από την έναρξη των μαθημάτων στα σχολεία όλης της χώρας. Ίσα ίσα που οι μαθητές άρχισαν να μπαίνουν στους κανονικούς ρυθμούς της νέας σχολικής χρονιάς. Για πρώτη φορά μετά από χρόνια στα σχολεία της Αλεξανδρούπολης δεν παρατηρούνται ελλείψεις σε διδακτικό προσωπικό και βιβλία. Και ενώ όλα φαίνονται να κυλούν ομαλά στη μαθητική κοινότητα της Αλεξ/πολης, για μια ακόμα χρονιά ο εφιάλτης των καταλήψεων έρχεται να ταράξει τα νερά... Πάλι μειοψηφικές ομάδες μαθητών υποκινούμενες από εξωσχολικές αριστερές οργανώσεις κλείνουν τα σχολεία. Τα αιτήματα τους: ανύπαρκτα (σε κάποιες περιπτώσεις οι καταλήψεις ήταν ότι δεν τα έχουνε γράψει ακόμα και ότι όταν θα τα γράψουν θα μας τα ανακοινώσουν!). Χωρίς τη σύμφωνη γνώμη των μαθητών, χωρίς τη συγκατάθεση των εκλεγμένων δεκαπενταμελών συμβουλίων και χωρίς αιτήματα μπαίνουν το βράδυ στα σχολεία, βάζουν λουκέτα και επιτρέπουν την είσοδο σε κάθε λογής άσχετους εξωσχολικούς να εισέλθουν μέσα - πολλές φορές με απρόβλεπτες συνέπειες για το σχολικό κτίριο.

Κοινό μυστικό βέβαια είναι ότι οι καταλήψεις γίνονται για να δημιουργηθεί αναβρασμός και ένταση στα ελληνικά σχολεία, όπως και για να μπορούν κάποιοι επιτήδεις να γράφουν στο βιογραφικό τους μετά από χρόνια ότι «αγωνίστηκαν για την εξασφάλιση της δωρεάν παιδείας στα σχολεία». Αυτή τη φορά όμως δεν τους έγινε η χάρη. Η μαθητική κοινότητα ήταν έτοιμη να αντιμετωπίσει αυτήν την καταληψιομανία. Τα μέλη της ΜΑΚΙ -τουλάχιστον στα σχολεία που έχει παρουσία- ήταν παρόντα και σε συνεργασία με τα δεκαπενταμελή και τους διευθυντές απέτρεψαν τις καταλήψεις σε όλα τα Λύκεια της Αλεξανδρούπολης, πείθοντάς τους για την ανάγκη ειρηνικής και μεθοδευμένης προώθησης των αιτημάτων τους.

NUEVO

Απαιτούμε σύγχρονες κτιριακές εγκαταστάσεις εφόμιλλης των ευρωπαϊκών σχολείων, υποχρεωτική δωδεκάχρονη εκπαίδευση, διαρκή επιμόρφωση των καθηγητών αλλά και συμμετοχή στην αξιολόγησή τους από μαθητές. Ζητούμε την αποσύνδεση του Λυκείου από τις Πανελλήνιες εξετάσεις. Και διεκδικούμε -και πετυχαίνουμε- ανοιχτά σχολεία.

των Αντώνη Βασιλούδη και Κώστα Λαμπάκη

Το Σάββατο 27 Σεπτεμβρίου 2008, η ΟΝΝΕΔ Καβάλας διοργάνωσε με μεγάλη επιτυχία για πρώτη φορά σεμινάριο πολιτικού προβληματισμού και επιμόρφωσης στην Δημοτική Βιβλιοθήκη Καβάλας. Το σεμινάριο ξεκίνησε με την ομιλία του προέδρου της Ν.Ε. ΟΝΝΕΔ Καβάλας, Ιωάννη Σαρπη, ο οποίος καλωσόρισε τον υπουργό Μακεδονίας-Θράκης κ. Μαργαρίτη Τζίμα και τους προσκεκλημένους και αναφέρθηκε στα επίκαιρα ζητήματα. Στη συνέχεια πήρε το λόγο ο κ. Τζίμας, που στάθηκε ιδιαίτερα στην ανάγκη που έχει ο τόπος μας να συνεχιστούν οι μεταρρυθμίσεις, ώστε η Ελλάδα να συνεχίσει το δρόμο προς την ευημερία και την ανάπτυξη. Οι θεματικές ενότητες τις οποίες διαπραγματεύτηκε το σεμινάριο ήταν οι εξής:

- ❖ **Τα επόμενα βήματα στη διεθνή σκακιέρα - «Η Μακεδονία είναι μία και είναι ελληνική»:** Εισηγητής ο Νίκος Παναγιωτόπουλος, βουλευτής του Νομού Καβάλας, ο οποίος έκανε ιστορική αναδρομή στο Μακεδονικό και πρόβαλε τις πάγιες ελληνικές θέσεις, τονίζοντας ότι σκοπός της Ελλάδας δεν είναι η απομόνωση των Σκοπίων, αλλά μια βιώσιμη και λειτουργική λύση.
- ❖ **Διοικητική Μεταρρύθμιση - «Συνένωση Νομαρχιών»:** Εισηγητής ο Θόδωρος Καλλιοντζής, νομάρχης Καβάλας, ο οποίος υποστήριξε τη συνένωση νομαρχιών, γιατί με αυτή θα υπάρξει αποκέντρωση αρμοδιοτήτων και πόρων από το κεντρικό κράτος προς την αυτοδιοίκηση, καλύτερη οργάνωση της τοπικής αυτοδιοίκησης, ενώ θα καταπολεμηθεί η γραφειοκρατία, ώστε να εξυπηρετούνται καλύτερα και ταχύτερα οι πολίτες.
- ❖ **Νεανική Επιχειρηματικότητα:** Εισηγητής ο Άγγελος Τσατσούλης, πρόεδρος του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Καβάλας. Ο ομιλητής αναφέρθηκε στα προγράμματα με τα οποία μπορούν να επιδοτηθούν οι νέοι επιχειρηματίες, τις επιχειρηματικές ευκαιρίες που υπάρχουν στην ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης και τα μέτρα στήριξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ανάληψη επιχειρηματικής πρωτοβουλίας.
- ❖ **Εναλλακτικές μορφές ενέργειας - «Γεωθερμία: Από τη θεωρία στην πράξη»:** Εισηγητής ο Σάββας Μιχαηλίδης, δήμαρχος Χρυσούπολης Καβάλας. Ο ομιλητής ανέλυσε τη σπουδαιότητα της γεωθερμίας και το πλαίσιο ανάπτυξης που υπάρχει στη Χρυσούπολη, τις προοπτικές και το σχέδιο υλοποίησης για το επόμενο χρονικό διάστημα σύμφωνα με το συμβόλαιο που υπέγραψε με το δημόσιο.
- ❖ **Ναρκωτικά «Η μάστιγα της γενιάς μας»:** Εισηγητής ο Βλάδης Λεωνίδης, επιστημονικό στέλεχος του ΟΚΑΝΑ και ο Θεόδωρος Καγιαμπής, σύμβουλος ψυχικής υγείας. Ο κ. Λεωνίδης τόνισε ότι η πρωτογενής πρόληψη των εξαρτησιογόνων ουσιών ασχολείται με το κομμάτι εκείνο του πληθυσμού που δεν έχει άμεση σχέση με το πρόβλημα της χρήσης. Με γνώμονα το ότι να προλαμβάνεις είναι καλύτερο του να θεραπεύεις, η πρωτογενής πρόληψη είναι ο ακρογωνιαίος λίθος, ενάντια σε κάθε είδους εξαρτητική συμπεριφορά.

του Γιάννη Σαρπή

Μηξε— πράσινοι: σημειώσατε 1, 2 ή X;

Από τη μεταπολίτευση μέχρι σήμερα το πολιτικό μας σύστημα βασίζεται εξ ολοκλήρου στη «λογική» της διαρκούς αντιπαράθεσης των πολιτικών κομμάτων -ιδιαιτέρως της εκάστοτε κυβέρνησης και αξιωματικής αντιπολίτευσης- και σε καμία περίπτωση στη συνεργασία και τη συναίνεση. Παράλληλα, το κοινωνικοοικονομικό μας σύστημα στηρίζεται στην ανοιχτή σύγκρουση συμφερόντων μεταξύ εργαζομένων και εργοδοτών και όχι σε ειλικρινή και διαφανή δημόσιο διάλογο με κοινούς στόχους και προσδοκίες.

Τα ερωτήματα που προκύπτουν είναι κατά πόσο σήμερα αυτές οι πρακτικές εξυπηρετούν το σύνολο των εθνικών, συλλογικών αλλά και ατομικών μας συμφερόντων και κατά πόσο έχουμε τη δυνατότητα να τις κάνουμε πιο αποτελεσματικές. Οι απαντήσεις είναι σαφείς και κατηγορηματικές. Πρώτον, τα συστήματα που βασίζονται στη σύνθεση ιδεών όπως αυτά των Σκανδιναβικών χωρών είναι πολύ πιο αποδοτικά. Δεύτερον, εφόσον κατάφεραν άλλες χώρες που αντιμετώπιζαν παρόμοια προβλήματα με αυτά που έχουμε σήμερα στην Ελλάδα -όπως η Ιρλανδία- να εμπλουτίσουν το πολιτικό τους σύστημα γιατί να μην μπορούμε και εμείς να το πράξουμε; Το 1988, ο Economist δημοσίευσε μία έρευνα για την Ιρλανδία υπό τον τίτλο «Η φτωχότερη των πλουσιών». Το 2004 το ίδιο περιοδικό δημοσίευσε νέα έρευνα για την Ιρλανδία, υπογραμμίζοντας πως «καμία άλλη αναπτυγμένη χώρα δεν έχει παρουσιάσει ανάλογη οικονομική πρόοδο».

Οι βασικότεροι λόγοι της επιτυχίας του ιρλανδικού μοντέλου ήταν η αλλαγή του πολιτικό-κοινωνικού συστήματος από ένα που βασιζόταν στην αντιπαράθεση σε ένα που είχε ως θεμέλια λίθο του την συναίνεση. Πιο αναλυτικά, το 1987 ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης Άλαν Ντουκς ανακοίνωσε πως λόγω της δυσχερούς οικονομικής κατάστασης «όταν οι κυβερνητικές πρωτοβουλίες είναι προς την σωστή κατεύθυνση εμείς δεν θα είμαστε απέναντί τους αλλά θα τις υποστηρίζουμε με όλη μας τη δύναμη. Οποιαδήποτε άλλη στάση της αντιπολίτευσης θα ήταν καθαρά καιροσκοπική και ομορτυνιστική και εγώ δεν δέχομαι να παίξω αυτό το παιχνίδι». Αυτή η γενναία στάση δεν περιορίστηκε στα λόγια, αλλά εκτός του ότι έγινε και πράξη, συνεχίστηκε σε μεγάλο βαθμό από την κυβέρνηση και την αντιπολίτευση και όταν οι ρόλοι άλλαξαν μεταξύ τους.

Παράλληλα, επειδή η οικονομική κρίση το 1987 είχε φτάσει την εθνική οικονομία στο τέλμα, κυβέρνηση, κόμματα, συνδικάτα και αγροτικοί συνεταιρισμοί κάθισαν στο ίδιο τραπέζι ώστε να αντιμετωπίσουν από κοινού τα προβλήματα της χώρας. Έκτοτε, άρχισε μία ουσιαστική στρατηγική αλλαγών και μεταρρυθμίσεων βασισμένη στη συνεννόηση και συνένωση δυνάμεων.

Σε καμία περίπτωση δεν ισχυρίζομαι πως στην Ελλάδα μπορούμε από την μία στιγμή στην άλλη να υιοθετήσουμε ένα τέτοιο σύστημα. Πρέπει, όμως, να σταματήσουμε να εθελουφλούμε και να αναγνωρίσουμε πως το πολιτικό, κοινωνικό και οικονομικό μας μοντέλο πάσχει και πως είναι πλέον αναχρονιστικό και ατελέσφορο για τις σύγχρονες ανάγκες. Εφόσον τα πολιτικά κόμματα -κυβέρνηση και αντιπολίτευση- θέλουν να αντιμετωπίσουν ουσιαστικά μείζονα ζητήματα όπως η οικονομική κρίση, η αναβάθμιση του εκπαιδευτικού μας συστήματος αλλά και του εθνικού συστήματος υγείας, η λύση είναι μόνο η ξεκάθαρη διακομματική συναίνεση που μόνο οφέλη μπορεί να έχει για όλους. Αλλιώς κινδυνεύουμε να διαιωνίσουμε τα προβλήματα και να τα

του Χρίστου Δήμα

Η νέα γενιά και οι προοπτικές της

Την Παρασκευή 24 Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκε σε κεντρικό ξενοδοχείο, εκδήλωση της ΝΕ ΟΝΝΕΔ Κέρκυρας. Στην εκδήλωση με θέμα «Η νέα γενιά στις προκλήσεις του 21ου αιώνα» κεντρική ομιλήτρια ήταν η ευρωβουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, Μαρία Παναγιωτοπούλου-Κασσιώτου. Χαιρετισμούς απέστειλαν ο γραμματέας της κεντρικής επιτροπής της Νέας Δημοκρατίας, Λεωτέρης Ζαγορίτης, ο βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, Αργύρης Ντινόπουλος και ο βουλευτής Θεσσαλονίκης, Απόστολος Τζιτζικώστας. Την εκδήλωση τίμησε με την παρουσία του ο πρόεδρος της νεολαίας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος, Γιάννης Σμυρλής και ο υπεύθυνος επαρχιακού της ΟΝΝΕΔ κ. Νίκος Μαλαπέτσας. Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης αναπτύχθηκαν θέματα που αφορούν τη νέα γενιά και τις προοπτικές της και έγινε αφιέρωμα στον ΟΝΝΕΔίτη Στέφανο Μανωλάτο, ο οποίος «έφυγε» από τη ζωή στα 33 του χρόνια, μετά από μια γενναία μάχη που έδωσε με την επάρατη νόσο. Προβλήθηκαν επίσης βίντεο με φωτογραφικό υλικό της ΟΝΝΕΔ Κέρκυρας από το 1974 μέχρι και σήμερα, ενώ τιμήθηκαν για την προσφορά τους οι πρώην πρόεδροι της ΝΕ ΟΝΝΕΔ: Γιάννης Κεφαλιώτης, Μάκης Σκορδίλης, Ανδρέας Ανδριώτης, Γιάννης Ανδριώτης και Σπύρος Λυκούρης. Τέλος, βραβεύθηκαν και τα παιδιά του εργαστηρίου ειδικής αγωγής «Η Μέλισσα» για την επιχειρηματική τους δραστηριότητα στην τοπική αγορά.

της Ηρώς Λέλλα

Μπήκομε στο Νέο Μουσείο Ακρόπολης!

Οι συλλογές, οι διαδρομές και τα εκθέματα που θα εντυπωσιάσουν τους επισκέπτες

Δευτέρα, 24 Νοεμβρίου. Στην είσοδο του Νέου Μουσείου της Ακρόπολης μας υποδέχθηκε ο πρόεδρος του οργανισμού ανέγερσης του Μουσείου, καθηγητής Αρχαιολογίας, Δημήτρης Παντερμαλής. Ήταν αρκετά ευδιάθετος, παρά το γεγονός ότι κάθε ημέρα ξυπνά από τις 5.30 το πρωί για να βρεθεί στους χώρους του Μουσείου και να συντονίζει την τελευταίες εργασίες μέχρι τα εγκαίνια. Περιπατώντας στο εσωτερικό του κτιρίου ρωτά και ενημερώνεται από τους εργαζόμενους για την πορεία των εργασιών. Όλα κινούνται με ακρίβεια και ο ίδιος είναι ενήμερος ακόμα και για την τελευταία λεπτομέρεια. Μαζί, ανηφορίζουμε τη γυάλινη ράμπα και ανεβαίνουμε την μνημειακή κλίμακα που θα μας οδηγήσει στην Αίθουσα των Αρχαϊκών. Και πάλι ανηφορίζουμε γιατί ο μεγάλος διάδρομος που οδηγεί στις αίθουσες του Μουσείου έχει μια μικρή κλίση. «Πολλοί είχαν απορία γιατί έγινε αυτό», μας επισημαίνει ο κ. Παντερμαλής και εξηγεί: «Το κάναμε όμως για να έρθει ο επισκέπτης πιο κοντά στη πραγματική διαδρομή προς τον Ιερό Βράχο της Ακρόπολης, η οποία είναι ανηφορική». Στην κορυφή της κλίμακας εργάζονται πυρετωδώς. «Εδώ στήνουμε τη βάση που θα τοποθετηθεί το αέτωμα του Παρθενώνα», μας εξηγεί. Ανηφορίζοντας οι επισκέπτες θα βλέπουν μπροστά τους να ξεπροβάλλει το αέτωμα του Παρθενώνα, σαν να αναβαίνουν τον Ιερό Βράχο και να εμφανίζεται σιγά, σιγά το ιερό μνημείο. Περνώντας στον κύριο χώρο του Μουσείου –στον

πρώτο όροφο- η συγκίνησή μας είναι έκδηλη: Για πρώτη φορά οι σωζόμενοι θησαυροί της Ακρόπολης εκτίθενται συγκεντρωμένοι σε έναν ενιαίο χώρο. Πολλά εκθέματα βρίσκονται ακόμα συσκευασμένα από τη μεταφορά και περιμένουν τη σειρά τους για να «αποκαλυφθούν». Έργα που μέχρι σήμερα βρίσκονταν σε αποθήκες, σε άλλα μουσεία του εξωτερικού ή του εσωτερικού, έχουν μεταφερθεί εκεί ή θα μεταφερθούν σύντομα.

Ο γλυπτός διάκοσμος του Παρθενώνα των κλασικών χρόνων αποτελεί την κορύφωση των συλλογών του Μουσείου, που περιλαμβάνει μεγάλες αετωματικές συνθέσεις αλλά και μαρμάρινα γλυπτά όπως Χόρες και Ιππείς, ανάγλυφα, πήλινα ειδώλια, χάλκινα αγαλμάτια, αγγεία, κ.ά. Βρίσκεται στον τελευταίο όροφο του Μουσείου, όπου κυριαρχεί –όπως και στους περισσότερους χώρους- το φυσικό φως, καθώς τα υαλοστάσια που «αγκαλιάζουν» τους χώρους δίνουν αυτή τη δυνατότητα. Από εκεί φαίνεται ο Παρθενώνας και η Ακρόπολη, ώστε να συνδέει άμεσα ο επισκέπτης τα εκθέματα με τον χώρο προέλευσής τους.

Σε όλους τους χώρους του Μουσείου, πάντως, υπάρχει έντονη κινητικότητα, λόγω των προετοιμασιών για τα εγκαίνια την επόμενη Άνοιξη. Μια κινητικότητα που διακρίνεται από προσοχή, αγάπη, αλλά και σεβασμό στα εκθέματα και τα μνημεία.

- 1. Πότε θα ανοίξει για το κοινό το Νέο Μουσείο της Ακρόπολης;**
Το Νέο Μουσείο της Ακρόπολης αναμένεται να ανοίξει τις πύλες του στο κοινό την Άνοιξη του 2009.
- 2. Μπορώ να επισκεφθώ το Μουσείο τώρα;**
Κάθε μέρα από τις 10.00 ως τις 18.00 μπορείτε να επισκεφθείτε το ισόγειο του Μουσείου. Επίσης, μέχρι τέλος Δεκεμβρίου, μπορείτε να επισκεφθείτε την περιοδική έκθεση «Νόστοι – Nostoi» που φιλοξενείται στο χώρο των περιοδικών εκθέσεων στο ισόγειο του μουσείου.
- 3. Πόσα εκθέματα θα έχει το Μουσείο;**
Το Μουσείο θα παρουσιάσει περίπου 4.000 εκθέματα.
- 4. Πόσο κόστισε η κατασκευή του Μουσείου;**
Το συνολικό κόστος για την κατασκευή του Μουσείου ανέρχεται στα 130 εκατομμύρια ευρώ, συμπεριλαμβανομένων και των απαλλοτριώσεων.
- 5. Ποιος είναι ο αρχιτέκτονας του Νέου Μουσείου της Ακρόπολης;**
Αρχιτέκτονας του Νέου Μουσείου της Ακρόπολης είναι ο Γαλλοελβετός αρχιτέκτονας Bernard Tschumi, που συνεργάστηκε με τον Έλληνα αρχιτέκτονα, Μιχάλη Φωτιάδη.
- 6. Πόσο θα κοστίζει το εισιτήριο για το Νέο Μουσείο της Ακρόπολης;**
Δεν έχει καθοριστεί ακόμη το κόστος του εισιτηρίου.
- 8. Πόσο μεγάλο είναι το Μουσείο;**
Το Μουσείο έχει συνολική έκταση 21.000 τ.μ., ενώ διαθέτει εκθεσιακό χώρο 14.000 τ.μ.
- 9. Τι άλλο θα περιλαμβάνει το Νέο Μουσείο;**
Έχει προβλεφθεί να κατασκευαστεί αίθουσα αφής με αντίγραφα αρχαίων έργων, η οποία θα ανταποκρίνεται απόλυτα στις ανάγκες των τυφλών και μερικώς βλεπόντων επισκεπτών.

NUEVO

Συνέντευξη με τον Δημήτρη Παντερμαλή, πρόεδρο του Οργανισμού Ανέγερσης του Νέου Μουσείου Ακρόπολης

Μιλήστε μας λίγο για τις δυσκολίες που έχετε συναντήσει μέχρι σήμερα στην πορεία ανέγερσης του Μουσείου.

Όπως ξέρετε έχουν γίνει 4 αρχιτεκτονικοί διαγωνισμοί για να καταλήξουμε σ' αυτόν ο οποίος ήταν και ο τελεσφόρος διαγωνισμός, που μας οδήγησε στην κατασκευή του Μουσείου. Διαγωνισμός έγινε πρώτη φορά το 1976, μετά το 1979 και το 1989 ένας πολύ μεγάλος διαγωνισμός από 400 ιδέες και μακέτες, αλλά όλες είχαν βασικές αδυναμίες. Ειδικά ο τελευταίος δεν μπόρεσε να τελεσφορήσει γιατί δεν είχε λάβει υπόψη του ότι ο χώρος εδώ ήταν γεμάτος αρχαιότητες.

Εγώ ανέλαβα το 2000 και ξεκίνησα ένα νέο διεθνή διαγωνισμό, με συγκεκριμένες προδιαγραφές, με εμπειρία που προέκυψε από πολλές συναντήσεις μιας επιτροπής από αρχαιολόγους και αρχιτέκτονες. Καταλήξαμε στο πώς θέλουμε το στήσιμο των μεγάλων εκθεμάτων. Και όταν πλέω μεγάλα εκθέματα εννοώ τη Ζωοφόρο του Παρθενώνα, που συνολικά είναι 160 τ.μ. Δεν μπορείς να ξεκινήσεις ένα διαγωνισμό χωρίς να ξέρεις τι θέλεις.

Ο διαγωνισμός αξιολογήθηκε από διεθνή επιτροπή, μέλη της οποίας ήταν σπουδαίοι αρχιτέκτονες, όπως ο πολύ γνωστός Σαντιάγο Καλατράβα. Υπήρξαν μετά διάφορες δυσκολίες, επειδή το οικοπέδο, στο μεγαλύτερο του μέρος ήταν δημόσιο κτήμα. Έγιναν οι απαιτούμενες απαλλοτριώσεις, καθάρισε το οικόπεδο και μπήκε στη θέση του ένα νέο κτίσμα, της σύγχρονης αρχιτεκτονικής.

Τι πιστεύετε ότι θα εντυπωσιάσει περισσότερο τους επισκέπτες;

Νομίζω ότι θα δουν τα κλασικά έργα και αυτά της Αρχαϊκής εποχής, έτσι όπως δεν τα έχουν δει ποτέ. Μοναδικά αναδεικνύονται και οι Κόρες. Αρχαιολόγοι, οι οποίοι είναι εξοικειωμένοι –έχουν ασχοληθεί με τα έργα αυτά– πραγματικά τα βλέπουν σαν μια νέα αποκάλυψη μέσα στο Μουσείο. Αναδεικνύεται η γλυπτική τους ποιότητα, τα χρώματά τους και τα γλυπτά αυτά καθαυτά είναι μέσα σε ένα τελείως διαφορετικό περιβάλλον, το οποίο προσομοιάζει με το αρχικό τους αρχαίο περιβάλλον.

Πως θα συμβάλει το Νέο Μουσείο στην προσπάθεια για την επιστροφή των Μαρμάρων του Παρθενώνα από το Βρετανικό Μουσείο;

Το Μουσείο σηματοδοτεί μια νέα προσέγγιση αυτού του εξαιρετικά σημαντικού θέματος. Και η νέα προσέγγιση είναι ότι έχουμε ένα συγκεκριμένο αρχιτεκτονικό περιβάλλον, όπου εκθέτουμε για πρώτη φορά με αυτόν τον τρόπο τα γλυπτά. Το Βρετανικό Μουσείο απέχει πάρα πολύ από το να έχει αυτού του είδους τη δυνατότητα έκθεσης και φυσικά έχουμε και τη μοναδικότητα από τα υαλοστάσια του Μουσείου να φαίνεται ο Παρθενώνας, η Ακρόπολη και ο ιστορικός λόφος. Αυτό είναι κάτι εντελώς μοναδικό. Επομένως αυτή η μοναδικότητα και το γεγονός ότι αποφασίσαμε να εκθέσουμε όχι μόνο τα πρωτότυπα, που έχουμε στη χώρα μας, αλλά και τα αντίγραφα αυτών που είναι στο Βρετανικό Μουσείο, θα δείξει με σαφήνεια οπτικά, χωρίς να χρειάζονται πολλά λόγια, το πρόβλημα που υπάρχει. Υπάρχει το πρόβλημα του διαμελισμού και υπάρχει έντονη η αίσθηση της ανάγκης επανένωσης.

Θα υπάρξουν εκδηλώσεις προβολής του Μουσείου στο εξωτερικό;

Το Μουσείο ήδη προβάλλεται στο εξωτερικό. Θα εμπλουτιστεί ακόμα περισσότερο και ο δικτυακός τόπος που έχουμε για το Μουσείο. Προσωπικά έχω κάνει πολλές παρουσιάσεις σε μεγάλες πρωτεύουσες του εξωτερικού, ενώ έχουμε κάνει εκθέσεις από τη Νέα Υόρκη έως το Πεκίνο. Η Πολιτεία συντρέπει σ' αυτήν την προσπάθεια και νομίζω ότι οι πρώτοι καρποί –όπως η επιστροφή από το Βατικανό, το Παλέρμο, τη Χαϊδεϊβέργη, τη Σουηδία– δείχνουν ότι άρχισαν τα πρώτα δείγματα μιας νέας τάσης, η οποία δεν είναι λόγια. Είναι πραγματικότητα.

Θέλω να μου περιγράψετε λίγο τα προσωπικά σας συναισθήματα από την οκταετή ενασχόλησή σας με το Νέο Μουσείο Ακρόπολης.

Θα προτιμούσα να μη μιλήσω για συναισθήματα αυτή τη στιγμή. Διότι πρέπει να λειτουργεί περισσότερο ο νους. Είναι ένα εγχείρημα το οποίο πρέπει να πετύχει, μια τεράστια ευθύνη απέναντι σ' αυτά τα αριστουργήματα που μας κληροδότησε η κλασική Αρχαιότητα, ώστε χρειάζεται πολύ μεγάλος προγραμματισμός και δουλειά ακριβείας. Ώρες, ώρες θαυμάζω τον τρόπο που είναι δουλεμένα αυτά τα γλυπτά, την τεράστια ικανότητα των αρχαίων τεχνικών και την αγάπη τους για τη λεπτομέρεια η οποία δεν διακρίνει τόσο πολύ εμάς σήμερα. Εδώ πρέπει να είμαστε και να κάνουμε το καλύτερο δυνατό, ώστε όλα να εκτελεστούν με απόλυτη ακρίβεια. Ζήσαμε μοναδικές στιγμές, μοναδικές ιστορίες, τη συνέχιση της ιστορίας, το ταξίδι μετά από 2.5000 χρόνια ακινησίας, το ταξίδι στο νέο Μουσείο. Η μεταφορά και μόνο για 300 μέτρα κρατούσε 3 ώρες με τους 3 γερανούς. Αυτό δείχνει την ακρίβεια με την οποία έγιναν τα πράγματα.

του Δημήτρη Κουνιά

THEATRE

ΘΕΑΤΡΟ

Θεατρικός χειμώνας στην Αθήνα

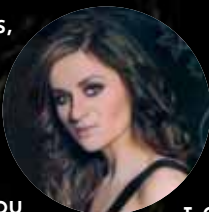
Ας ξεκινήσουμε την περιήγησή μας στις θεατρικές σκηνές από το Εθνικό Θέατρο, που τα τελευταία χρόνια πρωτοπορεί με έργα ξένων και αγνώστων συγγραφέων στο ελληνικό κοινό. Βεβαίως «Το Ημέρωμα Της στρίγγλας» του Ουίλιαμ Σέξπιρ είναι ευρέως γνωστό, αλλά η οπτική του σκηνοθέτη Κων/νου Αρβανιτάκη διαφέρει από τις προηγούμενες σκηνοθετικές προσεγγίσεις. Η «στρίγγλα» Καρυοφυλιά Καραμπέτη είναι μια σύγχρονη ανεξάρτητη γυναίκα που αναδεικνύει και φωτίζει την χειραφετημένη γυναίκα, ενώ ο «Πετρούκιος» Άλκης Σακελλάρη δεν είναι πιά ένας φαλλοκράτης, αλλά υποτάσσεται σε αυτήν!

Η έτερη παράσταση του Εθνικού είναι η τολμηρή παράσταση που ανέβηκε στις 14 Νοεμβρίου σε σκηνοθεσία Νίκου Μαστοράκη. Πρόκειται για το «Ξύπνημα της άνοιξης» του Φράνκ Βεντεκιντ. Ένα έργο βγαλμένο από την πένα ενός ιδιαίτερα εκκεντρικού συγγραφέα που προκάλεσε μεγάλες αντιδράσεις όταν πρωτοδημοσιεύτηκε στο Παρίσι το 1891. Το έργο αυτό επηρέασε βαθιά πολλούς μετέπειτα συγγραφείς, όπως τον Μπέρτολτ Μπρέχτ. Δεν θα πούμε παραπάνω λεπτομέρειες για το έργο, αλλά σας προκαλούμε να το δείτε και να αφήσετε τις αναστολές σας στο σπίτι...

Η επόμενη στάση της θεατρικής μας αναζήτησης είναι στην Πειραιώς 260, όπου 8 ιδιότυπες «γυναίκες» του Ρομπέρ Τομά παίρνουν σάρκα και οστά μέσα από 8 πολύ γνωστούς, επιτυχημένους και αγαπημένους άντρες ηθοποιούς. Στα χέρια του Νίκου Καραθάνου ο Αιμίλιος Χειλάκης νιώθει «κουρασμένη γυναίκα», ο Αργύρης Ξάφης «τέλεια και όμορφη» ενώ ο σκηνοθέτης «ταλαιπωρημένη από τα τακούνια».

Στην λεωφόρο Αλεξάνδρας πρέπει να κάνετε μια στάση στον πρώην κινηματογράφο «Ζίνα», σε ένα ανακαινισμένο θέατρο και να δείτε ένα έργο ιδιαίτερα επίκαιρο (ελέω οικονομικής κρίσης), το «Θάνατο του Εμποράκου» του Άρθουρ Μίλλερ. Ο μεγάλος μας εν ζωή «κωμικός» Θύμιος Καρακατσάνης, που μας έφερε σε επαφή όσο κανείς με τον Αριστοφάνη, ερμηνεύει τον Γουίλι Λόμαν, έναν έμπορο που προσπαθεί να επιβιώσει μέσα σε ένα άγριο και αδυσώπητο οικονομικό σύστημα. Τη σκηνοθεσία έχει αναλάβει ο Γιάννης Ιορδανίδης, που έχει ξανασυνεργαστεί μαζί του στην αριστοφανική «Ειρήνη» στην Επίδαυρο, αλλά και στο «Ξανά Μαζί» του Νιλ Σάιμον. Να επισημάνουμε ότι είναι η δεύτερη φορά που πρωταγωνιστεί σε αυτόν τον ρόλο, καθώς η πρώτη φορά ήταν το 1985 σε σκηνοθεσία Κώστα Μπάκα.

Για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά στο απλό θέατρο ανεβαίνει το τραγικό ζεύγος Τάϊρον στο έργο του Ευγενίου Ο'Νιλ «Ταξίδι μεγάλης μέρας μέσα στην νύχτα». Πρωτοπαίχτηκε το 1956, τρία χρόνια μετά το θάνατο του συγγραφέα. Πρωταγωνιστικούς ρόλους έχουν ο Δημήτρης Καταλειφός και η Ράνια Οικονομίδου. Η σκηνοθεσία είναι του Αντώνη Αντύπα. Για όσους το παρακολουθήσουν θα καταλάβουν τη διαχρονικότη-

τα του, καθώς ο άνθρωπος όσο και αν παλεύει να μην είναι μόνος και να νιώθει ευτυχισμένος, πάλι θα νιώθει ανικανοποίητος και μόνος.

Θα ήταν άδικο να μην αναφέρουμε το νέο έργο του Άκη Δήμου, ενός πολυγραφότατου και ταλαντούχου συγγραφέα που αριθμεί ήδη 18 έργα. Πρόκειται για το «Απόψε τρώμε στην Ιοκάστης», μια λαϊκή κωμωδία που αποτυπώνει στοιχεία της ελληνικής οικογένειας και κοινωνίας. Πρωταγωνιστικό ρόλο έχει η Σοφία Φιλιππίδη, μέτρ στην κωμωδία, ενώ τους υπόλοιπους ρόλους ερμηνεύουν νέοι ηθοποιοί. Την σκηνοθεσία κάνει ο Σταμάτης Φασουλής και μπορείτε να το απολαύσετε στο θέατρο «Δημήτρης Χόρν».

Μια και μιλάμε για κωμωδίες να μην ξεχάσουμε και το πρώτο θεατρικό έργο του Αρκά! Θεωρούμε ότι οι περισσότεροι τον έχετε διαβάσει και γελάσει αρκετά με το ευφύες του χιούμορ. Η σκηνοθετική πρωτοβουλία ανήκει στον πάντα πρωτοπόρο Βαγγέλη Θεοδωρόπουλο. Οπωσδήποτε, λοιπόν, να επισκεφθείτε το Θέατρο του Νέου Κόσμου, για να διαπιστώσετε πως είναι το τραγικό μέσα από την οπτική της κωμωδίας και το αντίστροφο!

της Χαράς Νικολάου

NUEVO

Μουσική

ΔΙΣΚΟ

ΚΡΙΤΙΚΗ

Pussycat Dolls - Doll Domination Βαθμολογία: 2,5/5

Το πενταμελές γκρουπ των ατίθασων θηλυκών επέστρεψε με αρκετό υλικό, με τη δεύτερη δισκογραφική του δουλειά, μετά την σχεδόν δεκαετή πορεία του στο χώρο του burlesque θεάτρου. 18 τραγούδια στη βασική έκδοση και 24 σε κάποιες limited δεν είναι λίγα.

Από το 2005 που κυκλοφόρησαν το «PCD», μέχρι σήμερα μεσολάβησαν αρκετές επιτυχίες και video clip από τα singles του CD, εμφανίσαι σε event και σε τηλεοπτικά show. Επίσης έγιναν και κάποιες προσπάθειες για solo καριέρα με σημαντικότερη αυτή της Nicole Scherzinger και την αποχώρηση της Carmi Bachar.

Το «Doll Domination» υπόσχεται πολλά, αλλά δεν τα προσφέρει. Το γνωστό trend της εποχής – πληθώρα γνωστών ονομάτων, τόσο στην παραγωγή, όσο και στις συμμετοχές- σιγματίζει κι αυτό το project και προδιαθέτει τον ακροατή για σπουδαία ακούσματα. Επίσης, το single «When I grow up» που έχει ήδη 6 μήνες στην αγορά, μας είχε προετοιμάσει για μεγάλα πράγματα, αντίξια του «PCD». Μετά από ένα γρήγορο άκουσμα του άλμπουμ αυτό που μένει στα αυτιά ενός fan είναι το...«When I grow up». Τα περισσότερα κομμάτια δείχνουν ότι αγωνιούν να παράγουν επιτυχίες, αλλά στερούνται έμπνευσης. Και ως γνωστόν, δεν υπάρχει εύκολη συνταγή για επιτυχία, αλλιώς όλοι θα στριμύχνονταν στην πρώτη θέση των charts. Με μία πιο προσεκτική ακρόαση ανακαλύπτεις κάποια κομμάτια που σε αγγίζουν περισσότερο, χωρίς όμως να δικαιολογούν το εκτενές track list.

Ξεχωρίζει το «Bottle pop» με τον Snoop Dogg, το «In person» που δένει άψογα με τη φωνή της Scherzinger και το «Whatchamacallit» που είναι διαφορετικό από τα συνθησιμένα.

Track list

1. When I Grow Up
2. Bottle Pop
3. Taking Over The World
4. Whatcha Think About That?
5. I Hate This Part
6. Out Of This Club
7. I Think I'm In Love
8. Happily Never After
9. Magic
10. Halo
11. In Person
12. Who's Gonna Love You
13. Hush Hush
14. Love The Way You Love Me
15. Whatchamacallit
16. Baby Love
17. Lights, Camera, Action
18. Perhaps Perhaps Perhaps

Thievery Corporation - Radio Retaliation Βαθμολογία: 4/5

Αν και προσωπικά δεν είμαι fan της μουσικής με πολιτικά μηνύματα, δε μπορώ να κρύψω ότι το «Radio Retaliation» με άγγιξε, προκαλώντας μου ποικίλα συναισθήματα. Μπορεί να μην είμαι υποστηρικτής των απόψεών τους, όμως ο τρόπος που τις εξέφρασαν μουσικά ήταν άψογος. Και είναι αξιοθαύμαστο το πώς κάποιοι ήχοι αρέσουν το ίδιο σε τελείως διαφορετικούς ανθρώπους.

Είναι πολύ δύσκολο να κατατάξεις τους «Thievery Corporation» σε κάποιο μουσικό είδος. Ambient, dub, acid jazz, chill τα βασικά τους στοιχεία. Πάντα σε ήρεμη και χαλαρωτική διάθεση, χωρίς να χάνεται το ρυθμικό υπόβαθρο.

Το «Radio Retaliation» διαθέτει μία σπάνια ισορροπία και ομοιογένεια, από το πρώτο μέχρι το τελευταίο κομμάτι. Είναι η τέλεια συντροφιά σε μια βόλτα με το αυτοκίνητο. Δε θα χρειαστεί να κάνεις skip κάποιο τραγούδι, γιατί κανένα δεν ξεχωρίζει περισσότερο. Όλα είναι το ίδιο καλά.

Κάποιοι παλιοί fan του γκρουπ αισθάνθηκαν προδομένοι. Δεν τους άρεσε η ωριμότητα που έχουν πλέον οι «Thievery Corporation» και δε θυμίζει πολύ τις πρώτες τους δουλειές των περασμένων ετών. Όπως και το ότι σε πολλές συμμετοχές ταυτίστηκαν περισσότερο με τους συμμετέχοντες καλλιτέχνες, αντί να τους φέρουν στα μέτρα τους. Επίσης, οι πολιτικοποιημένοι τους στίχοι κουράζουν και αφαιρούν την προσοχή από τη μαγεία της μουσικής τους.

Συμμετέχουν οι: ο Νιγηριανός Femi Kuti-γιος του Fela Kuti, ο Βραζιλιάνος τραγουδιστής και κιθαρίστας Seu Jorge, η Ινδή Anushka

Roots Manuva - Slime And Reason Βαθμολογία: 3/5

Πριν 3 χρόνια ο Rodney Smith aka Roots Manuva, μου είχε παραχωρήσει μία τηλεφωνική συνέντευξη, γύρω από τη καριέρα του και το τότε νέο του άλμπουμ «Awfully Deep». Αυτό που με είχε εντυπωσιάσει περισσότερο ήταν το πόσο low profile και ολιγομίλητος ήταν, πράγμα σπάνιο για rapper... Μου υπενθύμιζε συνέχεια την τζαμαϊκανή καταγωγή του και την οικογένειά του που ζούσε στα όρια της φτώχειας, όταν αυτός ήταν πιτσιρικάς.

Το Βρετανικό hip hop δεν είχε ποτέ μία συνέχεια. Υπήρχαν κατά διαστήματα κάποιοι διάττοντες αστέρες, αλλά ποτέ δεν υπήρξε ένας σοβαρός πυρήνας που θα συντηρούσε το κίνημα. Ο Roots Manuva ξεχωρίζει τα τελευταία 10 χρόνια στην Βρετανική hip hop σκηνή.

Δεν έχει σχέση με το hip hop των club που ξέρουμε σήμερα. Θα τον χαρακτήριζα «κουλτουριάρη» με την καλή έννοια του όρου (αν υπάρχει...). Ανήκει στους καλλιτέχνες που ξέρεις από πριν τι μπορείς να περιμένεις από τους δίσκους του. Έχεις δηλαδή μια εγγύηση ότι δε θα σε προδώσει. Οι αλλαγές που επιχειρεί είναι πάντα μέσα σε στενά όρια. Επομένως αν σου αρέσει το

πρώτο του CD, πιθανότατα θα σου αρέσουν και όλα τα υπόλοιπα (6 συνοδικά).

Συνεπώς και το «Slime and Reason» είναι ένα αρκετά καλό CD με μικρές παρεκκλίσεις από το γνωστό του ύφος. Οι reggae και gospel επιρροές του, λόγω καταγωγής και οικογένειας, είναι περισσότερο εμφανείς. Η αυτογνωσία του και η έλλειψη εγωισμού τον βοηθούν να καλύψει τις ατέλειες της φωνής του και να αποφύγει υπερβολές στο rap που θα προδώσουν τις μέτριες στιχουργικές του ικανότητες. Το «Slime and Reason» δεν έχει πιθανότητες να βγάλει κάποιο μεγάλο hit. Δεν είχε όμως τέτοιο σκοπό. Ο Rodney Smith προσπαθεί για ακόμη μια φορά να μας περάσει τις ανησυχίες του μέσω μίας φιλοσοφικής προσέγγισης που είτε αρέσει, είτε όχι.

track list

1. Again And Again
2. CRUFF
3. Do Nah Boddha Mi
4. Let The Spirit
5. Kick Up Ya Foot
6. Man's Talk
7. Buff Nuff
8. It's Me Oh Lord
9. 2 Much 2 Soon
10. Do 4 Self
11. Show Must Go On
12. I'm A New Man
13. Well Alright
14. Struggle

του XFader

Sur la mode...

♀ Γυναίκες: Αρχικά για φέτος η μόδα προστάζει πιο σκούρα χρώματα. Μαύρο, γκρι, μοβ, αλλά στο προσκήνιο έρχεται και το κόκκινο!

♂ Άντρες: Για σας η μόδα φέτος είναι πιο περίπλοκη. Θα πρέπει να μάθετε να συνδυάζεται το casual με το σικ.

Γεια χαρά σε όλους! Τι κάνετε; Ελπίζω το καλοκαίρι που πέρασε να περάσατε πρώτα πρώτα καλά, αλλά να προσέξατε και λιγάκι την εμφάνιση σας! Σε αυτό το τεύχος, εκτός από τα κλασικά tips της σεζόν, θα μιλήσουμε και για τα χρώματα! Θα μάθουμε κάποιους συνδυασμούς που θα κάνουν τη ζωή μας πιο εύκολη!

♀ Γυναίκες:

Αρχικά για φέτος η μόδα προστάζει πιο σκούρα χρώματα. Μαύρο, γκρι, μοβ, αλλά στο προσκήνιο έρχεται και το κόκκινο! Όπως πάντα σημαντικό ρόλο θα παίξουν τα αξεσουάρ και αναφέρονται σε μαντίλια, τσάντες, κολιέ, καπέλα αλλά και γάντια. Ναι, καλά διαβάσατε, γάντια! Τολμήστε και φορέστε τα στις βραδινές σας εξόδους και κάντε μια εναλλακτική εμφάνιση! Στα παπούτσια τώρα η μόδα συνεχίζει να υποστηρίζει τα shoe boots! Έχω καταλάβει ότι υπάρχει ένας φόβος γύρω από αυτά τα παπούτσια. Το θέμα είναι απλά να τα συνηθίσετε και μετά δε θα μπορείτε να τ' αποχωριστείτε. Όσον αφορά στις τσάντες, οι μεγάλες παραμένουν. Προτιμήστε όμως τις μονόχρωμες για φέτος. Εκτός από τις μεγάλες τσάντες, βέβαια, δεν πρέπει να ξεχνάμε τους φακέλους, γιατί είναι πιο σωστό ένα βραδινό ντύσιμο να ολοκληρώνεται με μια μικρότερη τσάντα, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι οι μεγαλύτερες δε μπορούν να φορεθούν βράδυ. Απλά είναι δυσκολότερο να έχουν ένα αρεστό αποτέλεσμα! Και κορίτσια μην ξεχνάτε το LBD (Little Black Dress) όσες δεν το χουν προμηθευτεί, να το επισπεύσουν!!

♂ Άντρες:

Για σας η μόδα φέτος είναι πιο περίπλοκη. Θα πρέπει να μάθετε να συνδυάζεται το casual με το σικ... Τι σας λέω τώρα; Ας ξεκινήσουμε από τα εύκολα. Φορέστε φόρμες! Όχι μόνο για να παίξετε μπάλα, αλλά και καθημερινά. Συνδυάστε τις με ένα πιο καλό t-shirt και... σακάκι! Είναι περίεργο, αλλά το συνοδικό αποτέλεσμα μετράει. Προσοχή, όμως, η φόρμα δεν πρέπει να είναι μια απαίσια φόρμα γυμναστικής που την έχετε από το σχολείο και απλά την ανακαλύψατε πρόσφατα στη ντουλάπα σας. Φροντίστε να προμηθευτείτε μια καλύτερη. Για το χειμώνα φορέστε κασκόλ σε πιο λεπτή γραμμή πάνω από όλα σας

τα ρούχα. Τώρα για τις βραδινές σας εξόδους το γιλέκο κάτω από το σακάκι με ένα γραβτίνι είναι ότι πρέπει, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι χρειάζεται να φορέσετε κουστούμι. Δώστε λίγη παραπάνω προσοχή στα παπούτσια σας δεν είναι κάτι άσχετο με το υπόλοιπο ντύσιμο! Όλα συνδυάζονται!

Και ας περάσουμε στο χρώματα...

Αφού τα σκούρα χρώματα θα κινήσουν το ενδιαφέρον μας φέτος, θα αρκεστούμε σ' αυτά. Μην ξεχάσετε: έχει πολλές αποχρώσεις όπως το ραφ, το μπλε ηλεκτρικό, το ink blue, το πετρόλ, το cobalt blue κ.ά. Συνδυάζεται με μπεζ, καφέ, κόκκινο, κίτρινο, γκρι και κλασικά με άσπρο.

Μοβ: βγάξει δαμασκηνί, σικλαμέν, μελιτζανί, βιολλέ. Ταιριάζει το με πράσινο, φούξια, κρεμ, κόκκινο.

Καφέ: έχουμε το ταμπά, το καμυλόν, το κανελλί, το κονιάκ. Μας αρέσει σχεδόν με όλα: χρυσό, μπεζ, πράσινο, μπρονζέ, μοβ, γκρι.

Γκρι: το αγαπημένο μου χρώμα! Είναι το εναλλακτικό μαύρο, ταιριάζει με όλα και φοριέται όλες τις ώρες ανάλογα τις αποχρώσεις του (souris, argent, ανθρακί και του πάγου) και είναι must της σεζόν!

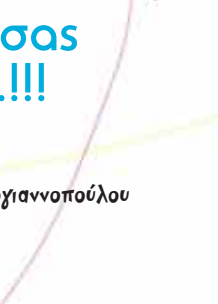
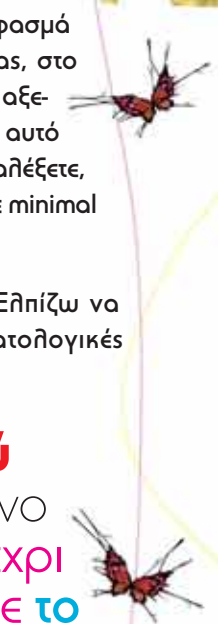
Για το τέλος άφησα το

μαύρο: Όλοι γνωρίζουμε ότι το μαύρο είναι χρώμα μπαλάντέρ, δηλαδή πάει με όλα τα χρώματα και είναι η εύκολη λύση... Το θέμα είναι πως, επειδή είναι κλασικό γίνονται και τα πιο κουτά λάθη. Στο μαύρο χρώμα πρέπει να δίνουμε ιδιαίτερη προσοχή στο ύφασμά του. Επίσης στο χτένισμά μας, στο βάψιμό μας, αλλά και στα αξεσουάρ που βάζουμε. Γι' αυτό είναι στο χέρι σας να διαλέξετε, εάν θέλετε να το κάνετε minimal ή mix & match!

Αυτά από εμένα. Ελπίζω να βοήθησα τις ενδυματολογικές σας ανησυχίες.

Ραντεβού
στο επόμενο
TEXOS...**Μέχρι**
τότε, βρείτε το
στυλ που σας
ταιριάζει...!!!

Χριστίνας Παυλογιαννοπούλου

μόδα

Η δυνατότητα πολλών και διαφορετικών αιθουσών και το στίλ βιομηχανίας-εργοστασίου που παραπέμπει σε μια πιο underground

χώρους της Τεχνόπολης όπως, εικαστικές εκθέσεις με θεατρικά ρούχα, έκθεση ζωγραφικής αφιερωμένη στη μοναδική Μαρία Κάλλιας, παραστάσεις χορού και μικρές συναυλίες νέων μουσικών. Επίσης, μπορούσε κανείς να δει και αρκετά δείγματα δουλειάς από εργαστήρια σπουδαστών και νέων δημιουργών κομμωτικής, αισθητικής κ.α. Εννοείται πως δεν θα μπορούσε να απουσιάζει η μπουτίκ με ρούχα των σχεδιαστών για τους εμπόρους και τους αγοραστές.

Αν είχες χρόνο ελεύθερο, άξιζε να ανακαλύψεις τις αίθουσες που φιλοξενούσαν διάφορες δραστηριότητες. Ο χώρος της Τεχνόπολης δεν είναι κλασικός, πράγμα που βοήθησε η εβδομάδα μόδας να ξεφεύγει από κλισιές πρακτικές και να αναπνεύσει πιο καθαρά και ελεύθερα. Ήταν άκρως μοντέρνα, ζωντανή και δημιουργικά εμπνευσμένη για την ανάδειξη τόσο των νέων τάσεων και προτάσεων των ανθρώπων του χώρου, όσο και για την προσέλευση του κόσμου που μετά πήγαινε για ένα after ποτό η φαγητό στα μαγαζιά τριγύρω, που είναι πολλά και φανταστικά! Όλοι οι σχεδιαστές απέδειξαν για άλλη μια φορά το ταλέντο τους και την ασυναγώνιστη έμπνευσή τους, η οποία ταξίδεψε σε όλο τον κόσμο.

Η παρουσία του Jean Charles de Castelbajac, μία από τις σημαντικότερες μορφές τόσο της γαλλικής, όσο και της

Η ΜΟΔΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕ ΤΗ ΜΟΔΑ... ΚΑΙ ΠΗΓΕ ΓΚΑΖΙ!!

Από 7 έως και 12 Οκτωβρίου τα φθας άστραψαν για τα καλά στην Τεχνόπολη και ο λόγος....

Στο ονειρεμένο χώρο της Τεχνόπολης στο Γκάζι φιλοξενήθηκε η 8η Ελληνική Εβδομάδα Μόδας (07/10-12/10), που αποτελεί αγαπημένο θεσμό όλων όσων αγαπάνε τη μόδα και τη στηρίζουν! Πολλές, πρωτότυπες και ανατρεπτικές προτάσεις κυριάρχησαν για την άνοιξη και το καλοκαίρι 2009, αποπνέοντας τον αέρα φρεσκάδας και μοναδικότητας των ταλαντούχων Ελλήνων σχεδιαστών που πήραν μέρος. Οφείλουμε να ομολογήσουμε πως η επιλογή του χώρου για την εβδομάδα μόδας δεν θα μπορούσε να ήταν καλύτερη, αφού όλοι ξέρουμε πως το Γκάζι αποτελεί ένα μέρος καλλιτεχνικής και εναλλακτικής πολιτιστικής κουλτούρας.

αισθητική, υποστήριξε άψογα το concept του Fashion Week. Ο κόσμος πολύς και εντυπωσιακός. Γυναίκες που ήθελαν να ζήσουν από κοντά την εμπειρία της μόδας (όπως στο Sex and the City) και να γνωρίζουν τι θα φορεθεί, άντρες με αίσθηση του styling, επιχειρηματίες που ήρθαν να δουν τα νέα δημιουργήματα και πως κυμαίνονται οι τάσεις της μόδας, νέοι και νέες, καθώς και πολλοί δημοσιογράφοι από όλα τα μέσα, έντυπα και ηλεκτρονικά, που ξεπετιόντουσαν από παντού! Ας πάμε όμως τώρα σε μια όσο γίνεται πιο ακριβή περιγραφή του στημένου χώρου για τις ανάγκες της πιο alternative εβδομάδας μόδας. Στη δεξιά πλευρά του εξωτερικού χώρου της Τεχνόπολης, υπήρχαν διάφορα stands με τους χορηγούς της Εβδομάδας Μόδας. Στόχος της εβδομάδας μόδας, δεν ήταν απλά οι επιδείξεις των νέων τάσεων, αλλά ο άμεσος διάλογος με άλλες μορφές τέχνης! Έτσι, εκτός από τις αίθουσες που διεξάγονταν οι πρωτότυπες πασαρέλες των Ελλήνων και ξένων σχεδιαστών υπήρχαν διάφορα events στους τεράστιους

παγκόσμιας μόδας, ήταν καθοριστικής σημασίας για την ελληνική εβδομάδα της μόδας, καθώς θεωρείται θρύλος στο χώρο και ήταν αυτός που ανέλαβε την καλλιτεχνική επιμέλεια της εικαστικής διαμόρφωσης των χώρων της Τεχνόπολης. Δεν είναι τυχαίο πως όλοι έχουν να λένε για την εντυπωσιακή επίδειξη που παρουσίασε υπό τη μορφή performance τη συλλογή του «Καλοκαίρι 2009», συνοδευόμενος από το βέλγικο, electro pop συγκρότημα Coco & Curry. Η επίδειξη έγινε στο ειδικά διαμορφωμένο εξωτερικό stage χωρητικότητας 1.100 θέσεων, η οποία δεν ήταν τίποτα παραπάνω από μια απλή διαπίστωση του ταλέντου του! Τα στοιχεία που χαρακτηρίζουν την collection ήταν ένα γενικό κλίμα του χιούμορ και η αχαλίνωτη φαντασία μέσα από μια πανδαισία χρωμάτων και σχημάτων.

Το βασικό concept αφορούσε σε ρούχα με παιδική και χαρούμενη διάθεση, καθώς την παράσταση έκλεψαν αξεσουάρ όπως, γυαλιά φτιαγμένα από lego, παπούτσια Μίκυ και Μίνι, ακόμα και φορέματα με προσωπογραφίες (χαρακτηριστική ήταν αυτή του Ομπάμα).

της Ζαφείρας Ατσίδη

TV OR NOT TV?

THAT is the ?

Τηλεόραση

Η καλή μέρα από το πρωί φαίνεται! Ρέει ο σοφός λαός! Έτσι και η τηλεοπτική πραγματικότητα για τον χειμώνα που έρχεται μόλις ξημέρωσε και μαζί ξύπνησαν όλα τα ζωώδη ένστικτα του ανθρωπολογικού είδους tv-personna. Οι επιστήμονες που μελετούν το είδος σηκώνουν τα χέρια ψηλά και κάπου εδώ, ερχόμαστε να λάβουμε δράση εμείς.

ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

❖ Οι μεγάλες απογοητεύσεις

Μήνες πριν προβληθεί το σήριαλ για τη ζωή της Αλίκης, η είδηση της παραγωγής αυτής είχε γίνει αυτόνομο σήριαλ. Είχε αποκτήσει τη δική του υπόσταση, με «πρωταγωνιστές»-σχολιαστές-επικριτές-υποστηρικτές σε κάθε πάνελ που σέβεται τον εαυτό του. Οπουδήποτε γίνονταν σχετική κουβέντα ανέβαιναν τα νούμερα (παντός είδους), όποτε αναφερόταν έστω, το όνομα Γιαννάκης (μόνιμα με το υποκοριστικό, λες και ακόμα δεν έχει ξεφορτωθεί την πιπίλα) Παπαμιχαήλ ξεκινούσε το πανηγύρι, μια μεγάλη επιτυχία από μόνη της είχε βγει στον αέρα. Μέχρι που βγήκε στον αέρα και το κανονικό σήριαλ, με πολύ μικρότερα νούμερα από αυτά που έκαναν όλες εκείνες οι εκπομπές εκ των προτέρων. Μια άλλη φιλόδοξη παραγωγή, τα «Ματωμένα Χώματα» ξεκίνησε με χλιαρότατες αντιδράσεις παρά την πολυδιαφημισμένα ακριβή προετοιμασία του. Η απόσβεση φαίνεται μάλλον μακρινό όνειρο για τον ALPHA.

Στο «LAPD» από την άλλη, οποιαδήποτε αστεία ατάκα ή σκηνή υπήρχε στο πρώτο επεισόδιο, περιλήφθηκε στο τρέιλερ, ενώ σε όλη την υπόλοιπη διάρκεια του επεισοδίου δεν έσκασε το χειλάκι μας ποτέ ξανά. Το δεύτερο επεισόδιο ήταν ακόμη πιο απογοητευτικό, σχεδόν κρύο, σε σημείο που οι «ΤΡΕΛΕΣ ΣΦΑΙΡΕΣ», που είναι ανάλογου ύφους, να μοιάζουν επικές μπροστά στην ελληνική προσπάθεια.

❖ Λάκης ο Γλυκούλης VS Λάκης Λαζόπουλος

Μια νέα κόντρα ξεκίνησε, όταν η νέα σειρά με τον Πέτρο Φιλιππίδη, που παίζει απέναντι από το Αλ Τσαντίρι, απείλησε με πολύ υψηλά ποσοστά θεαματικότητας τη μέχρι πρότινος αδιαφιλονίκητη πρώτη εκπομπή της ελληνικής τηλεόρασης. Αρχικά η φωτιά πυροδοτήθηκε από τις μεσημεριανές εκπομπές που έχουν τον «αρμόδιο» ρόλο, όμως οι πρωταγωνιστές της μονομαχίας πήραν τα

ντρία και συνεχίζουν οι ίδιοι με δηλώσεις τους τη μάχη της πρωτιάς. Εμείς πάντως για να τους γλιτώσουμε και χρόνο αναδεικνύουμε νικητή από τώρα τον «Λάκη τον Γλυκούλη», μια κατά βάθος πολύ τρυφερή σειρά με έναν αγαπημένο ηθοποιό.

❖ Στα πρωινάδικα έχουν ανάψει τα αίματα για τα καλά, σε μια ζώνη που ίσως ποτέ άλλοτε δεν είχε δημιουργήσει τόσο ντόρο. Φέτος γύρω από τις πρωινές εκπομπές εκτυλίσσονται ιστορίες φιλίας και προδοσίας, επικρατεί εκνευρισμός, εντάσεις σε μια άνευ προηγουμένου πολεμική ατμόσφαιρα. Τα βουντού δίνουν και παίρνουν, αν και το αποτέλεσμα είναι όπως πάντα προεξοφλημένο, με την Ελένη Μενεγάκη μόνιμα πρώτη (παρότι δεν δείχνει να είναι στα συνηθισμένα κέφια της).

❖ Τηλεπαιχνίδια και reality εκπομπές

κάνουν επάνοδο και θεός φυλάξει... πάνε και καλά...

Το «X-Factor» από τις οντισιόν ακόμα, έδειξε να ενδιαφέρει το ελληνικό κοινό και όπως όλα δείχνουν, τα live με τον Σάκη Ρουβά παρουσιαστή, θα φέρουν πολύ καλά νούμερα. Ομοίως το «Extreme Makeover» σε μια πολύ πιο light ελληνική έκδοση, με λιγότερες ανατριχιαστικές λεπτομέρειες συγκινεί τους έλληνες τηλεθεατές, η «Στιγμή της Αλήθειας» που κλείνει σπίτια στις άλλες χώρες όπου προβάλλεται, τείνει να κλείσει και τα δικά μας και παράλληλα ετοιμάζονται κι άλλα φιλόδοξα shows, για τα οποία θα μπορούμε να σχολιάσουμε από το επόμενο τεύχος.

And the Oscar goes to BEVERLY HILLS 90210!

Ε, αν μη τι άλλο το αξίζει! Από τότε που πρωτοπροβλήθηκε έχουμε περάσει στην επόμενη γενιά, το κλίμα της γης έχει καταστραφεί, οι τότε έφηβοι τηλεθεατές σήμερα είναι γονείς και σαν να μην πέρασε μια μέρα, το περιμένουμε με την ίδια αγωνία. Οι σημερινοί νέοι που δεν το είχαν προλάβει τότε, το βλέπουν, οι τότε νέοι το βλέπουν και παρά την θεαματική τηλεθέαση που έκανε τα απογεύματα η σειρά, οι ιδύνοντες του ALPHA είχαν τη φαεινή ιδέα, μια τελείως ανέξοδη σειρά να την προγραμματίσουν τις καθημερινές για το μεσημέρι! Αγνωσται οι βουλαί του καναλιού. Δεν πειράζει όμως... έχουμε πολλά να δούμε και να πούμε ακόμη... Μέχρι νευτέρας, ΚΑΛΟ ΧΕΙΜΩΝΑ!

NUEVO

Βίντεο-κλιπ

Mad vs MTV Greece

Τελικά ισχύει αυτό που λένε «ο νέος είναι ωραίος, αλλά ευτυχώς ο παλιός είναι αλλιώς;»... ήρθε η στιγμή της αλήθειας για τα δύο μεγαλύτερα μουσικά κανάλια της ελληνικής TV!

Mad Αρχικά ήταν σαν τις μέλισσες!

Δουλεύουν απίστευτα πολύ και με μεγάλη επιμονή και αυτό φαίνεται! Ήταν πρωτοπόροι στο θεσμό των μουσικών βραβείων, άλλο το μετά τους έκλεψαν το concept άλλα κανάλια (βλέπε MEGA) και έχουμε φτάσει εδώ που έχουμε φτάσει σήμερα. Έχουν κερδίσει την εύνοια όλων των τραγουδιστών - για τον Σάκη ακόμα αμφιβάλλουμε...

Διοργανώνουν επιτυχημένα events χωρίς απουσίες, με πολλή και απίθανη νέα τραγούδια (βλέπε MAD AWARDS). Έχουν αυτό που λέμε άμεση και στενή επικοινωνία με το κοινό τους, καθώς γνωρίζουν καλά πόσο σημαντική είναι η μεταδοτικότητα θετικής και πάνω απ' όλα φιλικής στάσης!

Το σήμα τους είναι δικιά τους δημιουργία, όπως και τα σκηνικά τους που τα «σπάνε» και είναι εντελώς πρωτότυπα, με ιδιαίτερη έμφαση στα αυτοκόλλητα ως βασικά συστατικά διακόσμησης. Οι παρουσιαστές του είναι ένας κι ένας, με την έννοια ότι είναι ξεχωριστές φάτσες που πολλοί έχουμε ως πρότυπο και θέλουμε να μιμηθούμε! Είναι όλες και όλη τους η ζωή είναι απλά να πίνουν καφέ και να μιλάνε σε μια κάμερα με απόλυτη φυσικότητα. Κοινώς δεν αγχώνονται, ούτε στενοχωριούνται για κάτι - εδώ κολλάει η θετική στάση που κρατάνε υπέρ της ζωής, που για τον απλό κόσμο δεν είναι και τόσο εύκολη!

Μασκότε του καναλιού: Ο Θέμης Γεωργαντάς!
Μοντελάκι: Η Λυδία!

Ο πιο αστείος άνθρωπος που όλοι λατρεύουμε: Ο Guy. Μεγάλο τους πλεονέκτημα είναι το ντουλάπι με τα περιέργα, όπου περιλαμβάνει hip-hop, cinema, heavy metal. Σχετικά με τη rock μουσική, καλή η προσπάθεια παιδιά, αλλά λίγο ακόμα!

Σχετικά με την r'n'b, εδώ τα σπάτε!!

Καλό αλλά όχι τόσο δυνατό σημείο τους, τα secret concerts! Παιζει πολύ Χατζηγιάννης, αλλά κατα βάθος λατρεύουν Σάκη και Βανδή!

Επίθεση στο MTV Greece με το Mad Greekz

Μόνιμο πλέον άγχος τους: πως πάει σε τηλεθέαση το MTV!

Ίσως να ήθελαν να μοιάσουν στο Star-αλλά δεν το έχουν καταλάβει ακόμα!

Τρώνε από τα ringtones και από τις διαφημίσεις

Τα θεματικά αφιερώματα τους είναι γλυκά, αστεία, σύντομα και σε γενικές γραμμές super! Αυτά με μουσικές πληροφορίες

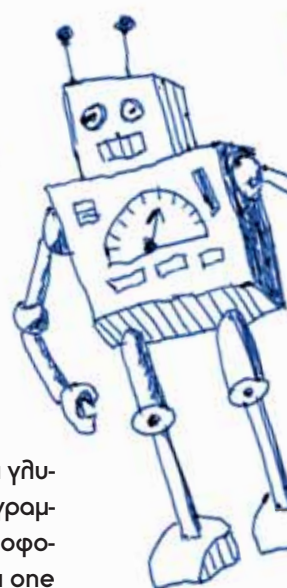
μας κάνουν να αναπολούμε σχέσεις, βραδιές, έστω και one night stand από την βαρεμάρα!

Έχουν δώσει και έχουν σώσει τον all times classic, Nivo - θα πρέπει να τους υπηρετεί μέχρι το τέλος της ζωής του!

Όχι άλλο καρβουνο: Rihanna!

MTV GREECE Κάλλιο αργά παρά ποτέ, αν και αγ-

νιούσαμε για το αν τελικά θα έρθει στην Ελλαδίτσα μας! Το σέβονται όλες οι δισκογραφικές του εξωτερικού, του εσωτερικού θα δείξει... νωρίς είναι ακόμα! Λατρεύουν την Παπαρίζου! Όχι άλλη Duffy, έλθεος!! Οι παρουσιαστές δεν μας συγκινούν, αν και το προσπαθούν προς το παρόν. Θα μπορούσαν να κερδίσουν κι άλλα χρήματα αν το γυρνάγανε σε: ψηφίστε τώρα τον παρουσιαστή της αρεσκείας σας! Έτσι θα κρατούσαν αυτούς που θα έβγαζε ο κόσμος επειδή τους προτιμά. Πιασάρικο το «γκρικ εμ τι βι ιτς χιαρ». Αυτό πρέπει να το παραδέχθηκε και το Mad! Δεν τα πάνε τόσο καλά με τα μπουζούκια-κακόσο αυτό! Το Mad σαν παλιός, δεν έχει τέτοια κολλημάτα! Σωστή η επίθεση, με standard χτύπημα κάτω από την μέση εναντίον του Mad, οι δωρεάν συναυλίες. Κορυφαία και ειλικρινά πρωτόγνωρη ήταν αυτή στο Καλλιμάρμαρο με REM, Gabriella Cilmi, Kaiser Chiefs. Μόνο μην κάνουν το λάθος να ακολουθούν την ίδια γραμμή με το αμερικάνικο MTV και απλά παρουσιάζουν τα ίδια με αυτό. Τότε θα είναι σαν να βλέπουμε βραζιλιάνικη μεταγλωττισμένη σαπουνόπερα «Η Μαρία της γειτονιάς» και χωρίς να είναι τόσο επιτυχημένη! Θα βλέπουμε οπωσδήποτε τα MTV Europe Music Awards. Όχι άλλο Steppin Stone-ok, δακρύσαμε..! Θετικό και αξιοσημείωτο: έχουν πολλούς ξένους φίλους! Yeah baby!!! Απορία: πότε θα τους φιλοξενήσουν; Οεο;;;

Τα λόγια σου... μας χόρτασαν!!!

Δηλώσεις

Κώστας Καραμανλής, πρωθυπουργός

«Στα τέσσερα προηγούμενα χρόνια, προχωρήσαμε σε πολιτικές για την ποιοτική αναβάθμιση της Παιδείας, αλλά συναντήσαμε ασκήσεις επαναστατικής γυμναστικής, που υπηρετούν την καθήλωση. Προχωρήσαμε σε αλλαγές και μεταρρυθμίσεις, που βελτιώνουν το επενδυτικό περιβάλλον, δημιουργούν νέες θέσεις εργασίας. Αλλά - και εκεί - συναντήσαμε άρνηση και οργανωμένη αντίδραση».

Τι απαντούν άραγε όσοι επαγγέλλονται λύσεις στα προβλήματα των νέων υποστηρίζοντας την ανασφάλιστη εργασία (βλ. Γ. Παπανδρέου) ή καθημερινά επιδίδονται σε ασκήσεις επαναστατικής γυμναστικής χωρίς προτάσεις και απόψεις...έτσι χωρίς πρόγραμμα....(βλ. Α. Αλαβάνος)

Κεντρικό Συμβούλιο ΠΑΣΠ

«Η ΠΑΣΠ θα τιμάει την ιστορική ευθύνη που έχει και θα διαφυλάσσει τη σημαία χωρίς να φοβάται, μέχρι τα εκλεγμένα όργανα της ΕΦΕΕ να αποφασίσουν για το πού θα δοθεί. Η ΠΑΣΠ ουδέποτε καπηλεύτηκε το σύμβολο του αγώνα του Πολυτεχνείου. Δεν χρειάζεται να μας ευχαριστεί κανείς για την προστασία της όλη αυτά τα χρόνια, γιατί απλώς κάναμε το καθήκον μας απέναντι σε όλους τους αγωνιζόμενους Έλληνες, γιατί είναι κομμάτι της Ιστορίας μας. Και αυτό θα συνεχίσουμε να κάνουμε».

Ή αλλιώς, όταν τα σύμβολα γίνονται... κουρέλια στα χέρια κομματικών ομάδων. Εξάλλου και το Πολυτεχνείο δεν υπήρξε «αφετηρία» για την πολιτική καριέρα κάποιων «πράσινων» μεγαλόσχημων; Κοινώς, τα κουρέλια τραγουδάνε ακόμα...

Αλέκος Αλαβάνος, πρόεδρος ΣΥΡΙΖΑ

«Θλιβερή και επικίνδυνη για τον κοινοβουλευτισμό υπήρξε η παρουσία του Υπουργού Παιδείας στη Βουλή, στην απάντησή του στην ερώτησή μου για το άρθρο 16 και τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών, όταν, αντί να μιλήσει επί της ουσίας, άρχισε να παρουσιάζει τα πολιτικά και κοινωνικά φρονήματα των εκπροσώπων του Τ.Ε.Ε. ή των Πρυτανικών αρχών».

Εδώ ταιριάζει το «βγάλ' τη σκούφια σου και βάρα με»!

Γιάννης Αλαβάνος, πρόεδρος ΤΕΕ

«Δεν μπορούν κατά συνέπεια να υπάρχουν ΤΕΙ της Ανώτατης Εκπαίδευσης που να παράγουν Μηχανικούς, αντίστοιχους των Πολυτεχνικών Σχολών. Δεν τα έχουμε ανάγκη. Οι απόφοιτοί τους, πέραν από το πρόβλημα της απασχόλησης, θα αντιμετωπίσουν το καθόλου αμελητέο πρόβλημα της σύγκρουσης συνθηκών εργασίας με προσδοκίες που τους καλλιεργήθηκαν στη Σχολή τους».

Ο κ. Αλαβάνος -του... λεγόμενου προσοδευτικού χώρου κι αυτός- ζητά το κλείσιμο των ΤΕΙ από τα οποία αποφοιτούν Μηχανικοί γιατί δεν τα έχει ανάγκη! Έτσι, για να μην ξεχνάμε και τις πραγματικές προθέσεις του κεντροαριστερο-προσοδευτικο-σοσιαλ-και στην κορφή κανέλλα μετώπου για τους νέους. Με τις υγείες μας...

Ευριπίδης Στυλιανίδης, υπουργός Μεταφορών

«Ο Παύλος Μπακογιάννης ήταν και συνεχίζει να είναι για μας τους νεότερους πολιτικούς και κυρίως τους εκπροσώπους της ελληνικής περιφέρειας, ένα παράδειγμα για το πώς πρέπει να συμβάλουμε στην ανάπτυξη της περιοχής που μας εμπιστεύτηκε, δίδοντας ευκαιρίες στους ανθρώπους εκείνους, οι οποίοι στηρίζουν την προσπάθειά μας».

Για να θυμούνται οι παλιοί και να μαθαίνουν οι νεότεροι....

Ντόρα Μπακογιάννη, υπουργός Εξωτερικών

«Η Ελλάδα περνάει μία πολύ δύσκολη περίοδο. Η κυβέρνηση όπως και όλες οι κυβερνήσεις στον κόσμο, καλούνται να αντιμετωπίσουν τη διεθνή οικονομική κρίση, η οποία είναι πρωτόγνωρη για τα παγκόσμια δεδομένα. Δεν υπάρχουν μαγικές λύσεις. Στην Ελλάδα, πέρα από την οικονομική διάσταση, έχουμε ένα πρόσθετο πρόβλημα: Έχουμε μεταβληθεί σε ένα πολιτικό σύστημα, το οποίο αποφεύγει να πει αλήθειες, λαικίζει μετά μανίας».

Έτσι είναι. Και Τρίτος Παγκόσμιος Πόλεμος να γινόταν, εδώ στην Ελλάδα θα ασχολούμασταν ή με κάποιο μοναστήρι ή με... αντάρτες και ανταρτοπόλεμο ή με τα θρησκευτικά στα σχολεία. Όταν λέμε επαρχία δηλαδή, εννοούμε επαρχία!

Εφραίμ, Ηγούμενος Μονής Βατοπεδίου

«Είσαι αλειτουργήτος, αλιβάνιστος, μπερδεμένος και εγωιστής», είπε απευθυνόμενος σε δημοσιογράφο.

Η γνωστή και αγαπητή σε όλους μας κυρία Λουκά, τουλάχιστον, θα τα έλεγε με καλύτερο στιλ...

του

Δημήτρη Κουνιά

NUEVO

✓ ευρικό

✓ υπερβατικό

✓ εκρηκτικό

✓ εανικό

✓ ονειρικό

0809

Άνοιξε την αγκαλιά σου

γίνε και συ **Νονός** της Unicef

Αγκάλιασε τα παιδιά που έχουν ανάγκη

Το πρόγραμμα «Νονός» είναι ένα από τα πιο σημαντικά προγράμματα της UNICEF. Δεν είναι υιοθεσία ενός ή περισσότερων παιδιών! Ούτε παρακολούθηση ενός παιδιού κατά τη διάρκεια της ζωής του. Η UNICEF θα φροντίσει για την υγεία και την ανάπτυξη πολλών παιδιών.

«Νονός» της UNICEF σημαίνει περισσότερη βοήθεια για όλα τα παιδιά που τη χρειάζονται. Συμμετέχοντας στο πρόγραμμα αυτό μας δίνετε τη δυνατότητα για πιο μακροχρόνιο και σωστότερο σχεδιασμό δράσης προς όφελος των παιδιών αυτών.

Με 20€ το μήνα μπορείτε να γίνετε «Νονός» και να αγκαλιάσετε τα παιδιά που σας έχουν τόσο ανάγκη. Να τους εξασφαλίσουμε μαζί φαγητό, σχολείο, ζεστασιά.

Είναι εύκολο να συμμετάσχετε στο πρόγραμμα. Απλά συμπληρώστε το κουπόνι που ακολουθεί με τα πλήρη στοιχεία σας και στείλτε το στη UNICEF. Εμείς θα σας στείλουμε τις απαραίτητες πληροφορίες για να σας εξυπηρετήσουμε στη συμμετοχή σας.

Άνοιξε λοιπόν τώρα και συ την αγκαλιά σου στα παιδιά που σε χρειάζονται περισσότερο και γίνε και συ Νονός της UNICEF.

Η UNICEF ευχαριστεί το έντυπο για τη φιλοξενία του.

Επιθυμώ να συμμετέχω στο πρόγραμμα «Νονός» της UNICEF

Επώνυμο: _____

Όνομα: _____ Επάγγελμα: _____

Διεύθυνση: _____ Πόλη: _____

Τ.Κ.: _____ Τηλ. Οικίας: _____ Τηλ. Εργασίας: _____

Ανδρέα Δημητρίου 8 & Τζων Κέννεντυ 37, 161 21 Καισαριανή
Τηλ. 210 72 55 555, www.unicef.gr

Ημερομηνία: _____ Υπογραφή: _____

Συμπληρώστε το κουπόνι και ταχυδρομήστε το στη UNICEF, Ανδρέα Δημητρίου 8 & Τζων Κέννεντυ 37, 161 21 Καισαριανή ή στείλτε το στο Fax 210 72 52 555